I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 806/2014 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Ιουλίου 2014

περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ([1]),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([2]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ([3]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Τις τελευταίες δεκαετίες, η Ένωση πραγματοποίησε πρόοδο προς τη δημιουργία μιας εσωτερικής αγοράς για τις τραπεζικές υπηρεσίες. Μια καλύτερα ενοποιημένη εσωτερική αγορά για τις υπηρεσίες αυτές έχει ουσιαστική σημασία για την οικονομική ανάπτυξη στην Ένωση και την επαρκή χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας. Ωστόσο, η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση κατέδειξε ότι η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε αυτόν τον τομέα απειλείται και ότι υπάρχει αυξανόμενος κίνδυνος χρηματοπιστωτικού κατακερματισμού. Αυτό αποτελεί πηγή σοβαρής ανησυχίας σε μία εσωτερική αγορά όπου οι τράπεζες πρέπει να μπορούν να αναπτύσσουν σημαντικές διασυνοριακές δραστηριότητες. Η ρευστότητα των διατραπεζικών αγορών έχει περιοριστεί και οι διασυνοριακές τραπεζικές δραστηριότητες μειώνονται λόγω του φόβου μετάδοσης, και της έλλειψης εμπιστοσύνης στα άλλα εθνικά τραπεζικά συστήματα και στην ικανότητα των κρατών μελών να στηρίζουν τις τράπεζες.

(2) Οι αποκλίσεις στους εθνικούς κανόνες εξυγίανσης των κρατών μελών και στις αντίστοιχες διοικητικές πρακτικές και η απουσία ενιαίας διαδικασίας λήψης αποφάσεων σε ό, τι αφορά την εξυγίανση στην τραπεζική ένωση, συμβάλλουν σε αυτή την έλλειψη εμπιστοσύνης στα άλλα εθνικά τραπεζικά συστήματα και στην αστάθεια της αγοράς, εφόσον δεν εξασφαλίζουν βεβαιότητα και προβλεψιμότητα ως προς τα πιθανά αποτελέσματα της χρεοκοπίας μιας τράπεζας.

(3) Τα διαφορετικά κίνητρα και πρακτικές των κρατών μελών όσον αφορά τη μεταχείριση των πιστωτών των υπό εξυγίανση τραπεζών και τα μέτρα διάσωσης προβληματικών τραπεζών με χρήματα των φορολογουμένων έχουν ιδίως αντίκτυπο στην αντίληψη για τον πιστωτικό κίνδυνο, την οικονομική ευρωστία και τη φερεγγυότητα των τραπεζών τους, δημιουργώντας άνισους όρους ανταγωνισμού. Αυτό υπονομεύει την εμπιστοσύνη του κοινού στον τραπεζικό τομέα και παρακωλύει την άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά διότι το χρηματοδοτικό κόστος θα ήταν χαμηλότερο αν δεν υπήρχαν τέτοιες διαφορές στις πρακτικές των κρατών μελών.

([1]) ΕΕ C 109 της 11.4.2014, σ. 2.
([2]) ΕΕ C 67 της 6.3.2014, σ. 58.
([3]) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Απριλίου 2014 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Ιουλίου 2014.

(4) Αποκλίσεις στους εθνικούς κανόνες εξυγίανσης των διαφόρων κρατών μελών και στις αντίστοιχες διοικητικές πρακτικές μπορούν να οδηγήσουν σε υψηλότερο κόστος δανεισμού για τις τράπεζες και τους πελάτες, αποκλειστικά και μόνο λόγω του τόπου εγκατάστασής τους και ανεξάρτητα από την πραγματική πιστοληπτική τους ικανότητα. Οι πελάτες των τραπεζών σε ορισμένα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν επιπλέον υψηλότερα επιτόκια δανεισμού σε σχέση με τους πελάτες των τραπεζών σε άλλα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από την πιστοληπτική τους ικανότητα.

(5) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 18ης Οκτωβρίου 2012 κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «η οικονομική και νομισματική ένωση, υπό το πρίσμα των βασικών προκλήσεων που αντιμετωπίζει, χρειάζεται ενίσχυση προκειμένου να εξασφαλίσει καλές οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες διαβίωσης, καθώς και σταθερότητα και διαρκή ευημερία», και ότι «η διαδικασία που οδηγεί σε μεγαλύτερη εμβάθυνση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης πρέπει να οικοδομηθεί πάνω στο θεσμικό και νομικό πλαίσιο της Ένωσης, να χαρακτηρίζεται από ειλικρίνεια και διαφάνεια προς τα κράτη μέλη που δεν χρησιμοποιούν το ευρώ και να εφαρμόζεται με σεβασμό προς την ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς». Για τον σκοπό αυτό συγκροτείται μια τραπεζική ένωση, στηριζόμενη σε ένα ολοκληρωμένο και διεξοδικό ενιαίο σύνολο κανόνων για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς. Η διαδικασία συγκρότησης της τραπεζικής ένωσης χαρακτηρίζεται από ειλικρίνεια και διαφάνεια έναντι των μη συμμετεχόντων κρατών μελών και από σεβασμό προς την ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς.

(6) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο ψήφισμά του της 7ης Ιουλίου 2010 που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με τη διαχείριση της διασυνοριακής κρίσης στον τραπεζικό τομέα ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει «βάσει του άρθρου 50 και του άρθρου 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία ή περισσότερες νομοθετικές προτάσεις σχετικά με ένα ενωσιακό πλαίσιο διαχείρισης κρίσεων, ένα ταμείο χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της ΕΕ και μια μονάδα εξυγίανσης» και, στο ψήφισμά του της 20ής Νοεμβρίου 2012 που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με την έκθεση των προέδρων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της Ευρωομάδας «Προς μια ουσιαστική οικονομική και νομισματική ένωση», δήλωσε ότι «η διάλυση του φαύλου κύκλου των αρνητικών αλληλεπιδράσεων μεταξύ κρατών, τραπεζών και της πραγματικής οικονομίας είναι κρίσιμη για την ομαλή λειτουργία της ΟΝΕ» και τόνισε ότι «υφίσταται επείγουσα ανάγκη για πρόσθετα και μεγάλης εμβέλειας μέτρα προκειμένου να επιλυθεί η κρίση στον τραπεζικό τομέα», «με στόχο την υλοποίηση μιας πλήρως λειτουργικής ευρωπαϊκής τραπεζικής ένωσης», εξασφαλίζοντας παράλληλα «την αδιάλειπτη ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και την ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων».

(7) Ως πρώτο βήμα προς μια τραπεζική ένωση, ο ενιαίος εποπτικός μηχανισμός (ΕΕΜ) που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου ([1]) διασφαλίζει ότι η πολιτική της Ένωσης σχετικά με την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων τίθεται σε εφαρμογή με συνοχή και αποτελεσματικότητα, ότι το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στα κράτη μέλη της ευρωζώνης και στα εκτός ευρωζώνης κράτη μέλη που επιλέγουν να συμμετάσχουν στον ΕΕΜ (συμμετέχοντα κράτη μέλη) και ότι τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα υπόκεινται σε εποπτεία ύψιστης ποιότητας.

(8) Οι μηχανισμοί εξυγίανσης αυξημένης αποτελεσματικότητας αποτελούν θεμελιώδες εργαλείο για την αποφυγή των βλαπτικών επιπτώσεων που είχαν στο παρελθόν οι χρεοκοπίες των τραπεζών.

(9) Όσο οι κανόνες εξυγίανσης, οι πρακτικές και οι προσεγγίσεις επιμερισμού των βαρών εξακολουθούν να ρυθμίζονται σε εθνικό επίπεδο και οι χρηματοοικονομικοί πόροι που απαιτούνται για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης συγκεντρώνονται και δαπανώνται σε εθνικό επίπεδο, η εσωτερική αγορά θα παραμένει κατακερματισμένη. Επιπλέον, οι εθνικές εποπτικές αρχές διαθέτουν ισχυρά κίνητρα για ελαχιστοποίηση των δυνητικών επιπτώσεων της τραπεζικής κρίσης στην οικεία εθνική οικονομία, θεσπίζοντας μονομερή δράση για την οριοθέτηση των τραπεζικών πράξεων, για παράδειγμα περιορίζοντας τις ενδοομιλικές μεταβιβάσεις και τη χορήγηση δανείων ή επιβάλλοντας μεγαλύτερη ρευστότητα και κεφαλαιακές απαιτήσεις σε θυγατρικές υπό τη δικαιοδοσία τους για ενδεχομένως προβληματικές μητρικές επιχειρήσεις. Αυτό περιορίζει τις διασυνοριακές δραστηριότητες των τραπεζών και δημιουργεί κατά συνέπεια εμπόδια στην άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών και νοθεύει τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά. Τα διαφιλονικούμενα ζητήματα μεταξύ χώρας καταγωγής και χώρας υποδοχής, μολονότι αντιμετωπίζονται στο πλαίσιο του ΕΕΜ και της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]), ενδέχεται ωστόσο να μειώσουν την αποτελεσματικότητα των διασυνοριακών διαδικασιών εξυγίανσης.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287 της 29.10.2013, σ. 63).

([2]) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, και των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

(10) Για να αντιμετωπιστούν αυτά τα ζητήματα χρειάστηκε να προωθηθεί η ενοποίηση του πλαισίου εξυγίανσης για τα πιστωτικά ιδρύματα και τις επιχειρήσεις επενδύσεων («ιδρύματα»), ώστε να ενισχυθεί η Ένωση, να αποκατασταθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να τεθούν οι βάσεις της οικονομικής ανάκαμψης. Η οδηγία 2014/59/ΕΕ αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς την εναρμόνιση των κανόνων περί εξυγιάνσεως τραπεζών σε ολόκληρη την Ένωση και προβλέπει τη συνεργασία των αρχών εξυγίανσης κατά την πτώχευση διασυνοριακών τραπεζών. Ωστόσο, η εν λόγω οδηγία θεσπίζει κανόνες ελάχιστης εναρμόνισης και δεν οδηγεί στη λήψη αποφάσεων σε κεντρικό επίπεδο στον τομέα της εξυγίανσης. Προβλέπει κυρίως κοινά εργαλεία εξυγίανσης και εξουσίες εξυγίανσης για τις εθνικές αρχές κάθε κράτους μέλους, αλλά τους αφήνει διακριτική ευχέρεια σε ό, τι αφορά την εφαρμογή των εργαλείων και τη χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων προς υποστήριξη της διαδικασίας εξυγίανσης. Αυτό εξασφαλίζει στις αρχές τα εργαλεία για να παρεμβαίνουν έγκαιρα και γρήγορα σε ένα μη υγιές ή υπό πτώχευση ίδρυμα, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων χρηματοπιστωτικών και οικονομικών λειτουργιών του και παράλληλα να ελαχιστοποιηθούν οι επιπτώσεις της πτώχευσης του ιδρύματος στο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Παρόλο που αναθέτει ρυθμιστικά και διαμεσολαβητικά καθήκοντα στην Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών) («ΕΑΤ»), που ιδρύθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), η οδηγία 2014/59/ΕΕ δεν αποφεύγει εντελώς τη λήψη, από τα κράτη μέλη, χωριστών και πιθανόν αντιφατικών αποφάσεων όσον αφορά την εξυγίανση διασυνοριακών ομίλων, οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν το συνολικό κόστος της εξυγίανσης. Εξάλλου, δεδομένου ότι προβλέπει εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, δεν περιορίζει επαρκώς την εξάρτηση των τραπεζών από τη στήριξη από εθνικούς προϋπολογισμούς και δεν εμποδίζει αποτελεσματικά τις διαφορετικές προσεγγίσεις από τα κράτη μέλη σε ό, τι αφορά τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης.

(11) Για τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, στο πλαίσιο του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης (ΕΜΕ), δημιουργείται μια κεντρική εξουσία εξυγίανσης η οποία και ανατίθεται στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης που συγκροτείται με τον παρόντα κανονισμό («το Συμβούλιο Εξυγίανσης») και στις εθνικές αρχές εξυγίανσης. Η δημιουργία αυτή αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας εναρμόνισης στον τομέα της εξυγίανσης, όπως υλοποιείται μέσω της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και του συνόλου ομοιόμορφων κανόνων εξυγίανσης που ορίζει ο παρών κανονισμός. Η ομοιόμορφη εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης στα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα ενισχυθεί με την ανάθεσή του σε μια κεντρική αρχή, όπως είναι ο ΕΜΕ. Επιπλέον, ο ΕΜΕ συναρθρώνεται με τη διαδικασία εναρμόνισης στον τομέα της προληπτικής εποπτείας, η οποία υλοποιείται με τη σύσταση της ΕΑΤ, με το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων για την προληπτική εποπτεία (κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]) και οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3])) και, στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, με τη συγκρότηση του ΕΕΜ, ο οποίος έχει επιφορτισθεί με την εφαρμογή των ενωσιακών κανόνων προληπτικής εποπτείας. Η εποπτεία και η εξυγίανση συνιστούν συμπληρωματικές πτυχές της εγκαθίδρυσης της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, και η εφαρμογή τους στο ίδιο επίπεδο θεωρείται αλληλεξαρτώμενη.

(12) Η εξασφάλιση αποτελεσματικών αποφάσεων εξυγίανσης για τα προβληματικές τράπεζες εντός της Ένωσης, καθώς και ό, τι αφορά τη χρήση κονδυλίων που διατίθενται σε επίπεδο Ένωσης, έχει ζωτική σημασία για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Εντός της εσωτερικής αγοράς, η πτώχευση τραπεζών σε ένα κράτος μέλος μπορεί να επηρεάσει τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ολόκληρης της Ένωσης. Η διασφάλιση αποτελεσματικών και ενιαίων κανόνων εξυγίανσης και ισότιμων όρων χρηματοδότησης σε όλα τα κράτη μέλη είναι προς το συμφέρον όχι μόνο των κρατών μελών στα οποία λειτουργούν οι τράπεζες, αλλά και όλων των κρατών μελών γενικά, ως μέσο διατήρησης ισότιμων όρων ανταγωνισμού και βελτίωσης της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Τα τραπεζικά συστήματα στην εσωτερική αγορά είναι σε μεγάλο βαθμό διασυνδεδεμένα, οι όμιλοι τραπεζών είναι διεθνείς και τα ιδρύματα διαθέτουν μεγάλο ποσοστό αλλοδαπών στοιχείων ενεργητικού. Ελλείψει του ΕΜΕ, οι κρίσεις των τραπεζών στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ θα είχαν ισχυρότερες αρνητικές συστημικές επιπτώσεις και στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη. Με τη δημιουργία ΕΜΕ θα εξασφαλιστεί μια ουδέτερη προσέγγιση όσον αφορά τη μεταχείριση των

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

([3]) Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

προβληματικών τραπεζών και, ως εκ τούτου, θα αυξηθεί η σταθερότητα των τραπεζών των συμμετεχόντων κρατών μελών και θα αποτραπούν οι δευτερογενείς επιπτώσεις των κρίσεων στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη και, με τον τρόπο αυτό, θα διευκολυνθεί η λειτουργία του συνόλου της εσωτερικής αγοράς. Οι μηχανισμοί συνεργασίας για ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα τόσο σε συμμετέχοντα όσο και σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη πρέπει να είναι σαφείς και να μην εισάγουν διακρίσεις, άμεσα ή έμμεσα, κατά κρατών μελών ή ομάδας κρατών μελών ως τόπου παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

(13) Προκειμένου να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στον τραπεζικό κλάδο και η αξιοπιστία του, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) προβαίνει σε ενδελεχή αξιολόγηση των ισολογισμών όλων των τραπεζών που υπόκεινται σε άμεση εποπτεία. Η αξιολόγηση αυτή θα πρέπει να παρέχει διαβεβαίωση σε όλους τους ενδιαφερομένους ότι οι τράπεζες που υπάγονται στον ΕΕΜ και συνεπώς εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης (ΕΜΕ) είναι θεμελιωδώς υγιείς και αξιόπιστες.

(14) Μετά τη σύσταση του ΕΕΜ, με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 σύμφωνα με τον οποίο οι τράπεζες των συμμετεχόντων κρατών μελών εποπτεύονται είτε σε κεντρικό επίπεδο από την ΕΚΤ είτε από τις εθνικές αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο του ΕΕΜ, υπάρχει απόκλιση μεταξύ της εποπτείας των εν λόγω τραπεζών από την Ένωση και της εθνικής μεταχείρισης των εν λόγω τραπεζών στο πλαίσιο των διαδικασιών εξυγίανσης, σύμφωνα με την οδηγία 2014/59/ΕΕ, η οποία θα αντιμετωπιστεί με τη σύσταση του ΕΜΕ.

(15) Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις τράπεζες που τελούν υπό την άμεση εποπτεία της ΕΚΤ ή της εθνικής αρμόδιας αρχής στα κράτη μέλη που έχουν νόμισμα το ευρώ ή στα κράτη μέλη που δεν έχουν νόμισμα το ευρώ αλλά έχουν συνάψει στενή συνεργασία σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013. Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού συνδέεται με το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013. Πράγματι, λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου βαθμού συνύφανσης ανάμεσα στα εποπτικά καθήκοντα του ΕΕΜ και τη δράση εξυγίανσης, η δημιουργία ενός κεντρικού συστήματος εποπτείας, βάσει του άρθρου 127 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), έχει θεμελιώδη σημασία για τη διαδικασία εναρμόνισης της εξυγίανσης στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Το γεγονός ότι οι οντότητες που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 υπάγονται στην εποπτεία του ΕΕΜ συνιστά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό που τις τοποθετεί σε θέση αντικειμενικώς ιδιαίτερη για τους σκοπούς της εξυγίανσης. Είναι απαραίτητο να εγκριθούν μέτρα για τη σύσταση ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης για όλα τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ ώστε να διευκολυνθεί η σωστή και σταθερή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(16) Ενώ οι τράπεζες σε κράτη μέλη που παραμένουν εκτός του ΕΕΜ υπόκεινται σε εναρμονισμένες σε εθνικό επίπεδο ρυθμίσεις εποπτείας, εξυγίανσης και χρηματοπιστωτικής προστασίας, οι τράπεζες σε κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ υπόκεινται σε ενωσιακές ρυθμίσεις για την εποπτεία και σε εθνικές ρυθμίσεις για την εξυγίανση και τα δίκτυα χρηματοπιστωτικής προστασίας. Επειδή η εποπτεία και εξυγίανση γίνονται σε δύο διαφορετικά επίπεδα εντός του ΕΕΜ, η παρέμβαση και εξυγίανση των τραπεζών στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ δεν θα ήταν τόσο ταχείες, συνεπείς και αποτελεσματικές όσο σε τράπεζες στα κράτη μέλη εκτός του ΕΕΜ. Ως εκ τούτου, η θέσπιση ενός κεντρικού μηχανισμού εξυγίανσης για όλες τις τράπεζες που λειτουργούν στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ έχει θεμελιώδη σημασία για την εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού.

(17) Εφόσον η εποπτεία σε ένα κράτος μέλος παραμένει εκτός ΕΕΜ, το συγκεκριμένο κράτος μέλος παραμένει υπεύθυνο για τις οικονομικές συνέπειες της πτώχευσης μιας τράπεζας. Ο ΕΜΕ θα πρέπει συνεπώς να επεκταθεί μόνο σε τράπεζες και χρηματοοικονομικά ιδρύματα εγκατεστημένα σε κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ και υπόκεινται στην εποπτεία της ΕΚΤ και των εθνικών αρχών στο πλαίσιο του ΕΕΜ. Τράπεζες εγκατεστημένες στα κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν στον ΕΕΜ δεν θα πρέπει να υπόκεινται στον ΕΜΕ. Η υπαγωγή των εν λόγω κρατών μελών στον ΕΜΕ θα δημιουργούσε εσφαλμένα κίνητρα γι' αυτά. Οι εποπτικές αρχές σε αυτά τα κράτη μέλη ενδέχεται να γίνουν πιο επιεικείς έναντι τραπεζών υπό τη δικαιοδοσία τους, εφόσον δεν θα χρειαζόταν να επωμιστούν τον πλήρη οικονομικό κίνδυνο της πτώχευσής τους. Ως εκ τούτου, προκειμένου να εξασφαλιστεί παραλληλισμός με το τον ΕΕΜ, ο ΕΜΕ θα πρέπει να εφαρμόζεται στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ. Όταν τα κράτη μέλη προσχωρούν στον ΕΕΜ, θα πρέπει επίσης να υπόκεινται αυτομάτως και στον ΕΜΕ. Τελικά, ο ΕΜΕ θα μπορούσε ενδεχομένως να επεκταθεί σε όλη την εσωτερική αγορά.

(18) Για να εξασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά, ο παρών κανονισμός συνάδει με την οδηγία 2014/59/ΕΕ προσαρμόζοντας τους κανόνες και τις αρχές της στις ιδιαιτερότητες του ΕΜΕ και του εξασφαλίζει επαρκή χρηματοδότηση. Κατά την άσκηση των εξουσιών τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να υπόκεινται στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις και στα ρυθμιστικά και εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα, τις κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις που έχει εγκρίνει η ΕΑΤ, βάσει των άρθρων 10 έως 15 και του άρθρου 16 αντιστοίχως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 εντός του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή, υπό τις αντίστοιχες ιδιότητές τους, θα πρέπει επίσης να συνεργάζονται με την ΕΑΤ σύμφωνα με τα άρθρα 25 και 30 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και να ανταποκρίνονται στα αιτήματα συλλογής πληροφοριών που τους απευθύνει η ΕΑΤ σύμφωνα με το άρθρο 35 του εν λόγω κανονισμού. Υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με την τελευταία πρόταση της αιτιολογικής σκέψης 32 του εν λόγω κανονισμού, «εφόσον η σχετική ενωσιακή νομοθεσία παρέχει διακριτική ευχέρεια στις αρμόδιες αρχές, […] οι αποφάσεις που λαμβάνει η Αρχή δεν μπορούν να υποκαθιστούν την άσκηση, σε συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο, της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας». Η ίδια αρχή πρέπει να ισχύσει και για τον παρόντα κανονισμό, παράλληλα με την πλήρη τήρηση των αρχών που κατοχυρώνονται στο πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης. Υπό το πρίσμα αυτών των βασικών στοιχείων, η ΕΑΤ θα πρέπει να είναι σε θέση να εκτελεί τα καθήκοντά της αποτελεσματικά και να εξασφαλίζει, κατά την εκτέλεση αυτών, την ίση μεταχείριση του Συμβουλίου Εξυγίανσης, του Συμβουλίου, της Επιτροπής και των εθνικών αρχών.

(19) Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης τραπεζών («Ταμείο») αποτελεί βασικό στοιχείο χωρίς το οποίο ο ΕΜΕ δεν θα μπορεί να λειτουργήσει ορθά. Εάν η χρηματοδότηση της εξυγίανσης παραμείνει μακροπρόθεσμα σε εθνικό επίπεδο, δεν θα είναι δυνατή η πλήρης διάρρηξη του δεσμού μεταξύ κρατών και τραπεζικού τομέα, και οι επενδυτές θα συνεχίσουν να ορίζουν τους όρους δανεισμού ανάλογα με την έδρα των τραπεζών και όχι ανάλογα με την πιστοληπτική τους ικανότητα. Το Ταμείο αναμένεται να συμβάλει στην εξασφάλιση ενιαίας διοικητικής πρακτικής κατά τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης και στην αποφυγή παρεμβολής εμποδίων στην άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών ή νόθευσης του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά λόγω διαφορετικών εθνικών πρακτικών. Το Ταμείο θα πρέπει να χρηματοδοτείται από εισφορές των τραπεζών επιβαλλόμενες σε εθνικό επίπεδο και οι οποίες θα συγκεντρώνονται σε επίπεδο Ένωσης βάσει διακυβερνητικής συμφωνίας περί μεταφοράς και αμοιβαιοποίησης των εισφορών («συμφωνία»), αυξάνοντας έτσι τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και περιορίζοντας το σύνδεσμο μεταξύ της αντίληψης για τη δημοσιονομική θέση των επιμέρους κρατών μελών και του κόστους χρηματοδότησης των τραπεζών και των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στα εν λόγω κράτη μέλη. Προκειμένου να διαρραγεί ακόμα περισσότερο αυτός ο δεσμός, οι αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο του ΕΜΕ δεν θα πρέπει να θίγουν τις δημοσιονομικές ευθύνες των κρατών μελών. Εν προκειμένω, μόνο η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη θα πρέπει να θεωρείται αντικείμενη στη δημοσιονομική κυριαρχία και τις δημοσιονομικές ευθύνες των κρατών μελών. Ειδικότερα, οι αποφάσεις που απαιτούν τη χρήση του Ταμείου ή ενός συστήματος εγγύησης των καταθέσεων δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντίκεινται στη δημοσιονομική κυριαρχία και τις δημοσιονομικές ευθύνες των κρατών μελών.

(20) Ο παρών κανονισμός σε συνδυασμό με την οδηγία 2014/59/ΕΕ καθορίζει τις λεπτομέρειες για τη χρήση του Ταμείου και τα γενικά κριτήρια για τον προσδιορισμό και τον υπολογισμό των εκ των προτέρων και των εκ των υστέρων εισφορών. Σύμφωνα με την οδηγία 2014/59/ΕΕ και τον παρόντα κανονισμό, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη διατηρούν την αρμοδιότητα να επιβάλλουν εισφορές στις οντότητες που είναι εγκατεστημένες στο έδαφός τους. Μέσω της συμφωνίας, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα αναλάβουν την υποχρέωση να μεταβιβάζουν στο Ταμείο τις εισφορές που επιβάλλουν σε εθνικό επίπεδο βάσει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και του παρόντος κανονισμού. Κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου, οι εισφορές θα κατανέμονται σε διαφορετικά τμήματα, τα οποία θα αντιστοιχούν σε κάθε συμμετέχον κράτος μέλος (εθνικά τμήματα). Τα εν λόγω τμήματα θα υπόκεινται σε βαθμιαία συγχώνευση ώστε να πάψουν υφιστάμενα στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Η συμφωνία θα καθορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα μέρη συμφωνούν να μεταβιβάζουν στο Ταμείο τις εισφορές τις οποίες εισπράττουν σε εθνικό επίπεδο και συγκατατίθενται για τη βαθμιαία συγχώνευση των τμημάτων. Η έναρξη ισχύος της συμφωνίας θα είναι απαραίτητη για τη μεταφορά στο Ταμείο των εισφορών που εισπράττονται από τα εθνικά τμήματα. Ο παρών κανονισμός προσδιορίζει τις εξουσίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης όσον αφορά τη χρήση και τη διαχείριση του Ταμείου. Η συμφωνία θα καθορίσει με ποιους τρόπους θα μπορεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης να χρησιμοποιεί τα εθνικά τμήματα που συγχωνεύονται βαθμιαίως.

(21) Η σε κεντρικό επίπεδο εφαρμογή των κανόνων εξυγίανσης των ιδρυμάτων που θεσπίζονται με την οδηγία 2014/59/ΕΕ από μια ενιαία ενωσιακή αρχή εξυγίανσης στα συμμετέχοντα κράτη μέλη μπορεί να εξασφαλιστεί μόνο εάν οι κανόνες που διέπουν τη σύσταση και τη λειτουργία του ΕΜΕ εφαρμόζονται απευθείας στα κράτη μέλη για να αποφεύγονται διαφορετικές ερμηνείες στα κράτη μέλη. Η απευθείας εφαρμογή αναμένεται να είναι επωφελής για το σύνολο της εσωτερικής αγοράς, συμβάλλοντας στην εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού και στη πρόληψη εμποδίων για την ελεύθερη άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών στα συμμετέχοντα κράτη μέλη και σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά.

(22) Ο ΕΜΕ, που αντικατοπτρίζει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, θα πρέπει να καλύπτει όλα τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Ωστόσο, εντός του πλαισίου του ΕΜΕ, θα πρέπει να είναι δυνατή η άμεση εξυγίανση κάθε πιστωτικού ιδρύματος σε ένα συμμετέχον κράτος μέλος για την αποφυγή

ασυμμετριών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς σε ό,τι αφορά τη μεταχείριση προβληματικών ιδρυμάτων και πιστωτών κατά τη διάρκεια διαδικασίας εξυγίανσης. Στον βαθμό που οι μητρικές επιχειρήσεις, οι εταιρείες επενδύσεων και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα που έχουν την έδρα τους στα συμμετέχοντα κράτη μέλη εντάσσονται στην ενοποιημένη εποπτεία που ασκεί η ΕΚΤ, θα πρέπει να περιληφθούν στο πεδίο εφαρμογής του ΕΜΕ. Παρά το γεγονός ότι η εποπτεία της ΕΚΤ δεν θα εξατομικεύεται για κάθε εν λόγω ίδρυμα, η ΕΚΤ θα είναι η μόνη εποπτική αρχή η οποία θα έχει συνολική θεώρηση του κινδύνου στον οποίο εκτίθεται ένας όμιλος και, έμμεσα, τα επιμέρους μέλη του. Ο αποκλεισμός οντοτήτων που αποτελούν μέρος της ενοποιημένης εποπτείας εντός της ΕΚΤ από το πεδίο εφαρμογής του ΕΜΕ θα καθιστούσε αδύνατο τον σχεδιασμό της εξυγίανσης ομίλων και την υιοθέτηση μιας στρατηγικής εξυγίανσης του ομίλου και θα καθιστούσε πολύ λιγότερο αποτελεσματικές τις αποφάσεις εξυγίανσης.

(23) Εντός του ΕΜΕ, οι αποφάσεις θα πρέπει να λαμβάνονται στο καταλληλότερο επίπεδο. Όταν εκδίδουν αποφάσεις δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζουν τους ίδιους ουσιαστικούς κανόνες.

(24) Δεδομένου ότι μόνο τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν να καθορίσουν την πολιτική εξυγίανσης που εφαρμόζεται στην Ένωση και ότι εξακολουθεί να υπάρχει κάποια διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την υιοθέτηση κάθε συγκεκριμένου καθεστώτος εξυγίανσης, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η ενδεικνυόμενη συμμετοχή του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ως θεσμικών οργάνων που μπορούν να έχουν εκτελεστικές αρμοδιότητες σύμφωνα με το άρθρο 291 ΣΛΕΕ. Η αξιολόγηση των στοιχείων διακριτικής ευχέρειας στις αποφάσεις περί εξυγίανσης που λαμβάνονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διενεργείται από την Επιτροπή. Λόγω του σημαντικού αντικτύπου των αποφάσεων περί εξυγίανσης στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα των κρατών μελών και της Ένωσης στο σύνολό της, καθώς και στη δημοσιονομική κυριαρχία των κρατών μελών, είναι σημαντικό να ανατεθεί στο Συμβούλιο η εκτελεστική αρμοδιότητα να λαμβάνει ορισμένες αποφάσεις σχετικά με την εξυγίανση. Θα πρέπει συνεπώς να εναπόκειται στο Συμβούλιο, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, να ασκεί ουσιαστικό έλεγχο στις εκτιμήσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης σχετικά με την ύπαρξη λόγων δημόσιου συμφέροντος και να αξιολογεί κάθε σημαντική αλλαγή του ύψους των πόρων του Ταμείου που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε μια συγκεκριμένη δράση εξυγίανσης. Επιπλέον, πρέπει να ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις ώστε να εξειδικεύονται περαιτέρω τα κριτήρια ή οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων το Συμβούλιο Εξυγίανσης ασκεί τις διάφορες αρμοδιότητές του. Αυτή η ανάθεση καθηκόντων εξυγίανσης δεν θα πρέπει με κανένα τρόπο να παρεμποδίζει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Η ΕΑΤ πρέπει συνεπώς να διατηρήσει τον ρόλο της καθώς και τις υφιστάμενες αρμοδιότητες και καθήκοντά της: πρέπει να αναπτύσσει και να συμβάλλει στη συνεπή εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας που ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη και να προωθεί τη σύγκλιση των πρακτικών εξυγίανσης σε ολόκληρη την Ένωση.

(25) Για να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς τις αρχές που θεσπίζει το άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τους ανατίθενται βάσει του παρόντος κανονισμού, πρέπει να εξασφαλίζουν ότι υφίστανται οι δέουσες οργανωτικές ρυθμίσεις.

(26) Η ΕΚΤ, ως επόπτης εντός του ΕΕΜ, και το Συμβούλιο Εξυγίανσης πρέπει να είναι σε θέση να αξιολογήσουν εάν ένα πιστωτικό ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και εάν δεν υπάρχει εύλογη προοπτική η οποιαδήποτε εναλλακτική δράση του ιδιωτικού τομέα ή τα εποπτικά μέτρα να αποτρέψουν την πτώχευση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, εάν θεωρεί ότι πληρούνται όλα τα κριτήρια για την ενεργοποίηση εξυγίανσης, θα πρέπει να εγκρίνει το καθεστώς εξυγίανσης. Η διαδικασία έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, στην οποία συμμετέχουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, ενισχύει την απαραίτητη επιχειρησιακή ανεξαρτησία του Συμβουλίου Εξυγίανσης ενώ ταυτόχρονα τηρεί την αρχή της ανάθεσης εξουσιών σε επικουρικά όργανα σύμφωνα με την ερμηνεία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης («το Δικαστήριο»). Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός προβλέπει ότι το καθεστώς εξυγίανσης που εγκρίνεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον, εντός 24 ωρών από τη στιγμή της έγκρισής του από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή ε ή εφόσον το καθεστώς εξυγίανσης γίνει δεκτό από την Επιτροπή. Οι λόγοι για τους οποίους επιτρέπεται στο Συμβούλιο να διατυπώσει αντιρρήσεις, βάσει πρότασης της Επιτροπής, για το καθεστώς εξυγίανσης που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να περιορίζονται αυστηρά στην ύπαρξη δημόσιου συμφέροντος και σε σημαντικές τροποποιήσεις τις οποίες επιφέρει η Επιτροπή στο ύψος των πόρων του Ταμείου που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σύμφωνα με την πρόταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Η αλλαγή κατά 5 % ή περισσότερο του ύψους των πόρων αυτών σε σχέση με την αρχική πρόταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα πρέπει να θεωρείται σημαντική. Το Συμβούλιο θα πρέπει να δεχτεί την πρόταση της Επιτροπής ή να την απορρίψει, χωρίς να της επιφέρει τροποποιήσεις. Ως παρατηρητής στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης, η Επιτροπή θα πρέπει σε διαρκή βάση να ελέγχει συνεχώς κατά πόσον το καθεστώς εξυγίανσης που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνάδει πλήρως προς τον παρόντα κανονισμό, εξισορροπώντας δεόντως τους διάφορους στόχους και τα διακυβευόμενα συμφέροντα, υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και διαφυλάττει την ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς. Δεδομένου ότι η δράση εξυγίανσης απαιτεί μια πολύ ταχύρρυθμη διαδικασία λήψης αποφάσεων, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να συνεργάζονται στενά, και το Συμβούλιο δεν θα πρέπει να επαναλαμβάνει την προεργασία που έχει ήδη αναλάβει η Επιτροπή. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να καθοδηγεί τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, οι οποίες θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης.

(27) Η διαμόρφωση ενός μηχανισμού εξυγίανσης ομίλου αναμένεται να διευκολύνει τη συντονισμένη εξυγίανση, η οποία είναι πρόσφορη να αποφέρει τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα για όλες τις οντότητες ενός ομίλου. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης πρέπει επίσης να διαθέτουν την εξουσία να εφαρμόζουν το εργαλείο μεταβατικού τραπεζικού ιδρύματος σε επίπεδο ομίλου (πράγμα το οποίο ενδέχεται να περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, συμφωνίες επιμερισμού των βαρών), με στόχο τη σταθεροποίηση του ομίλου στο σύνολό του. Οι τίτλοι ιδιοκτησίας των θυγατρικών θα μπορούσαν να μεταβιβάζονται στο μεταβατικό ίδρυμα, με προοπτική τη μετέπειτα πώλησή τους, υπό μορφή δέσμης ή μεμονωμένα, όταν οι συνθήκες της αγοράς είναι κατάλληλες. Επιπλέον, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή, κατά περίπτωση, η εθνική αρχή εξυγίανσης πρέπει να διαθέτουν την εξουσία να εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα σε επίπεδο μητρικής επιχείρησης.

(28) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει ειδικότερα να εξουσιοδοτείται να λαμβάνει αποφάσεις όσον αφορά σημαντικές οντότητες ή ομίλους, οντότητες ή ομίλους που εποπτεύονται άμεσα από την ΕΚΤ και διασυνοριακούς ομίλους. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να βοηθούν το Συμβούλιο Εξυγίανσης κατά τον σχεδιασμό της εξυγίανσης και την προετοιμασία των αποφάσεων εξυγίανσης. Όσον αφορά τις οντότητες και τους ομίλους που δεν είναι σημαντικά και δεν λειτουργούν διασυνοριακά, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να είναι ειδικότερα αρμόδιες για τον σχεδιασμό της εξυγίανσης, την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης, την άρση των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, τα μέτρα που οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να λαμβάνουν στο στάδιο της αρχικής παρέμβασης, καθώς και τις δράσεις εξυγίανσης. Σε ορισμένες περιστάσεις, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να εκτελούν τα καθήκοντά τους βάσει του παρόντος κανονισμού και σύμφωνα με αυτόν, ενώ ταυτόχρονα θα ασκούν τις εξουσίες τους δυνάμει της εθνικής νομοθετικής πράξης για τη μεταφορά της οδηγίας 2014/59/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο, και σύμφωνα με αυτή, στον βαθμό που δεν θα υπάρχει σύγκρουση με τον παρόντα κανονισμό.

(29) Έχει ουσιαστική σημασία για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς η εφαρμογή των ίδιων κανόνων σε όλα τα μέτρα εξυγίανσης, ανεξάρτητα από το αν αυτοί θεσπίζονται από αρχές εξυγίανσης βάσει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ή εντός του πλαισίου του ΕΜΕ. Η Επιτροπή θα αξιολογεί τα εν λόγω μέτρα βάσει του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.

(30) Στις περιπτώσεις που η δράση εξυγίανσης θα συνεπαγόταν τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, ή ενίσχυσης από το Ταμείο, η σχετική απόφαση εξυγίανσης μπορεί να ληφθεί μόνον αφού προηγουμένως η Επιτροπή θα έχει εγκρίνει θετική ή υπό όρους απόφαση όσον αφορά τη συμβατότητα μιας τέτοιας ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά. Η απόφαση της Επιτροπής για την ενίσχυση από το Ταμείο θα πρέπει να μπορεί να επιβάλλει όρους, υποχρεώσεις ή δεσμεύσεις σε σχέση με τον δικαιούχο. Οι όροι που μπορούν να επιβάλλονται από την Επιτροπή είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων: απαιτήσεις επιμερισμού των βαρών, όπως ότι οι ζημίες θα απορροφώνται αρχικά από το μετοχικό κεφάλαιο, και απαιτήσεις σχετικά με τις εισφορές των κατόχων υβριδικού κεφαλαίου, των κατόχων χρεωστικών τίτλων μειωμένης εξασφάλισης και των πιστωτών αυξημένης εξασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων των εισφορών στο πλαίσιο των απαιτήσεων της οδηγίας 2014/59/ΕΕ· περιορισμοί στην καταβολή μερισμάτων επί των μετοχών ή τοκομεριδίων επί των μέσων υβριδικού κεφαλαίου, στην επαναγορά ιδίων μετοχών ή μέσων υβριδικού κεφαλαίου ή στις πράξεις κεφαλαιακής διαχείρισης· περιορισμοί στην απόκτηση συμμετοχών σε οποιαδήποτε επιχείρηση με μεταβίβαση είτε στοιχείων ενεργητικού είτε μετοχών· απαγόρευση των επιθετικών εμπορικών πρακτικών ή στρατηγικών, καθώς και διαφήμισης της στήριξης μέσω κρατικών ενισχύσεων· απαιτήσεις σχετικά με τα μερίδια της αγοράς, την τιμολόγηση και τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή άλλες απαιτήσεις σε επίπεδο επιχειρηματικής συμπεριφοράς· απαιτήσεις για σχέδια αναδιάρθρωσης· απαιτήσεις σε επίπεδο διακυβέρνησης· απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων και γνωστοποίησης, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο συμμόρφωσης προς τους όρους που θα έχει ενδεχομένως θέσει η Επιτροπή· απαιτήσεις σχετικά με την πώληση του δικαιούχου ή του συνόλου ή μέρους των στοιχείων ενεργητικού, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών του· απαιτήσεις σχετικά με την εκκαθάριση του δικαιούχου.

(31) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ταχεία και αποτελεσματική διαδικασία λήψης απόφασης για εξυγίανση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης πρέπει να είναι ειδικός οργανισμός της Ένωσης με ειδική δομή, που να αντιστοιχεί στα ειδικά καθήκοντά του, και να αποκλίνει από το πρότυπο όλων των άλλων οργανισμών της Ένωσης. Η σύνθεσή του πρέπει να εξασφαλίζει ότι λαμβάνονται δεόντως υπόψη όλα τα σχετικά συμφέροντα που διακυβεύονται στις διαδικασίες εξυγίανσης. Λαμβάνοντας υπόψη τις αποστολές του Συμβουλίου Εξυγίανσης, ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τέσσερα επιπλέον μέλη πλήρους απασχόλησης του Συμβουλίου Εξυγίανσης πρέπει να διορίζονται με κριτήριο τα προσόντα, τις ικανότητες, τις γνώσεις για τραπεζικά και χρηματοπιστωτικά θέματα, και την πείρα σχετικά με την εποπτεία του χρηματοπιστωτικού τομέα, τη ρύθμιση και την εξυγίανση των ιδρυμάτων. Ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα τέσσερα επιπλέον μέλη πλήρους απασχόλησης του Συμβουλίου Εξυγίανσης πρέπει να επιλέγονται βάσει ανοικτής διαδικασίας επιλογής σχετικά με την οποία θα πρέπει να ενημερώνονται δεόντως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και η οποία θα πρέπει να σέβεται την αρχή της ισορροπίας των φύλων, την πείρα και τα προσόντα. Η Επιτροπή θα

πρέπει να παρέχει στην αρμόδια επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατάλογο προεπιλογής υποψηφίων για τις θέσεις του προέδρου, του αντιπροέδρου και των τεσσάρων επιπλέον μελών πλήρους απασχόλησης του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει πρόταση για τον διορισμό του προέδρου, του αντιπροέδρου και των τεσσάρων επιπλέον τακτικών μελών του Συμβουλίου Εξυγίανσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προς έγκριση. Έπειτα από την έγκριση της εν λόγω πρότασης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο θα πρέπει να εγκρίνει εκτελεστική απόφαση για τον διορισμό του προέδρου, του αντιπροέδρου και των τεσσάρων επιπλέον μελών πλήρους απασχόλησης του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

(32) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να λειτουργεί στο πλαίσιο των εκτελεστικών συνόδων ή της ολομέλειας. Στις εκτελεστικές συνόδους θα πρέπει να απαρτίζεται από τον πρόεδρο, τα τέσσερα επιπλέον ανεξάρτητα μέλη πλήρους απασχόλησης τα οποία θα πρέπει να ενεργούν με ανεξάρτητο και αντικειμενικό τρόπο προς το συμφέρον της Ένωσης στο σύνολό της, και τους μόνιμους παρατηρητές που διορίζονται από την Επιτροπή και την ΕΚΤ. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων για την εξυγίανση ιδρύματος ή ομίλου που είναι εγκατεστημένος σε ένα συμμετέχον κράτος μέλος, η εκτελεστική σύνοδος του Συμβουλίου Εξυγίανσης πρέπει να συγκαλεί και να εμπλέκει στη διαδικασία λήψης αποφάσεων το μέλος που ορίζεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και που εκπροσωπεί την εθνική αρχή εξυγίανσης. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων για διασυνοριακό όμιλο, τα μέλη που διορίζει το κράτος μέλος καταγωγής και όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη υποδοχής που εκπροσωπούν τις οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να συγκαλούνται και να συμμετέχουν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων της εκτελεστικής συνόδου του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

(33) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατά την εκτελεστική σύνοδό του, πρέπει να προετοιμάζει όλες τις αποφάσεις σχετικά με τη διαδικασία εξυγίανσης και, κατά το δυνατόν, να εγκρίνει τις εν λόγω αποφάσεις. Λόγω του ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στα σχέδια εξυγίανσης αφορούν συγκεκριμένα ιδρύματα, οι αποφάσεις σχετικά με την κατάρτιση, αξιολόγηση και έγκριση των σχεδίων εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης στην εκτελεστική σύνοδό του. Όσον αφορά τη χρήση του Ταμείου, είναι σημαντικό αυτή να μην αποτελεί πλεονέκτημα του «πρώτου αφιχθέντος» και να παρακολουθούνται οι εκροές του Ταμείου. Προκειμένου να εξασφαλιστεί αντίστοιχη λήψη αποφάσεων από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, όποτε απαιτείται δράση εξυγίανσης που υπερβαίνει το όριο των 5 000 000 000 EUR κάθε μέλος της συνόδου ολομέλειας θα πρέπει να μπορεί, εντός αυστηρά καθορισμένης προθεσμίας, να ζητήσει να ληφθεί απόφαση από τη σύνοδο ολομέλειας. Όταν η στήριξη ρευστότητας συνεπάγεται μηδενικό ή σημαντικά μικρότερο κίνδυνο από άλλες μορφές στήριξης, ιδίως στην περίπτωση βραχυπρόθεσμης εφάπαξ πιστοδότησης φερέγγυων ιδρυμάτων με επαρκείς εξασφαλίσεις υψηλής ποιότητας, δικαιολογείται η στάθμιση τέτοιας στήριξης με χαμηλότερο συντελεστή, ύψους μόλις 0,5. Εάν η καθαρή σωρευτική χρήση του Ταμείου κατά το προηγούμενο δωδεκάμηνο έχει φτάσει το ετήσιο όριο των 5 000 000 000 EUR, η σύνοδος ολομέλειας θα πρέπει να αξιολογήσει την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης του Ταμείου, και να παράσχει καθοδήγηση την οποία η εκτελεστική σύνοδος θα πρέπει να ακολουθήσει κατά τις επόμενες αποφάσεις εξυγίανσης. Η καθοδήγηση προς την εκτελεστική σύνοδο θα πρέπει ιδίως να εστιάζει στην εξασφάλιση της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης χωρίς διακρίσεις, στην αποφυγή της εξάντλησης των πόρων του Ταμείου και στην ενδεδειγμένη διαφοροποίηση ανάμεσα στη μηδενικού ή χαμηλού κινδύνου παροχή ρευστότητας και τις άλλες μορφές στήριξης.

(34) Δεδομένου ότι οι συμμετέχοντες στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του Συμβουλίου Εξυγίανσης, στο πλαίσιο των εκτελεστικών συνόδων του, θα αλλάζουν ανάλογα με τα κράτη μέλη στα οποία δραστηριοποιείται το αντίστοιχο ίδρυμα ή όμιλος, οι μόνιμοι συμμετέχοντες θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη συνοχή, καταλληλότητα και αναλογικότητα των αποφάσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο των εκτελεστικών συνόδων του Συμβουλίου Εξυγίανσης υπό τις διαφορετικές συνθέσεις τους.

(35) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προσκαλεί παρατηρητές να παρευρίσκονται στις συνεδριάσεις του. Η ανάθεση καθηκόντων εξυγίανσης στο Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να είναι συνεπής με το πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας (ΕΣΧΕ) και τον υποκείμενο στόχο της κατάρτισης ενιαίου εγχειριδίου κανόνων και της ενισχυμένης σύγκλισης των εποπτικών πρακτικών και των πρακτικών εξυγίανσης στην Ένωση συνολικά. Ειδικότερα, η ΕΑΤ πρέπει να αξιολογεί και να συντονίζει πρωτοβουλίες όσον αφορά τα σχέδια εξυγίανσης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προκειμένου να προωθεί τη σύγκλιση στον τομέα αυτό. Κατά συνέπεια και κατά γενικό κανόνα, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει πάντα να προσκαλεί την ΕΑΤ όταν εξετάζονται θέματα για τα οποία, σύμφωνα με την οδηγία 2014/59/ΕΕ, η ΕΑΤ οφείλει να αναπτύξει τεχνικά πρότυπα ή να καταρτίσει κατευθυντήριες γραμμές. Στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης μπορούν επίσης να προσκαλούνται, κατά περίπτωση, άλλοι παρατηρητές, όπως για παράδειγμα ένας εκπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ).

(36) Οι παρατηρητές θα πρέπει να υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις περί επαγγελματικού απορρήτου με τα μέλη και το προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης και με τα υπηρεσιακά στελέχη που ανταλλάσσονται με συμμετέχοντα κράτη μέλη ή στέλνονται με απόσπαση και που εκτελούν καθήκοντα εξυγίανσης.

(37) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να συγκροτεί εσωτερικά κλιμάκια εξυγίανσης, αποτελούμενα από δικό του προσωπικό και από προσωπικό των εθνικών αρχών εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, παρατηρητών από μη συμμετέχοντα κράτη μέλη. Επικεφαλής των εν λόγω εσωτερικών κλιμακίων εξυγίανσης θα πρέπει είναι συντονιστές οριζόμενοι μεταξύ των ανώτερων στελεχών του Συμβουλίου Εξυγίανσης, οι οποίοι θα μπορούν να προσκαλούνται να παρευρεθούν ως παρατηρητές στις εκτελεστικές συνόδους του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

(38) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι αρχές εξυγίανσης, καθώς και οι αρμόδιες αρχές των μη συμμετεχόντων κρατών μελών, θα πρέπει να συνάπτουν μνημόνια συνεννόησης στα οποία περιγράφεται με γενικούς όρους η μεταξύ τους συνεργασία κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους δυνάμει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Τα μνημόνια συνεννόησης θα μπορούν να διευκρινίζουν, μεταξύ άλλων, τη διαβούλευση σε σχέση με αποφάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης οι οποίες ισχύουν για θυγατρικές που έχουν ιδρυθεί ή υποκαταστήματα που εδρεύουν σε μη συμμετέχον κράτος μέλος όταν η μητρική εταιρεία εδρεύει σε συμμετέχον κράτος μέλος. Τα μνημόνια συνεννόησης θα πρέπει να επανεξετάζονται τακτικά.

(39) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να ενεργεί ανεξάρτητα. Θα πρέπει να έχει την ικανότητα να χειριστεί μεγάλους ομίλους και να δρα γρήγορα και αμερόληπτα. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι λαμβάνεται δεόντως υπόψη η εθνική χρηματοπιστωτική σταθερότητα, η χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης και η εσωτερική αγορά. Τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτουν την απαραίτητη εμπειρογνωσία στον τομέα της τραπεζικής αναδιάρθρωσης και αφερεγγυότητας.

(40) Όταν λαμβάνονται αποφάσεις ή αναλαμβάνονται δράσεις κατά την άσκηση των εξουσιών που ανατίθενται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η σημασία την οποία έχει για την εσωτερική αγορά η άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης που προβλέπεται στη ΣΛΕΕ, ιδίως δε, όπου είναι δυνατόν, οι συνέπειες όσον αφορά τη συνέχιση διασυνοριακών δραστηριοτήτων.

(41) Λαμβάνοντας υπόψη τις αποστολές του Συμβουλίου Εξυγίανσης και τους στόχους της εξυγίανσης, στους οποίους περιλαμβάνεται η προστασία των δημοσίων πόρων, η λειτουργία του ΕΜΕ θα πρέπει να χρηματοδοτείται από εισφορές τις οποίες καταβάλλουν τα πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν στα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

(42) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή, κατά περίπτωση, θα πρέπει να αντικαθιστούν τις εθνικές αρχές εξυγίανσης που ορίζονται δυνάμει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ όσον αφορά όλες τις πτυχές που συνδέονται με τη διαδικασία λήψης αποφάσεων για εξυγίανση. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης που έχουν ορισθεί δυνάμει της εν λόγω οδηγίας θα πρέπει να συνεχίσουν τις δραστηριότητες που συνδέονται με την εφαρμογή των καθεστώτων εξυγίανσης, τα οποία εγκρίνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η διαφάνεια και ο δημοκρατικός έλεγχος, αλλά και να διαφυλαχθούν τα δικαιώματα των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνονται με βάση τον παρόντα κανονισμό. Για λόγους διαφάνειας και δημοκρατικού ελέγχου, τα εθνικά κοινοβούλια θα πρέπει να έχουν ορισμένα δικαιώματα για πληροφόρηση σχετικά με τις δραστηριότητες του Συμβουλίου Εξυγίανσης και για διάλογο μαζί του.

(43) Το εθνικό κοινοβούλιο ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους, ή η αρμόδια επιτροπή του, θα πρέπει να μπορεί να καλέσει τον πρόεδρο να συμμετάσχει σε ανταλλαγή απόψεων με αντικείμενο την εξυγίανση των ιδρυμάτων στο εν λόγω κράτος μέλος από κοινού με εκπρόσωπο της εθνικής αρχής εξυγίανσης. Αυτός ο ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων ενδείκνυται λαμβανομένου υπόψη του δυνητικού αντίκτυπου των δράσεων εξυγίανσης στα δημόσια οικονομικά, στα ιδρύματα, στους πελάτες και τους εργαζομένους τους καθώς και στις αγορές στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Ο πρόεδρος και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης πρέπει να ανταποκρίνονται θετικά στις εν λόγω προσκλήσεις ανταλλαγής απόψεων με τα εθνικά κοινοβούλια.

(44) Για τη διασφάλιση ομοιόμορφης προσέγγισης για τα ιδρύματα και τους ομίλους, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να εξουσιοδοτείται να καταρτίζει σχέδια εξυγίανσης για τέτοια ιδρύματα και ομίλους, μετά από διαβούλευση με τις εθνικές αρμόδιες αρχές και αρχές εξυγίανσης. Κατά γενικό κανόνα, τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου θα πρέπει να καταρτίζονται για τον όμιλο ως σύνολο και θα προσδιορίζουν μέτρα σε σχέση με τη μητρική επιχείρηση καθώς και όλες τις επιμέρους θυγατρικές που αποτελούν μέρος του ομίλου. Τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη χρηματοοικονομική, τεχνική και επιχειρηματική διάρθρωση του σχετικού ομίλου. Σε περίπτωση κατάρτισης επιμέρους σχεδίων εξυγίανσης για οντότητες που αποτελούν μέρος ομίλου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης πρέπει να επιδιώκουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συνέπεια με τα σχέδια εξυγίανσης του υπόλοιπου ομίλου. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διαβιβάζουν τα σχέδια εξυγίανσης και ενδεχόμενες τροποποιήσεις τους στην αρμόδια αρχή, ώστε η τελευταία να είναι πάντα πλήρως ενημερωμένη. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί τη δυνατότητα εξυγίανσης ιδρυμάτων και ομίλων και να λαμβάνει μέτρα με στόχο την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, εφόσον υπάρχουν. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να ζητά από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης να εφαρμόζουν τα εν λόγω κατάλληλα μέτρα με στόχο την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, προκειμένου να εξασφαλίζονται η συνέπεια και η δυνατότητα εξυγίανσης των οικείων ιδρυμάτων. Δεδομένου του ευαίσθητου χαρακτήρα των πληροφοριών που περιέχουν, τα σχέδια εξυγίανσης θα πρέπει να υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό.

(45) Κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και κατά την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η αρχή της αναλογικότητας και οι ιδιαιτερότητες της νομικής μορφής του ιδρύματος.

(46) Ο σχεδιασμός της εξυγίανσης αποτελεί ουσιώδες στοιχείο για αποτελεσματική εξυγίανση. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει επομένως να έχει την εξουσία να απαιτεί αλλαγές στη δομή και την οργάνωση των ιδρυμάτων ή των ομίλων, προκειμένου να ληφθούν μέτρα που είναι απαραίτητα και αναλογικά για τη μείωση ή την άρση των πρακτικών εμποδίων στην εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και να διασφαλιστεί η δυνατότητα εξυγίανσης των σχετικών οντοτήτων. Λόγω του δυνητικά συστημικού χαρακτήρα όλων των ιδρυμάτων, για να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, έχει καίρια σημασία το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης να έχουν τη δυνατότητα να εξυγιάνουν οποιοδήποτε ίδρυμα. Προκειμένου να τηρείται το δικαίωμα του επιχειρείν, που ορίζεται στο άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ο Χάρτης»), η διακριτική ευχέρεια του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα πρέπει να περιορίζεται στο αναγκαίο για την απλούστευση της δομής και των λειτουργιών του ιδρύματος, με μοναδικό σκοπό τη βελτίωση της δυνατότητας εξυγίανσής του. Επιπλέον, κάθε μέτρο που επιβάλλεται για τους σκοπούς αυτούς θα πρέπει να συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης. Τα μέτρα δεν θα πρέπει να συνεπάγονται ούτε άμεσες ούτε έμμεσες διακρίσεις λόγω εθνικότητας, και η εφαρμογή τους θα πρέπει να δικαιολογείται για επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος με στόχο τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Για να προσδιοριστεί κατά πόσον μια δράση είναι προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ενεργώντας προς το δημόσιο συμφέρον, θα πρέπει να είναι σε θέση να επιτυγχάνει τους στόχους εξυγίανσης, χωρίς να προσκρούει σε εμπόδια κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης ή όσον αφορά τη δυνατότητα άσκησης των εξουσιών που του έχουν ανατεθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Εξάλλου, μια δράση δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το ελάχιστο αναγκαίο όριο για την επίτευξη των στόχων. Όταν προσδιορίζει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις προειδοποιήσεις και τις συστάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ) που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1092/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

(47) Λόγω του δυνητικά συστημικού χαρακτήρα όλων των ιδρυμάτων, είναι εξαιρετικά σημαντικό να μπορεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, κατά περίπτωση, να θεσπίζει σχέδια εξυγίανσης, να αξιολογεί τη δυνατότητα εξυγίανσης οποιουδήποτε ιδρύματος και ομίλου και, εφόσον απαιτείται, να λαμβάνει μέτρα για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης οποιουδήποτε ιδρύματος στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Η πτώχευση συστημικά σημαντικών ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων όσων αναφέρονται στο άρθρο 131 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, μπορεί να θέσει σε σημαντικό κίνδυνο τη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών και να επηρεάσει αρνητικά τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να δίνει προτεραιότητα στην κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης και στην αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης και να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση ή εξάλειψη όλων των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης των συστημικά σημαντικών ιδρυμάτων, με την επιφύλαξη της ανεξαρτησίας του και της υποχρέωσής του να σχεδιάζει την εξυγίανση και να αξιολογεί τη δυνατότητα εξυγίανσης όλων των ιδρυμάτων που υπόκεινται στην εξουσία του.

(48) Τα σχέδια εξυγίανσης θα πρέπει να περιλαμβάνουν, όποτε ενδείκνυται, διαδικασίες για την ενημέρωση και τη διαβούλευση με τους εκπροσώπους των εργαζομένων καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών εξυγίανσης. Εν προκειμένω θα πρέπει, κατά περίπτωση, να τηρούνται οι συλλογικές συμβάσεις ή άλλες συμφωνίες μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, όπως επίσης και η ενωσιακή και η εθνική νομοθεσία σχετικά με τη συμμετοχή των συνδικάτων και των εκπροσώπων των εργαζομένων στις διαδικασίες αναδιάρθρωσης επιχειρήσεων.

(49) Όσον αφορά την υποχρέωση εκπόνησης σχεδίων εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, όταν ασκούν τις διάφορες εξουσίες και χρησιμοποιούν τα διάφορα εργαλεία που έχουν στη διάθεσή τους θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη φύση της επιχειρηματικής δραστηριότητας μιας οντότητας, τη μετοχική δομή, τη νομική μορφή της, το προφίλ κινδύνου, το μέγεθος, το νομικό καθεστώς και τις διασυνδέσεις της με άλλα ιδρύματα ή με το χρηματοπιστωτικό σύστημα εν γένει, το εύρος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων της, το κατά πόσον είναι μέλος θεσμικού συστήματος προστασίας (ΘΣΠ) ή άλλων συνεργατικών συστημάτων αμοιβαίας αλληλεγγύης, το κατά πόσον ασκεί επενδυτικές υπηρεσίες ή δραστηριότητες και το κατά πόσον η πτώχευσή της και η επακόλουθη εκκαθάρισή της υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας είναι πιθανό να έχει σημαντική αρνητική επίπτωση στις χρηματοπιστωτικές αγορές, σε άλλα ιδρύματα, στους όρους χρηματοδότησης ή στην ευρύτερη οικονομία, εξασφαλίζοντας την εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης με τρόπο κατάλληλο και αναλογικό και την ελαχιστοποίηση της διοικητικής επιβάρυνσης που συνδέεται με τις υποχρεώσεις προετοιμασίας του σχεδίου εξυγίανσης. Όταν το περιεχόμενο και οι πληροφορίες που προβλέπονται στο τμήμα Α του παραρτήματος της οδηγίας 2014/59/ΕΕ καθορίζουν ένα ελάχιστο πρότυπο για οντότητες προφανούς συστημικής σπουδαιότητας, μπορούν να εφαρμόζονται διαφορετικές ή σημαντικά μειωμένες απαιτήσεις σχεδιασμού και πληροφόρησης για την εξυγίανση ως προς το συγκεκριμένο ίδρυμα, καθώς και μικρότερη από ετήσια συχνότητα για τις επικαιροποιήσεις. Στην περίπτωση μικρής οντότητας με χαμηλή διασύνδεση και

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1092/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη μακροπροληπτική επίβλεψη του χρηματοοικονομικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη σύσταση Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 1).

πολυπλοκότητα, το σχέδιο εξυγίανσης θα μπορούσε να είναι μειωμένο. Επιπλέον, το καθεστώς θα πρέπει να εφαρμόζεται κατά τρόπο που δεν θέτει σε κίνδυνο τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών. Ειδικότερα, όταν υπάρχουν μεγαλύτερα προβλήματα ή ακόμα και αμφιβολίες σχετικά με την ανθεκτικότητα πολλών οντοτήτων, είναι σημαντικό να εξετάζεται ο κίνδυνος μετάδοσης που ενέχουν οι δράσεις που αναλαμβάνονται σε σχέση με οποιαδήποτε επιμέρους οντότητα.

(50) Όταν η οδηγία 2014/59/ΕΕ προβλέπει τη δυνατότητα εφαρμογής απλουστευμένων υποχρεώσεων ή παραίτησης των εθνικών αρχών εξυγίανσης σε ό,τι αφορά την απαίτηση εκπόνησης σχεδίων εξυγίανσης, πρέπει να προβλέπεται διαδικασία βάσει της οποίας το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή, κατά περίπτωση οι σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης θα μπορούν να επιτρέπουν την εφαρμογή των εν λόγω απλουστευμένων υποχρεώσεων.

(51) Λαμβανομένης υπόψη της κεφαλαιακής διάρθρωσης των οντοτήτων που συνδέονται με κεντρικό οργανισμό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης πρέπει να υποχρεούνται, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, να καταρτίζουν χωριστά σχέδια εξυγίανσης μόνο εφόσον ο κεντρικός οργανισμός με τον οποίο αυτές οι οντότητες συνδέονται τελεί υπό την άμεση εποπτεία της ΕΚΤ. Στην περίπτωση σχεδίων εξυγίανσης ομίλου, θα πρέπει λαμβάνεται κατά την κατάρτισή τους ιδιαιτέρως υπόψη ο ενδεχόμενος αντίκτυπος των δράσεων εξυγίανσης σε όλα τα κράτη μέλη στα οποία δραστηριοποιείται ο όμιλος.

(52) Ο ΕΜΕ θα πρέπει να βασίζεται στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 και της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να παρεμβαίνει έγκαιρα, σε περίπτωση επιδείνωσης της χρηματοπιστωτικής κατάστασης ή της φερεγγυότητας μιας οντότητας. Οι πληροφορίες που το Συμβούλιο λαμβάνει από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης ή από την ΕΚΤ σε αυτό το στάδιο, είναι απαραίτητες για τον καθορισμό των ενεργειών στις οποίες ενδέχεται να προβεί για την προετοιμασία της εξυγίανσης της σχετικής οντότητας.

(53) Για να εξασφαλιστεί ανάληψη ταχείας δράσης εξυγίανσης όταν τούτο καθίσταται αναγκαίο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς, σε συνεργασία με την ΕΚΤ ή τη σχετική εθνική αρμόδια αρχή, την κατάσταση των οικείων οντοτήτων και τη συμμόρφωσή τους με κάθε μέτρο έγκαιρης παρέμβασης που λαμβάνεται υπέρ αυτών. Όταν προσδιορίζει κατά πόσον μια δράση του ιδιωτικού τομέα θα μπορούσε να αποτρέψει σε εύλογο χρονικό διάστημα την πτώχευση μιας οντότητας, η ενδεδειγμένη αρχή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αποτελεσματικότητα των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης που ελήφθησαν εντός του χρονικού πλαισίου που είχε καθορίσει η αρμόδια αρχή.

(54) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης και οι εθνικές αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, θα πρέπει, εφόσον κριθεί αναγκαίο, να συνάπτουν μνημόνια συνεννόησης στα οποία περιγράφεται με γενικούς όρους η μεταξύ τους συνεργασία κατά την εκτέλεση των αντίστοιχων καθηκόντων τους δυνάμει της ενωσιακής νομοθεσίας. Το μνημόνιο θα πρέπει να επανεξετάζεται τακτικά.

(55) Κατά τη λήψη αποφάσεων ή την ανάληψη δράσεων, ιδίως όσον αφορά οντότητες εγκατεστημένες σε συμμετέχοντα και συγχρόνως σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη τυχόν δυσμενείς επιπτώσεις στα εν λόγω κράτη μέλη, όπως η απειλή για τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών τους και για τις οντότητες που είναι εγκατεστημένες στα εν λόγω κράτη μέλη.

(56) Για την ελαχιστοποίηση τυχόν διαταραχής στη χρηματοπιστωτική αγορά και την οικονομία, η διαδικασία εξυγίανσης θα πρέπει να επιτυγχάνεται σε σύντομο χρονικό διάστημα. Οι καταθέτες θα πρέπει να αποκτούν πρόσβαση στις εγγυημένες τουλάχιστον καταθέσεις όσο το δυνατόν ταχύτερα και οπωσδήποτε εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]). Η Επιτροπή θα πρέπει, σε όλη τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης, να έχει πρόσβαση σε κάθε πληροφορία που θεωρεί απαραίτητη για τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης.

(57) Η απόφαση να τεθεί μία οντότητα υπό εξυγίανση θα πρέπει να λαμβάνεται πριν η χρηματοπιστωτική οντότητα καταστεί αφερέγγυα σε επίπεδο ισολογισμού και πριν εξαντληθεί όλο το μετοχικό της κεφάλαιο. Η εξυγίανση θα πρέπει να αρχίζει αφού προσδιοριστεί ότι η οντότητα βρίσκεται ή κινδυνεύει να βρεθεί σε πτώχευση και ότι τα εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα δεν θα απέτρεπαν την πτώχευση εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Το γεγονός αυτό καθαυτό ότι η οντότητα δεν πληροί τις απαιτήσεις της άδειας λειτουργίας δεν θα πρέπει να δικαιολογεί την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, ιδίως εάν η οντότητα παραμένει ή είναι πιθανόν να παραμείνει βιώσιμη. Μια οντότητα θα πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται ή κινδυνεύει να βρεθεί σε πτώχευση όταν παραβιάζει ή είναι πιθανό στο εγγύς μέλλον να παραβιάσει τις

([1]) Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 149).

απαιτήσεις για τη διατήρηση της άδειας λειτουργίας, όταν τα περιουσιακά στοιχεία της οντότητας υπολείπονται ή είναι πιθανό στο εγγύς μέλλον να υπολειφθούν των υποχρεώσεών του, όταν η οντότητα δεν είναι σε θέση ή είναι πιθανό στο εγγύς μέλλον να μην είναι σε θέση να εξοφλήσει τις απαιτητές υποχρεώσεις της, ή όταν η οντότητα επιζητεί έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, εκτός από τις ιδιαίτερες περιστάσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Η ανάγκη για επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από μια κεντρική τράπεζα δεν θα πρέπει καθαυτή να αποτελεί προϋπόθεση που καταδεικνύει επαρκώς ότι μια οντότητα δεν είναι, ή δεν θα είναι στο εγγύς μέλλον, σε θέση να εξοφλήσει τις απαιτητές υποχρεώσεις της. Εάν μια τέτοια διευκόλυνση τελεί υπό την εγγύηση του δημοσίου, η οντότητα που προσφεύγει σε αυτήν θα υπόκειται στους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων. Προκειμένου να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως σε περίπτωση συστημικής έλλειψης ρευστότητας, οι κρατικές εγγυήσεις για διευκολύνσεις ρευστότητας που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες ή οι κρατικές εγγυήσεις για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις, προκειμένου να αντιμετωπιστεί σοβαρή διαταραχή στην οικονομία ενός κράτους μέλους, δεν θα πρέπει να ενεργοποιούν το πλαίσιο εξυγίανσης, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Ειδικότερα, τα κρατικά εγγυοδοτικά μέτρα θα πρέπει να εγκρίνονται βάσει του πλαισίου σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις και θα πρέπει να μην αποτελούν μέρος ευρύτερης δέσμης ενισχύσεων, η δε χρήση των εγγυοδοτικών μέτρων θα πρέπει να είναι αυστηρά περιορισμένη χρονικά. Η παροχή εγγυήσεων από τα κράτη μέλη για απαιτήσεις επί ιδίων κεφαλαίων θα πρέπει να απαγορεύεται.

Κατά την παροχή εγγύησης, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι η εγγύηση αμείβεται επαρκώς από την οντότητα. Επιπλέον, η παροχή έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης δεν θα πρέπει να ενεργοποιεί διαδικασία εξυγίανσης όταν, ως προληπτικό μέτρο, ένα κράτος μέλος αποκτά μετοχικό μερίδιο σε μια οντότητα, συμπεριλαμβανομένων των οντοτήτων που ανήκουν στο δημόσιο, η οποία τηρεί τις κεφαλαιακές απαιτήσεις της. Αυτό μπορεί να συμβεί, για παράδειγμα, όταν μια οντότητα απαιτείται να αντλήσει νέα κεφάλαια λόγω των αποτελεσμάτων μιας προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων βάσει σεναρίου ή μιας ισοδύναμης δοκιμής εκ μέρους των αρχών μακροπροληπτικής εποπτείας, όπου συμπεριλαμβάνεται μια απαίτηση που επιβάλλεται για λόγους διατήρησης της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας σε πλαίσιο συστημικής κρίσης, αλλά η οντότητα αδυνατεί να αντλήσει ιδιωτικά κεφάλαια στις αγορές. Μια οντότητα δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει αποκλειστικά και μόνο στη βάση του γεγονότος ότι της δόθηκε έκτακτη δημόσια χρηματοδοτική στήριξη πριν τεθεί σε ισχύ ο παρών κανονισμός. Τέλος, η πρόσβαση σε διευκολύνσεις ρευστότητας που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, συμπεριλαμβανομένης της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, μπορεί να αποτελεί κρατική ενίσχυση σύμφωνα με το πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις.

(58) Η εκκαθάριση προβληματικής οντότητας με συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, να διακόψει την παροχή βασικών υπηρεσιών και να βλάψει την προστασία των καταθετών. Σε αυτή την περίπτωση, η εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης είναι θέμα δημοσίου συμφέροντος. Επομένως, στόχοι της εξυγίανσης θα πρέπει να είναι η διασφάλιση της συνέχισης των βασικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, η διατήρηση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, η μείωση του ηθικού κινδύνου με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης των προβληματικών οντοτήτων από δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη και η προστασία των καταθετών.

(59) Ωστόσο, πριν ληφθεί απόφαση για τη διατήρηση της οντότητας σε λειτουργία, θα πρέπει πάντοτε να εξετάζεται η εκκαθάριση μιας οντότητας που πτωχεύει μέσω των κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Μια οντότητα που πτωχεύει θα πρέπει να διατηρείται σε λειτουργία για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας με χρήση, στο μέτρο του δυνατού, ιδιωτικών κεφαλαίων. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί είτε μέσω της πώλησης σε αγοραστή του ιδιωτικού τομέα ή της συγχώνευσής του με αυτόν, είτε με απομείωση των υποχρεώσεων της οντότητας ή μετατροπή του χρέους του σε μετοχικό κεφάλαιο, για να γίνει ανακεφαλαιοποίηση.

(60) Κατά τη λήψη ή την προπαρασκευή αποφάσεων σχετικών με τις εξουσίες εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με ορισμένες αρχές, όπως ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές επωμίζονται κατάλληλο μερίδιο των ζημιών, ότι η διοίκηση καταρχήν θα πρέπει να αντικαθίσταται, ότι το κόστος της εξυγίανσης της οντότητας ελαχιστοποιείται και ότι οι πιστωτές της ίδιας τάξης αντιμετωπίζονται ισότιμα. Ειδικότερα, όταν οι πιστωτές της ίδιας τάξης αντιμετωπίζονται διαφορετικά στο πλαίσιο της δράσης εξυγίανσης, οι διακρίσεις αυτές θα πρέπει να δικαιολογούνται από το δημόσιο συμφέρον και να μην να εισάγουν άμεσα ή έμμεσα διακρίσεις για λόγους εθνικότητας.

(61) Οι περιορισμοί στα δικαιώματα των μετόχων και των πιστωτών θα πρέπει να είναι σύμφωνοι με το άρθρο 52 του Χάρτη. Επομένως, τα εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνον στις οντότητες που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύουν να πτωχεύσουν, και μόνον όταν αυτό είναι αναγκαίο για την επιδίωξη της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας προς όφελος του γενικού συμφέροντος. Συγκεκριμένα, τα εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζονται όταν η οντότητα δεν δύναται να εκκαθαριστεί υπό συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας χωρίς να αποσταθεροποιηθεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα, τα δε μέτρα είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί η ταχεία μεταβίβαση και η συνέχεια των συστημικά σημαντικών λειτουργιών και όταν δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική για εναλλακτική λύση από τον ιδιωτικό τομέα, όπως μια αύξηση κεφαλαίου από τους υφιστάμενους μετόχους ή τρίτους, που να επαρκεί για την αποκατάσταση της πλήρους βιωσιμότητας της οντότητας.

(62) Η παρεμβολή στα δικαιώματα ιδιοκτησίας δεν θα πρέπει να είναι δυσανάλογη. Κατά συνέπεια, οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές δεν θα πρέπει να υφίστανται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχαν υποστεί εάν η οντότητα είχε εκκαθαριστεί κατά τη στιγμή που ελήφθη η απόφαση για εξυγίανση. Σε περίπτωση μεταβίβασης εν μέρει των περιουσιακών στοιχείων ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση σε ιδιώτη αγοραστή ή σε μεταβατικό ίδρυμα, το εναπομένον μέρος του ιδρύματος υπό εξυγίανση θα πρέπει να εκκαθαρίζεται σύμφωνα με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Για να προστατευθούν οι μέτοχοι και οι πιστωτές κατά τη διαδικασία εκκαθάρισης της οντότητας, θα πρέπει να δικαιούνται να λάβουν, κατά την εξόφληση των απαιτήσεών τους στη διαδικασία εκκαθάρισης, όχι λιγότερα από όσα υπολογίζεται ότι θα είχαν ανακτήσει εάν ολόκληρη η οντότητα είχε εκκαθαριστεί υπό συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας.

(63) Χάριν προστασίας των δικαιωμάτων των μετόχων και των πιστωτών, θα πρέπει να καθορίζονται σαφείς υποχρεώσεις όσον αφορά την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του υπό εξυγίανση ιδρύματος και, εφόσον απαιτείται από τον παρόντα κανονισμό, να αποτιμάται η μεταχείριση της οποίας θα ετύγχαναν οι μέτοχοι και οι πιστωτές εάν η οντότητα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να αρχίσει αποτίμηση ήδη στη φάση της έγκαιρης παρέμβασης. Πριν οποιαδήποτε δράση εξυγίανσης, θα πρέπει να διενεργείται αντικειμενική, δίκαιη και ρεαλιστική αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της οντότητας. Η αποτίμηση θα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο δικαστικού ελέγχου μόνον μαζί με την απόφαση εξυγίανσης. Επιπλέον, όποτε απαιτείται από τον παρόντα κανονισμό, αφού έχουν εφαρμοστεί τα εργαλεία εξυγίανσης, θα πρέπει να διενεργείται σύγκριση εκ των υστέρων μεταξύ της μεταχείρισης της οποίας έτυχαν οι μέτοχοι και οι πιστωτές και της μεταχείρισης της οποίας θα ετύγχαναν σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Εάν κριθεί ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές έχουν λάβει, κατά την εξόφληση των απαιτήσεών τους, λιγότερα από όσα θα είχαν λάβει υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, θα πρέπει να δικαιούνται καταβολή της διαφοράς όποτε απαιτείται από τον παρόντα κανονισμό. Η διαφορά αυτή, εφόσον υφίσταται, θα πρέπει να καταβάλλεται από το Ταμείο που ιδρύει ο παρών κανονισμός.

(64) Είναι σημαντικό να αναγνωρίζονται οι ζημίες κατά την πτώχευση της οντότητας. Η αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων των προβληματικών οντοτήτων θα πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικές, συνετές και εύλογες παραδοχές κατά τη στιγμή που εφαρμόζονται τα εργαλεία εξυγίανσης. Η αξία των υποχρεώσεων στο πλαίσιο της αποτίμησης δεν πρέπει ωστόσο να επηρεάζεται από τη χρηματοοικονομική κατάσταση της οντότητας. Θα πρέπει να είναι δυνατόν, για λόγους επείγοντος χαρακτήρα, να προβαίνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης σε ταχεία αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων ή των υποχρεώσεων μιας οντότητας που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης. Η αποτίμηση αυτή θα πρέπει να είναι προσωρινή και να ισχύει μέχρις να γίνει ανεξάρτητη αποτίμηση.

(65) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η διαδικασία εξυγίανσης παραμένει αντικειμενική και συγκεκριμένη, είναι αναγκαίο να ορισθεί η σειρά με την οποία θα πρέπει να απομειώνονται ή να μετατρέπονται οι μη διασφαλισμένες απαιτήσεις των πιστωτών κατά ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση. Για να περιοριστεί ο κίνδυνος να υποστούν οι πιστωτές μεγαλύτερες απώλειες απ' ό,τι εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί σύμφωνα με τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, θα πρέπει να εφαρμόζεται η ίδια σειρά τόσο στις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας, όσο και στη διαδικασία απομείωσης ή μετατροπής στο πλαίσιο εξυγίανσης. Αυτό θα διευκολύνει επίσης την τιμολόγηση του χρέους.

(66) Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να αποφασίσει τις λεπτομέρειες του καθεστώτος εξυγίανσης. Τα σχετικά εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει να περιλαμβάνουν το εργαλείο πώλησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα και το εργαλείο διαχωρισμού στοιχείων του ενεργητικού, τα οποία επίσης προβλέπονται από την οδηγία 2014/59/ΕΕ. Το καθεστώς εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να καθιστά δυνατή την εκτίμηση του κατά πόσον πληρούνται οι όροι για την απομείωση και μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων.

(67) Κατά την ανάληψη δράσεων εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη και να ακολουθεί τα μέτρα που προβλέπονται στα σχέδια εξυγίανσης, εκτός εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις, ότι οι στόχοι εξυγίανσης θα επιτευχθούν αποτελεσματικότερα εάν αναληφθούν δράσεις που δεν έχουν προβλεφθεί στα εν λόγω σχέδια εξυγίανσης.

(68) Τα εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει να περιλαμβάνουν την πώληση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή μετοχών του υπό εξυγίανση ιδρύματος, τη σύσταση μεταβατικής οντότητας, τον διαχωρισμό των αποδοτικών από τα τοξικά ή μη αποδοτικά περιουσιακά στοιχεία της προβληματικής οντότητας και τη διάσωσή της με ίδια μέσα από τους μετόχους και τους πιστωτές.

(69) Στις περιπτώσεις όπου τα εργαλεία εξυγίανσης χρησιμοποιήθηκαν για τη μεταβίβαση των συστημικά σημαντικών υπηρεσιών ή βιώσιμων δραστηριοτήτων μιας οντότητας σε μια υγιή οντότητα, όπως είναι ένας αγοραστής του ιδιωτικού τομέα ή μια μεταβατική οντότητα, το εναπομένον μέρος της οντότητας θα πρέπει να εκκαθαρίζεται.

(70) Το εργαλείο πώλησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων θα πρέπει να καθιστά δυνατή την πώληση της οντότητας ή μέρους των δραστηριοτήτων της σε έναν ή περισσότερους αγοραστές χωρίς τη συγκατάθεση των μετόχων.

(71) Οι τυχόν καθαρές εισπράξεις από τη μεταβίβαση στοιχείων ενεργητικού ή παθητικού του υπό εξυγίανση ιδρύματος όταν εφαρμόζεται το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων θα πρέπει να αποδίδονται στην οντότητα που απομένει στη διαδικασία εκκαθάρισης. Οι τυχόν καθαρές εισπράξεις από τη μεταβίβαση μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας που είχε εκδώσει το υπό εξυγίανση ίδρυμα όταν εφαρμόζεται το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων θα πρέπει να αποδίδονται στους ιδιοκτήτες των εν λόγω μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας στην οντότητα που απομένει στη διαδικασία εκκαθάρισης. Οι εισπράξεις αυτές θα πρέπει να υπολογίζονται μετά την αφαίρεση των εξόδων που προκύπτουν από την πτώχευση της οντότητας και από τη διαδικασία εξυγίανσης.

(72) Το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στις αρχές να μεταβιβάζουν περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση σε έναν χωριστό φορέα. Το εργαλείο αυτό θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνον σε συνδυασμό με άλλα εργαλεία, ώστε να αποφεύγεται αδικαιολόγητο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υπέρ της προβληματικής οντότητας.

(73) Ένα αποτελεσματικό καθεστώς εξυγίανσης θα πρέπει να ελαχιστοποιεί το κόστος της εξυγίανσης μιας προβληματικής οντότητας, το οποίο βαρύνει τους φορολογουμένους. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίζει τη δυνατότητα εξυγίανσης συστημικών οντοτήτων, χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα επιτυγχάνει τον εν λόγω στόχο, διασφαλίζοντας ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές της προβληματικής οντότητας υφίστανται τις δέουσες ζημίες και αναλαμβάνουν ανάλογο μέρος του κόστους από την πτώχευση της οντότητας. Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα θα παρέχει, συνεπώς, στους μετόχους και στους πιστωτές οντοτήτων ισχυρότερο κίνητρο για την παρακολούθηση της κατάστασης της οντότητας υπό κανονικές συνθήκες και ανταποκρίνεται στη σύσταση του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας να περιλαμβάνονται στο πλαίσιο εξυγίανσης νόμιμες εξουσίες απομείωσης και μετατροπής του χρέους, ως επιπρόσθετη επιλογή σε συνδυασμό με άλλα εργαλεία εξυγίανσης.

(74) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αναγκαία ευελιξία για τον επιμερισμό των ζημιών στους πιστωτές σε ένα φάσμα περιπτώσεων, κρίνεται σκόπιμο το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα να εφαρμόζεται τόσο όταν ο στόχος είναι η εξυγίανση της προβληματικής οντότητας ως λειτουργούσας επιχείρησης, εάν υπάρχει ρεαλιστική προοπτική ότι μπορεί να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα της οντότητας, όσο και όταν συστημικά σημαντικές υπηρεσίες μεταβιβάζονται σε μεταβατική οντότητα και το εναπομένον μέρος της οντότητας παύει να λειτουργεί και εκκαθαρίζεται.

(75) Όταν εφαρμόζεται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα με στόχο την αποκατάσταση του κεφαλαίου της προβληματικής οντότητας, προκειμένου να κατορθώσει να συνεχίσει να λειτουργεί ως λειτουργούσα επιχείρηση, η εξυγίανση μέσω διάσωσης με ίδια μέσα θα πρέπει να συνοδεύεται από αντικατάσταση της διοίκησης, εκτός από τις περιπτώσεις όπου η διατήρηση της διοίκησης είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης, και επακόλουθη αναδιάρθρωση της οντότητας και των δραστηριοτήτων της κατά τρόπο ώστε να αντιμετωπιστούν οι λόγοι της πτώχευσής της. Η εν λόγω αναδιάρθρωση θα πρέπει να επιτυγχάνεται μέσω της εφαρμογής ενός σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης. Αναλόγως με την περίπτωση, τα εν λόγω σχέδια θα πρέπει να είναι συμβατά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο απαιτείται να υποβάλει η οντότητα στην Επιτροπή βάσει του πλαισίου της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις. Ειδικότερα, επιπλέον των μέτρων με σκοπό την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της οντότητας, το σχέδιο θα πρέπει να περιλαμβάνει μέτρα για τον περιορισμό της ενίσχυσης στο ελάχιστο και επιμερισμό των βαρών, καθώς και μέτρα για τον περιορισμό των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

(76) Δεν κρίνεται σκόπιμη η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σε απαιτήσεις στο μέτρο που είναι εξασφαλισμένες ή με άλλο τρόπο εγγυημένες. Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα είναι αποτελεσματικό και επιτυγχάνει τους στόχους του, είναι επιθυμητό να μπορεί να εφαρμόζεται σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο φάσμα των μη εξασφαλισμένων υποχρεώσεων μιας προβληματικής οντότητας. Παρ' όλα ταύτα, κρίνεται σκόπιμη η εξαίρεση ορισμένων ειδών μη εξασφαλισμένων υποχρεώσεων από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Για την προστασία των κατόχων καλυπτόμενων καταθέσεων, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις καταθέσεις που προστατεύονται από την οδηγία 2014/49/ΕΕ. Προκειμένου να διασφαλίσει τη συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε ορισμένες υποχρεώσεις προς υπαλλήλους της προβληματικής οντότητας ούτε σε εμπορικές απαιτήσεις που αφορούν αγαθά και υπηρεσίες με

κρίσιμη σημασία για την καθημερινή λειτουργία της οντότητας. Προκειμένου να καλυφθούν τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα και οι παρελθούσες ή τρέχουσες οφειλές σε συνταξιοδοτικούς φορείς, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δεν πρέπει να εφαρμόζεται στις υποχρεώσεις της προβληματικής οντότητας έναντι συνταξιοδοτικών φορέων, με την εξαίρεση των υποχρεώσεων για συνταξιοδοτικές παροχές λόγω μεταβλητών αμοιβών οι οποίες δεν απορρέουν από συλλογικές συμβάσεις. Για να μειωθεί ο κίνδυνος αλυσιδωτών επιπτώσεων στο σύστημα, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε υποχρεώσεις που προκύπτουν από συμμετοχή σε συστήματα πληρωμών και έχουν απομένουσα διάρκεια μικρότερη των επτά ημερών ή υποχρεώσεις προς οντότητες, εξαιρουμένων των οντοτήτων που ανήκουν στον ίδιο όμιλο, με αρχική διάρκεια μικρότερη των επτά ημερών.

(77) Θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να εξαιρούνται ή να εξαιρούνται εν μέρει υποχρεώσεις σε ορισμένες περιπτώσεις, μεταξύ άλλων όταν δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν με ίδια μέσα οι εν λόγω υποχρεώσεις εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, όταν η εξαίρεση είναι απολύτως απαραίτητη και αναλογική προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών και των βασικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, ή όταν η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σε υποχρεώσεις θα προκαλούσε καταστροφή αξίας τέτοια ώστε οι ζημίες που επιβαρύνουν τους λοιπούς πιστωτές θα είναι μεγαλύτερες απ' ό,τι εάν οι εν λόγω υποχρεώσεις εξαιρεθούν από τη διάσωση με ίδια μέσα. Θα πρέπει επίσης να υπάρχει η δυνατότητα να εξαιρούνται ή να εξαιρούνται εν μέρει υποχρεώσεις όταν αυτό είναι αναγκαίο για να αποτραπεί η μετάδοση και η χρηματοπιστωτική αστάθεια η οποία μπορεί να προκαλέσει σοβαρές διαταραχές στην οικονομία κράτους μέλους. Κατά τη διενέργεια αυτών των αξιολογήσεων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζουν τις συνέπειες από την εφαρμογή της διάσωσης με ίδια μέσα σε υποχρεώσεις οι οποίες πηγάζουν από επιλέξιμες καταθέσεις φυσικών προσώπων και πολύ μικρών, μικρών ή μεσαίων επιχειρήσεων πέραν του επιπέδου κάλυψης που προβλέπεται στην οδηγία 2014/49/ΕΕ.

(78) Όταν εφαρμόζονται οι εν λόγω εξαιρέσεις, το επίπεδο απομείωσης ή μετατροπής άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων μπορεί να αυξηθεί ώστε να ληφθούν υπόψη οι εξαιρέσεις αυτές, υπό τον όρο ότι τηρείται η αρχή περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών σε σχέση με τη διαδικασία αφερεγγυότητας. Όταν οι ζημίες δεν μπορούν να μεταφερθούν σε άλλους πιστωτές, το Ταμείο μπορεί να συνεισφέρει στο υπό εξυγίανση ίδρυμα υπό ορισμένες αυστηρές προϋποθέσεις, όπως μεταξύ άλλων η απαίτηση να έχουν ήδη απορροφηθεί ζημίες που να ανέρχονται τουλάχιστον στο 8 % των συνολικών υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων, και η χρηματοδότηση που παρέχεται από το Ταμείο να περιορίζεται στο χαμηλότερο από δύο ποσά: ή 5 % των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων ή τα μέσα που διαθέτει το Ταμείο και το ποσό που μπορεί να συγκεντρωθεί με εκ των υστέρων συνεισφορές μέσα σε τρία έτη.

(79) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν οι υποχρεώσεις έχουν εξαιρεθεί και το Ταμείο χρησιμοποιήθηκε για να συνεισφέρει στη διάσωση με ίδια μέσα αντί των εν λόγω υποχρεώσεων μέχρι το επιτρεπτό ανώτατο όριο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να αναζητήσει χρηματοδότηση από εναλλακτικά χρηματοδοτικά μέσα.

(80) Το ελάχιστο ποσό διάσωσης με ίδια μέσα, που ανέρχεται σε 8 % των συνολικών υποχρεώσεων όπως αναφέρεται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να υπολογίζεται με βάση την αποτίμηση που διεξάγεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Οι παλαιότερες ζημίες τις οποίες έχουν ήδη απορροφήσει οι μέτοχοι μέσω μείωσης των ιδίων κεφαλαίων πριν την αποτίμηση δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται στο ποσοστό αυτό.

(81) Δεδομένου ότι η προστασία των καλυπτόμενων καταθετών είναι ένας από τους πλέον σημαντικούς στόχους της εξυγίανσης, οι καλυπτόμενες καταθέσεις δεν θα πρέπει να υπόκεινται στην εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Ωστόσο, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της διαδικασίας εξυγίανσης απορροφώντας ζημίες μέχρι του ύψους των καθαρών ζημιών που θα ήταν υποχρεωμένο να αναλάβει κατά την αποζημίωση των καταθετών στις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Με την άσκηση των εξουσιών διάσωσης με ίδια μέσα διασφαλίζεται ότι οι καταθέτες θα εξακολουθήσουν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, πράγμα το οποίο ήταν ο κυριότερος λόγος για την καθιέρωση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων. Αν δεν προβλεπόταν συμμετοχή των εν λόγω συστημάτων σε τέτοιες περιπτώσεις, θα δημιουργείτο αθέμιτο πλεονέκτημα έναντι των υπολοίπων πιστωτών, οι οποίοι υπόκεινται στην άσκηση των εξουσιών της αρχής εξυγίανσης.

(82) Αν οι καταθέσεις μεταβιβάζονται σε άλλη οντότητα στο πλαίσιο της εξυγίανσης της οντότητας, οι καταθέτες δεν θα πρέπει να ασφαλίζονται πέραν του επιπέδου κάλυψης που προβλέπεται στην οδηγία 2014/49/ΕΕ. Επομένως, οι απαιτήσεις όσον αφορά τις καταθέσεις που παραμένουν στο υπό εξυγίανση ίδρυμα θα πρέπει να περιορίζονται στη διαφορά μεταξύ των μεταβιβασθέντων κεφαλαίων και του επιπέδου κάλυψης που προβλέπεται στην οδηγία 2014/49/ΕΕ. Εάν οι μεταβιβασθείσες καταθέσεις είναι υψηλότερες από το επίπεδο κάλυψης, ο καταθέτης δεν θα πρέπει να έχει άλλη απαίτηση έναντι του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων όσον αφορά τις καταθέσεις που παραμένουν στο υπό εξυγίανση ίδρυμα.

(83) Για να μην διαρθρώνουν οι οντότητες τις υποχρεώσεις τους κατά τρόπο που να εμποδίζει την αποτελεσματικότητα του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, είναι σκόπιμο να οριστεί ότι οι οντότητες πληρούν ανά πάσα στιγμή τις ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που μπορούν να υπόκεινται στο εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, εκφρασμένες ως ποσοστό των συνολικών υποχρεώσεων και των ιδίων κεφαλαίων της οντότητας.

(84) Θα πρέπει να υιοθετηθεί μια προσέγγιση «από πάνω προς τα κάτω» κατά τον καθορισμό της ελάχιστης απαίτησης για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις στο εσωτερικό ενός ομίλου. Η προσέγγιση αυτή θα πρέπει να αναγνωρίζει ότι η δράση εξυγίανσης εφαρμόζεται στο επίπεδο της κάθε νομικής οντότητας και ότι είναι επιτακτική ανάγκη η ικανότητα απορρόφησης των ζημιών να ανήκει ή να είναι προσβάσιμη στην οντότητα εκείνη εντός του ομίλου στην οποία παρουσιάζονται ζημίες. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να εξασφαλίζεται ότι η ικανότητα απορρόφησης ζημιών εντός ενός ομίλου κατανέμεται σε όλον τον όμιλο σύμφωνα με το επίπεδο κινδύνου στις συστατικές του νομικές οντότητες. Η αναγκαία ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις κάθε για κάθε θυγατρική θα πρέπει να αξιολογείται χωριστά. Επιπλέον, θα πρέπει να εξασφαλίζεται ότι όλα τα κεφάλαια και οι υποχρεώσεις που συνυπολογίζονται στην ενοποιημένη ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις βρίσκονται σε οντότητες όπου ενδέχεται να εμφανιστούν ζημίες, ή ότι είναι κατ' άλλο τρόπο διαθέσιμες για την απορρόφηση ζημιών.

Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αφήνει περιθώρια για εξυγίανση είτε «πολλαπλών σημείων έναρξης» είτε «μοναδικού σημείου έναρξης». Η απαίτηση για τις ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων θα πρέπει να αντανακλά τη στρατηγική εξυγίανσης που ενδείκνυται για έναν όμιλο σύμφωνα με το σχέδιο εξυγίανσης. Ειδικότερα, οι ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων θα πρέπει να απαιτούνται στο κατάλληλο επίπεδο εντός του ομίλου, ώστε να αντανακλούν την περιεχόμενη στο σχέδιο εξυγίανσης προσέγγιση πολλαπλών σημείων έναρξης ή μοναδικού σημείου έναρξης, ενώ συγχρόνως δεν θα πρέπει να παραβλέπεται ότι ενδέχεται να υπάρξουν περιστάσεις κατά τις οποίες θα χρησιμοποιηθεί προσέγγιση διαφορετική εκείνης που περιέχεται στο σχέδιο επειδή, για παράδειγμα, θα επέτρεπε αποδοτικότερη επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης. Στο πλαίσιο αυτό, και ασχέτως αν ο όμιλος έχει επιλέξει την προσέγγιση πολλαπλών σημείων έναρξης ή μοναδικού σημείου έναρξης, όλες οι οντότητες του ομίλου θα πρέπει να ανταποκρίνονται ανά πάσα στιγμή σε εύρωστες ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, ώστε να αποτρέπεται ο κίνδυνος μετάδοσης ή μαζικής απόσυρσης καταθέσεων.

(85) Η καλύτερη μέθοδος της εξυγίανσης θα πρέπει να επιλέγεται ανάλογα με τις περιστάσεις της περίπτωσης και για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να είναι διαθέσιμα όλα τα εργαλεία εξυγίανσης που προβλέπονται από την οδηγία 2014/59/ΕΕ. Όταν λαμβάνουν απόφαση σχετικά με το καθεστώς εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει, κατά το δυνατόν, να επιλέγουν αντίστοιχα το καθεστώς με το μικρότερο κόστος στο Ταμείο.

(86) Η οδηγία 2014/59/ΕΕ αναθέτει σε εθνικές αρχές εξυγίανσης την εξουσία για απομείωση και μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις για την απομείωση και μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων μπορεί να συμπίπτουν με τις προϋποθέσεις εξυγίανσης και, στην περίπτωση αυτή, πρέπει να αξιολογείται κατά πόσον μόνο η απομείωση και μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων επαρκούν για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας της υπό εξέταση οντότητας ή αν είναι αναγκαία και η ανάληψη δράσης εξυγίανσης. Κατά κανόνα, θα χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο της εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, υπό τον έλεγχο της Επιτροπής ή, κατά περίπτωση, του Συμβουλίου, θα πρέπει να αντικαταστήσει τις εθνικές αρχές εξυγίανσης και σε αυτή τη λειτουργία και θα πρέπει, επομένως, να εξουσιοδοτηθεί να εκτιμήσει κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την απομείωση και τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων και να αποφασίσει αν θα τεθεί μια οντότητα υπό εξυγίανση, εφόσον πληρούνται και οι απαιτήσεις εξυγίανσης.

(87) Η αποτελεσματικότητα και η ομοιομορφία της δράσης εξυγίανσης θα πρέπει να διασφαλίζεται σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Για τον σκοπό αυτόν, όταν μια εθνική αρχή εξυγίανσης δεν έχει εφαρμόσει την απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης ή δεν έχει συμμορφωθεί με αυτήν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ή την έχει εφαρμόσει με τρόπο που να συνιστά απειλή για τους στόχους εξυγίανσης ή για την αποτελεσματική εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτει την εξουσία να μεταβιβάσει σε άλλο πρόσωπο συγκεκριμένα δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση, ή να απαιτεί τη μετατροπή των χρεωστικών μέσων που περιέχουν συμβατική ρήτρα μετατροπής σε ορισμένες περιστάσεις, ή να εγκρίνει τα αναγκαία μέτρα για την ουσιαστική αντιμετώπιση της απειλής κατά του συγκεκριμένου στόχου εξυγίανσης. Θα πρέπει να αποκλείεται κάθε δράση των εθνικών αρχών εξυγίανσης που περιορίζει ή θίγει την άσκηση των εξουσιών ή των λειτουργιών του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

(88) Οι σχετικές οντότητες, φορείς και αρχές που συμμετέχουν στην εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους σύμφωνα με την υποχρέωση της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στις Συνθήκες.

(89) Προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα του ΕΜΕ, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να συνεργάζεται στενά με την ΕΑΤ, σε όλες τις περιστάσεις. Αναλόγως με την περίπτωση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να συνεργάζεται με το ΕΣΣΚ, την Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων)

(«ΕΙΡΟΑ»), που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), την Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών) («ESMA»), που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]), που αποτελούν το ΕΣΧΕ. Επιπλέον, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να συνεργάζεται στενά με την ΕΚΤ και τις άλλες αρχές που εξουσιοδοτούνται να εποπτεύουν τις οντότητες στο πλαίσιο του ΕΕΜ, ιδίως ομίλους που υπόκεινται στην ενοποιημένη εποπτεία από την ΕΚΤ. Για την αποτελεσματική διαχείριση της διαδικασίας εξυγίανσης των προβληματικών τραπεζών, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να συνεργάζεται με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, η συνεργασία αυτή είναι αναγκαία όχι μόνο για την εφαρμογή των αποφάσεων εξυγίανσης που λαμβάνονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, αλλά επίσης και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης εξυγίανσης, κατά το στάδιο του σχεδιασμού της εξυγίανσης ή κατά τη φάση της έγκαιρης παρέμβασης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να συνεργάζεται με τις σχετικές αρχές εξυγίανσης και τις διευκολύνσεις που χρηματοδοτούν την άμεση ή έμμεση δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη.

(90) Κατά την εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης και κατά την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να δίνει εντολή στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να εξασφαλίσουν ότι οι εκπρόσωποι των εργαζομένων των σχετικών οντοτήτων ενημερώνονται και, όποτε ενδείκνυται, ζητείται η γνώμη τους, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ.

(91) Δεδομένου ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης αντικαθιστά τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών όσον αφορά τις αποφάσεις τους για εξυγίανση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να αντικαθιστά τις εν λόγω αρχές για τους σκοπούς της συνεργασίας με μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, μεταξύ άλλων εντός των σωμάτων εξυγίανσης που αναφέρονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ, όσον αφορά τις λειτουργίες εξυγίανσης.

(92) Επειδή πολλά ιδρύματα λειτουργούν όχι μόνο στο εσωτερικό της Ένωσης, αλλά και σε διεθνές επίπεδο, ένας αποτελεσματικός μηχανισμός εξυγίανσης χρειάζεται να καθορίζει τις αρχές της συνεργασίας με τις οικείες αρχές τρίτων χωρών. Η στήριξη στις αρχές τρίτων χωρών θα πρέπει να παρέχεται σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που προβλέπεται στο άρθρο 88 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Προκειμένου να εξασφαλίζεται συνεκτική προσέγγιση έναντι των τρίτων χωρών, θα πρέπει να αποφεύγεται, κατά το δυνατόν, η λήψη αποκλινουσών αποφάσεων στα συμμετέχοντα κράτη μέλη όσον αφορά την αναγνώριση των διαδικασιών εξυγίανσης σε τρίτες χώρες για ιδρύματα ή μητρικές επιχειρήσεις που διαθέτουν περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει συνεπώς να μπορεί να εκδίδει σχετικές συστάσεις.

(93) Προκειμένου να εκτελεί αποτελεσματικά τα καθήκοντά του, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτει κατάλληλες εξουσίες έρευνας. Θα πρέπει να είναι σε θέση να απαιτεί όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, είτε μέσω των εθνικών αρχών εξυγίανσης είτε απευθείας, αφού προηγουμένως τις ενημερώσει σχετικά, και να διενεργεί έρευνες και επιτόπιες επιθεωρήσεις, όπου ενδείκνυται σε συνεργασία με τις εθνικές αρμόδιες αρχές, αξιοποιώντας πλήρως όλες τις πληροφορίες που διατίθενται στην ΕΚΤ και στις εθνικές αρμόδιες αρχές. Στο πλαίσιο της εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να έχει στη διάθεσή του τη δυνατότητα επιτόπιων επιθεωρήσεων, ώστε να διασφαλίζει ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται με βάση απολύτως ακριβείς πληροφορίες και να παρακολουθεί αποτελεσματικά την εφαρμογή από τις εθνικές αρχές.

(94) Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες, οι οικείες οντότητες και οι εργαζόμενοι σε αυτές, ή οι τρίτοι στους οποίους οι σχετικές οντότητες ανέθεσαν καθήκοντα ή δραστηριότητες, δεν θα πρέπει να μπορούν να επικαλούνται τις απαιτήσεις περί επαγγελματικού απορρήτου για να αποφύγουν τη γνωστοποίηση πληροφοριών στο Συμβούλιο Εξυγίανσης. Ταυτόχρονα, η δημοσιοποίηση τέτοιων πληροφοριών στο Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν θα πρέπει να θεωρείται παραβίαση των απαιτήσεων περί επαγγελματικού απορρήτου.

(95) Προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο του ΕΜΕ, θα πρέπει να επιβάλλονται αναλογικά και αποτρεπτικά πρόστιμα σε περίπτωση παράβασης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να δικαιούται να επιβάλει πρόστιμα ή περιοδικές χρηματικές ποινές στις επιχειρήσεις, λόγω μη συμμόρφωσης προς τις αποφάσεις που τους απευθύνει.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/79/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48).

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84).

(96) Όταν μια εθνική αρχή εξυγίανσης παραβιάζει τους κανόνες του ΕΜΕ, διότι δεν κάνει χρήση των εξουσιών που της παρέχονται βάσει του εθνικού δικαίου προκειμένου να εφαρμόσει μια εντολή του Συμβουλίου Εξυγίανσης, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να καταστεί υπεύθυνο για την αποκατάσταση κάθε ζημίας που προκαλείται σε άτομα, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, της οντότητας ή του ομίλου υπό εξυγίανση, ή σε κάθε πιστωτή οποιουδήποτε μέρους του εν λόγω ιδρύματος ή ομίλου σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, σύμφωνα με τη σχετική νομολογία.

(97) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η πλήρης αυτονομία και ανεξαρτησία του, θα πρέπει να τεθεί στη διάθεση του Συμβουλίου Εξυγίανσης αυτόνομος προϋπολογισμός με έσοδα προερχόμενα από υποχρεωτικές συνεισφορές των ιδρυμάτων των συμμετεχόντων κρατών μελών. Θα πρέπει να θεσπιστούν ενδεδειγμένοι κανόνες που να διέπουν τον προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης, την κατάρτιση του προϋπολογισμού, τη θέσπιση εσωτερικού κανονισμού όπου να καθορίζεται η διαδικασία για την κατάρτιση και την εκτέλεση του προϋπολογισμού, καθώς και τον εσωτερικό και εξωτερικό έλεγχο των λογαριασμών.

(98) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλλουν τέλη προκειμένου να καλύπτουν τις διοικητικές δαπάνες των εθνικών τους αρχών εξυγίανσης.

(99) Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη έχουν αποφασίσει από κοινού να εξασφαλίζουν ότι τα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη θα αποζημιώνονται σε σύντομο χρονικό διάστημα και εντόκως για το ποσό που το μη συμμετέχον κράτος μέλος έχει καταβάλει από ιδίους πόρους αναφορικά με οποιαδήποτε εφαρμογή του ενωσιακού προϋπολογισμού για την κάλυψη εξωσυμβατικών υποχρεώσεων και συναφών δαπανών που σχετίζονται με την εκτέλεση καθηκόντων βάσει του παρόντος κανονισμού. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη έχουν συνάψει συμφωνία για την υλοποίηση αυτής της δέσμευσης.

(100) Σε ορισμένες περιστάσεις, η αποτελεσματικότητα των εργαλείων εξυγίανσης που εφαρμόζονται ενδέχεται να εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης για την οντότητα ή μια μεταβατική οντότητα, την παροχή εγγυήσεων σε πιθανούς αγοραστές ή την παροχή κεφαλαίου στη μεταβατική οντότητα. Παρά τον ρόλο των κεντρικών τραπεζών στην παροχή ρευστότητας στο χρηματοπιστωτικό σύστημα ακόμη και σε περιόδους ακραίων καταστάσεων, είναι ωστόσο σημαντική η δημιουργία ενός ταμείου προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι πόροι που απαιτούνται για τέτοιους σκοπούς δεν προέρχονται από τους εθνικούς προϋπολογισμούς. Ο χρηματοπιστωτικός κλάδος, στο σύνολό του, θα πρέπει να είναι εκείνος που χρηματοδοτεί τη σταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

(101) Είναι αναγκαίο να διασφαλίζεται ότι το Ταμείο είναι πλήρως διαθέσιμο για τους σκοπούς της εξυγίανσης προβληματικών ιδρυμάτων. Ως εκ τούτου, το Ταμείο δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται για κανέναν άλλο σκοπό, εκτός από την αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και των εξουσιών εξυγίανσης. Εξάλλου, θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο σύμφωνα με τους ισχύοντες στόχους και αρχές της εξυγίανσης. Συνεπώς, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι όποιες ζημίες, δαπάνες ή άλλα έξοδα τα οποία συνεπάγεται η χρήση των εργαλείων εξυγίανσης αναλαμβάνονται κατά πρώτον από τους μετόχους και τους πιστωτές της οντότητας υπό εξυγίανση. Μόνον εάν εξαντληθούν οι πόροι των μετόχων και των πιστωτών, θα πρέπει να αναλαμβάνονται από το Ταμείο οι ζημίες, οι δαπάνες ή άλλα έξοδα τα οποία συνεπάγεται η χρήση των εργαλείων εξυγίανσης.

(102) Κατ' αρχήν, οι εισφορές θα πρέπει να καταβάλλονται από τον κλάδο πριν και ανεξάρτητα από κάθε πράξη εξυγίανσης. Όταν η προγενέστερη χρηματοδότηση δεν επαρκεί για να καλύψει τις ζημίες ή το κόστος που συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου, θα πρέπει να συγκεντρώνονται πρόσθετες εισφορές για την ανάληψη της επιπλέον δαπάνης ή ζημίας. Επιπλέον, το Ταμείο θα πρέπει να είναι σε θέση να συνάπτει δάνεια ή να λαμβάνει άλλες μορφές στήριξης από ιδρύματα, χρηματοοικονομικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, σε περίπτωση που δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση στις εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων εισφορές ή αυτές δεν καλύπτουν τις δαπάνες τις οποίες συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου σε σχέση με δράσεις εξυγίανσης..

(103) Προκειμένου να αποφευχθούν διπλές πληρωμές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα που απορρέουν από εθνικές εισφορές επί τραπεζών, φόρους ή εισφορές εξυγίανσης που θεσπίστηκαν μεταξύ της 17ης Ιουνίου 2010 και 2ας Ιουλίου 2014 για τους σκοπούς των εκ των προτέρων εισφορών.

(104) Προκειμένου να επιτευχθεί η κρίσιμη μάζα και να αποφευχθούν φιλοκυκλικές επιπτώσεις, οι οποίες θα προέκυπταν εάν το Ταμείο ήταν υποχρεωμένο να βασίζεται μόνον στις εκ των υστέρων εισφορές σε περίπτωση συστημικής κρίσης, τα εκ των προτέρων διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου είναι απαραίτητο να ανέρχονται τουλάχιστον σε ένα ορισμένο επίπεδο-στόχο.

(105) Το επίπεδο-στόχος του Ταμείου θα πρέπει να καθοριστεί ως ποσοστό του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Εντούτοις, επειδή το ποσό των συνολικών υποχρεώσεων αυτών των ιδρυμάτων θα ήταν, λαμβάνοντας υπόψη την αποστολή του Ταμείου, καταλληλότερο σημείο αναφοράς, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει εάν οι καλυπτόμενες καταθέσεις ή οι συνολικές υποχρεώσεις αποτελούν την πλέον κατάλληλη βάση και κατά πόσον χρειάζεται να καθοριστεί μελλοντικά ένα απόλυτο κατώτατο όριο για το Ταμείο, με διατήρηση των ίσων όρων ανταγωνισμού σύμφωνα με την οδηγία 2014/59/ΕΕ.

(106) Θα πρέπει να καθοριστεί κατάλληλο χρονοδιάγραμμα προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος του Ταμείου. Ωστόσο, θα πρέπει να παρέχεται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης η δυνατότητα να τροποποιεί την περίοδο εισφορών, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι σημαντικές εκταμιεύσεις που πραγματοποιήθηκαν από το Ταμείο.

(107) Η εξασφάλιση αποτελεσματικής και επαρκούς χρηματοδότησης του Ταμείου έχει πρωταρχική σημασία για την αξιοπιστία του ΕΜΕ. Η δυνατότητα του Συμβουλίου Εξυγίανσης να εξασφαλίζει εναλλακτικά μέσα χρηματοδότησης για το Ταμείο θα πρέπει να ενισχυθεί, κατά τρόπο που βελτιστοποιεί το κόστος της χρηματοδότησης και διαφυλάσσει την αξιοπιστία του Ταμείου. Αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει, σε συνεργασία με τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες προκειμένου να αναπτυχθούν κατάλληλες μέθοδοι και τρόποι για να ενισχυθεί η δανειοληπτική ικανότητα του Ταμείου το οποίο προβλέπεται να έχει συσταθεί έως την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(108) Σε περίπτωση που τα συμμετέχοντα κράτη μέλη έχουν ήδη καθιερώσει εθνικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης, θα πρέπει να είναι σε θέση να προβλέπουν ότι οι εθνικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά τους μέσα, τα οποία έχουν συγκεντρωθεί κατά το παρελθόν από οντότητες μέσω εκ των προτέρων εισφορών, για την παροχή αντιστάθμισης στις οντότητες για τις εκ των προτέρων εισφορές που θα πρέπει να καταβάλουν οι εν λόγω οντότητες στο Ταμείο. Η εν λόγω επιστροφή θα πρέπει να πραγματοποιείται με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών βάσει της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

(109) Προκειμένου να διασφαλίζεται ο δίκαιος υπολογισμός των εισφορών και να παρέχονται κίνητρα λειτουργίας με μοντέλο που ενέχει λιγότερους κινδύνους, για τις εισφορές στο Ταμείο θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός κινδύνου στον οποίο εκτίθενται το πιστωτικό ίδρυμα σύμφωνα με την οδηγία 2014/59/ΕΕ και με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εγκρίθηκαν προς εφαρμογή της.

(110) Για να διασφαλίζεται ο κατάλληλος επιμερισμός του κόστους της εξυγίανσης μεταξύ των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και του Ταμείου, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο είναι μέλος ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση θα πρέπει να υποχρεούται να καταβάλει συνεισφορά που δεν θα υπερβαίνει το ποσό των ζημιών τις οποίες θα είχε την υποχρέωση να αναλάβει, εάν η οντότητα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

(111) Για να προστατευθεί η αξία των ποσών τα οποία κατέχει το Ταμείο, τα ποσά αυτά θα πρέπει να επενδύονται σε επαρκώς ασφαλή, διαφοροποιημένα και ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία.

(112) Όταν η στενή συνεργασία συμμετέχοντος κράτους μέλους που δεν έχει ως νόμισμα το ευρώ με την ΕΚΤ τερματιστεί σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, θα πρέπει να αποφασιστεί η δίκαιη κατανομή των σωρευμένων εισφορών του σχετικού συμμετέχοντος κράτους μέλους, λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα τόσο του σχετικού συμμετέχοντος κράτους μέλους όσο και του Ταμείου.

(113) Θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ, προκειμένου να καθορίζει τους κανόνες για τον υπολογισμό του επιτοκίου που εφαρμόζεται σε περίπτωση απόφασης για την ανάκτηση ποσών του Ταμείου που ήταν αντικείμενο κατάχρησης και προκειμένου να εξασφαλιστούν τα δικαιώματα χρηστής διοίκησης και πρόσβασης σε έγγραφα των δικαιούχων σε διαδικασίες που αφορούν τέτοια ανάκτηση· τον τύπο των εισφορών στο Ταμείο και τους λόγους για τους οποίους οφείλονται, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο υπολογίζεται το ποσό των εισφορών και τον τρόπο με τον οποίο καταβάλλονται· να εξειδικεύει τους κανόνες καταχώρισης, λογιστικής, υποβολής εκθέσεων και λοιπούς κανόνες που είναι αναγκαίοι για να εξασφαλιστεί ότι οι εισφορές καταβάλλονται πλήρως και έγκαιρα· να καθορίζει τις ετήσιες εισφορές που απαιτούνται για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών του Συμβουλίου Εξυγίανσης προτού καταστεί πλήρως λειτουργικό· να καθορίζει το σύστημα εισφορών για τα ιδρύματα τα οποία έχουν λάβει άδεια λειτουργίας μετά τη στιγμή που το Ταμείο έχει φθάσει στο επίπεδο-στόχο· να καθορίζει τα κριτήρια για τη χρονική κατανομή των εισφορών· να καθορίζει τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του αριθμού των ετών παράτασης της αρχικής περιόδου προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος του ταμείου· να καθορίζει τα κριτήρια για τον καθορισμό των ετήσιων εισφορών όταν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου μειώνονται κάτω από το επίπεδο-στόχο του μετά την αρχική περίοδο· να καθορίζει τα μέτρα για τη διευκρίνιση των περιστάσεων και προϋποθέσεων υπό τις οποίες οι εκ των υστέρων εισφορές είναι δυνατόν να ανασταλούν προσωρινά για συγκεκριμένα ιδρύματα· και να προσδιορίζει τους λεπτομερείς κανόνες διοίκησης του Ταμείου και τις γενικές αρχές και τα κριτήρια για την επενδυτική στρατηγική του.

(114) Το Συμβούλιο θα πρέπει, στο πλαίσιο κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εκδίδονται δυνάμει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να διευκρινίσει την εφαρμογή της μεθοδολογίας υπολογισμού των επιμέρους εισφορών στο Ταμείο καθώς και την τεχνική μέθοδο υπολογισμού της κατ' αποκοπή εισφοράς και της προσαρμοσμένης βάσει κινδύνου εισφοράς. Η μεθοδολογία αυτή θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι τόσο η κατ' αποκοπή όσο και η προσαρμοσμένη βάσει κινδύνου συνιστώσα στον τύπο υπολογισμού των επιμέρους εισφορών προσδιορίζονται κατά τρόπο που συνάδει προς τις αρχές που διέπουν την εξυγίανση και προς τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 103 παράγραφος 7 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Η μεθοδολογία θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αρχή της αναλογικότητας, χωρίς να προκαλεί στρεβλώσεις ανάμεσα στις τραπεζικές δομές των κρατών μελών.

(115) Όπως εκφράζεται στη δήλωση αριθ. 39 σχετικά με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ, η Επιτροπή, σύμφωνα με την καθιερωμένη πρακτική, κατά την κατάρτιση των σχεδίων κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να εξακολουθήσει να συμβουλεύεται εμπειρογνώμονες που διορίζουν τα κράτη μέλη. Έχει επίσης ιδιαίτερη σημασία εν προκειμένω να διεξάγει η Επιτροπή κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, εφόσον απαιτείται, διαβουλεύσεις με την ΕΚΤ και το Συμβούλιο Εξυγίανσης στους τομείς της αρμοδιότητάς τους.

(116) Οι δράσεις εξυγίανσης θα πρέπει να κοινοποιούνται δεόντως και, εκτός των περιορισμένων εξαιρέσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, να γνωστοποιούνται στο κοινό. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, τις εθνικές αρχές εξυγίανσης και τους επαγγελματικούς συμβούλους τους κατά τη διαδικασία εξυγίανσης πιθανόν να είναι ευαίσθητες, πριν από τη γνωστοποίηση στο κοινό της απόφασης εξυγίανσης, οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου. Το γεγονός ότι οι πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες των σχεδίων εξυγίανσης και το αποτέλεσμα οποιασδήποτε αξιολόγησης των σχεδίων αυτών ενδέχεται να έχουν σημαντικό αντίκτυπο, ιδίως στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις, χρειάζεται να ληφθεί υπόψη. Κάθε πληροφορία που παρέχεται σχετικά με μια απόφαση πριν τη λήψη της, είτε πρόκειται για το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης είτε για τη χρησιμοποίηση ενός συγκεκριμένου εργαλείου ή την ανάληψη οποιασδήποτε δράσης στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει αντίκτυπο στα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα που αφορά η δράση. Ωστόσο, και μόνο η πληροφορία ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εξετάζουν μια συγκεκριμένη οντότητα θα μπορούσε να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στην οντότητα αυτή. Χρειάζονται επομένως κατάλληλοι μηχανισμοί για τη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας τέτοιων πληροφοριών, όπως σχετικά με το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες σχεδίων εξυγίανσης ή το αποτέλεσμα μιας σχετικής αξιολόγησης.

(117) Για να διαφυλαχθεί ο απόρρητος χαρακτήρας των εργασιών του Συμβουλίου Εξυγίανσης, τα μέλη και το προσωπικό του, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού που ανταλλάσσεται με τα συμμετέχοντα κράτη μέλη ή είναι αποσπασμένο από αυτά με σκοπό την εκτέλεση καθηκόντων εξυγίανσης, θα πρέπει να υπόκεινται σε απαιτήσεις τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, ακόμη και μετά την παύση των καθηκόντων τους. Οι εν λόγω απαιτήσεις θα πρέπει να ισχύουν και για άλλα πρόσωπα εξουσιοδοτημένα από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, για πρόσωπα εξουσιοδοτημένα ή διορισμένα από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των κρατών μελών για τη διενέργεια επιτόπιων επιθεωρήσεων, καθώς και για παρατηρητές που προσκαλούνται να παρίστανται στις συνεδριάσεις της συνόδου ολομελείας και των εκτελεστικών συνόδων του Συμβουλίου Εξυγίανσης και για παρατηρητές από μη συμμετέχοντα κράτη μέλη που παρευρίσκονται σε εσωτερικά κλιμάκια εξυγίανσης. Για τον σκοπό της διεκπεραίωσης των καθηκόντων που του ανατίθενται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να είναι εξουσιοδοτημένο, υπό όρους, να ανταλλάσσει πληροφορίες με αρχές και οργανισμούς των κρατών μελών ή της Ένωσης.

(118) Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι ενσωματωμένο στο ΕΣΧΕ, θα πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 ώστε να συμπεριληφθεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης στην έννοια των αρμοδίων αρχών που καθορίζονται στον εν λόγω κανονισμό. Η εξομοίωση αυτή μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και των αρμοδίων αρχών, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, είναι συνεπής με τα καθήκοντα που ανατίθενται στην ΕΑΤ, σύμφωνα με το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, να συμβάλλει και να συμμετέχει ενεργά στην κατάρτιση και τον συντονισμό των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης, καθώς και να συντελεί στη διευκόλυνση της εξυγίανσης προβληματικών οντοτήτων και ομίλων, και ιδίως διασυνοριακών ομίλων.

(119) Έως ότου καταστεί πλήρως λειτουργικό το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για την αρχική λειτουργία, συμπεριλαμβανομένου του διορισμού προσωρινού προέδρου, ο οποίος θα είναι επιφορτισμένος με το καθήκον να εγκρίνει όλες τις αναγκαίες πληρωμές για λογαριασμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

(120) Ο ΕΜΕ συγκεντρώνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τις αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ελέγχει τη νομιμότητα των αποφάσεων που εκδίδει το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, καθώς και να καθορίζει την εξωσυμβατική ευθύνη τους. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαίνεται προδικαστικώς κατόπιν αιτήσεως των εθνικών δικαστικών αρχών όσον αφορά το κύρος και την ερμηνεία των πράξεων των θεσμικών και λοιπών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης. Οι εθνικές δικαστικές αρχές θα πρέπει να είναι αρμόδιες, σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, για τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων που εκδίδουν οι αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών κατά την άσκηση των καθηκόντων που τους ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό, καθώς και για τον καθορισμό της εξωσυμβατικής ευθύνης τους.

(121) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, στον Χάρτη, και ιδίως το δικαίωμα ιδιοκτησίας, το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την επιχειρηματική ελευθερία, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου και το δικαίωμα της υπεράσπισης, και θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.

(122) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η συγκρότηση αποτελεσματικού και αποδοτικού ενιαίου ευρωπαϊκού πλαισίου για την εξυγίανση των οντοτήτων και η διασφάλιση της συνεπούς εφαρμογής των κανόνων εξυγίανσης, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(123) Η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού προκειμένου να αξιολογήσει τον αντίκτυπό του στην εσωτερική αγορά και να προσδιορίσει αν χρειάζονται τροποποιήσεις ή προσθήκες για τη βελτίωση της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας του ΕΜΕ, και ιδίως κατά πόσον η τραπεζική ένωση χρειάζεται να συμπληρωθεί με ενωσιακή εναρμόνιση των διαδικασιών αφερεγγυότητας για ιδρύματα που έχουν πτωχεύσει.

(124) Η μεταβίβαση εισφορών που εισπράττονται σε εθνικό επίπεδο βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να επιτρέπει στο Ταμείο να λειτουργεί και συνεπώς να εφαρμόζονται αποτελεσματικά τα εργαλεία εξυγίανσης. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού σχετικά με τα εργαλεία εξυγίανσης και τις εισφορές θα πρέπει να εφαρμοστούν από 1ης Ιανουαρίου 2016. Από τον Δεκέμβριο του 2015 θα πρέπει να είναι δυνατή η μετάθεση της ημερομηνίας αυτής κατά μηνιαίες περιόδους εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη μεταφορά των εισφορών που εισπράττονται σε εθνικό επίπεδο,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ενιαίους κανόνες και ενιαία διαδικασία για την εξυγίανση των οντοτήτων του άρθρου 2, οι οποίες είναι εγκατεστημένες στα συμμετέχοντα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Αυτοί οι ενιαίοι κανόνες και διαδικασία εφαρμόζονται από το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 42 («Συμβούλιο Εξυγίανσης»), από κοινού με το Συμβούλιο και την Επιτροπή και τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, στο πλαίσιο του ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης (ΕΜΕ) που καθιερώνεται με τον παρόντα κανονισμό. Ο ΕΜΕ στηρίζεται από ενιαίο ταμείο εξυγίανσης («Ταμείο»).

Η χρήση του Ταμείου εξαρτάται από την έναρξη ισχύος μιας συμφωνίας μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών («συμφωνία») σχετικά με τη μεταβίβαση των χρηματοδοτικών πόρων που εισπράττονται σε εθνικό επίπεδο προς το Ταμείο, καθώς και σχετικά με τη βαθμιαία συγχώνευση των διάφορων χρηματοδοτικών πόρων που εισπράττονται σε εθνικό επίπεδο ώστε να κατανέμονται στα εθνικά τμήματα του Ταμείου.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις ακόλουθες οντότητες:

α) πιστωτικά ιδρύματα εγκατεστημένα σε συμμετέχοντα κράτη μέλη·

β) μητρικές επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοοικονομικών εταιρειών συμμετοχών και των μεικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών συμμετοχών, εγκατεστημένες σε συμμετέχον κράτος μέλος, όπου υπόκεινται σε ενοποιημένη εποπτεία που διενεργείται από την ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013·

γ) εταιρείες επενδύσεων και χρηματοοικονομικά ιδρύματα εγκατεστημένα σε συμμετέχον κράτος μέλος, εφόσον καλύπτονται από την ενοποιημένη εποπτεία της μητρικής επιχείρησης που διενεργείται από την ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013.

Άρθρο 3

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «εθνική αρμόδια αρχή»: κάθε εθνική αρμόδια αρχή όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013·

2) «αρμόδια αρχή»: αρμόδια αρχή όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο θ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010·

3) «εθνική αρχή εξυγίανσης»: η αρχή που ορίζεται από συμμετέχον κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

4) «οικεία εθνική αρχή εξυγίανσης»: η εθνική αρχή εξυγίανσης ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη οιαδήποτε οντότητα ή οντότητα ομίλου·

5) «συνθήκες εξυγίανσης»: συνθήκες εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1·

6) «σχέδιο εξυγίανσης»: σχέδιο εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 8 ή 9·

7) «σχέδιο εξυγίανσης ομίλου»: σχέδιο εξυγίανσης ομίλου σύμφωνα με το άρθρα 8 και 9·

8) «στόχοι εξυγίανσης»: στόχοι εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 14·

9) «εργαλείο εξυγίανσης»: εργαλείο εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2·

10) «δράση εξυγίανσης»: η απόφαση να τεθεί υπό εξυγίανση μία οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, σύμφωνα με το άρθρο 18, η εφαρμογή ενός εργαλείου εξυγίανσης ή η άσκηση μιας ή περισσότερων εξουσιών εξυγίανσης·

11) «καλυπτόμενες καταθέσεις»: οι επιλέξιμες καταθέσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 5 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ·

12) «επιλέξιμες καταθέσεις»: οι επιλέξιμες καταθέσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 4 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ·

13) «ίδρυμα»: πιστωτικό ίδρυμα, ή επιχείρηση επενδύσεων καλυπτόμενη από την ενοποιημένη εποπτεία κατά το άρθρο 2 στοιχείο γ)·

14) «ίδρυμα υπό εξυγίανση»: οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 για την οποία αναλαμβάνεται δράση εξυγίανσης·

15) «χρηματοδοτικό ίδρυμα»: χρηματοδοτικό ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 26 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

16) «χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών»: χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 20 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

17) «μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών»: μεικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 21 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

18) «μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση»: μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην ΕΕ όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 31 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

19) «μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση»: μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην ΕΕ όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 29 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

20) «μητρική επιχείρηση»: μητρική επιχείρηση όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 15 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

21) «θυγατρική»: θυγατρική όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

22) «υποκατάστημα»: υποκατάστημα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

23) «όμιλος»: μητρική επιχείρηση και οι θυγατρικές της που είναι οντότητες κατά την έννοια του άρθρου 2·

24) «διασυνοριακός όμιλος»: όμιλος που περιλαμβάνει οντότητες κατά την έννοια του άρθρου 2 εγκατεστημένες σε ένα ή περισσότερα συμμετέχοντα κράτη μέλη·

25) «ενοποιημένη βάση»: βάση μιας ενοποιημένης κατάστασης όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 47 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

26) «αρχή ενοποιημένης εποπτείας»: αρχή ενοποιημένης εποπτείας όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 41 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

27) «αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου»: η αρχή εξυγίανσης στο συμμετέχον κράτος μέλος στο οποίο εγκαθίσταται το ίδρυμα ή η μητρική επιχείρηση υπό ενοποιημένη εποπτεία στο υψηλότερο επίπεδο ενοποίησης εντός συμμετεχόντων κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 111 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·

28) «θεσμικό σύστημα προστασίας» ή «ΘΣΠ»: ρύθμιση που καλύπτει τις απαιτήσεις του άρθρου 113 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

29) «έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη»: κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, ή οιαδήποτε άλλη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη σε υπερεθνικό επίπεδο που, αν παρεχόταν σε εθνικό επίπεδο, θα συνιστούσε κρατική ενίσχυση, η οποία παρέχεται με σκοπό να διατηρηθεί ή να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα, η ρευστότητα ή η φερεγγυότητα μιας οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος κανονισμού ή ενός ομίλου του οποίου το εν λόγω ίδρυμα ή η οντότητα αποτελεί μέρος·

30) «εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων»: ο μηχανισμός για την εκτέλεση της μεταβίβασης, από την αρχή εξυγίανσης μέσων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ίδρυμα που τελεί υπό διαδικασία εξυγίανσης, ή περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος που τελεί υπό διαδικασία εξυγίανσης, σε έναν αγοραστή που δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 24·

31) «εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος»: ο μηχανισμός για την πραγματοποίηση μεταβίβασης τίτλων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ίδρυμα που τελεί υπό διαδικασία εξυγίανσης, ή περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ιδρύματος που τελεί υπό διαδικασία εξυγίανσης, σε μεταβατικό ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 25·

32) «εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων»: ο μηχανισμός για την πραγματοποίηση μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος που τελεί υπό διαδικασία εξυγίανσης σε έναν φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το άρθρο 26·

33) «εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα»: ο μηχανισμός για την άσκηση των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής όσον αφορά τις υποχρεώσεις ενός ιδρύματος που τελεί υπό διαδικασία εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 27·

34) «διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα»: τα μετρητά, οι καταθέσεις, τα περιουσιακά στοιχεία και οι ανέκκλητες δεσμεύσεις πληρωμών που διατίθενται στο Ταμείο για τους σκοπούς που απαριθμούνται στο άρθρο 76 παράγραφος 1·

35) «επίπεδο-στόχος της χρηματοδότησης»: το ύψος των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων που πρέπει να επιτευχθεί δυνάμει του άρθρου 69 παράγραφος 1·

36) «συμφωνία»: η συμφωνία για τη μεταφορά και την αμοιβαιοποίηση των εισφορών στο Ταμείο·

37) «μεταβατική περίοδος»: η περίοδος που ξεκινά από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 99 παράγραφοι 2 και 6, έως ότου το Ταμείο επιτύχει το επίπεδο-στόχο της χρηματοδότησης ή έως την 1η Ιανουαρίου 2024, αν η ημερομηνία αυτή είναι προγενέστερη·

38) «χρηματοοικονομικό μέσο»: χρηματοοικονομικό μέσο όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 50 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

39) «χρεωστικά μέσα»: ομολογίες και άλλες μορφές μεταβιβάσιμων χρεών, μέσα με τα οποία δημιουργείται ή αναγνωρίζεται μια οφειλή, καθώς και μέσα που παρέχουν δικαιώματα απόκτησης χρεωστικών μέσων·

40) «ίδια κεφάλαια»: ίδια κεφάλαια όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 118 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

41) «απαιτήσεις για ίδια κεφάλαια»: απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 92 έως 98 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

42) «εκκαθάριση»: η ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2·

43) «παράγωγο»: παράγωγο όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012·

44) «εξουσίες απομείωσης και μετατροπής»: εξουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 21·

45) «μέσα κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1»: κεφαλαιακά μέσα που καλύπτουν τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 28 παράγραφοι 1 έως 4, στο άρθρο 29 παράγραφοι 1 έως 5 ή στο άρθρο 31 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

46) «πρόσθετα μέσα της Κατηγορίας 1»: κεφαλαιακά μέσα που καλύπτουν τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 52 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

47) «μέσα της Κατηγορίας 2»: κεφαλαιακά μέσα ή δάνεια μειωμένης εξασφάλισης που καλύπτουν τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 63 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

48) «συνολικό ποσό»: το συνολικό ποσό κατά το οποίο έχει εκτιμήσει η αρχή εξυγίανσης ότι πρέπει να απομειωθούν ή να μετατραπούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 13·

49) «επιλέξιμες υποχρεώσεις»: οι υποχρεώσεις και τα κεφαλαιακά μέσα που δεν χαρακτηρίζονται ως μέσα κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 ή της κατηγορίας 2 ενός ιδρύματος ή οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2, οι οποίες δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 3·

50) «σύστημα εγγύησης των καταθέσεων»: σύστημα εγγύησης των καταθέσεων που έχει συσταθεί και αναγνωριστεί επίσημα από ένα κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ·

51) «σχετικά κεφαλαιακά μέσα»: πρόσθετα μέσα της Κατηγορίας 1 και μέσα της Κατηγορίας 2·

52) «καλυμμένα ομόλογα»: μέσο όπως ορίζεται στο άρθρο 52 παράγραφος 4 της οδηγίας 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1]·

53) «καταθέτης»: καταθέτης όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 6 της οδηγίας 2004/49/ΕΕ·

54) «επενδυτής»: επενδυτής κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 97/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2].

2. Ελλείψει σχετικού ορισμού στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ισχύουν οι ορισμού του άρθρου 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Ελλείψει σχετικού ορισμού στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ή στο άρθρο 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Άρθρο 4

Συμμετέχοντα κράτη μέλη

1. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 νοούνται επίσης ως συμμετέχοντα κράτη μέλη για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

2. Όταν η στενή συνεργασία ανάμεσα σε κράτος μέλος και την ΕΚΤ αναστέλλεται ή τερματίζεται σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, οι οντότητες που είναι εγκατεστημένες στο εν λόγω κράτος μέλος παύουν να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό από την ημερομηνία λήψης της απόφασης αναστολής ή τερματισμού της στενής συνεργασίας.

3. Σε περίπτωση που η στενή συνεργασία κράτους μέλους που δεν έχει ως νόμισμα το ευρώ με την ΕΚΤ τερματιστεί σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία λήψης της απόφασης τερματισμού της στενής συνεργασίας, σε συμφωνία με το εν λόγω κράτος μέλος, τις διαδικασίες για την ανάκτηση των εισφορών που το οικείο κράτος μέλος μετέφερε στο Ταμείο και τους ενδεχόμενους εφαρμοστέους όρους.

Τα ανακτώμενα ποσά περιλαμβάνουν το μέρος του τμήματος που αντιστοιχεί στο σχετικό κράτος μέλος και δεν έχει αμοιβαιοποιηθεί. Εάν κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, όπως ορίζεται στη συμφωνία, τα ανακτώμενα ποσά από το μέρος που δεν έχει αμοιβαιοποιηθεί δεν επαρκούν για τη χρηματοδότηση από το οικείο κράτος μέλος της εθνικής του χρηματοδοτικής ρύθμισης σύμφωνα με την οδηγία 2014/59/ΕΕ, στα ανακτώμενα ποσά θα συμπεριληφθεί και το σύνολο ή ένα μέρος εκείνου

[1] Οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 302 της 17.11.2009, σ. 32).

[2] Οδηγία 97/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών (ΕΕ L 84 της 26.3.1997, σ. 22).

του μέρους του τμήματος που αντιστοιχεί στο εν λόγω κράτος μέλος και έχει αμοιβαιοποιηθεί βάσει της συμφωνίας, ή ειδάλλως, μετά τη μεταβατική περίοδο, το σύνολο ή μέρος των εισφορών που μετέφερε το εν λόγω κράτος μέλος κατά τη διάρκεια της στενής συνεργασίας, σε ύψος επαρκές ώστε να καταστεί δυνατή η χρηματοδότηση της εν λόγω εθνικής χρηματοδοτικής ρύθμισης.

Κατά την αξιολόγηση του ύψους των χρηματοδοτικών μέσων προς ανάκτηση από το αμοιβαιοποιημένο μέρος ή ειδάλλως, μετά τη μεταβατική περίοδο, από το Ταμείο, λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα συμπληρωματικά κριτήρια:

α) ο τρόπος τερματισμού της στενής συνεργασίας με την ΕΚΤ, εάν δηλαδή αυτή τερματίστηκε οικειοθελώς σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, ή όχι·

β) η ύπαρξη εν εξελίξει δράσεων εξυγίανσης κατά τον τερματισμό της στενής συνεργασίας·

γ) ο οικονομικός κύκλος του κράτους μέλους το οποίο αφορά ο τερματισμός.

Τα ανακτώμενα ποσά κατανέμονται επί περιορισμένο χρονικό διάστημα που αντιστοιχεί στη διάρκεια της στενής συνεργασίας. Το μερίδιο του σχετικού κράτους μέλους στα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου που χρησιμοποιήθηκαν σε δράσεις εξυγίανσης κατά τη διάρκεια της στενής συνεργασίας εκπίπτει από τα εν λόγω ανακτώμενα ποσά.

4. Ο παρών κανονισμός εξακολουθεί να εφαρμόζει τις διαδικασίες εξυγίανσης που βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη κατά την ημερομηνία εφαρμογής της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 5

Σχέση με την οδηγία 2014/59/ΕΕ και το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο

1. Όταν, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκτελεί καθήκοντα ή ασκεί εξουσίες, που, σύμφωνα με την οδηγία 2014/59/ΕΕ πρέπει να εκτελούνται ή να ασκούνται από την εθνική αρχή εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, θεωρείται ως η οικεία εθνική αρχή εξυγίανσης ή, σε περίπτωση εξυγίανσης διασυνοριακού ομίλου, ως η οικεία αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή και, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, λαμβάνουν αποφάσεις που υπόκεινται στη σχετική νομοθεσία της Ένωσης και συμμορφώνονται προς αυτή, και ειδικότερα προς οποιεσδήποτε νομοθετικές και μη νομοθετικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αναφέρονται στα άρθρα 290 και 291 ΣΛΕΕ.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υπόκεινται σε δεσμευτικά ρυθμιστικά και εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που καταρτίζονται από την ΕΑΤ και εκδίδονται από την Επιτροπή, σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, και σε τυχόν κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις που έχουν εκδοθεί από την ΕΑΤ σύμφωνα με το άρθρο 16 του εν λόγω κανονισμού. Καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις της ΕΑΤ οι οποίες σχετίζονται με το είδος των καθηκόντων που εκτελούν τα εν λόγω όργανα. Σε περίπτωση που δεν συμμορφώνονται ή δεν προτίθενται να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές ή τις συστάσεις αυτές, η ΕΑΤ ενημερώνεται σχετικά σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή συνεργάζονται με την ΕΑΤ για την εφαρμογή των άρθρων 25 και 30 του εν λόγω κανονισμού. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης υπόκειται επίσης σε οποιεσδήποτε αποφάσεις της ΕΑΤ οι οποίες λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, εφόσον η οδηγία 2014/59/ΕΕ προβλέπει τέτοιες αποφάσεις.

Άρθρο 6

Γενικές αρχές

1. Καμία ενέργεια, πρόταση ή πολιτική του Συμβουλίου Εξυγίανσης, του Συμβουλίου, της Επιτροπής ή μιας εθνικής αρχής εξυγίανσης δεν εισάγει διακρίσεις εις βάρος των οντοτήτων, των κατόχων καταθέσεων, των επενδυτών ή άλλων πιστωτών εγκατεστημένων στην Ένωση, βάσει της εθνικότητας ή του τόπου επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους.

2. Κάθε δράση, πρόταση ή πολιτική του Συμβουλίου Εξυγίανσης, του Συμβουλίου της Επιτροπής, ή μιας εθνικής αρχής εξυγίανσης στο πλαίσιο του ΕΜΕ, αναλαμβάνεται με πλήρη συνεκτίμηση και με υποχρέωση μέριμνας για την ενότητα και ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς.

3. Όταν η Επιτροπή λαμβάνει αποφάσεις ή προβαίνει σε ενέργειες οι οποίες ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, και ιδίως όταν λαμβάνει αποφάσεις που αφορούν ομίλους εγκατεστημένους σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, λαμβάνει δεόντως υπόψη τους στόχους εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 14 και όλα τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τα συμφέροντα των κρατών μελών στα οποία δραστηριοποιείται ένας όμιλος, και ιδίως τις επιπτώσεις οποιασδήποτε απόφασης ή ενέργειας ή παράλειψης στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, στους δημοσιονομικούς πόρους, στην οικονομία, στις ρυθμίσεις χρηματοδότησης, στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων ή στο σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών οποιουδήποτε από τα εν λόγω κράτη μέλη και του Ταμείου·

β) τον στόχο να εξισορροπούνται τα συμφέροντα των διαφόρων εμπλεκομένων κρατών μελών και να αποφευχθεί αθέμιτη βλάβη ή αθέμιτη προστασία των συμφερόντων ενός κράτους μέλους·

γ) την ανάγκη να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές επιπτώσεις σε κάθε μέρος του ομίλου, του οποίου είναι μέλος μια οντότητα αναφερόμενη στο άρθρο 2 η οποία αποτελεί αντικείμενο εξυγίανσης.

4. Κατά τη λήψη αποφάσεων ή την ανάληψη δράσεων, ιδίως όσον αφορά οντότητες ή ομίλους που εγκαθίστανται τόσο σε συμμετέχον όσο και σε μη συμμετέχον κράτος μέλος, συνεκτιμώνται οι τυχόν αρνητικές επιπτώσεις στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων στις οντότητες που είναι εγκατεστημένες στα εν λόγω κράτη μέλη.

5. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξισορροπούν τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 3 με τους στόχους της εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 14, αναλόγως με τη φύση και τις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης, και συμμορφώνονται με τις αποφάσεις που λαμβάνει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και του άρθρου 19 του παρόντος κανονισμού.

6. Οι αποφάσεις ή δράσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης, του Συμβουλίου ή της Επιτροπής δεν επιβάλλουν στα κράτη μέλη να παράσχουν έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη ούτε θίγουν τη δημοσιονομική κυριαρχία και τις δημοσιονομικές ευθύνες των κρατών μελών.

7. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει απόφαση που απευθύνεται σε εθνική αρχή εξυγίανσης, η εθνική αρχή εξυγίανσης έχει το δικαίωμα να προσδιορίσει περαιτέρω τα μέτρα που χρειάζεται να ληφθούν. Κατά τον προσδιορισμό αυτό τηρείται η σχετική απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Άρθρο 7

Καταμερισμός καθηκόντων εντός του ΕΜΕ

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι υπεύθυνο για την αποτελεσματική και συνεπή λειτουργία του ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 31 παράγραφος 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι αρμόδιο να καταρτίζει τα σχέδια εξυγίανσης και να εγκρίνει όλες τις σχετικές με την εξυγίανση αποφάσεις για:

α) τις οντότητες του άρθρου 2 που δεν είναι μέρος ομίλου, και για τους ομίλους:

i) που θεωρούνται σημαντικοί κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, ή

ii) για τους οποίους η ΕΚΤ έχει αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, να ασκεί άμεσα όλες τις σχετικές εξουσίες· και

β) άλλους διασυνοριακούς ομίλους.

3. Σε σχέση με τις οντότητες και τους ομίλους, πλην εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου Εξυγίανσης για τα καθήκοντα που του ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης επιτελούν και είναι υπεύθυνες για τα ακόλουθα καθήκοντα:

α) εγκρίνουν σχέδια εξυγίανσης και προβαίνουν σε αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 10 και με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 9·

β) εγκρίνουν μέτρα κατά τη διάρκεια της έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3·

γ) εφαρμόζουν απλουστευμένες υποχρεώσεις ή εξαιρούν από την υποχρέωση κατάρτισης σχεδίου εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 11·

δ) καθορίζουν το ύψος της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 12·

ε) εγκρίνουν αποφάσεις εξυγίανσης και εφαρμόζουν τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, σύμφωνα με τις σχετικές διαδικασίες και διασφαλίσεις, υπό την προϋπόθεση ότι η δράση εξυγίανσης δεν απαιτεί καμία χρήση του Ταμείου και χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τα εργαλεία που αναφέρονται στα άρθρα 21 και 24 έως 27 και/ή από το σύστημα εγγύησης καταθέσεων, σύμφωνα με το άρθρο 79 και με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 31·

στ) απομειώνουν ή μετατρέπουν τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα σύμφωνα με το άρθρο 21 και τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 31.

Εάν η δράση εξυγίανσης απαιτεί τη χρήση του Ταμείου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εγκρίνει το σχέδιο εξυγίανσης.

Κατά την έγκριση απόφασης εξυγίανσης, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν υπόψη και ακολουθούν το σχέδιο εξυγίανσης του άρθρου 9, εκτός εάν εκτιμήσουν, λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις, ότι οι στόχοι εξυγίανσης θα επιτευχθούν αποτελεσματικότερα εάν αναληφθούν δράσεις που δεν έχουν προβλεφθεί στο σχέδιο εξυγίανσης.

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Νοούνται ως αναφορές στις εθνικές αρχές εξυγίανσης, σε σχέση με τους ομίλους και τις οντότητες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, οποιεσδήποτε αναφορές στο Συμβούλιο Εξυγίανσης στο άρθρο 5 παράγραφος 2, στο άρθρο 6 παράγραφος 5, στο άρθρο 8 παράγραφοι 6, 8, 12 και 13, στο άρθρο 10 παράγραφοι 1 έως 10, στα άρθρα 11 έως 14, στο άρθρο 15 παράγραφοι 1, 2 και 3, στο άρθρο 16, στο άρθρο 18 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, στο άρθρο 18 παράγραφοι 2 και 6, στο άρθρο 20, στο άρθρο 21 παράγραφοι 1 έως 7, στο άρθρο 21 παράγραφος 8 δεύτερο εδάφιο, στο άρθρο 21 παράγραφοι 9 και 10, στο άρθρο 22 παράγραφοι 1, 3 και 6, στα άρθρα 23 και 24, στο άρθρο 25 παράγραφος 3, στο άρθρο 27 παράγραφοι 1 έως 15, στο άρθρο 27 παράγραφος 16 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίοδος, τρίτο εδάφιο, και τέταρτο εδάφιο πρώτη, τρίτη και τέταρτη περίοδος και στο άρθρο 32. Για τον σκοπό αυτό, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ασκούν τις εξουσίες που τους ανατίθενται δυνάμει της εθνικής νομοθετικής πράξης για τη μεταφορά της οδηγίας 2014/59/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο.

Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ενημερώνουν το Συμβούλιο Εξυγίανσης για τα μέτρα της παρούσης παραγράφου τα οποία πρόκειται να λάβουν και συνεργάζονται στενά με το Συμβούλιο Εξυγίανσης κατά τη λήψη των μέτρων.

Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης υποβάλλουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης τα σχέδια εξυγίανσης του άρθρου 9, καθώς και οποιαδήποτε επικαιροποίησή τους, συνοδευόμενα από εμπεριστατωμένη αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης της σχετικής οντότητας ή ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 10.

4. Όταν χρειάζεται χάριν συνεπούς εφαρμογής υψηλών προτύπων εξυγίανσης στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης:

α) ύστερα από την κοινοποίηση από εθνική αρχή εξυγίανσης ενός μέτρου της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1, και εντός του κατάλληλου χρονικού πλαισίου αναλόγως του επείγοντος των περιστάσεων, μπορεί να απευθύνει προειδοποίηση στην οικεία εθνική αρχή εξυγίανσης δηλώνοντας ότι το σχέδιο απόφασης σχετικά με οποιαδήποτε οντότητα ή όμιλο της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου δεν συμμορφώνεται με τον παρόντα κανονισμό ή με τις γενικές οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο α)·

β) μπορεί να αποφασίσει ανά πάσα στιγμή, ιδίως εάν η κατά το στοιχείο α) προειδοποίηση δεν είχε κατάλληλη ανταπόκριση, με δική του πρωτοβουλία, ύστερα από διαβούλευση με την αρμόδια εθνική αρχή εξυγίανσης ή κατόπιν αιτήματος της ενδιαφερόμενης εθνικής αρχής εξυγίανσης, να ασκήσει άμεσα όλες τις σχετικές εξουσίες βάσει του παρόντος κανονισμού, επίσης όσον αφορά οποιαδήποτε οντότητα ή όμιλο της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

5. Κατά παρέκκλιση εκ της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη είναι δυνατόν να αποφασίσουν ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα ασκήσει όλες τις σχετικές εξουσίες και αρμοδιότητες που του παρέχονται από τον παρόντα κανονισμό όσον αφορά οντότητες και ομίλους, πλην των αναφερόμενων στην παράγραφο 2, που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός τους. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζονται οι παράγραφοι 3 και 4 του παρόντος άρθρου, το άρθρο 9, το άρθρο 12 παράγραφος 2 και το άρθρο 31 παράγραφος 1. Τα κράτη μέλη που προτίθενται να χρησιμοποιήσουν αυτή τη δυνατότητα ειδοποιούν το Συμβούλιο Εξυγίανσης και την Επιτροπή. Η ειδοποίηση παράγει αποτελέσματα από την ημέρα δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΛΕΙΤΟΥΡΓΊΕΣ ΣΤΟ ΠΛΑΊΣΙΟ ΤΟΥ ΕΜΕ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΊ ΚΑΝΌΝΕΣ

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1

Σχεδιασμός της εξυγίανσης

Άρθρο 8

Σχέδια εξυγίανσης που καταρτίζονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καταρτίζει και εγκρίνει σχέδια εξυγίανσης για τις οντότητες και τους ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 2, καθώς και για τις οντότητες και τους ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή αυτών των παραγράφων.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καταρτίζει τα σχέδια εξυγίανσης ύστερα από διαβούλευση με την ΕΚΤ ή με τις οικείες αρμόδιες εθνικές αρχές και τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, των συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένες οι οντότητες, καθώς και με τις αρχές εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, εφόσον αυτό έχει σημασία για το σημαντικό υποκατάστημα. Για τον σκοπό αυτό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να απαιτήσει από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης να εκπονήσουν και να υποβάλουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης προσχέδια εξυγίανσης και από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου να εκπονήσει και να υποβάλει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης προσχέδιο εξυγίανσης ομίλου.

3. Προκειμένου να εξασφαλιστεί αποτελεσματική και συνεπής εφαρμογή του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές και απευθύνει οδηγίες στις εθνικές αρχές εξυγίανσης όσον αφορά την εκπόνηση των προσχεδίων εξυγίανσης και των προσχεδίων εξυγίανσης ομίλου για συγκεκριμένες οντότητες ή ομίλους.

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης παρέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την κατάρτιση και την εφαρμογή των σχεδίων εξυγίανσης, όπως τις έχουν λάβει σύμφωνα με το άρθρο 11 και το άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, υπό την επιφύλαξη του κεφαλαίου 5 του παρόντος τίτλου.

5. Στο σχέδιο εξυγίανσης παρουσιάζονται εναλλακτικές δυνατότητες για την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εκ του παρόντος κανονισμού εξουσιών εξυγίανσης έναντι των οντοτήτων και ομίλων της παραγράφου 1.

6. Το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει τις δράσεις εξυγίανσης τις οποίες δύνανται να αναλάβει το Συμβούλιο Εξυγίανσης, όταν μια οντότητα ή όμιλος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση.

Οι πληροφορίες της παραγράφου 9 τίθενται σε γνώση της σχετικής οντότητας.

Κατά την κατάρτιση και επικαιροποίηση του σχεδίου εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εντοπίζει οποιαδήποτε σημαντικά εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης και, όπου είναι αναγκαίο και αναλογικό, επισημαίνει τις σχετικές δράσεις μέσω των οποίων μπορούν να αντιμετωπισθούν τα εμπόδια, σύμφωνα με το άρθρο 10.

Το σχέδιο εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη σχετικά σενάρια, μεταξύ των οποίων και την περίπτωση μιας πτώχευσης που είναι ιδιάζουσα ή που εμφανίζεται σε μια περίοδο ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που αφορούν το σύνολο του συστήματος.

Το σχέδιο εξυγίανσης δεν προβλέπει κανένα από τα ακόλουθα:

α) έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, εκτός από τη χρήση του Ταμείου που συστήνεται σύμφωνα με το άρθρο 67,

β) επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, ή

γ) στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, που παρέχεται υπό ασυνήθεις όρους εξασφάλισης, διάρκειας και επιτοκίου.

7. Το σχέδιο εξυγίανσης περιλαμβάνει μια ανάλυση του πώς και πότε ένα ίδρυμα δύναται να υποβάλει αίτηση, βάσει των όρων του σχεδίου, για χρήση των διευκολύνσεων που παρέχουν οι κεντρικές τράπεζες και προσδιορίζει τα περιουσιακά στοιχεία που λογικά αναμένεται να γίνουν δεκτά ως εξασφαλίσεις.

8. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να απαιτεί από τα ιδρύματα βοήθεια στην κατάρτιση και την επικαιροποίηση των σχεδίων.

9. Το σχέδιο εξυγίανσης για κάθε οντότητα περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία, εκφρασμένα με ποσοτικούς όρους όποτε αυτό είναι ενδεδειγμένο και εφικτό:

α) σύνοψη των βασικών στοιχείων του σχεδίου·

β) σύνοψη των ουσιωδών μεταβολών στο ίδρυμα, οι οποίες έχουν επέλθει μετά την υποβολή των πλέον πρόσφατων πληροφοριών σχετικά με την εξυγίανση·

γ) παρουσίαση του τρόπου με τον οποίο θα μπορούσαν να διαχωριστούν νομικά και οικονομικά οι κρίσιμες λειτουργίες και οι βασικοί επιχειρηματικοί τομείς, στον αναγκαίο βαθμό, από άλλες λειτουργίες, ούτως ώστε να διασφαλιστεί η συνέχεια σε περίπτωση πτώχευσης του ιδρύματος·

δ) εκτίμηση του χρονοδιαγράμματος για την εκτέλεση κάθε ουσιώδους πτυχής του σχεδίου·

ε) λεπτομερή περιγραφή της εκτίμησης ως προς τη δυνατότητα εξυγίανσης, που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 10·

στ) περιγραφή των μέτρων που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 7 για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, τα οποία εντοπίζονται κατόπιν της εκτίμησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 10·

ζ) περιγραφή των διαδικασιών για τον προσδιορισμό της αξίας και της εμπορευσιμότητας των κρίσιμων λειτουργιών, των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος·

η) λεπτομερή περιγραφή των ρυθμίσεων που διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που απαιτούνται κατά το άρθρο 11 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ είναι επικαιροποιημένες και στη διάθεση των αρχών εξυγίανσης, ανά πάσα στιγμή·

θ) επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο θα μπορούσαν να χρηματοδοτηθούν οι επιλογές εξυγίανσης, χωρίς να προϋποτίθεται οιοδήποτε από τα ακόλουθα:

   i) έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, πέραν της χρήσης του Ταμείου που συστήνεται σύμφωνα με το άρθρο 67,

   ii) επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, ή

   iii) στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, που παρέχεται υπό ασυνήθεις όρους εξασφάλισης, διάρκειας και επιτοκίου·

ι) λεπτομερή περιγραφή των διαφόρων στρατηγικών εξυγίανσης οι οποίες θα μπορούσαν να εφαρμοστούν σύμφωνα με τα διάφορα πιθανά σενάρια, καθώς και τα εφαρμοστέα σε κάθε περίπτωση χρονοδιαγράμματα·

ια) περιγραφή των κρίσιμων αλληλεξαρτήσεων·

ιβ) περιγραφή των επιλογών για τη διατήρηση της πρόσβασης σε υπηρεσίες πληρωμών και εκκαθάρισης και λοιπές υποδομές, καθώς και εκτίμηση της δυνατότητας μεταφοράς των θέσεων των πελατών·

ιγ) ανάλυση του αντικτύπου που θα έχει το σχέδιο στους υπαλλήλους του ιδρύματος, περιλαμβανομένης εκτίμησης των συναφών δαπανών, και περιγραφή των προβλεπόμενων διαδικασιών διαβούλευσης με το προσωπικό κατά τη διαδικασία εξυγίανσης, λαμβάνοντας υπόψη, ενδεχομένως, τα εθνικά συστήματα διαλόγου με τους κοινωνικούς εταίρους·

ιδ) σχέδιο επικοινωνίας με τα μέσα ενημέρωσης και με το κοινό·

ιε) την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 12, και προθεσμία για την επίτευξη του επιπέδου αυτού, κατά περίπτωση·

ιστ) την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και συμβατικά μέσα διάσωσης με ίδια μέσα, που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 12, καθώς και προθεσμία επίτευξης του επιπέδου αυτού, κατά περίπτωση·

ιζ) περιγραφή των βασικών λειτουργιών και συστημάτων για τη διατήρηση της συνεχούς λειτουργίας των επιχειρησιακών διαδικασιών του ιδρύματος·

ιη) κατά περίπτωση, οποιαδήποτε γνώμη διατυπώνεται από το ίδρυμα σε σχέση με το σχέδιο εξυγίανσης.

10. Τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου περιλαμβάνουν σχέδιο για την εξυγίανση του ομίλου, που έχει επικεφαλής μητρική επιχείρηση της Ένωσης εγκατεστημένη σε συμμετέχον κράτος μέλος, ως συνόλου, είτε μέσω εξυγίανσης στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης της Ένωσης είτε μέσω διάσπασης και εξυγίανσης των θυγατρικών. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου προσδιορίζει μέτρα για την εξυγίανση:

α) της μητρικής επιχείρησης της Ένωσης,

β) των θυγατρικών που συμμετέχουν στον όμιλο και που είναι εγκατεστημένες στην Ένωση·

γ) των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο β)· και

δ) εφαρμοζομένου του άρθρου 33, των θυγατρικών που συμμετέχουν στον όμιλο και είναι εγκατεστημένες εκτός Ένωσης.

11. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου:

α) παρουσιάζει τις δράσεις εξυγίανσης που χρειάζεται να αναληφθούν σε σχέση με τις οντότητες του ομίλου, τόσο μέσω δράσεων εξυγίανσης για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο β) και τα θυγατρικά ιδρύματα, όσο και μέσω συντονισμένων δράσεων εξυγίανσης για τα θυγατρικά ιδρύματα, στα σενάρια της παραγράφου 6·

β) εξετάζει τον βαθμό στον οποίο θα μπορούσαν να εφαρμοστούν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκηθούν οι εξουσίες εξυγίανσης κατά συντονισμένο τρόπο σε οντότητες του ομίλου εγκατεστημένες στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για τη διευκόλυνση της αγοράς από τρίτο μέρος ολόκληρου του ομίλου, ή χωριστών επιχειρηματικών τομέων ή δραστηριοτήτων που ασκούνται από μια σειρά οντοτήτων του ομίλου, ή συγκεκριμένων οντοτήτων του ομίλου, και προσδιορίζει πιθανά εμπόδια στη συντονισμένη εξυγίανση·

γ) περιλαμβάνει λεπτομερή περιγραφή της εκτίμησης ως προς τη δυνατότητα εξυγίανσης, που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 10·

δ) όταν ένας όμιλος περιλαμβάνει οντότητες που έχουν συσταθεί σε τρίτες χώρες, προσδιορίζει τις κατάλληλες ρυθμίσεις συνεργασίας και συντονισμού με τις οικείες αρχές των εν λόγω τρίτων χωρών καθώς και τις συνέπειες για την εξυγίανση εντός της Ένωσης·

ε) προσδιορίζει μέτρα, συμπεριλαμβανομένου του νομικού και οικονομικού διαχωρισμού συγκεκριμένων λειτουργιών ή επιχειρηματικών τομέων, τα οποία είναι αναγκαία για τη διευκόλυνση της εξυγίανσης του ομίλου, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση·

στ) προσδιορίζει με ποιον τρόπο θα μπορούσαν να χρηματοδοτηθούν οι δράσεις εξυγίανσης του ομίλου και, σε περίπτωση που θα χρειάζονταν το Ταμείο και οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις από μη συμμετέχοντα κράτη μέλη που συστάθηκαν βάσει του άρθρου 100 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, θέτει τις αρχές επιμερισμού της ευθύνης για την εν λόγω χρηματοδότηση μεταξύ των πηγών χρηματοδότησης στα διάφορα συμμετέχοντα και μη συμμετέχοντα κράτη μέλη. Το σχέδιο δεν προϋποθέτει κανένα από τα ακόλουθα:

i) έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη πέραν της χρήσης του Ταμείου που συστήνεται σύμφωνα με το άρθρο 67 του παρόντος κανονισμού και των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων από μη συμμετέχοντα κράτη μέλη που συστήνονται σύμφωνα με το άρθρο 100 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ,

ii) επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, ή

iii) στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, παρεχόμενη υπό ασυνήθεις όρους εξασφάλισης, διάρκειας και επιτοκίου.

Οι αρχές αυτές ορίζονται βάσει δίκαιων και ισορροπημένων κριτηρίων και λαμβάνοντας υπόψη, ειδικότερα, το άρθρο 107 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και τον αντίκτυπο στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου δεν έχει δυσανάλογα μεγάλο αντίκτυπο σε κανένα κράτος μέλος.

12. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης προσδιορίζει την καταληκτική ημερομηνία για την κατάρτιση των πρώτων σχεδίων εξυγίανσης. Τα σχέδια εξυγίανσης και τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου επανεξετάζονται, και επικαιροποιούνται κατά περίπτωση, τουλάχιστον ετησίως και έπειτα από κάθε ουσιαστική μεταβολή στη νομική ή οργανωτική δομή ή στις δραστηριότητες ή στη χρηματοοικονομική θέση της οντότητας ή, σε περίπτωση σχεδίων εξυγίανσης ομίλου, του ομίλου, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε εκ των οντοτήτων του ομίλου, η οποία ενδέχεται να επηρεάσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα του σχεδίου ή κατ' άλλο τρόπο επιβάλλει αναθεώρηση του σχεδίου εξυγίανσης.

Για τον σκοπό της αναθεώρησης ή επικαιροποίησης των σχεδίων εξυγίανσης που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα ιδρύματα, η ΕΚΤ ή οι εθνικές αρμόδιες αρχές ανακοινώνουν αμέσως στο Συμβούλιο Εξυγίανσης οποιαδήποτε αλλαγή η οποία καθιστά αναγκαία την αναθεώρηση ή επικαιροποίηση.

13. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαβιβάζει τα σχέδια εξυγίανσης και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις τους στην ΕΚΤ ή στις οικείες αρμόδιες εθνικές αρχές.

Άρθρο 9

Σχέδια εξυγίανσης καταρτιζόμενο από εθνικές αρχές εξυγίανσης

1. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης καταρτίζουν και εγκρίνουν σχέδια εξυγίανσης για τις οντότητες και τους ομίλους, πλην των αναφερομένων στο άρθρο 7 παράγραφος 2, παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφοι 5 έως 13.

2. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης καταρτίζουν σχέδια εξυγίανσης μετά από διαβούλευση με τις οικείες αρμόδιες εθνικές αρχές και τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων και των μη συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, εφόσον αυτό έχει σημασία για το σημαντικό υποκατάστημα.

Άρθρο 10

Εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης

1. Όταν καταρτίζει και επικαιροποιεί σχέδια εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 8, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατόπιν διαβούλευσης με τις αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, και τις αρχές εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, εφόσον αυτό έχει σημασία για τα υποκαταστήματα αυτά, αξιολογεί κατά πόσον τα ιδρύματα και οι όμιλοι είναι δυνατόν να εξυγιανθούν χωρίς να προϋποτίθεται κανένα από τα ακόλουθα:

α) έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, πέραν της χρήσης του Ταμείου που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 67,

β) επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, ή

γ) στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, παρεχόμενη υπό ασυνήθεις όρους εξασφάλισης, διάρκειας και επιτοκίου.

2. Η ΕΚΤ ή η οικεία εθνική αρμόδια αρχή διαβιβάζει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης σχέδιο ανάκαμψης ή σχέδιο ανάκαμψης ομίλου. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξετάζει το σχέδιο ανάκαμψης, προκειμένου να προσδιορίσει δράσεις περιλαμβανόμενες στο σχέδιο ανάκαμψης οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν αρνητικά τη δυνατότητα εξυγίανσης του ιδρύματος ή του ομίλου, και υποβάλλει σχετικές συστάσεις στην ΕΚΤ ή στην εθνική αρμόδια αρχή.

3. Όταν καταρτίζει σχέδια εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αξιολογεί τον βαθμό στον οποίο μια οντότητα είναι δυνατόν να εξυγιανθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Μια οντότητα θεωρείται ότι είναι δυνατόν να εξυγιανθεί εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης κρίνει εφικτό και αξιόπιστο είτε να την εκκαθαρίσει στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας είτε να την εξυγιάνει, εφαρμόζοντας στην οντότητα τα εργαλεία εξυγίανσης και ασκώντας τις εξουσίες εξυγίανσης, αποφεύγοντας στο μέγιστο δυνατό βαθμό οιεσδήποτε σημαντικές δυσμενείς συνέπειες για τα χρηματοπιστωτικά συστήματα, ακόμη και αν υπάρχει ευρύτερη χρηματοπιστωτική αστάθειας ή γεγονότα που επηρεάζουν το σύνολο του συστήματος, στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η οντότητα ή σε άλλα κράτη μέλη ή στην Ένωση, και με προοπτική να διασφαλιστεί η συνέχιση των κρίσιμων λειτουργιών της οντότητας.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει εγκαίρως την ΕΑΤ όταν ένα ίδρυμα θεωρείται αδύνατον να εξυγιανθεί.

4. Ένας όμιλος θεωρείται ότι είναι δυνατόν να εξυγιανθεί εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης κρίνει εφικτό και αξιόπιστο είτε να εκκαθαρίσει τις οντότητες του ομίλου στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας είτε να τις εξυγιάνει, εφαρμόζοντας σε αυτές τα εργαλεία εξυγίανσης και ασκώντας τις εξουσίες εξυγίανσης, αποφεύγοντας στο μέγιστο δυνατό βαθμό, οιεσδήποτε σημαντικές δυσμενείς συνέπειες για τα χρηματοπιστωτικά συστήματα, ακόμη και σε περιστάσεις ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που επηρεάζουν το σύνολο του συστήματος, στα κράτη μέλη στα οποία είναι εγκατεστημένες οι οντότητες του ομίλου, σε άλλα κράτη μέλη ή στην Ένωση, και με προοπτική να διασφαλιστεί η συνέχιση των κρίσιμων λειτουργιών που επιτελούνται από τις εν λόγω οντότητες του ομίλου, εάν αυτές μπορούν να διαχωριστούν εύκολα και εγκαίρως ή με άλλα μέσα.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει εγκαίρως την ΕΑΤ κάθε φορά που ένας όμιλος θεωρείται αδύνατον να εξυγιανθεί.

5. Για τους σκοπούς των παραγράφων 3, 4 και 10, οι σημαντικές δυσμενείς συνέπειες στο χρηματοπιστωτικό σύστημα ή ο αρνητικός αντίκτυπος στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα αφορούν περιπτώσεις κατά τις οποίες το χρηματοπιστωτικό σύστημα είναι πραγματικά ή δυνητικά εκτεθειμένο σε διαταραχή η οποία μπορεί να προκαλέσει χρηματοπιστωτική δυσπραγία ικανή να θέσει σε κίνδυνο την εύρυθμη λειτουργία, την αποτελεσματικότητα και την ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς ή της οικονομίας ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Όταν καθορίζει τις σημαντικές αρνητικές συνέπειες, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη τις προειδοποιήσεις και συστάσεις του ΕΣΣΚ και τα κριτήρια που αναπτύσσει η ΕΑΤ όσον αφορά τον προσδιορισμό και τη μέτρηση του συστημικού κινδύνου.

6. Για τον σκοπό της εκτίμησης που προβλέπεται στο παρόν άρθρο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξετάζει τα θέματα που εξειδικεύονται στο τμήμα Γ του παραρτήματος της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

7. Εάν, με μια εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης μιας οντότητας ή ενός ομίλου σύμφωνα με την παράγραφο 3 ή 4, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατόπιν διαβουλεύσεων με τις αρμόδιες αρχές και την ΕΚΤ, διαπιστώνει ουσιαστικά εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης της εν λόγω οντότητας ή ομίλου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης συντάσσει σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές έκθεση προς το ίδρυμα ή τη μητρική επιχείρηση, όπου αναλύονται τα ουσιαστικά εμπόδια στην αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και στην άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης. Η έκθεση εξετάζει τον αντίκτυπο στο επιχειρησιακό μοντέλο του ιδρύματος και προτείνει αναλογικά και στοχοθετημένα μέτρα τα οποία, κατά την άποψη του Συμβουλίου Εξυγίανσης, είναι αναγκαία ή ενδεδειγμένα για την εξάλειψη των εμποδίων, σύμφωνα με την παράγραφο 10.

8. Η έκθεση κοινοποιείται επίσης στις αρμόδιες αρχές και στις αρχές εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα ιδρυμάτων που δεν είναι μέρος ομίλου. Αιτιολογεί την εν λόγω εκτίμηση ή διαπίστωση και αναφέρει με ποιον τρόπο η εκτίμηση ή διαπίστωση τηρεί την απαίτηση περί αναλογικής εφαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 6.

9. Εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της έκθεσης, η οντότητα ή η μητρική επιχείρηση προτείνουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης ενδεχόμενα μέτρα για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των ουσιαστικών εμποδίων που προσδιορίζονται στην έκθεση. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης γνωστοποιεί κάθε μέτρο που προτείνεται από την οντότητα ή τη μητρική επιχείρηση στις αρμόδιες αρχές, στην ΕΑΤ και, όταν σημαντικά υποκαταστήματα ιδρυμάτων που δεν είναι μέρος ομίλου είναι εγκατεστημένα σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, στις αρχές εξυγίανσης των εν λόγω κρατών μελών.

10. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, αξιολογεί κατά πόσον με τα μέτρα της παραγράφου 9 αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά ή εξαλείφονται τα ουσιαστικά εμπόδια. Εάν τα μέτρα που προτείνονται από την οντότητα ή μητρική επιχείρηση δεν μειώνουν ή δεν εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει απόφαση, κατόπιν διαβουλεύσεων με τις αρμόδιες αρχές και, αναλόγως με την περίπτωση, με την ορισθείσα αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας, αναφέροντας ότι τα προτεινόμενα μέτρα δεν μειώνουν ή δεν εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης και δίνοντας εντολή στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να απαιτήσουν από το ενδιαφερόμενο ίδρυμα, μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε θυγατρική του ομίλου, να λάβουν οποιοδήποτε των μέτρων της παραγράφου 11.

Κατά τον προσδιορισμό εναλλακτικών μέτρων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης τεκμηριώνει ότι τα μέτρα που πρότεινε το ίδρυμα δεν θα μπορούσαν να εξαλείψουν τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης και ότι τα προταθέντα εναλλακτικά μέτρα είναι αναλογικά όσον αφορά την εξάλειψη των εμποδίων αυτών. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη την απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα που συνιστούν τα εν λόγω εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, τον αντίκτυπο των μέτρων στις επιχειρηματικές δραστηριότητες του ιδρύματος, στη σταθερότητά του και στην ικανότητά του να συμβάλλει στην οικονομία, καθώς και τον αντίκτυπο των μέτρων στην εσωτερική αγορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε άλλα κράτη μέλη καθώς και στην Ένωση συνολικά.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει επίσης υπόψη την ανάγκη να αποφευχθούν επιπτώσεις στο ενδιαφερόμενο ίδρυμα ή όμιλο που θα υπερέβαιναν τα αναγκαία όρια για την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης ή θα ήταν δυσανάλογες.

11. Για τους σκοπούς της παραγράφου 10, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατά περίπτωση, δίνει εντολή στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να λάβουν οποιοδήποτε από τα ακόλουθα μέτρα:

α) να απαιτήσουν από την οντότητα να αναθεωρήσει οποιεσδήποτε ενδοομιλικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, ή να εξετάσει τους λόγους απουσίας τους, ή να καταρτίσει συμφωνίες παροχής υπηρεσιών (είτε ενδοομιλικές είτε με τρίτα μέρη) για να καλύψει την παροχή κρίσιμων λειτουργιών·

β) να απαιτήσουν από την οντότητα να περιορίσει τα μέγιστα μεμονωμένα και ομαδοποιημένα ανοίγματά της·

γ) να επιβάλουν απαιτήσεις παροχής συγκεκριμένων ή τακτικών πρόσθετων πληροφοριών για τους σκοπούς της εξυγίανσης·

δ) να απαιτήσουν από την οντότητα να εκχωρήσει συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία·

ε) να απαιτήσουν από την οντότητα να περιορίσει ή να παύσει συγκεκριμένες υφιστάμενες ή προτεινόμενες δραστηριότητες·

στ) να περιορίσουν ή να αποτρέψουν την ανάπτυξη νέων ή υφιστάμενων επιχειρηματικών τομέων ή την πώληση νέων ή υφιστάμενων προϊόντων·

ζ) να απαιτήσουν αλλαγές στη νομική ή λειτουργική δομή της οντότητας ή οποιασδήποτε οντότητας ομίλου, η οποία βρίσκεται είτε άμεσα είτε έμμεσα υπό τον έλεγχό τους, προκειμένου να μειωθεί η πολυπλοκότητα και κατ' αυτό τον τρόπο να διασφαλιστεί ότι οι κρίσιμες λειτουργίες είναι δυνατόν να διαχωριστούν νομικά και επιχειρησιακά από άλλες λειτουργίες μέσω της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης·

η) να απαιτήσουν από την οντότητα να συστήσει μητρική χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών σε κράτος μέλος ή μητρική χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση·

θ) να απαιτήσουν από την οντότητα να εκδώσει επιλέξιμες υποχρεώσεις, προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του άρθρου 12·

ι) να απαιτήσουν από την οντότητα να λάβει άλλα μέτρα για να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του άρθρου 12, όπως ιδίως, να επιχειρήσει να επαναδιαπραγματευθεί οποιαδήποτε επιλέξιμη υποχρέωση, πρόσθετο μέσο της κατηγορίας 1 ή μέσο της κατηγορίας 2 που έχει εκδώσει, προκειμένου να διασφαλίσει ότι κάθε απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης για απομείωση ή μετατροπή της εν λόγω υποχρέωσης ή μέσου θα γίνει σύμφωνα με το δίκαιο της δικαιοδοσίας που διέπει αυτή την υποχρέωση ή το μέσο.

Κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν απευθείας τα μέτρα που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ι) του πρώτου εδαφίου.

12. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης υλοποιούν τις οδηγίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 29.

13. Η απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με τις παραγράφους 10 και 11 πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) στηρίζεται σε αιτιολόγηση της εν λόγω εκτίμησης ή προσδιορισμού·

β) αναφέρει με ποιον τρόπο η εν λόγω εκτίμηση ή απόφαση τηρεί την απαίτηση περί αναλογικής εφαρμογής που προβλέπεται στην παράγραφο 10.

Άρθρο 11

Απλουστευμένες υποχρεώσεις για ορισμένα ιδρύματα

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, με δική του πρωτοβουλία μετά από διαβούλευση με την εθνική αρχή εξυγίανσης ή κατόπιν προτάσεως από μια εθνική αρχή εξυγίανσης, μπορεί να εφαρμόζει απλουστευμένες υποχρεώσεις όσον αφορά την κατάρτιση των σχεδίων εξυγίανσης, που αναφέρονται στο άρθρο 8, ή μπορεί να απαλλάσσει από την υποχρέωση κατάρτισης των εν λόγω σχεδίων σύμφωνα με τις παραγράφους 3 έως 9 του παρόντος άρθρου.

2. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης μπορούν να προτείνουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να εφαρμόσει απλουστευμένες υποχρεώσεις για συγκεκριμένα ιδρύματα ή ομίλους σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 ή να τα/τους απαλλάξει από την υποχρέωση κατάρτισης σχεδίων εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 7. Η εν λόγω πρόταση είναι αιτιολογημένη και συνοδεύεται από όλη τη σχετική τεκμηρίωση.

3. Μόλις λάβει πρόταση για την εφαρμογή απλουστευμένων υποχρεώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, ή όταν ενεργεί με δική του πρωτοβουλία, το Συμβούλιο Εξυγίανσης διενεργεί αξιολόγηση του ενδιαφερόμενου ιδρύματος ή ομίλου και εφαρμόζει απλουστευμένες υποχρεώσεις εάν η πτώχευση του ιδρύματος ή του ομίλου δεν είναι πιθανό να έχει σημαντικές δυσμενείς συνέπειες στο χρηματοπιστωτικό σύστημα ή να απειλήσει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, κατά την έννοια του άρθρου 10 παράγραφος 5.

Για τον σκοπό αυτό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη:

α) τη φύση της επιχειρηματικής δραστηριότητας του ιδρύματος ή του ομίλου, τη μετοχική δομή, τη νομική μορφή, το προφίλ κινδύνου, το μέγεθος και το νομικό καθεστώς του, τις διασυνδέσεις του με άλλα ιδρύματα ή με το χρηματοπιστωτικό σύστημα γενικότερα, το εύρος και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του,

β) τη συμμετοχή του σε θεσμικό σύστημα προστασίας (ΘΣΠ) ή σε άλλα συνεργατικά συστήματα αμοιβαίας αλληλεγγύης σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013,

γ) κατά πόσον ασκεί επενδυτικές υπηρεσίες ή δραστηριότητες, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 2 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), και

δ) εάν η πτώχευσή του και η επακόλουθη εκκαθάρισή του υπό φυσιολογικές διαδικασίες αφερεγγυότητας θα ήταν πιθανόν να έχουν σημαντική αρνητική επίπτωση στις χρηματοπιστωτικές αγορές, σε άλλα ιδρύματα, στους όρους χρηματοδότησης ή στην ευρύτερη οικονομία.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης πραγματοποιεί την αξιολόγηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο έπειτα από διαβούλευση, όποτε ενδείκνυται, με τις εθνικές αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας και, κατά περίπτωση, το ΕΣΣΚ.

4. Όταν εφαρμόζει απλουστευμένες υποχρεώσεις, το Συμβούλιο Εξυγίανσης προσδιορίζει:

α) το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες του σχεδίου εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 8·

β) την καταληκτική ημερομηνία για την κατάρτιση των πρώτων σχεδίων εξυγίανσης και τη συχνότητα επικαιροποίησης των σχεδίων εξυγίανσης, η οποία μπορεί να είναι μικρότερη εκείνης που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 12·

γ) το περιεχόμενο και τα επιμέρους στοιχεία των πληροφοριών που απαιτούνται από τα ιδρύματα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 9 του παρόντος κανονισμού και στο τμήμα Β του παραρτήματος της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

δ) το εύρος των λεπτομερειών για την αξιολόγηση της εξυγίανσης που προβλέπεται στο άρθρο 10 του παρόντος κανονισμού και στο τμήμα Γ του παραρτήματος της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

5. Η εφαρμογή απλουστευμένων υποχρεώσεων δεν επηρεάζει από μόνη της την εξουσία του Συμβουλίου Εξυγίανσης να αναλαμβάνει οιαδήποτε δράση εξυγίανσης.

6. Σε περίπτωση εφαρμογής απλουστευμένων υποχρεώσεων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης επιβάλλει πλήρεις, μη απλουστευμένες υποχρεώσεις ανά πάσα στιγμή εάν οιεσδήποτε από τις περιστάσεις που δικαιολογούσαν τις απλουστευμένες υποχρεώσεις έχει πάψει να υφίσταται.

7. Με την επιφύλαξη των άρθρων 9 και 31, μόλις λάβει πρόταση για εξαίρεση από την υποχρέωση κατάρτισης σχεδίων εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, ή ενεργώντας με δική του πρωτοβουλία, το Συμβούλιο Εξυγίανσης χορηγεί, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, απαλλαγή από την υποχρέωση κατάρτισης σχεδίων εξυγίανσης σε ιδρύματα που συνδέονται με κεντρικό οργανισμό και εξαιρούνται, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας στο εθνικό δίκαιο, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Όταν χορηγείται απαλλαγή σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, η υποχρέωση κατάρτισης του σχεδίου εξυγίανσης εφαρμόζεται, σε ενοποιημένη βάση, στον κεντρικό οργανισμό και στα συνδεδεμένα με αυτόν ιδρύματα, κατά την έννοια του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Για τον σκοπό αυτό, κάθε αναφορά σε όμιλο που γίνεται στο παρόν κεφάλαιο περιλαμβάνει έναν κεντρικό οργανισμό και τα ιδρύματα που συνδέονται με αυτόν κατά την έννοια του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και τις θυγατρικές τους, και κάθε αναφορά σε μητρικές επιχειρήσεις ή ιδρύματα που υπόκεινται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με το άρθρο 111 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ περιλαμβάνει επίσης τον κεντρικό οργανισμό.

8. Τα ιδρύματα που υπόκεινται σε άμεση εποπτεία από την ΕΚΤ σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, ή που αντιπροσωπεύουν σημαντικό μερίδιο του χρηματοπιστωτικού συστήματος ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους, υπόκεινται σε ατομικά σχέδια εξυγίανσης.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οι λειτουργίες ενός ιδρύματος θεωρείται ότι αντιπροσωπεύουν σημαντικό μερίδιο του χρηματοπιστωτικού συστήματος του εν λόγω συμμετέχοντος κράτους μέλους εφόσον:

α) η συνολική αξία του ενεργητικού τους υπερβαίνει τα 30 000 000 000 EUR· ή

β) το ποσοστό του συνόλου του ενεργητικού τους ως προς το ΑΕΠ του κράτους μέλους εγκατάστασης υπερβαίνει το 20 %, εκτός εάν η συνολική αξία του ενεργητικού τους δεν υπερβαίνει τα 5 000 000 000 EUR.

9. Σε περίπτωση που η εθνική αρχή εξυγίανσης, η οποία έχει προτείνει την εφαρμογή απλουστευμένων υποχρεώσεων ή τη χορήγηση απαλλαγής σύμφωνα με την παράγραφο 2, θεωρεί ότι πρέπει να ανακληθεί η απόφαση για την εφαρμογή απλουστευμένων υποχρεώσεων ή τη χορήγηση απαλλαγής, υποβάλλει σχετική πρόταση στο Συμβούλιο Εξυγίανσης. Στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκδίδει απόφαση σχετικά με την προτεινόμενη ανάκληση, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη την αιτιολόγηση της ανάκλησης που επικαλείται η εθνική αρχή εξυγίανσης, με γνώμονα τα στοιχεία που προβλέπονται στην παράγραφο 3 ή στις παραγράφους 7 και 8.

10. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει την ΕΑΤ σχετικά με το πώς εφάρμοσε το παρόν άρθρο.

([1]) Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349).

Άρθρο 12

Ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, προσδιορίζει την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 4, με την επιφύλαξη των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, την οποία οφείλουν να τηρούν πάντοτε οι οντότητες και οι όμιλοι που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 και οι οντότητες και οι όμιλοι που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, οσάκις πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής των παραγράφων αυτών.

2. Κατά την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 9, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, ύστερα από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, προσδιορίζουν την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 4, με την επιφύλαξη των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, την οποία οφείλουν να τηρούν πάντοτε οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 3. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 31.

3. Προκειμένου να εξασφαλίζεται αποτελεσματική και συνεπής εφαρμογή του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές και απευθύνει οδηγίες στις εθνικές αρχές εξυγίανσης όσον αφορά συγκεκριμένες οντότητες ή ομίλους.

4. Η ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων υπολογίζεται ως το ποσό των ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων εκφρασμένο ως ποσοστό επί τοις εκατό του συνόλου των υποχρεώσεων και των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από παράγωγα περιλαμβάνονται στις συνολικές υποχρεώσεις πάνω στη βάση ότι αναγνωρίζονται πλήρως τα δικαιώματα συμψηφισμού του αντισυμβαλλομένου.

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαλλάσσει από την υποχρέωση διαρκούς συμμόρφωσης προς την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων τα ιδρύματα ενυπόθηκης πίστης που χρηματοδοτούνται από καλυμμένα ομόλογα, τα οποία, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, δεν επιτρέπεται να δέχονται καταθέσεις, δεδομένου ότι:

α) τα ιδρύματα αυτά εκκαθαρίζονται μέσω εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας, ή μέσω άλλων διαδικασιών που εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 38, 40 ή 42 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, προβλεπόμενων για τα εν λόγω ιδρύματα· και

β) αυτές οι εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, ή άλλες διαδικασίες, εξασφαλίζουν ότι οι πιστωτές των εν λόγω ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων κατά περίπτωση όσων κατέχουν καλυμμένα ομόλογα, υφίστανται ζημίες κατά τρόπο που ανταποκρίνεται στους στόχους της εξυγίανσης.

6. Η ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και ελάχιστων υποχρεώσεων της παραγράφου 4 δεν υπερβαίνει το ποσό ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που επαρκούν για να εξασφαλιστεί ότι, σε περίπτωση εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, οι ζημίες ενός ιδρύματος ή μιας μητρικής επιχείρησης που αναφέρεται στο άρθρο 2, καθώς και της απώτατης μητρικής επιχείρησης του εν λόγω ιδρύματος ή μητρικής επιχείρησης και επίσης οιουδήποτε ιδρύματος ή χρηματοοικονομικού ιδρύματος περιλαμβάνεται στους ενοποιημένους λογαριασμούς της εν λόγω απώτατης μητρικής επιχείρησης, θα μπορούσαν να απορροφηθούν και ο λόγος κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 αυτών των οντοτήτων θα μπορούσε να αποκατασταθεί στο αναγκαίο επίπεδο που θα τους επέτρεπε να εξακολουθήσουν να συμμορφώνονται προς τους όρους της αδειοδότησης και να εκτελούν τις δραστηριότητες για τις οποίες έλαβαν άδεια, βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή ισοδύναμης νομοθεσίας, και να συντηρούν επαρκή εμπιστοσύνη της αγοράς στο ίδρυμα ή στη μητρική επιχείρηση που αναφέρεται στο άρθρο 2, καθώς και στην απώτατη μητρική επιχείρηση του εν λόγω ιδρύματος ή μητρικής επιχείρησης και σε οιοδήποτε ίδρυμα ή χρηματοοικονομικό ίδρυμα περιλαμβάνεται στους ενοποιημένους λογαριασμούς της εν λόγω απώτατης μητρικής επιχείρησης.

Όταν το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει τη δυνατότητα εξαίρεσης ορισμένων κατηγοριών επιλέξιμων υποχρεώσεων από τη διάσωση με ίδια μέσα δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 5, ή τη δυνατότητα πλήρους μεταβίβασης ορισμένων κατηγοριών επιλέξιμων υποχρεώσεων σε αποδέκτη στο πλαίσιο μερικής μεταβίβασης, η ελάχιστη απαίτηση ίδιων κεφαλαίων και ελάχιστων υποχρεώσεων της παραγράφου 4 δεν υπερβαίνει τα ποσά ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί ότι το ίδρυμα ή η μητρική επιχείρηση που αναφέρεται στο άρθρο 2 διαθέτει επαρκείς άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις, ώστε οι ζημίες του ιδρύματος και της μητρικής επιχείρησης, καθώς και της απώτατης μητρικής επιχείρησης του εν λόγω ιδρύματος ή μητρικής επιχείρησης και επίσης οιουδήποτε ιδρύματος ή χρηματοοικονομικού ιδρύματος περιλαμβάνεται στους ενοποιημένους λογαριασμούς της εν λόγω απώτατης μητρικής επιχείρησης, θα μπορούσαν να απορροφηθούν, και ο λόγος κοινών μετοχών της

κατηγορίας 1 αυτών των οντοτήτων θα μπορούσε να αποκατασταθεί στο αναγκαίο επίπεδο που θα τους επέτρεπε να εξακολουθήσουν να συμμορφώνονται προς τους όρους της αδειοδότησης και να εκτελούν τις δραστηριότητες για τις οποίες έλαβαν άδεια, βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή ισοδύναμης νομοθεσίας, και να συντηρούν επαρκή εμπιστοσύνη της αγοράς στο ίδρυμα ή στη μητρική επιχείρηση, καθώς και στην απώτατη μητρική επιχείρηση του εν λόγω ιδρύματος ή μητρικής επιχείρησης και σε οιοδήποτε ίδρυμα ή χρηματοοικονομικό ίδρυμα περιλαμβάνεται στους ενοποιημένους λογαριασμούς της εν λόγω απώτατης μητρικής επιχείρησης.

Η ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων της παραγράφου 4 δεν είναι κατώτερη από το συνολικό ποσό οιωνδήποτε απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και απαιτήσεων αποθεμάτων ασφαλείας βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

7. Εντός των ορίων που θεσπίζονται στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι μια οντότητα του άρθρου 2 μπορεί να εξυγιανθεί με την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου κατά περίπτωση του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, κατά τρόπο ανταποκρινόμενο στους στόχους της εξυγίανσης, η διαπίστωση κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου γίνεται με τα ακόλουθα κριτήρια:

α) το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο, το μοντέλο χρηματοδότησης και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και της μητρικής επιχείρησης που αναφέρονται στο άρθρο 2·

β) τον βαθμό στον οποίο θα μπορούσε να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, σύμφωνα με το άρθρο 79·

γ) τον βαθμό στον οποίο η πτώχευση του ιδρύματος και της μητρικής επιχείρησης που αναφέρονται στο άρθρο 2 θα μπορούσε να έχει σημαντικές δυσμενείς συνέπειες για το χρηματοπιστωτικό σύστημα ή να απειλήσει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, κατά την έννοια του άρθρου 10 παράγραφος 5, μεταξύ άλλων, λόγω διασύνδεσής με άλλα ιδρύματα ή με το υπόλοιπο χρηματοπιστωτικό σύστημα μέσω της μετάδοσης σε άλλα ιδρύματα.

8. Με τον προσδιορισμό διευκρινίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων τις οποίες οφείλουν να πληρούν τα ιδρύματα σε ατομική βάση και οι μητρικές επιχειρήσεις σε ενοποιημένη βάση. Η ελάχιστη απαίτηση συνολικού ποσού για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις σε ενοποιημένο επίπεδο μιας μητρικής επιχείρησης της Ένωσης εγκατεστημένης σε συμμετέχον κράτος μέλος καθορίζεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με την αρχή ενοποιημένης εποπτείας, βάσει των κριτηρίων της παραγράφου 7 και λαμβανομένου υπόψη κατά πόσον οι θυγατρικές του ομίλου σε τρίτες χώρες πρόκειται να εξυγιανθούν χωριστά σύμφωνα με το σχέδιο εξυγίανσης.

9. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που ισχύουν για τις θυγατρικές του ομίλου σε ατομική βάση. Οι ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων ορίζονται σε επίπεδο κατάλληλο για τη θυγατρική, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

α) τα κριτήρια της παραγράφου 7, ιδιαίτερα το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου της θυγατρικής, περιλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων της, και

β) την ενοποιημένη απαίτηση που έχει οριστεί για τον όμιλο.

10. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να αποφασίσει την απαλλαγή από την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων σε ατομική βάση έναντι ενός μητρικού ιδρύματος εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 45 παράγραφος 11 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να χορηγήσει απαλλαγή όσον αφορά την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων σε ατομική βάση σε θυγατρική αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 45 παράγραφος 12 στοιχεία α), β) και γ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

11. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, με δική του πρωτοβουλία μετά από διαβούλευση με την εθνική αρχή εξυγίανσης ή κατόπιν προτάσεως από μια εθνική αρχή εξυγίανσης, μπορεί να αποφασίσει ότι η ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων της παραγράφου 1 καλύπτεται εν μέρει σε ενοποιημένη βάση ή σε ατομική βάση με τη χρήση συμβατικών μέσων διάσωσης με ίδια μέσα, τηρουμένων πλήρως των κριτηρίων της παραγράφου 5 πρώτο και δεύτερο εδάφιο και της παραγράφου 7.

12. Για να γίνει αποδεκτό ως συμβατικό εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δυνάμει της παραγράφου 11, το Συμβούλιο Εξυγίανσης πρέπει να βεβαιώνεται ότι το μέσον:

α) περιλαμβάνει όρο που προβλέπει ότι, εφόσον το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίσει τη χρήση του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα στο ίδρυμα αυτό, το μέσον απομειώνεται ή μετατρέπεται στον απαιτούμενο βαθμό προτού απομειωθούν ή μετατραπούν άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις· και

β) υπόκειται σε δεσμευτική συμφωνία μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας, δέσμευση ή διάταξη δυνάμει της οποίας, σε περίπτωση κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας, έπεται σε προτεραιότητα άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων και δεν μπορεί να αποπληρωθεί προτού διευθετηθούν οι άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις που εκκρεμούν εκείνη τη στιγμή.

13. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης προβαίνει στη διαπίστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, στην παράγραφο 11 του παρόντος άρθρου, εκ παραλλήλου με την κατάρτιση και τη διατήρηση σχεδίων εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 8.

14. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απευθύνει τη διαπίστωσή του στις εθνικές αρχές εξυγίανσης οι οποίες υλοποιούν τις οδηγίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 29. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαιτεί από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης να επαληθεύουν και να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα και οι μητρικές επιχειρήσεις τηρούν την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

15. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει την ΕΚΤ και την ΕΑΤ για την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που έχει προσδιορίσει για κάθε ίδρυμα και θυγατρική επιχείρηση δυνάμει της παραγράφου 1 και, κατά περίπτωση, των απαιτήσεων της παραγράφου 11.

16. Οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, καθώς και τα χρεωστικά μέσα μειωμένης εξασφάλισης και τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης που δεν αποτελούν πρόσθετα μέσα της κατηγορίας 1 ή μέσα της κατηγορίας 2, συμπεριλαμβάνονται στο ποσό των ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1, μόνον εάν πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το μέσο έχει εκδοθεί και έχει καταβληθεί πλήρως,

β) η υποχρέωση δεν οφείλεται, δεν εξασφαλίζεται ούτε αποτελεί αντικείμενο εγγύησης από το ίδιο το ίδρυμα,

γ) η αγορά του μέσου δεν χρηματοδοτήθηκε ούτε άμεσα ούτε έμμεσα από το ίδρυμα,

δ) η υποχρέωση έχει εναπομένουσα διάρκεια τουλάχιστον ενός έτους,

ε) η υποχρέωση δεν προκύπτει από παράγωγο,

στ) η υποχρέωση δεν προκύπτει από κατάθεση η οποία τυγχάνει προτιμησιακής αντιμετώπισης στην εθνική πτωχευτική ιεραρχία σύμφωνα με το άρθρο 108 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Για τον σκοπό του στοιχείου δ) του πρώτου εδαφίου, όταν από μια υποχρέωση προσδίδει στον κάτοχό της το δικαίωμα πρόωρης εξόφλησης, η εν λόγω υποχρέωση καθίσταται απαιτητή την πρώτη ημέρα κατά την οποία προκύπτει αυτό το δικαίωμα.

17. Όταν μια υποχρέωση διέπεται από το δίκαιο περιοχής δικαιοδοσίας εκτός της Ένωσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να δώσει οδηγίες στις εθνικές αρμόδιες αρχές να απαιτήσουν από το ίδρυμα να τεκμηριώσει ότι οιαδήποτε απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης περί απομείωσης ή μετατροπής της εν λόγω υποχρέωσης θα εκτελεστεί δυνάμει του δικαίου της εν λόγω περιοχής δικαιοδοσίας, λαμβάνοντας υπόψη τους όρους της σύμβασης που διέπει την υποχρέωση, τις διεθνείς συμφωνίες περί αναγνώρισης των διαδικασιών εξυγίανσης και άλλα συναφή θέματα. Εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν θεωρήσει βέβαιο ότι οιαδήποτε απόφαση θα εκτελεσθεί βάσει του δικαίου της εν λόγω περιοχής δικαιοδοσίας, η υποχρέωση δεν συνυπολογίζεται για την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων.

18. Εάν η Επιτροπή υποβάλει νομοθετική πρόταση σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 18 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, υποβάλλει επίσης, εφόσον ενδείκνυται, νομοθετική πρόταση που τροποποιεί αναλόγως τον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 2

Έγκαιρη παρέμβαση

Άρθρο 13

Έγκαιρη παρέμβαση

1. Η ΕΚΤ ή οι εθνικές αρμόδιες αρχές ενημερώνουν το Συμβούλιο Εξυγίανσης για τυχόν μέτρα τα οποία απαιτούν να λάβει το ίδρυμα ή ο όμιλος ή που λαμβάνουν οι ίδιες βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, του άρθρου 27 παράγραφος 1, του άρθρου 28 ή 29 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ή του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί στην Επιτροπή οιαδήποτε πληροφορία λαμβάνει δυνάμει του πρώτου εδαφίου.

2. Από την ημερομηνία παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και με την επιφύλαξη των εξουσιών της ΕΚΤ και των εθνικών αρμόδιων αρχών σύμφωνα με άλλη ενωσιακή νομοθεσία, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να προετοιμάσει την εξυγίανση του σχετικού ιδρύματος ή ομίλου.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, η ΕΚΤ ή οι οικείες εθνικές αρμόδιες αρχές παρακολουθούν εκ του σύνεγγυς, σε συνεργασία με το Συμβούλιο Εξυγίανσης, τις συνθήκες που επικρατούν στο ίδρυμα ή τη μητρική επιχείρηση και τη συμφωνία τους με τυχόν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης που είχε χρειαστεί να λάβουν.

Η ΕΚΤ ή οι οικείες αρμόδιες εθνικές αρχές διαβιβάζουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την επικαιροποίηση του σχεδίου εξυγίανσης και προετοιμάζουν την ενδεχόμενη εξυγίανση του ιδρύματος και την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 15.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την εξουσία να απαιτήσει από το ίδρυμα ή τη μητρική επιχείρηση να έλθουν σε επαφή με πιθανούς αγοραστές προκειμένου να προετοιμαστεί η εξυγίανση του ιδρύματος, υπό την επιφύλαξη των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και των διατάξεων περί επαγγελματικού απορρήτου κατά το άρθρο 88 του παρόντος κανονισμού.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει επίσης την εξουσία να απαιτήσει από την οικεία εθνική αρχή εξυγίανσης να καταρτίσει προκαταρκτικό σχέδιο εξυγίανσης για το σχετικό ίδρυμα ή όμιλο.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει την ΕΚΤ, τις οικείες αρμόδιες εθνικές αρχές και τις οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης για κάθε ενέργειά του κατά την παρούσα παράγραφο.

4. Εάν η ΕΚΤ ή οι εθνικές αρμόδιες αρχές σκοπεύουν να επιβάλουν πρόσθετο μέτρο σε ίδρυμα ή όμιλο δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, του άρθρου 27 παράγραφος 1, του άρθρου 28 ή 29 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ή δυνάμει του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, προτού η οντότητα ή ο όμιλος συμμορφωθεί πλήρως με το πρώτο μέτρο που κοινοποιήθηκε στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, ενημερώνουν το Συμβούλιο Εξυγίανσης πριν επιβάλλουν το εν λόγω πρόσθετο μέτρο στο σχετικό ίδρυμα ή όμιλο.

5. Η ΕΚΤ ή η εθνική αρμόδια αρχή, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης μεριμνούν για τη συνέπεια του πρόσθετου μέτρου που αναφέρεται στην παράγραφο 4 και οιασδήποτε ενέργειας εκ μέρους του Συμβουλίου για την προετοιμασία της εξυγίανσης δυνάμει της παραγράφου 2.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 3

Εξυγίανση

Άρθρο 14

Στόχοι της εξυγίανσης

1. Όταν ενεργούν στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 18, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο, η Επιτροπή και, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, σε σχέση με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους, λαμβάνουν υπόψη τους στόχους της εξυγίανσης και επιλέγουν τα εργαλεία εξυγίανσης και τις εξουσίες εξυγίανσης που επιτυγχάνουν, κατά τη γνώμη τους, καλύτερα τους στόχους εξυγίανσης που αντιστοιχούν στις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.

2. Οι στόχοι της εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι οι εξής:

α) να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών·

β) να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσης, μεταξύ άλλων στις υποδομές της αγοράς, και με τη διατήρηση της πειθαρχίας στην αγορά·

γ) να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη·

δ) να προστατευθούν οι καταθέτες που καλύπτονται από την οδηγία 2014/49/ΕΕ και οι επενδυτές που καλύπτονται από την οδηγία 97/9/ΕΚ·

ε) να προστατευθούν τα κεφάλαια των πελατών και τα περιουσιακά στοιχεία των πελατών.

Για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο, η Επιτροπή και, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, επιδιώκουν να ελαχιστοποιήσουν το κόστος της εξυγίανσης και να αποφύγουν την άσκοπη καταστροφή της αξίας εκτός αν είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης.

3. Υπό την επιφύλαξη των διαφόρων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, οι στόχοι εξυγίανσης είναι ίσης σημασίας, και εξισορροπούνται δεόντως, ανάλογα με τη φύση και τις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.

Άρθρο 15

Γενικές αρχές που διέπουν την εξυγίανση

1. Όταν ενεργούν στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 18, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο, η Επιτροπή και, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα ώστε να διασφαλίσουν ότι η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

α) οι μέτοχοι του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν πρώτοι τις ζημίες·

β) οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση επωμίζονται τις ζημίες μετά τους μετόχους, ανάλογα με τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεών τους σύμφωνα με το άρθρο 17, εκτός αν άλλως ρητώς ορίζει ο παρών κανονισμός·

γ) το διοικητικό όργανο και τα ανώτατα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος υπό εξυγίανση αντικαθίστανται, εκτός από περιπτώσεις κατά τις οποίες η παραμονή του διοικητικού οργάνου και των ανώτατων διοικητικών στελεχών, εν όλω ή εν μέρει, όπως ενδείκνυται βάσει των περιστάσεων, κρίνεται αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης·

δ) το διοικητικό όργανο και τα ανώτατα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος υπό εξυγίανση παρέχουν κάθε απαραίτητη βοήθεια για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης·

ε) τα φυσικά και νομικά πρόσωπα καθίστανται υπόλογα, υπό την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας, βάσει του αστικού ή ποινικού δικαίου, για την ευθύνη που φέρουν για την πτώχευση του υπό εξυγίανση ιδρύματος·

στ) οι πιστωτές της ιδίας τάξεως τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στον παρόντα κανονισμό·

ζ) κανένας πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το ίδρυμα που αναφέρεται στο άρθρο 2 είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας σύμφωνα με τις διασφαλίσεις του άρθρου 29·

η) οι καλυπτόμενες καταθέσεις προστατεύονται πλήρως, και

θ) η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με τις διασφαλίσεις του παρόντος κανονισμού.

2. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα είναι οντότητα ομίλου, με την επιφύλαξη του άρθρου 14, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή, όταν λαμβάνουν απόφαση για την εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης, ενεργούν κατά τρόπο που ελαχιστοποιεί τις επιπτώσεις στις λοιπές οντότητες του ομίλου και στο σύνολο του ομίλου, καθώς και τις δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ένωση και τα κράτη μέλη της, και ιδίως στις χώρες όπου δραστηριοποιείται ο όμιλος.

3. Όταν σε μια οντότητα του άρθρου 2 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, το εργαλείο του μεταβατικού ιδρύματος ή το εργαλείο διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων, η εν λόγω οντότητα θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο της πτωχευτικής διαδικασίας ή ανάλογης διαδικασίας αφερεγγυότητας για τους σκοπούς του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου ([1]).

4. Όταν λαμβάνει απόφαση για την εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης και για την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δίνει οδηγίες στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ενημερώσουν και να διαβουλευθούν με τους εκπροσώπους των εργαζομένων κατά περίπτωση.

Αυτό νοείται με την επιφύλαξη των διατάξεων σχετικά με την εκπροσώπηση των εργαζομένων στα διοικητικά όργανα όπως προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία ή πρακτική.

Άρθρο 16

Εξυγίανση χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων και μητρικών επιχειρήσεων

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει να αναλάβει δράση εξυγίανσης έναντι χρηματοοικονομικού ιδρύματος εγκατεστημένου σε συμμετέχον κράτος μέλος, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 παράγραφος 1 τόσο σε σχέση με το χρηματοοικονομικό ίδρυμα όσο και σε σχέση με τη μητρική επιχείρηση που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αναλαμβάνει δράση εξυγίανσης έναντι μιας μητρικής επιχείρησης που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο β), όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 παράγραφος 1 τόσο ως προς την εν λόγω μητρική επιχείρηση όσο και ως προς μία ή περισσότερες θυγατρικές οι οποίες είναι ιδρύματα ή, σε περίπτωση που η θυγατρική δεν είναι εγκατεστημένη στην Ένωση, όταν η αρχή της τρίτης χώρας έχει διαπιστώσει ότι η θυγατρική πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση βάσει της νομοθεσίας της τρίτης χώρας.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 και παρά το γεγονός ότι η μητρική επιχείρηση δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 18 παράγραφος 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύνανται να αποφασίσει να αναλάβει δράση εξυγίανσης έναντι της εν λόγω μητρικής επιχείρησης όταν μία ή περισσότερες από τις θυγατρικές της οι οποίες είναι ιδρύματα πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 18 παράγραφοι 1, 4 και 5, επίσης δε τα περιουσιακά τους στοιχεία και οι υποχρεώσεις τους είναι τέτοιου είδους ώστε η πτώχευσή τους να απειλεί το ίδρυμα ή τον όμιλο στο σύνολό του και η δράση εξυγίανσης έναντι της εν λόγω μητρικής επιχείρησης είναι αναγκαία για την εξυγίανση μιας ή περισσότερων θυγατρικών οι οποίες είναι ιδρύματα ή για την εξυγίανση ολόκληρου του ομίλου. Εάν μια εθνική αρχή εξυγίανσης πληροφορήσει το Συμβούλιο Εξυγίανσης ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους περί αφερεγγυότητας προβλέπει να αντιμετωπίζονται οι όμιλοι ως σύνολο και ότι η δράση εξυγίανσης έναντι της μητρικής επιχείρησης είναι αναγκαία για την εξυγίανση των θυγατρικών που είναι ιδρύματα ή για την εξυγίανση του ομίλου ως συνόλου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί επίσης να λάβει απόφαση για δράση εξυγίανσης έναντι της μητρικής επιχείρησης.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, όταν αξιολογεί κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 παράγραφος 1 σε σχέση με μία ή περισσότερες θυγατρικές που είναι ιδρύματα, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αγνοήσει οποιεσδήποτε ενδοομιλικές μεταφορές κεφαλαίων ή ζημιών μεταξύ των οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της άσκησης των εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής.

Άρθρο 17

Σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεων

1. Κατά την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα επί οντότητος του άρθρου 2 του παρόντος κανονισμού, και με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που εξαιρούνται από το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η Επιτροπή ή, αναλόγως, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης αποφασίζουν σχετικά με την άσκηση των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, συμπεριλαμβανομένης οιασδήποτε ενδεχόμενης εφαρμογής του άρθρου 27 παράγραφος 5 του παρόντος κανονισμού, και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ασκούν τις εξουσίες αυτές σύμφωνα με τα άρθρα 47 και 48 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ακολουθώντας αντίστροφη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεων όπως προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 108 της εν λόγω οδηγίας.

([1]) Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 16).

2. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο Εξυγίανσης την ιεράρχηση των απαιτήσεων έναντι οντοτήτων του άρθρου 2 σύμφωνα με τις εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας την 1η Ιουλίου κάθε έτους ή αμέσως μόλις υπάρξει αλλαγή στην ιεράρχηση αυτή.

Όταν εφαρμόζεται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, το σχετικό σύστημα εγγύησης καταθέσεων καθίσταται υπόχρεο κατά τους όρους του άρθρου 79.

Άρθρο 18

Διαδικασία εξυγίανσης

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 6 όσον αφορά τις οντότητες και τους ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 2, καθώς και τις οντότητες και τους ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω παραγράφων, μόνο εάν εκτιμήσει, κατά την εκτελεστική του σύνοδο, και αφού λάβει κοινοποίηση σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο ή ιδία πρωτοβουλία, ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης·

β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και όλες τις σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων ΘΣΠ, ή με δράση των αρχών εποπτείας (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή της απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 21) που αναλαμβάνεται έναντι της οντότητας, θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·

γ) η δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με την παράγραφο 5.

Η ΕΚΤ εκτιμά ότι πληρούται η προϋπόθεση του πρώτου εδαφίου στοιχείο α) μετά από διαβούλευση με το Συμβούλιο Εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατά την εκτελεστική του σύνοδο, μπορεί να προβεί στην εκτίμηση αυτή μόνο αφού ενημερώσει την ΕΚΤ σχετικά με την πρόθεσή του και μόνον εφόσον η ΕΚΤ, εντός τριών ημερολογιακών ημερών από την παραλαβή της πληροφορίας, δεν προβεί στην εν λόγω εκτίμηση. Η ΕΚΤ παρέχει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο Εξυγίανσης κάθε σχετική πληροφορία την οποία ζητά το τελευταίο για να τεκμηριώσει την εκτίμησή του.

Εάν η ΕΚΤ εκτιμά ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου στοιχείο α) όσον αφορά οντότητα ή όμιλο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατά την εκτελεστική του σύνοδο, ή, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, διαπιστώνουν ότι πληρούται η προϋπόθεση του πρώτου εδαφίου στοιχείου β) σε στενή συνεργασία με την ΕΚΤ. Η ΕΚΤ μπορεί επίσης να ενημερώσει το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή τις ενδιαφερόμενες εθνικές αρχές εξυγίανσης ότι εκτιμά πως πληρούται η προϋπόθεση του εν λόγω στοιχείου.

2. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων κατά τις οποίες η ΕΚΤ έχει αποφασίσει να ασκήσει άμεσα τα εποπτικά της καθήκοντα σε σχέση με πιστωτικά ιδρύματα σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, σε περίπτωση παραλαβής κοινοποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, ή εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης προτίθεται να προβεί σε εκτίμηση δυνάμει της παραγράφου 1 ή ιδία πρωτοβουλία όσον αφορά οντότητα ή όμιλο που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στην ΕΚΤ.

3. Η προηγούμενη έγκριση μέτρου σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, το άρθρο 27 παράγραφος 1 ή το άρθρο 28 ή 29 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ή σύμφωνα με το άρθρο 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, δεν αποτελεί προϋπόθεση για την ανάληψη δράσης εξυγίανσης.

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), η οντότητα θεωρείται ότι τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) η οντότητα παραβιάζει ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν τη διαπίστωση ότι το ίδρυμα θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις απαιτήσεις για τη διατήρηση της άδειας λειτουργίας, κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας από την ΕΚΤ, επειδή, μεταξύ άλλων, το ίδρυμα έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημίες οι οποίες θα εξαντλήσουν όλα τα ίδια κεφάλαια ή σημαντικό μέρος τους·

β) τα περιουσιακά στοιχεία της οντότητας υπολείπονται, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στη διαπίστωση ότι τα περιουσιακά στοιχεία της οντότητας πρόκειται, στο εγγύς μέλλον, να υπολείπονται των υποχρεώσεών του·

γ) η οντότητα δεν είναι σε θέση ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν το συμπέρασμα ότι η οντότητα πρόκειται, στο εγγύς μέλλον, να μην είναι σε θέση να εξοφλήσει τις οφειλές της ή να ανταποκριθεί σε άλλες υποχρεώσεις της όταν καθίστανται απαιτητές·

δ) απαιτείται έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη εκτός εάν, προκειμένου να αντιμετωπιστεί σοβαρή διαταραχή στην οικονομία ενός κράτους μέλους και να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, η εν λόγω έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη λαμβάνει μία από τις ακόλουθες μορφές:

i) κρατικής εγγύησης για την κάλυψη ταμειακών διευκολύνσεων που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, σύμφωνα με τους όρους των κεντρικών τραπεζών·

ii) κρατικής εγγύησης για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις· ή

iii) εισφοράς ιδίων κεφαλαίων ή αγοράς κεφαλαιακών μέσων σε τιμές και όρους που δεν αποφέρουν πλεονέκτημα στην οντότητα, όταν κατά τον χρόνο που παρέχεται η δημόσια στήριξη δεν συντρέχουν ούτε οι περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α), β) και γ) ούτε οι περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 1.

Σε καθεμία από τις περιπτώσεις του πρώτου εδαφίου στοιχείο δ) σημεία i), ii) και iii), η εγγύηση ή ισοδύναμα μέτρα που αναφέρονται σχετικά περιορίζονται σε φερέγγυες οντότητες και υπόκεινται σε τελική έγκριση δυνάμει του πλαισίου της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις. Τα μέτρα αυτά είναι προληπτικού και προσωρινού χαρακτήρα και αναλογικά με σκοπό τη διόρθωση των επιπτώσεων της σοβαρής διαταραχής και δεν χρησιμοποιούνται για την αντιστάθμιση ζημιών τις οποίες έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί η οντότητα στο εγγύς μέλλον.

Τα μέτρα στήριξης του πρώτου εδαφίου στοιχείο δ) σημείο iii) περιορίζονται στις εισφορές τις αναγκαίες για να αντιμετωπιστεί η έλλειψη κεφαλαίων που έχει διαπιστωθεί στο πλαίσιο προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο εθνικό, ενωσιακό ή ενιαίου μηχανισμού εποπτείας (SSM), ελέγχου της ποιότητας των στοιχείων ενεργητικού ή ισοδύναμης έρευνας εκ μέρους της ΕΚΤ, της ΕΑΤ ή των εθνικών αρχών, κατά περίπτωση, με επιβεβαίωση από την αρμόδια αρχή.

Εάν η Επιτροπή υποβάλει νομοθετική πρόταση σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, υποβάλλει επίσης, εφόσον ενδείκνυται, νομοθετική πρόταση που τροποποιεί τον παρόντα κανονισμό κατά τον ίδιο τρόπο.

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου, μια δράση εξυγίανσης αντιμετωπίζεται ως δράση δημόσιου συμφέροντος εάν είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσότερων στόχων εξυγίανσης κατά το άρθρο 14, και αναλογική προς αυτούς, ενώ με την εκκαθάριση της οντότητας σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα επιτυγχάνονταν αυτοί οι στόχοι εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό.

6. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης. Το καθεστώς εξυγίανσης:

α) θέτει την οντότητα υπό εξυγίανση·

β) καθορίζει τον τρόπο εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης στο ίδρυμα υπό εξυγίανση που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2, ειδικότερα δε ενδεχόμενες εξαιρέσεις από την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφοι 5 και 14·

γ) καθορίζει τη χρήση του Ταμείου για τη στήριξη της δράσης εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 76 και σύμφωνα με απόφαση της Επιτροπής που λαμβάνεται βάσει του άρθρου 19.

7. Αμέσως μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης το διαβιβάζει στην Επιτροπή.

Εντός 24 ωρών από τη διαβίβαση του καθεστώτος εξυγίανσης εκ μέρους του Συμβουλίου Εξυγίανσης, η Επιτροπή είτε αποδέχεται το καθεστώς εξυγίανσης είτε διατυπώνει αντιρρήσεις όσον αφορά τις πτυχές του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια, στις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από το τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Εντός 12 ωρών από τη διαβίβαση του καθεστώτος εξυγίανσης εκ μέρους του Συμβουλίου Εξυγίανσης, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει στο Συμβούλιο:

α) να προβάλει αντιρρήσεις ως προς το καθεστώς εξυγίανσης λόγω του ότι το καθεστώς εξυγίανσης που ενέκρινε το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν πληροί το κριτήριο του δημόσιου συμφέροντος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ)·

β) να εγκρίνει ή να αντιταχθεί σε σημαντική τροποποίηση του ύψους των πόρων του Ταμείου που προβλέπονται στο καθεστώς εξυγίανσης του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Για τους σκοπούς του τρίτου εδαφίου, το Συμβούλιο αποφασίζει με απλή πλειοψηφία.

Το καθεστώς εξυγίανσης εφαρμόζεται μόνον εφόσον το Συμβούλιο ή η Επιτροπή δεν προβάλουν αντιρρήσεις εντός 24 ωρών μετά τη διαβίβασή του από το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Το Συμβούλιο ή η Επιτροπή, ανάλογα με την περίπτωση, εκθέτουν τους λόγους για τους οποίους έκαναν χρήση της εξουσίας τους να αντιταχθούν.

Εάν, εντός 24 ωρών από τη διαβίβαση του καθεστώτος εξυγίανσης από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο εγκρίνει την πρόταση της Επιτροπής για τροποποίηση του καθεστώτος εξυγίανσης για τους λόγους που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο στοιχείο β) ή εάν η Επιτροπή προβάλει αντιρρήσεις σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης τροποποιεί το καθεστώς εξυγίανσης εντός οκτώ ωρών, σύμφωνα με τους διατυπωθέντες λόγους.

Εάν το καθεστώς εξυγίανσης που ενέκρινε το Συμβούλιο Εξυγίανσης προβλέπει την εξαίρεση ορισμένων υποχρεώσεων στις εξαιρετικές περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 27 παράγραφος 5, και εάν η εξαίρεση αυτή απαιτεί τη συνδρομή του Ταμείου ή μια εναλλακτική πηγή χρηματοδότησης, προκειμένου να προστατευθεί η ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς η Επιτροπή μπορεί να απαγορεύσει την προταθείσα εξαίρεση ή να απαιτήσει την τροποποίησή της αιτιολογώντας δεόντως την ενέργεια αυτή με βάση την παραβίαση των απαιτήσεων που θεσπίζονται στο άρθρο 27 και στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 44 παράγραφος 11 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

8. Όταν το Συμβούλιο προβάλει αντιρρήσεις ως προς το να τεθεί ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση επειδή δεν πληρούται το κριτήριο δημόσιου συμφέροντος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ), η σχετική οντότητα τίθεται υπό κανονική διαδικασία εκκαθάρισης σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία.

9. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διασφαλίζει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη λειτουργία του μηχανισμού εξυγίανσης εκ μέρους των οικείων εθνικών αρχών εξυγίανσης. Το καθεστώς εξυγίανσης απευθύνεται στις οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης και καθοδηγεί τις εν λόγω αρχές, οι οποίες λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την υλοποίηση της απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 29, με την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης. Εάν χορηγείται κρατική ενίσχυση ή ενίσχυση από το Ταμείο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενεργεί σύμφωνα με απόφαση της Επιτροπής περί της εν λόγω ενίσχυσης.

10. Η Επιτροπή έχει την εξουσία να λάβει από το Συμβούλιο Εξυγίανσης όποια πληροφορία θεωρεί συναφή με την εκτέλεση των καθηκόντων της δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την εξουσία να λάβει από οιοδήποτε άτομο, σύμφωνα με το κεφάλαιο 5 του παρόντος τίτλου, κάθε πληροφορία αναγκαία για την προετοιμασία και τη λήψη απόφασης σχετικά με δράση εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων επικαιροποιήσεων και συμπληρωματικών πληροφοριών που προβλέπονται στα σχέδια εξυγίανσης.

Άρθρο 19

Κρατική ενίσχυση και ενίσχυση από το Ταμείο

1. Αν η δράση εξυγίανσης συνεπάγεται τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, ή ενίσχυσης από το Ταμείο σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, η έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 6 του παρόντος κανονισμού μπορεί να γίνει μόνον αφού προηγουμένως η Επιτροπή θα έχει εγκρίνει θετική ή υπό όρους απόφαση όσον αφορά τη συμβατότητα μιας τέτοιας ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά.

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τους ανατίθενται δυνάμει του άρθρου 18 του παρόντος κανονισμού, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές που θεσπίζει το άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και, εν προκειμένω, δημοσιοποιούν δεόντως όλες τις σχετικές πληροφορίες για την εσωτερική τους οργάνωση.

2. Με τη λήψη της ανακοίνωσης της παραγράφου 18 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, ή με δική του πρωτοβουλία, εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης θεωρεί ότι οι δράσεις εξυγίανσης ενδέχεται να συνιστούν κρατική ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, καλεί το ενδιαφερόμενο συμμετέχον κράτος μέλος ή τα ενδιαφερόμενα συμμετέχοντα κράτη μέλη να κοινοποιήσουν αμέσως στην Επιτροπή τα σχεδιαζόμενα μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης γνωστοποιεί στην Επιτροπή για όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες προσκαλεί ένα ή περισσότερα κράτη μέλη να προβούν σε κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ.

3. Στον βαθμό που η δράση εξυγίανσης, όπως προτείνεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, συνεπάγεται τη χρήση του Ταμείου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης γνωστοποιεί στην Επιτροπή την προτεινόμενη χρήση του Ταμείου. Η γνωστοποίηση εκ μέρους του Συμβουλίου Εξυγίανσης περιλαμβάνει όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες προκειμένου να είναι σε θέση η Επιτροπή να προβεί στις εκτιμήσεις της σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.

Η γνωστοποίηση της παρούσας παραγράφου ενεργοποιεί μια προκαταρκτική έρευνα της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της οποίας η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες από το Συμβούλιο Εξυγίανσης. Η Επιτροπή εκτιμά κατά πόσον η χρήση του Ταμείου θα στρέβλωνε ή θα υπήρχε κίνδυνος να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό ευνοώντας τον δικαιούχο ή οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση κατά τρόπο ώστε, στον βαθμό που θα επηρέαζε το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, να καθίσταται ασύμβατη με την εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή εφαρμόζει στη χρήση του Ταμείου τα κριτήρια που έχουν τεθεί για την εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 107 ΣΛΕΕ. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης παρέχει στην Επιτροπή τις πληροφορίες τις οποίες η Επιτροπή θεωρεί αναγκαίες για να προβεί στην εκτίμηση αυτή.

Εάν η Επιτροπή έχει σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα της προτεινόμενης χρήσης του Ταμείου με την εσωτερική αγορά, ή εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν έχει παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες που ζητήθηκαν από την Επιτροπή σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, η Επιτροπή ξεκινά διεξοδική έρευνα και ενημερώνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης σχετικά. Η Επιτροπή δημοσιεύει την απόφαση για την έναρξη διεξοδικής έρευνας στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, οιοδήποτε κράτος μέλος και οιοδήποτε πρόσωπο, επιχείρηση ή ένωση των οποίων τα συμφέροντα θίγονται από τη χρήση του Ταμείου μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις στην Επιτροπή εντός προθεσμίας που προσδιορίζεται στη γνωστοποίηση. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις επί των σχολίων που υποβάλλονται από κράτη μέλη ή ενδιαφερόμενους τρίτους, εντός προθεσμίας που προσδιορίζεται από την Επιτροπή. Στο τέλος της περιόδου έρευνας, η Επιτροπή προβαίνει στην εκτίμησή της κατά πόσον η χρήση του Ταμείου θα ήταν συμβατή με την εσωτερική αγορά.

Κατά τη διαμόρφωση των εκτιμήσεών της και τη διενέργεια των ερευνών της σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, η Επιτροπή ακολουθεί όλους τους σχετικούς κανονισμούς που έχουν εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 109 ΣΛΕΕ, καθώς και τις σχετικές ανακοινώσεις, κατευθυντήριες γραμμές και μέτρα που έχει εγκρίνει η Επιτροπή κατ' εφαρμογή των κανόνων των Συνθηκών περί κρατικών ενισχύσεων, όπως αυτοί ισχύουν όταν η Επιτροπή πρόκειται να προβεί στην εκτίμησή της. Τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται όπως εάν οι αναφορές στο κράτος μέλος που υποχρεούται να κοινοποιήσει την ενίσχυση ήταν αναφορές στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, καθώς και με οιεσδήποτε άλλες αναγκαίες προσαρμογές.

Η Επιτροπή εγκρίνει απόφαση για τη συμβατότητα της χρήσης του Ταμείου με την εσωτερική αγορά· η απόφαση αυτή απευθύνεται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στις εθνικές αρχές εξυγίανσης του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ή κρατών μελών. Η εν λόγω απόφαση μπορεί να είναι υπό όρους, όσον αφορά προϋποθέσεις, δεσμεύσεις ή ενέργειες εκ μέρους του δικαιούχου.

Η απόφαση μπορεί επίσης να καθορίζει υποχρεώσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης, των εθνικών αρχών εξυγίανσης στο συμμετέχον κράτος μέλος ή στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, ή του δικαιούχου, να διευκολύνουν την παρακολούθηση της συμμόρφωσης προς την απόφαση. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τον ορισμό θεματοφύλακα ή άλλου ανεξάρτητου προσώπου για να συνδράμει στην παρακολούθηση. Ο θεματοφύλακας ή το άλλο ανεξάρτητο πρόσωπο μπορεί να εκτελεί καθήκοντα τα οποία προσδιορίζονται στην απόφαση της Επιτροπής.

Κάθε απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει αρνητική απόφαση, απευθυνόμενη στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, εάν κρίνει ότι η προτεινόμενη χρήση του Ταμείου θα ήταν ασύμβατη με την εσωτερική αγορά και δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθεί με τη μορφή που προτάθηκε από το Συμβούλιο Εξυγίανσης. Μόλις παραλάβει τέτοια απόφαση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης επανεξετάζει το καθεστώς εξυγίανσης που είχε προτείνει και καταρτίζει αναθεωρημένο καθεστώς εξυγίανσης.

4. Εάν η Επιτροπή έχει σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη συμμόρφωση προς την απόφασή της που ελήφθη σύμφωνα με την παράγραφο 3, διενεργεί τις αναγκαίες έρευνες. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή μπορεί να ασκήσει εξουσίες που της ανατίθενται δυνάμει του παρόντος κανονισμού και άλλων μέτρων που αναφέρονται στο τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 3, και ακολουθεί αυτές τις διατάξεις.

5. Εάν, βάσει των ερευνών που έχει διενεργήσει η Επιτροπή και αφού προηγουμένως ειδοποιήσει τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν έχει υπάρξει συμμόρφωση προς απόφαση που ελήφθη σύμφωνα με την παράγραφο 3, εκδίδει απόφαση απευθυνόμενη στην εθνική αρχή εξυγίανσης του ενδιαφερόμενου συμμετέχοντος κράτους μέλους με την οποία απαιτείται από την αρχή να ανακτήσει τα ποσά που κακώς καταβλήθηκαν, εντός προθεσμίας που καθορίζεται από την Επιτροπή. Η ενίσχυση από το Ταμείο που πρέπει να ανακτηθεί σύμφωνα με απόφαση περί ανάκτησης περιλαμβάνει τόκους βάσει κατάλληλου επιτοκίου που ορίζεται από την Επιτροπή και καταβάλλεται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καταβάλλει στο Ταμείο κάθε ποσό που ελήφθη βάσει του πρώτου εδαφίου και συνεκτιμά τα ποσά αυτά στον προσδιορισμό των εισφορών σύμφωνα με τα άρθρα 70 και 71.

Η διαδικασία ανάκτησης του πρώτου εδαφίου σέβεται το δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση και το δικαίωμα των δικαιούχων για πρόσβαση στα έγγραφα, όπως προβλέπονται στα άρθρα 41 και 42 του Χάρτη.

6. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων γνωστοποίησης που η Επιτροπή μπορεί να καθορίσει στην απόφαση που λαμβάνει σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσιες εκθέσεις σχετικά με τη συμμόρφωση της χρήσης του Ταμείου προς την απόφαση της εν λόγω παραγράφου, για την εκπόνηση των οποίων το Συμβούλιο Εξυγίανσης κάνει χρήση των εξουσιών που του ανατίθενται σύμφωνα με το άρθρο 34.

7. Κάθε κράτος μέλος και κάθε πρόσωπο, επιχείρηση ή ένωση των οποίων τα συμφέροντα ενδέχεται να θιγούν από τη χρήση του Ταμείου, και ιδίως οι οντότητες του άρθρου 2, έχουν δικαίωμα να ενημερώνουν την Επιτροπή για οιαδήποτε εικαζόμενη αδικαιολόγητη χρήση του Ταμείου η οποία είναι ασύμβατη με την απόφαση της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

8. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 93, σχετικά με λεπτομερείς κανόνες που αφορούν:

α) τον υπολογισμό του επιτοκίου που εφαρμόζεται σε περίπτωση απόφασης ανάκτησης σύμφωνα με την παράγραφο 5,

β) τις εγγυήσεις σχετικά με το δικαίωμα χρηστής διοίκησης και το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, που αναφέρονται στην παράγραφο 5.

9. Εάν η Επιτροπή, μετά από σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης ή με δική της πρωτοβουλία, κρίνει ότι η εφαρμογή των εργαλείων και δράσεων εξυγίανσης δύναται δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια βάσει των οποίων ελήφθη η αρχική απόφασή της σύμφωνα με την παράγραφο 3, μπορεί να επανεξετάσει την απόφαση αυτή και να εγκρίνει κατάλληλες τροποποιήσεις.

10. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 3, το Συμβούλιο μπορεί, ύστερα από αίτηση κράτους μέλους και αποφασίζοντας ομόφωνα, να αποφασίσει ότι η χρήση του Ταμείου λογίζεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, εάν έκτακτες περιστάσεις δικαιολογούν μια τέτοια απόφαση. Εάν, ωστόσο, το Συμβούλιο δεν αποφανθεί εντός επτά ημερών από την υποβολή της αίτησης, αποφασίζει επί του θέματος η Επιτροπή.

11. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εθνικές τους αρχές εξυγίανσης να διαθέτουν τις απαιτούμενες εξουσίες για να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς οιουσδήποτε όρους που καθορίζονται σε απόφαση την οποία έλαβε η Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3, και να ανακτούν τα αδικαιολογήτως καταβληθέντα ποσά βάσει απόφασης την οποία έλαβε η Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 5.

Άρθρο 20

Αποτίμηση για του σκοπούς της εξυγίανσης

1. Προτού αποφασίσει να αναλάβει δράση εξυγίανσης ή να ασκήσει την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης διασφαλίζει τη διενέργεια δίκαιης, συνετής και ρεαλιστικής αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων οντότητας του άρθρου 2 από πρόσωπο ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένου του Συμβουλίου Εξυγίανσης και της εθνικής αρχής εξυγίανσης, και από την ενδιαφερόμενη οντότητα.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 15, εφόσον πληρούνται όλες οι απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 4 έως 9, η αποτίμηση θεωρείται οριστική.

3. Εάν δεν είναι εφικτή η ανεξάρτητη αποτίμηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να διενεργήσει προσωρινή αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της οντότητας του άρθρου 2 σύμφωνα με την παράγραφο 10 του παρόντος άρθρου.

4. Στόχος της αποτίμησης είναι η εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της οντότητας του άρθρου 2 η οποία πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης των άρθρων 16 και 18.

5. Οι σκοποί της αποτίμησης είναι:

α) να διαπιστωθεί τεκμηριωμένα εάν πληρούνται ή όχι οι προϋποθέσεις εξυγίανσης ή οι προϋποθέσεις απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων·

β) εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εξυγίανση, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση ως προς την ενδεδειγμένη δράση εξυγίανσης που πρέπει να αναληφθεί σχετικά με την οντότητα του άρθρου 2·

γ) όταν ασκείται η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με την έκταση της ακύρωσης ή της αραίωσης των μέσων ιδιοκτησίας, καθώς και σχετικά με την έκταση της απομείωσης ή της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων·

δ) όταν εφαρμόζεται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με την έκταση της απομείωσης ή της μετατροπής των επιλέξιμων υποχρεώσεων·

ε) όταν εφαρμόζεται το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος ή το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις ή τα μέσα ιδιοκτησίας προς μεταβίβαση, καθώς και σχετικά με την αξία κάθε αντιτίμου που πρέπει να καταβληθεί στο υπό εξυγίανση ίδρυμα ή, ανάλογα με την περίπτωση, στους τους κατόχους των μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας·

στ) όταν εφαρμόζεται το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση περί περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων, υποχρεώσεων ή μέσων ιδιοκτησίας που πρέπει να μεταβιβαστούν και να διαμορφωθεί εμπεριστατωμένη αντίληψη του Συμβουλίου Εξυγίανσης ως προς το τι συνιστά εμπορικούς όρους για τους σκοπούς του άρθρου 24 παράγραφος 2 στοιχείο β)·

ζ) σε κάθε περίπτωση, να διασφαλίζεται ότι τυχόν ζημίες επί των περιουσιακών στοιχείων οντότητας του άρθρου 2 αναγνωρίζονται πλήρως κατά τον χρόνο της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης ή της άσκησης της εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων.

6. Με την επιφύλαξη του πλαισίου της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, κατά περίπτωση, η αποτίμηση βασίζεται σε συνετές παραδοχές, μεταξύ άλλων ως προς τα ποσοστά αθέτησης υποχρεώσεων και τη σοβαρότητα των ζημιών. Η αποτίμηση δεν θεωρεί δεδομένη την ενδεχόμενη μελλοντική χορήγηση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, επείγουσας στήριξης της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα ή οιασδήποτε στήριξης της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα που παρέχεται υπό ασυνήθεις όρους εξασφάλισης, διάρκειας και επιτοκίου προς την οντότητα του άρθρου 2, από τη στιγμή κατά την οποία αναλαμβάνεται δράση εξυγίανσης ή ασκείται εξουσία απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων. Επιπλέον, η αποτίμηση λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι, σε περίπτωση που εφαρμοστεί εργαλείο εξυγίανσης:

α) το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να ανακτήσει τυχόν εύλογες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν ορθώς από το υπό εξυγίανση ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 6·

β) το ταμείο εξυγίανσης δύναται να χρεώσει τόκους ή άλλες επιβαρύνσεις για δάνεια ή εγγυήσεις που παρέχονται στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 76.

7. Η αποτίμηση συμπληρώνεται με τις ακόλουθες πληροφορίες, όπως εμφανίζονται στα λογιστικά βιβλία και αρχεία της οντότητας του άρθρου 2:

α) επικαιροποιημένο ισολογισμό και έκθεση σχετικά με την οικονομική θέση της οντότητας του άρθρου 2·

β) ανάλυση και εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων·

γ) κατάλογο των εκκρεμών υποχρεώσεων εντός ισολογισμού και εκτός ισολογισμού που εμφανίζονται στα βιβλία και αρχεία της οντότητας του άρθρου 2, με ένδειξη των αντίστοιχων πιστώσεων και της σειράς προτεραιότητας των απαιτήσεων όπως αναφέρεται στο άρθρο 17.

8. Ανάλογα με την περίπτωση, για την τεκμηρίωση των αποφάσεων που αναφέρονται στα στοιχεία ε) και στ) της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου, οι πληροφορίες του στοιχείου β) της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου μπορούν να συμπληρώνονται με ανάλυση και εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της οντότητας του άρθρου 2 στη βάση της αγοραίας αξίας.

9. Στην αποτίμηση αναφέρεται η κατάταξη των πιστωτών σε τάξεις σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 17 και εκτίμηση της μεταχείρισης που θα μπορούσε να αναμένεται για κάθε τάξη μετόχων και πιστωτών σε περίπτωση εκκαθάρισης οντότητας του άρθρου 2 σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η εκτίμηση αυτή δεν θίγει την εφαρμογή της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο ζ).

10. Σε περίπτωση που, λόγω των έκτακτων περιστάσεων της περίπτωσης, είτε δεν είναι δυνατή η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις των παραγράφων 7 και 9 ή όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 3, πραγματοποιείται προσωρινή αποτίμηση. Η προσωρινή αποτίμηση πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 4 και, στο βαθμό που το επιτρέπουν οι περιστάσεις, τις απαιτήσεις των παραγράφων 1, 7 και 9.

Η αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο προσωρινή αποτίμηση περιλαμβάνει πρόβλεψη για πρόσθετες ζημίες, με τη δέουσα αιτιολόγηση.

11. Αποτίμηση που δεν συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 4 έως 9 θεωρείται προσωρινή έως ότου διενεργηθεί από ανεξάρτητο πρόσωπο, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, αποτίμηση η οποία συμμορφώνεται πλήρως με όλες τις απαιτήσεις που προβλέπονται στις εν λόγω παραγράφους. Η εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση διενεργείται το συντομότερο δυνατόν. Μπορεί να διενεργείται χωριστά από την αποτίμηση που αναφέρεται στις παραγράφους 16, 17 και 18, ή ταυτόχρονα με εκείνη και από το ίδιο ανεξάρτητο πρόσωπο, αλλά είναι διαφορετική από την αποτίμηση που διενεργείται βάσει των παραγράφων 16 έως 18.

Οι σκοποί της εκ των υστέρων οριστικής αποτίμησης είναι:

α) να διασφαλιστεί ότι οποιεσδήποτε ζημίες στα περιουσιακά στοιχεία της οντότητας του άρθρου 2 αναγνωρίζονται πλήρως στα λογιστικά βιβλία της εν λόγω οντότητας·

β) να επιτραπεί η λήψη εμπεριστατωμένης απόφασης σχετικά με επανεγγραφή απαιτήσεων των πιστωτών ή αύξησης της αξίας του καταβληθέντος ανταλλάγματος, σύμφωνα με την παράγραφο 12 του παρόντος άρθρου.

12. Σε περίπτωση που η εκ των υστέρων εκτίμηση της καθαρής αξίας των περιουσιακών στοιχείων της οντότητας τ είναι υψηλότερη από την εκτίμηση της καθαρής αξίας των περιουσιακών στοιχείων της εν λόγω οντότητας βάσει της προσωρινής αποτίμησης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να ζητήσει από την εθνική αρχή εξυγίανσης:

α) ενεργώντας στο πλαίσιο των εξουσιών της, να αυξήσει την αξία των απαιτήσεων των πιστωτών ή των κατόχων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων που έχουν απομειωθεί στο πλαίσιο του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα·

β) να δώσει εντολή σε μεταβατικό ίδρυμα ή φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων να καταβάλει πρόσθετο αντίτιμο για τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις προς το υπό εξυγίανση ίδρυμα του άρθρου 2 ή, ανάλογα με την περίπτωση, για μέσα ιδιοκτησίας προς τους κατόχους των εν λόγω μέσων ιδιοκτησίας.

13. Παρά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, η προσωρινή αποτίμηση που διενεργείται σύμφωνα με τις παραγράφους 10 και 11 αποτελεί έγκυρη βάση προκειμένου το Συμβούλιο Εξυγίανσης να λάβει απόφαση για την ανάληψη δράσεων εξυγίανσης, μεταξύ άλλων συνιστώντας στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να αναλάβουν τον έλεγχο προβληματικού ιδρύματος, ή για την άσκηση εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων.

14. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καθορίζει και διατηρεί ρυθμίσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι η εκτίμηση της εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σύμφωνα με το άρθρο 27 και η αποτίμηση που αναφέρεται στις παραγράφους 1 έως 15 του παρόντος άρθρου βασίζονται σε όσο το δυνατόν πιο πρόσφατες και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση.

15. Η αποτίμηση είναι αναπόσπαστο μέρος της απόφασης για την εφαρμογή εργαλείου εξυγίανσης ή την άσκηση εξουσίας εξυγίανσης ή της απόφασης για την άσκηση εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων. Η ίδια η αποτίμηση δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο χωριστής προσφυγής αλλά μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής μαζί με την απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

16. Προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης εάν το υπό εξυγίανση ίδρυμα είχε τεθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μεριμνά για τη διενέργεια αποτίμησης από ανεξάρτητο πρόσωπο, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, όσο το δυνατόν συντομότερα μετά την υλοποίηση της δράσης ή των δράσεων εξυγίανσης. Η αποτίμηση αυτή είναι άλλη από εκείνη που διενεργείται βάσει των παραγράφων 1 έως 15.

17. Η αποτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 16 προσδιορίζει:

α) τη μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι, οι πιστωτές ή τα οικεία συστήματα εγγύησης των καταθέσεων εάν το υπό εξυγίανση ίδρυμα του άρθρου 2, σε σχέση με το οποίο έχει πραγματοποιηθεί η δράση ή οι δράσεις εξυγίανσης, είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας τη στιγμή κατά την οποία ελήφθη η απόφαση για τη δράση εξυγίανσης·

β) την πραγματική μεταχείριση της οποίας έτυχαν οι μέτοχοι και οι πιστωτές κατά την εξυγίανση ιδρύματος υπό εξυγίανση· και

γ) εάν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ της μεταχείρισης που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου και της μεταχείρισης που αναφέρεται στο στοιχείο β) της παρούσας παραγράφου.

18. Η αποτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 16:

α) βασίζεται στην παραδοχή ότι το υπό εξυγίανση ίδρυμα, σε σχέση με το οποίο έχει πραγματοποιηθεί η δράση ή οι δράσεις εξυγίανσης, θα είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας τη στιγμή κατά την οποία ελήφθη η απόφαση για τη δράση εξυγίανσης·

β) βασίζεται στην παραδοχή ότι η δράση ή οι δράσεις εξυγίανσης δεν έχουν πραγματοποιηθεί·

γ) δεν λαμβάνει υπόψη οιαδήποτε παροχή έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης προς το υπό εξυγίανση ίδρυμα.

Άρθρο 21

Απομείωση και μετατροπή κεφαλαιακών μέσων

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ασκεί την εξουσία απομείωσης και μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων ενεργώντας βάσει της διαδικασίας του άρθρου 18, όσον αφορά τις οντότητες και τους ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 2, καθώς και τις οντότητες και τους ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω παραγράφων, μόνο εάν εκτιμήσει, κατά την εκτελεστική του σύνοδο, και αφού λάβει κοινοποίηση σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο ή ιδία πρωτοβουλία, ότι πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) έχει διαπιστωθεί, πριν από την ανάληψη οιασδήποτε δράσης εξυγίανσης, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης των άρθρων 16 και 18·

β) η οντότητα δεν θα είναι πλέον βιώσιμη εκτός εάν τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα απομειωθούν ή μετατραπούν σε μετοχές·

γ) στην περίπτωση σχετικών κεφαλαιακών μέσων που έχουν εκδοθεί από θυγατρική και όταν αυτά τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα αναγνωρίζονται προκειμένου να πληρούνται οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε ατομική και σε ενοποιημένη βάση, ο όμιλος δεν θα είναι πλέον βιώσιμος, εκτός εάν ασκηθεί για αυτά τα μέσα η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής·

δ) στην περίπτωση σχετικών κεφαλαιακών μέσων που έχουν εκδοθεί σε επίπεδο μητρικής επιχείρησης από θυγατρική και όταν αυτά τα κεφαλαιακά μέσα αναγνωρίζονται προκειμένου να πληρούνται οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε επίπεδο μητρικής επιχείρησης ή σε ενοποιημένη βάση, ο όμιλος δεν θα είναι πλέον βιώσιμος, εκτός εάν ασκηθεί για αυτά τα μέσα η εξουσία απομείωσης ή μετατροπής·

ε) η οντότητα ή ο όμιλος έχουν ανάγκη έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, πλην των περιστάσεων που αναφέρονται στο στοιχείο δ) σημείο iii) του άρθρου 18 παράγραφος 4.

Η εκτίμηση των συνθηκών που αναφέρονται στα στοιχεία α), γ) και δ) του πρώτου εδαφίου πραγματοποιείται από την ΕΚΤ, ύστερα από διαβούλευση με το Συμβούλιο Εξυγίανσης. Στην εκτίμηση αυτή είναι δυνατόν να προβεί και το Συμβούλιο Εξυγίανσης κατά την εκτελεστική του σύνοδο.

2. Όσον αφορά την εκτίμηση σχετικά με τη βιωσιμότητα της οντότητας ή του ομίλου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατά την εκτελεστική του σύνοδο, μπορεί να προβεί στην εκτίμηση αυτή μόνον αφού ενημερώσει την ΕΚΤ για την πρόθεσή του και μόνον εφόσον η ΕΚΤ, εντός τριών ημερολογιακών ημερών από την παραλαβή της πληροφορίας αυτής, δεν προβεί στην εν λόγω εκτίμηση. Η ΕΚΤ παρέχει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο Εξυγίανσης κάθε σχετική πληροφορία την οποία ζητά το Συμβούλιο Εξυγίανσης για να τεκμηριώσει την εκτίμησή του.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, οντότητα του άρθρου 2 ή όμιλος θεωρείται ότι παύουν να είναι βιώσιμοι μόνον εφόσον συντρέχουν αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η οντότητα ή ο όμιλος βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης·

β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και τις άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με οιαδήποτε ενέργεια, είτε με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα είτε με εποπτική δράση, (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης), πλην της απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων, είτε ανεξάρτητα είτε σε συνδυασμό με δράση εξυγίανσης, θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας ή του ομίλου εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, η οντότητα θεωρείται ότι πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει όταν συντρέχουν μία ή περισσότερες από τις περιστάσεις του άρθρου 18 παράγραφος 4.

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3 στοιχείο α), ο όμιλος θεωρείται ότι πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει όταν ο όμιλος παραβιάζει ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν τη διαπίστωση ότι ο όμιλος θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις ενοποιημένες απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας του κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε τη λήψη μέτρων από την ΕΚΤ ή την εθνική αρμόδια αρχή, επειδή, μεταξύ άλλων, ο όμιλος έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημίες οι οποίες θα εξαντλήσουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος των ιδίων κεφαλαίων του.

6. Σχετικό κεφαλαιακό μέσο εκδοθέν από θυγατρική δεν απομειώνεται σε μεγαλύτερη έκταση ούτε μετατρέπεται υπό χειρότερους όρους, δυνάμει της παραγράφου 59 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, από όσο έχουν απομειωθεί ή μετατραπεί ίδιας κατηγορίας κεφαλαιακά μέσα στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης.

7. Εάν πληρούνται μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ενεργώντας βάσει της διαδικασίας του άρθρου 18, καθορίζει εάν οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων ασκούνται ανεξάρτητα ή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, σε συνδυασμό με δράση εξυγίανσης.

8. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ενεργώντας βάσει της διαδικασίας του άρθρου 18 του παρόντος κανονισμού, διαπιστώνει ότι πληρούνται μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, αλλά δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, παραγγέλλει χωρίς καθυστέρηση στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ασκήσουν τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής σύμφωνα με τα άρθρα 59 και 60 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξασφαλίζει ότι, πριν οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ασκήσουν την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων, πραγματοποιείται, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 15, αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της οντότητας του άρθρου 2 ή του ομίλου. Η εν λόγω αποτίμηση αποτελεί τη βάση υπολογισμού της απομείωσης που πρόκειται να εφαρμοστεί στα σχετικά κεφαλαιακά μέσα προκειμένου να απορροφηθούν ζημίες, καθώς και του βαθμού μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων με σκοπό την ανακεφαλαιοποίηση της οντότητας του άρθρου 2 ή του ομίλου.

9. Όταν συντρέχουν μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 και πληρούνται επίσης οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 παράγραφος 1, εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 18 παράγραφοι 6, 7 και 8.

10. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξασφαλίζει ότι οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ασκούν τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής χωρίς καθυστέρηση, βάσει της σειράς προτεραιότητας των απαιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 17, και κατά τρόπο ώστε να παράγονται τα ακόλουθα αποτελέσματα:

α) τα μέσα κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 υφίστανται μείωση πρώτα, κατ' αναλογία προς τις ζημίες και στα όρια των δυνατοτήτων τους·

β) η αξία των σχετικών πρόσθετων μέσων Κατηγορίας 1 απομειώνεται ή μετατρέπεται σε μέσα κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 ή αμφότερα, στον βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης του άρθρου 14 ή στα όρια των δυνατοτήτων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, όποιο είναι χαμηλότερο·

γ) η αξία των μέσων της κατηγορίας 2 απομειώνεται ή μετατρέπεται σε μέσα κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 ή αμφότερα, στον βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης του άρθρου 14 ή στα όρια των δυνατοτήτων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, όποιο είναι χαμηλότερο.

11. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τις οδηγίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης και ασκούν τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 29.

Άρθρο 22

Γενικές αρχές των εργαλείων εξυγίανσης

1. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει να εφαρμόσει εργαλείο εξυγίανσης σε οντότητα ή όμιλο του άρθρου 7 παράγραφος 2 ή σε οντότητα ή όμιλο του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι όροι για την εφαρμογή των παραγράφων αυτών, και η εν λόγω δράση εξυγίανσης θα οδηγούσε σε ζημίες οι οποίες θα επιβαρύνουν τους πιστωτές ή σε μετατροπή των απαιτήσεών τους, το Συμβούλιο Εξυγίανσης παραγγέλλει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης την άσκηση της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 21 αμέσως πριν ή παράλληλα με την εφαρμογή του εργαλείου εξυγίανσης.

2. Τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 6 στοιχείο β) είναι τα ακόλουθα:

α) το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων·

β) το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος·

γ) το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων·

δ) το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα.

3. Κατά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 6, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη του ακόλουθους παράγοντες:

α) τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις του υπό εξυγίανση ιδρύματος στη βάση της αποτίμησης σύμφωνα με το άρθρο 20·

β) την κατάσταση ρευστότητας του υπό εξυγίανση ιδρύματος·

γ) την εμπορευσιμότητα της αξίας δικαιόχρησης του υπό εξυγίανση ιδρύματος ενόψει των ανταγωνιστικών και οικονομικών συνθηκών της αγοράς·

δ) τον διαθέσιμο χρόνο.

4. Τα εργαλεία εξυγίανσης εφαρμόζονται κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στους στόχους της εξυγίανσης που καθορίζονται στο άρθρο 14, σύμφωνα με τις αρχές εξυγίανσης του άρθρου 15. Μπορούν να εφαρμόζονται είτε μεμονωμένα είτε σε συνδυασμό, πλην του εργαλείου διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων, το οποίο δύναται να εφαρμόζεται μόνον μαζί με άλλο εργαλείο εξυγίανσης.

5. Σε περίπτωση που τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) ή β) του παρόντος άρθρου, χρησιμοποιούνται για τη μεταβίβαση μόνον μέρους των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ιδρύματος υπό εξυγίανση, η εναπομένουσα οντότητα του άρθρου 2 από την οποία έχουν μεταφερθεί τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις εκκαθαρίζεται στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας.

6. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να ανακτά κάθε εύλογη δαπάνη που δικαιολογημένα προέκυψε από τη χρήση των εργαλείων εξυγίανσης ή την άσκηση των εξουσιών, με έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους τρόπους:

α) υπό μορφή παρακράτησης από οιοδήποτε αντίτιμο καταβάλλεται από αποδέκτη προς το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή, ανάλογα με την περίπτωση, προς τους κατόχους μέσων ιδιοκτησίας·

β) από το ίδρυμα υπό εξυγίανση, ως προνομιακός πιστωτής· ή

γ) από τυχόν έσοδα που προκύπτουν από την περάτωση της λειτουργίας του μεταβατικού ιδρύματος ή του φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, ως προνομιακός πιστωτής.

Τυχόν έσοδα που εισπράττουν οι εθνικές αρχές εξυγίανσης από τη χρήση του Ταμείου επιστρέφονται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Άρθρο 23

Καθεστώς εξυγίανσης

Το καθεστώς εξυγίανσης που θεσπίζεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης δυνάμει του άρθρου 18 ορίζει, σε συμφωνία με οιαδήποτε απόφαση περί κρατικής ενίσχυσης ή ενίσχυσης από το Ταμείο, τα λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τα εργαλεία εξυγίανσης που πρόκειται να εφαρμοστούν στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, τα οποία αφορούν τουλάχιστον τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, το άρθρο 25 παράγραφος 2, το άρθρο 26 παράγραφος 2 και το άρθρο 27 παράγραφος 1, και τα οποία πρέπει να εφαρμοστούν από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ όπως αυτές έχουν μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο, και καθορίζουν τα συγκεκριμένα ποσά και τους σκοπούς για τους οποίους χρησιμοποιείται το ταμείο εξυγίανσης.

Το καθεστώς εξυγίανσης σκιαγραφεί τις δράσεις εξυγίανσης που θα πρέπει να αναληφθούν από το Συμβούλιο Εξυγίανσης έναντι της μητρικής επιχείρησης της Ένωσης ή συγκεκριμένων οντοτήτων του ομίλου εγκατεστημένων στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, με σκοπό την επίτευξη των στόχων και των αρχών της εξυγίανσης όπως ορίζονται στα άρθρα 14 και 15.

Κατά την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή λαμβάνουν υπόψη και ακολουθούν το σχέδιο εξυγίανσης του άρθρου 8, εκτός εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις, ότι οι στόχοι εξυγίανσης θα επιτευχθούν αποτελεσματικότερα εάν αναληφθούν δράσεις που δεν έχουν προβλεφθεί στο σχέδιο εξυγίανσης.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να τροποποιήσει και να επικαιροποιήσει δεόντως τον μηχανισμό εξυγίανσης ανάλογα με τις περιστάσεις της εκάστοτε περίπτωσης. Για τις τροποποιήσεις και επικαιροποιήσεις εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 18.

Επιπλέον, το καθεστώς εξυγίανσης προβλέπει, εφόσον ενδείκνυται, τον διορισμό από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης ειδικού διαχειριστή για το ίδρυμα υπό εξυγίανση, σύμφωνα με το άρθρο 35 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αποφασίσει ότι διορίζεται ο ίδιος ειδικός διαχειριστής για όλες τις συνδεδεμένες με όμιλο οντότητες, εφόσον κριθεί αναγκαίο προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή λύσεων για την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής ευρωστίας των οντοτήτων αυτών.

Άρθρο 24

Το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων

1. Στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων συνίσταται στη μεταβίβαση σε αγοραστή ο οποίος δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα, των ακόλουθων στοιχείων:

α) μέσων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ίδρυμα υπό εξυγίανση· ή

β) όλων ή οιωνδήποτε περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση.

2. Όσον αφορά το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, το καθεστώς εξυγίανσης καθορίζει:

α) τα μέσα, τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που πρόκειται να μεταβιβαστούν από την εθνική αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 1 και παράγραφοι 7 έως 11 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

β) τους εμπορικούς όρους, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων και του κόστους και των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στη διαδικασία εξυγίανσης, βάσει των οποίων η εθνική αρχή εξυγίανσης προβαίνει στη μεταβίβαση σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφοι 2, 3 και 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

γ) κατά πόσο μπορούν να ασκηθούν από την εθνική αρχή εξυγίανσης οι εξουσίες μεταβίβασης περισσότερες της μιας φορές σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφοι 5 και 6 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

δ) τις ρυθμίσεις για την εμπορία από την εθνική αρχή εξυγίανσης της εν λόγω οντότητας ή των εν λόγω μέσων, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

ε) κατά πόσον η συμμόρφωση της εθνικής αρχής εξυγίανσης με τις απαιτήσεις εμπορίας ενδέχεται να υπονομεύσει τους στόχους της εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων χωρίς να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις εμπορίας δυνάμει της παραγράφου 2 στοιχείο ε) όταν κρίνει ότι η συμμόρφωση προς τις εν λόγω απαιτήσεις ενδέχεται να υπονομεύσει έναν ή περισσοτέρους από τους στόχους της εξυγίανσης και ειδικότερα όταν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) όταν θεωρεί ότι υπάρχει ουσιαστική απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, προερχόμενη ή επιδεινούμενη από την πτώχευση ή πιθανή πτώχευση του ιδρύματος υπό εξυγίανση· και

β) όταν θεωρεί ότι η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις αυτές ενδέχεται να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ως προς την αντιμετώπιση της απειλής αυτής ή την επίτευξη του στόχου της εξυγίανσης που καθορίζεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β).

Άρθρο 25

Εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος

1. Στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, το εργαλείο του μεταβατικού ιδρύματος συνίσταται στη μεταβίβαση οποιουδήποτε από τα ακόλουθα στοιχεία σε μεταβατικό ίδρυμα:

α) μέσα ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ένα ή περισσότερα ιδρύματα υπό εξυγίανση·

β) όλα ή ορισμένα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ή περισσοτέρων ιδρυμάτων υπό εξυγίανση.

2. Όσον αφορά το εργαλείο του μεταβατικού ιδρύματος, το καθεστώς εξυγίανσης καθορίζει:

α) τα μέσα, τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που πρόκειται να μεταβιβαστούν σε μεταβατικό ίδρυμα από την εθνική αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφοι 1 έως 12 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

β) τις διευθετήσεις για τη σύσταση, τη λειτουργία και την περάτωση της λειτουργίας του μεταβατικού ιδρύματος από την εθνική αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφοι 1, 2, 3 και 5 έως 9 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

γ) τις διευθετήσεις για την εμπορία του μεταβατικού ιδρύματος, ή των περιουσιακών στοιχείων ή των υποχρεώσεων του από την εθνική αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διασφαλίζει ότι η συνολική αξία των μεταβιβαζόμενων υποχρεώσεων από την εθνική αρχή εξυγίανσης προς το μεταβατικό ίδρυμα δεν υπερβαίνει τη συνολική αξία των δικαιωμάτων και των περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάζονται από το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή προέρχονται από άλλες πηγές.

Άρθρο 26

Εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων

1. Στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, το εργαλείο διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων συνίσταται στη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων από ίδρυμα υπό εξυγίανση ή από μεταβατικό ίδρυμα σε έναν ή περισσότερους φορείς διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων.

2. Όσον αφορά το εργαλείο διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων, το καθεστώς εξυγίανσης καθορίζει:

α) τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που πρόκειται να μεταβιβαστούν από την εθνική αρχή εξυγίανσης σε φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφοι 1 έως 5 και 8 έως 13 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

β) το αντίτιμο με το οποίο τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις μεταβιβάζονται από την εθνική αρχή εξυγίανσης στον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με τις αρχές που θεσπίζονται στο άρθρο 20 του παρόντος κανονισμού, στο άρθρο 42 παράγραφος 7 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και στο πλαίσιο της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις.

Το στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου δεν εμποδίζει το αντίτιμο να έχει συμβολική ή αρνητική αξία.

Άρθρο 27

Εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα

1. Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα μπορεί να εφαρμόζεται για οιονδήποτε από τους ακόλουθους σκοπούς:

α) για την ανακεφαλαιοποίηση οντότητας του άρθρου 2 του παρόντος κανονισμού που πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης σε βαθμό που της επιτρέπει να πληροί εκ νέου τις προϋποθέσεις απόκτησης άδειας λειτουργίας, (εφόσον οι εν λόγω προϋποθέσεις ισχύουν για την οντότητα) και να συνεχίσει να εκτελεί τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, όταν χορηγείται άδεια στην οντότητα δυνάμει των εν λόγω οδηγιών, και να διατηρήσει επαρκή εμπιστοσύνη των αγορών στο ίδρυμα ή την οντότητα·

β) για τη μετατροπή σε μετοχικό κεφάλαιο ή τη μείωση της αξίας των απαιτήσεων ή των χρεωστικών μέσων που μεταβιβάζονται:

i) σε μεταβατικό ίδρυμα, με σκοπό την παροχή κεφαλαίου για το εν λόγω μεταβατικό ίδρυμα· ή

ii) στο πλαίσιο του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων.

Στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, αναφορικά με το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, ορίζονται τα εξής:

α) το συνολικό ποσό κατά το οποίο πρέπει να μειωθούν ή να μετατραπούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, σύμφωνα με την παράγραφο 13·

β) οι υποχρεώσεις που δύνανται να εξαιρεθούν σύμφωνα με τις παραγράφους 5 έως 14·

γ) οι στόχοι και το ελάχιστο περιεχόμενο του σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης που πρέπει να υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 16.

2. Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δύναται να εφαρμόζεται για τον σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) μόνον εφόσον υπάρχει εύλογη προοπτική ότι η εφαρμογή του εν λόγω εργαλείου, σε συνδυασμό με άλλα σχετικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων που τίθενται σε υλοποίηση σύμφωνα με το σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης που απαιτείται από την παράγραφο 16, επιπλέον της επίτευξης των σχετικών στόχων της εξυγίανσης, θα αποκαταστήσει την οικονομική ευρωστία και τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της εν λόγω οντότητας.

Εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου, εφαρμόζεται οποιοδήποτε από τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ), και το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα που αναφέρεται στο στοιχείο δ) της εν λόγω παραγράφου, αναλόγως με την περίπτωση.

3. Οι ακόλουθες υποχρεώσεις, ανεξαρτήτως αν διέπονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους ή τρίτης χώρας, δεν υπόκεινται σε απομείωση ή μετατροπή:

α) καλυπτόμενες καταθέσεις·

β) εξασφαλισμένες υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των καλυμμένων ομολόγων και των υποχρεώσεων υπό μορφή χρηματοπιστωτικών μέσων χρησιμοποιούμενων για σκοπούς αντιστάθμισης κινδύνου, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των συνολικών στοιχείων κάλυψης και εξασφαλίζονται, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, κατά τρόπο παρόμοιο με αυτόν των καλυμμένων ομολόγων·

γ) κάθε υποχρέωση που προκύπτει από την κατοχή, από ίδρυμα ή οντότητα του άρθρου 2 του παρόντος κανονισμού, περιουσιακών στοιχείων πελατών ή ρευστών των πελατών, συμπεριλαμβανομένων περιουσιακών στοιχείων πελατών ή ρευστών των πελατών που έχουν στην κατοχή τους για λογαριασμό ΟΣΕΚΑ, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/65/ΕΚ, ή ΟΕΕ, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πελάτες προστατεύονται δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας·

δ) κάθε υποχρέωση που προκύπτει από σχέση καταπίστευσης μεταξύ οντότητας του άρθρου 2 (ως καταπιστευματοδόχου) και άλλου προσώπου (ως δικαιούχου), υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω δικαιούχος προστατεύεται δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας ή των διατάξεων του αστικού δικαίου·

ε) υποχρεώσεις προς ιδρύματα, εξαιρουμένων των οντοτήτων που ανήκουν στον ίδιο όμιλο, με αρχική διάρκεια λήξης μικρότερη των επτά ημερών·

στ) υποχρεώσεις που έχουν εναπομένουσα διάρκεια μικρότερη των επτά ημερών, έναντι συστημάτων ή φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]) ή των συμμετεχόντων σε αυτά και που προκύπτουν από συμμετοχή στα εν λόγω συστήματα·

ζ) υποχρέωση σε οποιονδήποτε από τους εξής:

i) εργαζόμενο, όσον αφορά δεδουλευμένο μισθό, συνταξιοδοτικά δικαιώματα ή άλλες σταθερές αποδοχές, εκτός από τη μεταβλητή συνιστώσα των αποδοχών που δεν ρυθμίζεται από συλλογική σύμβαση·

ii) εμπορικό πιστωτή ή προμηθευτή που συνδέεται με την παροχή στο ίδρυμα ή την οντότητα του άρθρου 2 αγαθών και υπηρεσιών κρίσιμων για την καθημερινή λειτουργία του, περιλαμβανομένων των υπηρεσιών πληροφορικής, κοινής ωφελείας, καθώς και της ενοικίασης, συντήρησης και φροντίδας των εγκαταστάσεων·

iii) φορολογικές αρχές και αρχές κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές είναι προνομιούχες σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο·

iv) συστήματα εγγύησης καταθέσεων τα οποία προκύπτουν από τις συνεισφορές που οφείλονται σύμφωνα με την οδηγία 2014/49/ΕΕ.

Το πρώτο εδάφιο στοιχείο ζ) σημείο i) δεν εφαρμόζεται στη μεταβλητή συνιστώσα των αποδοχών των προσώπων που αναλαμβάνουν σημαντικούς κινδύνους, όπως ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

4. Το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου δεν εμποδίζει, όπου ενδείκνυται, την άσκηση των εξουσιών διάσωσης με ίδια μέσα όσον αφορά οποιοδήποτε μέρος εξασφαλισμένης υποχρέωσης ή υποχρέωσης για την οποία παρέχεται εξασφάλιση επ' ενεχύρω που υπερβαίνει την αξία των περιουσιακών στοιχείων, του ενεχύρου, εμπράγματου δικαιώματος ή εξασφάλισης που παρέχονται ως εξασφάλιση ή όσον αφορά κάθε ποσό κατάθεσης που υπερβαίνει το επίπεδο κάλυψης που προβλέπεται από το άρθρο 6 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μεριμνά ώστε όλα τα εξασφαλισμένα περιουσιακά στοιχεία που σχετίζονται με τη δέσμη κάλυψης καλυμμένων ομολόγων να μην επηρεάζονται, να παραμένουν διαχωρισμένα και να διαθέτουν επαρκή χρηματοδότηση.

Με την επιφύλαξη των κανόνων περί μεγάλων ανοιγμάτων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού περί κεφαλαιακών απαιτήσεων, και προκειμένου να υπάρχει δυνατότητα εξυγίανσης των οντοτήτων και ομίλων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δίνει εντολή στις αρμόδιες αρχές εξυγίανσης να περιορίσουν, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 11 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού, τον βαθμό στον οποίο άλλα ιδρύματα κατέχουν υποχρεώσεις επιλέξιμες για το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, εκτός από τις υποχρεώσεις τις οποίες κατέχουν οντότητες που αποτελούν μέρος του ίδιου ομίλου.

5. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν χρησιμοποιείται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, ορισμένες υποχρεώσεις δύνανται να εξαιρούνται ή να εξαιρούνται εν μέρει από την άσκηση των εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής σε περιπτώσεις όπου:

α) δεν είναι δυνατή η διάσωση με ίδια μέσα της συγκεκριμένης υποχρέωσης εντός εύλογου χρόνου, παρά τις καλόπιστες προσπάθειες των οικείων εθνικών αρχών εξυγίανσης·

β) η εξαίρεση είναι αυστηρά αναγκαία και αναλογική προκειμένου να επιτευχθεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών και των βασικών επιχειρηματικών τομέων κατά τρόπο που διατηρεί την ικανότητα του ιδρύματος υπό εξυγίανση να συνεχίζει τις κεντρικές λειτουργίες, υπηρεσίες και συναλλαγές του·

([1]) Οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/ΕΚ και 2009/65/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 (ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 1).

([2]) Οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων (ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45).

γ) η εξαίρεση είναι αυστηρά αναγκαία και αναλογική προκειμένου να αποφευχθεί ευρεία μετάδοση, ιδίως όσον αφορά τις επιλέξιμες καταθέσεις φυσικών προσώπων και πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, η οποία θα διατάρασσε σοβαρά τη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών, συμπεριλαμβανομένων των υποδομών τους, κατά τρόπο που θα μπορούσε να προκαλέσει μεγάλη αναστάτωση στην οικονομία ενός κράτους μέλους ή της Ένωσης· ή

δ) η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σε αυτές τις υποχρεώσεις θα προκαλέσει καταστροφή αξίας τέτοια ώστε οι ζημίες που επιβαρύνουν τους λοιπούς πιστωτές θα είναι μεγαλύτερες από ό,τι εάν οι εν λόγω υποχρεώσεις εξαιρεθούν από τη διάσωση με ίδια μέσα.

Όταν μια επιλέξιμη υποχρέωση ή κατηγορία επιλέξιμων υποχρεώσεων εξαιρείται ή εξαιρείται εν μέρει, δυνάμει της παρούσας παραγράφου, το επίπεδο της απομείωσης ή της μετατροπής που εφαρμόζεται σε άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις μπορεί να αυξηθεί για να ληφθούν υπόψη τέτοιες εξαιρέσεις, υπό τον όρο ότι το επίπεδο απομείωσης και μετατροπής που εφαρμόζεται σε άλλες επιλέξιμες υποχρεώσεις συνάδει με την αρχή που ορίζεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο ζ).

6. Όταν μια επιλέξιμη υποχρέωση ή κατηγορία επιλέξιμων υποχρεώσεων εξαιρείται ή εξαιρείται εν μέρει, δυνάμει της παραγράφου 5, και οι ζημίες με τις οποίες θα επιβαρύνονταν οι εν λόγω υποχρεώσεις δεν έχουν μετακυλιστεί πλήρως σε άλλους πιστωτές, μπορεί να πραγματοποιηθεί εισφορά στο υπό εξυγίανση ίδρυμα εκ μέρους του ταμείου εξυγίανσης για έναν ή και τους δύο από τους ακόλουθους σκοπούς:

α) την κάλυψη τυχόν ζημιών οι οποίες δεν έχουν απορροφηθεί από επιλέξιμες υποχρεώσεις και την επαναφορά της καθαρής αξίας των περιουσιακών στοιχείων του υπό εξυγίανση ιδρύματος στο μηδέν σύμφωνα με την παράγραφο 13 στοιχείο α)·

β) την αγορά μέσων ιδιοκτησίας ή κεφαλαιακών μέσων στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, με σκοπό την ανακεφαλαιοποίησή του σύμφωνα με την παράγραφο 13 στοιχείο β).

7. Το ταμείο εξυγίανσης μπορεί να προβεί σε εισφορά σύμφωνα με την παράγραφο 6 μόνο υπό τον όρο ότι:

α) οι μέτοχοι, οι κάτοχοι των σχετικών κεφαλαιακών μέσων και άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων έχουν συνεισφέρει στην απορρόφηση των ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση με ποσό που αντιστοιχεί στο 8 % τουλάχιστον των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, μετρούμενων κατά τον χρόνο της δράσης εξυγίανσης σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 15, μέσω απομείωσης, μετατροπής ή με άλλο τρόπο· και

β) η εισφορά του ταμείου εξυγίανσης δεν υπερβαίνει το 5 % των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, μετρούμενων κατά τον χρόνο της δράσης εξυγίανσης σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 15.

8. Η εισφορά του ταμείου εξυγίανσης που αναφέρεται στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου δύναται να χρηματοδοτηθεί από:

α) το ποσό που είναι διαθέσιμο στο ταμείο εξυγίανσης και έχει αντληθεί μέσω εισφορών από τις οντότητες του άρθρου 2 του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ και στο άρθρο 67 παράγραφος 4 και τα άρθρα 70 και 71του παρόντος κανονισμού·

β) όταν τα ποσά που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου δεν επαρκούν, από ποσά που αντλούνται από εναλλακτικές μέσα χρηματοδότησης σύμφωνα με τα άρθρα 73 και 74.

9. Σε έκτακτες περιστάσεις μπορεί να αναζητηθεί περαιτέρω χρηματοδότηση από εναλλακτικές πηγές αφού:

α) έχει καλυφθεί το όριο του 5 % που προβλέπεται στην παράγραφο 7 στοιχείο β)· και

β) έχουν απομειωθεί ή μετατραπεί πλήρως όλες οι μη εξασφαλισμένες, μη προνομιούχες υποχρεώσεις, πλην των επιλέξιμων καταθέσεων.

10. Εναλλακτικά ή επιπλέον, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 9 στοιχεία α) και β), μπορεί να πραγματοποιηθεί εισφορά από πόρους οι οποίοι έχουν αντληθεί μέσω εκ των προτέρων εισφορών σύμφωνα με το άρθρο 70 και δεν έχουν εισέτι χρησιμοποιηθεί.

11. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 44 παράγραφος 8 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

12. Όταν λαμβάνεται η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 5, δίνεται η δέουσα προσοχή στα εξής σημεία:

α) την αρχή ότι οι ζημίες επιβαρύνουν πρωτίστως τους μετόχους και στη συνέχεια, γενικά, τους πιστωτές του υπό εξυγίανση ιδρύματος κατά σειρά προτεραιότητας·

β) το επίπεδο της ικανότητας απορρόφησης ζημιών που θα διατηρούσε το υπό εκκαθάριση ίδρυμα εάν είχε εξαιρεθεί η υποχρέωση ή κατηγορία υποχρεώσεων· και

γ) την ανάγκη διατήρησης επαρκών πόρων για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης.

13. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκτιμά, βάσει αποτίμησης η οποία συνάδει με τις απαιτήσεις του άρθρου 20 παράγραφοι 1 έως 15, το σύνολο:

α) κατά περίπτωση, του ποσού κατά το οποίο πρέπει να απομειωθούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η καθαρή αξία των στοιχείων ενεργητικού του υπό εξυγίανση ιδρύματος είναι μηδενική, και

β) κατά περίπτωση, του ποσού κατά το οποίο οι επιλέξιμες υποχρεώσεις πρέπει να μετατραπούν σε μετοχές ή άλλου είδους κεφαλαιακά μέσα προκειμένου να αποκατασταθεί ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1:

i) είτε του υπό εξυγίανση ιδρύματος, ή

ii) είτε του μεταβατικού ιδρύματος.

Με την εκτίμηση του πρώτου εδαφίου προσδιορίζεται το ποσό κατά το οποίο χρειάζεται να απομειωθούν ή να μετατραπούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, προκειμένου να αποκατασταθεί ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της Κατηγορίας 1 του ιδρύματος υπό εξυγίανση ή, κατά περίπτωση, να καθοριστεί ο δείκτης του μεταβατικού ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη κάθε συνεισφορά κεφαλαίου από το Ταμείο σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο δ), καθώς και προκειμένου να διατηρηθεί επαρκής εμπιστοσύνη της αγοράς στο υπό εξυγίανση ίδρυμα ή το μεταβατικό ίδρυμα και να δοθεί η δυνατότητα στο ίδρυμα να εξακολουθήσει, με χρονικό ορίζοντα τουλάχιστον ενός έτους, να πληροί τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας και να συνεχίσει να εκτελεί τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.

Εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης προτίθεται να χρησιμοποιήσει το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 26, στον υπολογισμό του ποσού κατά το οποίο χρειάζεται να μειωθούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις λαμβάνεται δεόντως υπόψη μια συνετή εκτίμηση των κεφαλαιακών αναγκών του φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων.

14. Οι εξαιρέσεις της παραγράφου 5 μπορούν να εφαρμόζονται είτε για την πλήρη εξαίρεση υποχρέωσης από την απομείωση είτε για τον περιορισμό του βαθμού της απομείωσης που εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη υποχρέωση.

15. Κατά την άσκηση των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής τηρούνται οι απαιτήσεις σχετικά με την προτεραιότητα των απαιτήσεων βάσει του άρθρου 17 του παρόντος κανονισμού.

16. Η εθνική αρχή εξυγίανσης διαβιβάζει πάραυτα στο Συμβούλιο Εξυγίανσης το σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης που έχει ληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφοι 1, 2 και 3 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ από το διοικητικό όργανο ή το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που διορίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας.

Εντός δύο εβδομάδων από την ημερομηνία υποβολής του σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, η οικεία εθνική αρχή εξυγίανσης διαβιβάζει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης την αξιολόγησή της για το σχέδιο. Εντός ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής του σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αξιολογεί την πιθανότητα, με την εφαρμογή του σχεδίου, να αποκατασταθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της οντότητας του άρθρου 2. Η αξιολόγηση ολοκληρώνεται σε συμφωνία με την αρμόδια εθνική αρχή ή την ΕΚΤ, κατά περίπτωση.

Εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης πεισθεί ότι το σχέδιο θα επιτύχει τον επιδιωκόμενο στόχο, επιτρέπει στην εθνική αρχή εξυγίανσης να εγκρίνει το σχέδιο σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 7 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν πεισθεί ότι με το σχέδιο θα επιτευχθεί αυτός ο στόχος, δίνει εντολή στην εθνική αρχή εξυγίανσης να γνωστοποιήσει στο διοικητικό όργανο ή στο πρόσωπο ή τα πρόσωπα που διορίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας τα θέματα που το προβληματίζουν και απαιτεί τροποποίηση του σχεδίου, ούτως ώστε να αντιμετωπιστούν τα θέματα αυτά σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 8 της εν λόγω οδηγίας. Και στις δύο περιπτώσεις, οι ενέργειες αυτές γίνονται σε συμφωνία με την αρμόδια εθνική αρχή ή την ΕΚΤ, κατά περίπτωση.

Εντός δύο εβδομάδων από την ημερομηνία παραλαβής της εν λόγω κοινοποίησης, το διοικητικό όργανο ή το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που διορίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ υποβάλλουν τροποποιημένο σχέδιο προς έγκριση από την εθνική αρχή εξυγίανσης. Η εθνική αρχή εξυγίανσης διαβιβάζει το τροποποιημένο σχέδιο και τη σχετική αξιολόγησή της στο Συμβούλιο Εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αξιολογεί το τροποποιημένο σχέδιο και δίνει εντολή στην εθνική αρχή εξυγίανσης να γνωστοποιήσει, εντός μιας εβδομάδας, στο διοικητικό όργανο ή στο πρόσωπο ή τα πρόσωπα που διορίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ αν έχει πεισθεί ότι με το σχέδιο, όπως τροποποιήθηκε, αντιμετωπίζονται τα προβλήματα που του κοινοποίησε ή αν απαιτούνται περαιτέρω τροποποιήσεις.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί το σχέδιο αναδιοργάνωσης του ομίλου στην ΕΑΤ.

Άρθρο 28

Παρακολούθηση από το Συμβούλιο Εξυγίανσης

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης παρακολουθεί στενά την εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης. Για τον σκοπό αυτό, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης:

α) συνεργάζονται και βοηθούν το Συμβούλιο Εξυγίανσης στην εκτέλεση του καθήκοντος παρακολούθησης·

β) παρέχουν σε τακτά χρονικά διαστήματα που καθορίζονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ακριβή, αξιόπιστα και πλήρη στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του καθεστώτος και των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης, τα οποία είναι δυνατόν να ζητηθούν από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μεταξύ άλλων και σχετικά με τα εξής:

i) τη λειτουργία και την οικονομική κατάσταση του υπό εξυγίανση ιδρύματος, του μεταβατικού ιδρύματος και του φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·

ii) τη μεταχείριση που θα είχε επιφυλαχθεί στους μετόχους και τους πιστωτές κατά την εκκαθάριση του ιδρύματος υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας·

iii) τυχόν υπό εξέλιξη δικαστικές διαδικασίες που σχετίζονται με την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, την αμφισβήτηση της απόφασης εξυγίανσης και την αποτίμηση ή που σχετίζονται με αιτήσεις αποζημίωσης που έχουν υποβληθεί από μετόχους ή πιστωτές·

iv) τον διορισμό, την απόσυρση ή την αντικατάσταση αξιολογητών, διαχειριστών, λογιστών, δικηγόρων και λοιπών επαγγελματιών οι οποίοι χρειάζονται για να συνδράμουν την εθνική αρχή εξυγίανσης, και σχετικά με τον τρόπο άσκησης των καθηκόντων τους·

v) οιοδήποτε άλλο θέμα το οποίο είναι σημαντικό για την εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης κάθε πιθανής παραβίασης των διασφαλίσεων που προβλέπονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ, και το οποίο επισημαίνεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης·

vi) την έκταση και τον τρόπο με τον οποίο ασκούνται από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης οι εξουσίες που προβλέπονται στα άρθρα 63 έως 72 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·

vii) την οικονομική βιωσιμότητα, σκοπιμότητα και υλοποίηση του σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης που προβλέπεται στο άρθρο 27 παράγραφος 16.

Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης υποβάλλουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης τελική έκθεση για την εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης.

2. Βάσει των πληροφοριών που παρέχονται, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να δώσει εντολή στις εθνικές αρχές εξυγίανσης ως προς οιαδήποτε πτυχή της εφαρμογής του καθεστώτος εξυγίανσης, και ειδικότερα σχετικά με τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 23 και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης.

3. Όπου είναι αναγκαίο προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της εξυγίανσης, το καθεστώς εξυγίανσης μπορεί να τροποποιείται με τη διαδικασία του άρθρου 18.

Άρθρο 29

Εφαρμογή των αποφάσεων δυνάμει του παρόντος κανονισμού

1. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή των αποφάσεων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, ιδίως με την άσκηση ελέγχου επί των οντοτήτων και ομίλων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, και των οντοτήτων και ομίλων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω παραγράφων, με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 35 ή το άρθρο 72 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, και μεριμνώντας για τη συμμόρφωση προς τις διασφαλίσεις που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν όλες τις αποφάσεις που τους απευθύνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Προς τον σκοπό αυτό, με την επιφύλαξη του παρόντος κανονισμού, ασκούν τις εξουσίες τους δυνάμει της εθνικής νομοθετικής πράξης για τη μεταφορά της οδηγίας 2014/59/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ενημερώνουν πλήρως το Συμβούλιο Εξυγίανσης για την άσκηση των εν λόγω εξουσιών. Οιοδήποτε μέτρο λαμβάνουν συνάδει με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Κατά την εφαρμογή των εν λόγω αποφάσεων, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις διασφαλίσεις που προβλέπονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ.

2. Σε περίπτωση που η εθνική αρχή εξυγίανσης δεν έχει εφαρμόσει ή δεν έχει συμμορφωθεί με απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ή την έχει εφαρμόσει κατά τρόπο που συνιστά απειλή για οποιονδήποτε από τους στόχους εξυγίανσης του άρθρου 14 ή για την αποτελεσματική εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να δώσει εντολή σε ίδρυμα υπό εξυγίανση:

α) σε περίπτωση δράσης δυνάμει του άρθρου 18, να μεταβιβάσει σε άλλο πρόσωπο συγκεκριμένα δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις ιδρύματος υπό εξυγίανση·

β) σε περίπτωση δράσης δυνάμει του άρθρου 18, να απαιτήσει τη μετατροπή τυχόν χρεωστικών μέσων που περιέχουν συμβατική ρήτρα μετατροπής, στις περιστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 21·

γ) να λάβει κάθε άλλο αναγκαίο μέτρο για τη συμμόρφωση με την εν λόγω απόφαση.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εγκρίνει την απόφαση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) μόνο εφόσον με το μέτρο αντιμετωπίζεται κατά το μεγαλύτερο μέρος η απειλή για τον σχετικό στόχο εξυγίανσης ή για την αποτελεσματική εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης.

Πριν τη λήψη απόφασης για την επιβολή οποιουδήποτε μέτρου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί στις οικείες εθνικές αρχές εξυγίανσης και την Επιτροπή το μέτρο που προτίθεται να λάβει. Η εν λόγω κοινοποίηση περιλαμβάνει λεπτομέρειες σχετικά με τα προβλεπόμενα μέτρα, τους λόγους για τους οποίους λαμβάνονται και λεπτομέρειες σχετικά με το πότε προβλέπεται να τεθούν σε ισχύ.

Η κοινοποίηση πραγματοποιείται τουλάχιστον 24 ώρες πριν τεθούν σε ισχύ τα μέτρα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες δεν είναι δυνατή η προειδοποίηση εντός διαστήματος μεγαλύτερου των 24 ωρών, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να πραγματοποιήσει την κοινοποίηση εντός διαστήματος μικρότερου των 24 ωρών πριν από την προβλεπόμενη θέση σε ισχύ των μέτρων.

3. Το υπό εξυγίανση ίδρυμα συμμορφώνεται με απόφαση ληφθείσα κατά τα διαλαμβανόμενα στην παράγραφο 2. Οι αποφάσεις αυτές υπερισχύουν οποιασδήποτε προγενέστερης απόφασης που είχε εκδοθεί από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης για το ίδιο θέμα.

4. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, όταν λαμβάνουν μέτρα για ζητήματα τα οποία υπόκεινται σε απόφαση λαμβανόμενη βάσει της παραγράφου 2, συμμορφώνονται με την εν λόγω απόφαση.

5. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δημοσιεύει στον επίσημο ιστότοπό του είτε αντίγραφο του καθεστώτος εξυγίανσης είτε ανακοίνωση στην οποία συνοψίζονται τα αποτελέσματα της δράσης εξυγίανσης, και ιδίως τα αποτελέσματα για τους πελάτες λιανικής. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης τηρούν τις ισχύουσες διαδικαστικές υποχρεώσεις κατά το άρθρο 83 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Συνεργασία

Άρθρο 30

Υποχρέωση συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών εντός του ΕΜΕ

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει την Επιτροπή για κάθε μέτρο που λαμβάνει προκειμένου να προετοιμάσει την εξυγίανση. Όσον αφορά τις πληροφορίες που λαμβάνονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, τα μέλη και το προσωπικό του Συμβουλίου και της Επιτροπής υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απόρρητου σύμφωνα με το άρθρο 88.

2. Κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο, η Επιτροπή, η ΕΚΤ και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης καθώς και οι αρμόδιες εθνικές αρχές συνεργάζονται στενά, ιδίως στις φάσεις του σχεδιασμού της εξυγίανσης, της έγκαιρης παρέμβασης και της εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 8 έως 29. Ανταλλάσσουν μεταξύ τους όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

3. Η ΕΚΤ ή οι αρμόδιες εθνικές αρχές διαβιβάζουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στις εθνικές αρχές εξυγίανσης τις συμφωνίες χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου που έχουν εγκρίνει και τυχόν αλλαγές σε αυτές.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η ΕΚΤ μπορεί να καλεί τον πρόεδρο του Συμβουλίου Εξυγίανσης να συμμετάσχει ως παρατηρητής στο εποπτικό συμβούλιο της ΕΚΤ που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013. Όταν κρίνεται σκόπιμο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να ορίζει άλλον αντιπρόσωπο προς αντικατάσταση του προέδρου για τον σκοπό αυτό.

5. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ορίζει αντιπρόσωπο ο οποίος συμμετέχει στην επιτροπή εξυγίανσης της ΕΑΤ που συστήνεται σύμφωνα με το άρθρο 127 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

6. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης επιδιώκει να συνεργάζεται στενά με κάθε μηχανισμό δημόσιας χρηματοδοτικής συνδρομής, συμπεριλαμβανομένων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΕΤΧΣ) και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ), ιδίως στις έκτακτες περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 27 παράγραφος 9 και όταν ο εν λόγω μηχανισμός έχει χορηγήσει, ή ενδέχεται να χορηγήσει, άμεση ή έμμεση χρηματοδοτική στήριξη σε οντότητες που έχουν συσταθεί σε συμμετέχον κράτος μέλος.

7. Όταν είναι απαραίτητο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνάπτει μνημόνιο συνεννόησης με την ΕΚΤ και τις εθνικές αρχές εξυγίανσης και εθνικές αρμόδιες αρχές στο οποίο περιγράφεται με γενικούς όρους η μεταξύ τους συνεργασία σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 4 κατά την εκτέλεση των αντίστοιχων καθηκόντων τους δυνάμει της ενωσιακής νομοθεσίας. Το μνημόνιο επανεξετάζεται σε τακτική βάση και δημοσιεύεται με την επιφύλαξη των απαιτήσεων επαγγελματικού απορρήτου.

Άρθρο 31

Συνεργασία εντός του ΕΜΕ

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκτελεί τα καθήκοντά του σε στενή συνεργασία με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, εγκρίνει και δημοσιοποιεί ένα πλαίσιο για την οργάνωση των πρακτικών λεπτομερειών για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και συνεπής εφαρμογή του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης:

α) εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές και γενικές οδηγίες σύμφωνα με τις οποίες οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εκτελούν τα καθήκοντά τους και εγκρίνουν αποφάσεις εξυγίανσης·

β) μπορεί ανά πάσα στιγμή να ασκήσει τις εξουσίες που προβλέπονται στα άρθρα 34 έως 37·

γ) μπορεί σε ad hoc ή διαρκή βάση να ζητεί πληροφορίες από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων τους δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 3·

δ) λαμβάνει από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης σχέδια αποφάσεων επί των οποίων μπορεί να διατυπώνει τις απόψεις του και, ιδίως, να υποδεικνύει τα στοιχεία του σχεδίου απόφασης τα οποία δεν συμμορφώνονται με τον παρόντα κανονισμό ή με τις γενικές οδηγίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Για τους σκοπούς της αξιολόγησης των σχεδίων εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να ζητεί από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης να του υποβάλλουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες τις οποίες έχουν λάβει σύμφωνα με το άρθρο 11 και το άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, υπό την επιφύλαξη του κεφαλαίου 5 του παρόντος τίτλου.

2. Το άρθρο 12 παράγραφοι 4 έως 10 και τα άρθρα 88 έως 92 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ δεν εφαρμόζονται στις σχέσεις μεταξύ των εθνικών αρχών εξυγίανσης. Η κοινή απόφαση και κάθε απόφαση που λαμβάνεται ελλείψει κοινής απόφασης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 45 παράγραφοι 9 έως 13 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, δεν εφαρμόζεται. Αντ' αυτών εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 32

Διαβούλευση και συνεργασία με μη συμμετέχοντα κράτη μέλη και τρίτες χώρες

1. Όταν όμιλος περιλαμβάνει οντότητες εγκατεστημένες σε συμμετέχοντα κράτη μέλη, καθώς και σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκπροσωπεί τις εθνικές αρχές εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών για τους σκοπούς της διαβούλευσης και της συνεργασίας με μη συμμετέχοντα κράτη μέλη ή με τρίτες χώρες σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 12, 13, 16, 18, 55 και 88 έως 92 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, με την επιφύλαξη της τυχόν απαιτούμενης βάσει του παρόντος κανονισμού έγκρισης του Συμβουλίου ή της Επιτροπής.

Όταν όμιλος περιλαμβάνει οντότητες εγκατεστημένες σε συμμετέχοντα κράτη μέλη και θυγατρικές που έχουν ιδρυθεί ή σημαντικά υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί κάθε σχέδιο, απόφαση ή μέτρο που αναφέρεται στα άρθρα 8, 10, 11, 12 και 13 και αφορά τον όμιλο στις αρμόδιες αρχές και/ή στις αρχές εξυγίανσης του μη συμμετέχοντος κράτους μέλους, κατά περίπτωση.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η ΕΚΤ και οι αρχές εξυγίανσης και οι αρμόδιες αρχές των μη συμμετεχόντων κρατών μελών συνάπτουν μνημόνια συνεννόησης στα οποία περιγράφεται με γενικούς όρους η μεταξύ τους συνεργασία κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους δυνάμει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνάπτει μνημόνιο συνεννόησης με την αρχή εξυγίανσης κάθε μη συμμετέχοντος κράτους μέλους που αποτελεί έδρα τουλάχιστον ενός διεθνούς ιδρύματος με συστημική σπουδαιότητα, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 131 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

3. Κάθε μνημόνιο επανεξετάζεται τακτικά και δημοσιεύεται τηρουμένων των απαιτήσεων του επαγγελματικού απορρήτου.

4. Το Συμβούλιο συνάπτει, εξ ονόματος των εθνικών αρχών εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών, μη δεσμευτικές συμφωνίες συνεργασίας σύμφωνα με τις ρυθμίσεις-πλαίσια συνεργασίας της ΕΑΤ που αναφέρονται στο άρθρο 97 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης κοινοποιεί στην ΕΑΤ κάθε τέτοια συμφωνία συνεργασίας.

Άρθρο 33

Αναγνώριση και επιβολή των διαδικασιών εξυγίανσης τρίτων χωρών

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται όσον αφορά διαδικασίες εξυγίανσης τρίτων χωρών εκτός εάν και έως ότου τεθεί σε εφαρμογή διεθνής συμφωνία με την οικεία τρίτη χώρα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Εφαρμόζεται επίσης μετά την έναρξη ισχύος διεθνούς συμφωνίας με την οικεία τρίτη χώρα όπως προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, εφόσον η αναγνώριση και η επιβολή των διαδικασιών εξυγίανσης της τρίτης χώρας δεν διέπεται από την εν λόγω συμφωνία.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης πραγματοποιεί αξιολόγηση και εκδίδει σύσταση απευθυνόμενη στις εθνικές αρχές εξυγίανσης σχετικά με την αναγνώριση και επιβολή διαδικασιών εξυγίανσης οι οποίες διεξάγονται από αρχές εξυγίανσης τρίτης χώρας σε σχέση με ίδρυμα ή μητρική επιχείρηση τρίτης χώρας που διαθέτει:

α) μία ή περισσότερες ενωσιακές θυγατρικές εγκατεστημένες σε ένα ή περισσότερα συμμετέχοντα κράτη μέλη· ή

β) περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που βρίσκονται σε ένα ή περισσότερα συμμετέχοντα κράτη μέλη ή διέπονται από την εθνική νομοθεσία των συμμετεχόντων κρατών μελών.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διενεργεί την αξιολόγησή του κατόπιν διαβούλευσης με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης και, στις περιπτώσεις που συστήνεται ευρωπαϊκό σώμα εξυγίανσης δυνάμει του άρθρου 89 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, με τις αρχές εξυγίανσης μη συμμετεχόντων κρατών μελών.

Η αξιολόγηση λαμβάνει δεόντως υπόψη τα συμφέροντα κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους στο οποίο δραστηριοποιείται ίδρυμα τρίτης χώρας ή μητρική επιχείρηση τρίτης χώρας, και ιδίως τον ενδεχόμενο αντίκτυπο που θα έχει η αναγνώριση και επιβολή των διαδικασιών εξυγίανσης τρίτης χώρας στα άλλα τμήματα του ομίλου και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα των σχετικών κρατών μελών.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνιστά την άρνηση αναγνώρισης ή επιβολής των διαδικασιών εξυγίανσης που προβλέπονται στην παράγραφο 1, εάν θεωρεί ότι:

α) οι διαδικασίες εξυγίανσης της τρίτης χώρας θα είχαν δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα συμμετέχοντος κράτους μέλους·

β) βάσει των διαδικασιών εξυγίανσης στην τρίτη χώρα καταγωγής, οι πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των καταθετών που βρίσκονται ή είναι πληρωτέοι σε συμμετέχον κράτος μέλος, δεν θα ετύγχαναν της ίδιας μεταχείρισης με τους πιστωτές και τους καταθέτες της τρίτης χώρας οι οποίοι έχουν παρόμοια νόμιμα δικαιώματα·

γ) η αναγνώριση ή η επιβολή των διαδικασιών εξυγίανσης της τρίτης χώρας θα είχε σημαντικές δημοσιονομικές επιπτώσεις στο συμμετέχον κράτος μέλος· ή

δ) οι συνέπειες της αναγνώρισης ή της επιβολής αυτής θα ήταν αντίθετες προς το εθνικό δίκαιο του συμμετέχοντος κράτους μέλους.

4. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τη σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης και ζητούν την επιβολή των αναγνωρισμένων διαδικασιών εξυγίανσης στο έδαφός τους, ή εξηγούν με αιτιολογημένη δήλωση προς το Συμβούλιο Εξυγίανσης τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούν να εφαρμόσουν τη σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

5. Κατά την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης σε σχέση με οντότητες τρίτων χωρών, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, κατά περίπτωση, ασκούν τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί βάσει των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 94 παράγραφος 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 5

Εξουσίες έρευνας

Άρθρο 34

Αιτήσεις παροχής πληροφοριών

1. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης των καθηκόντων του δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται, μέσω των εθνικών αρχών εξυγίανσης ή άμεσα, κατόπιν ενημέρωσής τους, και αξιοποιώντας πλήρως όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες από την ΕΚΤ ή τις εθνικές αρμόδιες αρχές, να απαιτεί από τα ακόλουθα νομικά ή φυσικά πρόσωπα να παρέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται από τον παρόντα κανονισμό:

α) τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2·

β) τους υπαλλήλους των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2·

γ) τρίτους στους οποίους οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 έχουν αναθέσει καθήκοντα ή δραστηριότητες.

2. Οι οντότητες και τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχουν τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο. Οι απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου δεν απαλλάσσουν τις εν λόγω οντότητες και τα πρόσωπα από την υποχρέωση παροχής αυτών των πληροφοριών. Η παροχή των ζητούμενων πληροφοριών δεν θεωρείται ότι συνιστά παραβίαση των απαιτήσεων επαγγελματικού απορρήτου.

3. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποκτά πληροφορίες απευθείας από τις εν λόγω οντότητες και τα πρόσωπα, θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση των οικείων εθνικών αρχών εξυγίανσης.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι σε θέση να αποκτά, μεταξύ άλλων σε συνεχή βάση, οιαδήποτε πληροφορία είναι αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων του βάσει του παρόντος κανονισμού, ιδίως σχετικά με το κεφάλαιο, τη ρευστότητα, τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις που αφορούν ίδρυμα το οποίο υπόκειται στις εξουσίες εξυγίανσής του.

5. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η ΕΚΤ, οι εθνικές αρμόδιες αρχές και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης δύνανται να συντάσσουν μνημόνια συνεννόησης με διαδικασία που αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών. Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης, της ΕΚΤ, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών αρχών εξυγίανσης δεν θεωρείται ότι συνιστά παραβίαση των απαιτήσεων επαγγελματικού απορρήτου.

6. Οι εθνικές αρμόδιες αρχές, η ΕΚΤ, κατά περίπτωση, και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται με το Συμβούλιο Εξυγίανσης προκειμένου να εξακριβώσουν εάν ορισμένες ή όλες οι πληροφορίες που ζητούνται είναι ήδη διαθέσιμες. Σε περίπτωση που οι εν λόγω πληροφορίες είναι διαθέσιμες, οι εθνικές αρμόδιες αρχές, η ΕΚΤ, κατά περίπτωση, ή οι εθνικές αρχές εξυγίανσης παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Άρθρο 35

Γενικές έρευνες

1. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης των καθηκόντων του δυνάμει του παρόντος κανονισμού, και με την επιφύλαξη των τυχόν άλλων όρων που καθορίζονται στο σχετικό ενωσιακό δίκαιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται, μέσω των εθνικών αρχών εξυγίανσης ή άμεσα, κατόπιν ενημέρωσής τους, να διενεργεί όλες τις απαραίτητες έρευνες σχετικά με τα νομικά ή φυσικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 και τα οποία είναι εγκατεστημένα ή βρίσκονται σε συμμετέχον κράτος μέλος.

Για τον σκοπό αυτό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί:

α) να απαιτεί την υποβολή εγγράφων·

β) να εξετάζει τα βιβλία και αρχεία των νομικών ή φυσικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 και να λαμβάνει αντίγραφα ή αποσπάσματα αυτών·

γ) να λαμβάνει προφορικές ή γραπτές εξηγήσεις από κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 ή τους εκπροσώπους του ή τα μέλη του προσωπικού του·

δ) να εξετάζει κάθε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που συναινεί να ερωτηθεί με σκοπό τη συγκέντρωση πληροφοριών σχετικά με το αντικείμενο της έρευνας.

2. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 υπόκεινται σε έρευνες που δρομολογούνται με απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Όταν ένα πρόσωπο παρεμποδίζει τη διενέργεια της έρευνας, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης του συμμετέχοντος κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται οι σχετικές εγκαταστάσεις παρέχουν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, την αναγκαία συνδρομή, περιλαμβανομένης της διευκόλυνσης της πρόσβασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης στους επαγγελματικούς χώρους των φυσικών ή νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1, προκειμένου να καταστεί δυνατή η άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων.

Άρθρο 36

Επιτόπιες επιθεωρήσεις

1. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης των καθηκόντων του δυνάμει του παρόντος κανονισμού, και με την επιφύλαξη άλλων όρων που προβλέπονται στο σχετικό ενωσιακό δίκαιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται, σύμφωνα με το άρθρο 37 και με την επιφύλαξη της προειδοποίησης των ενδιαφερόμενων εθνικών αρχών εξυγίανσης και των σχετικών αρμόδιων εθνικών αρχών, και, κατά περίπτωση, σε συνεργασία με αυτές, να διενεργήσει όλες τις αναγκαίες επιτόπιες επιθεωρήσεις στους επαγγελματικούς χώρους των φυσικών ή νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να διεξάγει την επιτόπια επιθεώρηση χωρίς να ειδοποιούνται προηγουμένως τα εν λόγω νομικά πρόσωπα, όταν αυτό απαιτείται για την ορθή διεξαγωγή και την αποτελεσματικότητα των επιθεωρήσεων.

2. Οι υπάλληλοι του Συμβουλίου Εξυγίανσης και άλλα πρόσωπα εξουσιοδοτημένα από αυτό για τη διεξαγωγή επιτόπιας επιθεώρησης μπορούν να εισέρχονται σε οιεσδήποτε επαγγελματικές εγκαταστάσεις και χώρους των νομικών προσώπων που αποτελούν αντικείμενο απόφασης έρευνας η οποία εκδόθηκε από το Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 2 και διαθέτουν όλες τις εξουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 1.

3. Τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 υπόκεινται σε επιτόπιες επιθεωρήσεις που δρομολογούνται βάσει απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

4. Οι υπάλληλοι των εθνικών αρχών εξυγίανσης των κρατών μελών και τα λοιπά συνοδεύοντα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα ή διορισμένα από αυτές και στα οποία πρόκειται να διεξαχθεί η επιθεώρηση συνεπικουρούν ενεργά, υπό την εποπτεία και τον συντονισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης, τους υπαλλήλους του Συμβουλίου Εξυγίανσης και τα λοιπά εξουσιοδοτημένα από αυτό πρόσωπα. Για τον σκοπό αυτόν, διαθέτουν τις εξουσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Οι υπάλληλοι των εθνικών αρχών εξυγίανσης των οικείων συμμετεχόντων κρατών μελών έχουν επίσης το δικαίωμα να συμμετέχουν στις επιτόπιες επιθεωρήσεις.

5. Στην περίπτωση που υπάλληλοι και άλλα συνοδεύοντα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα ή διορισμένα από το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαπιστώνουν ότι κάποιο πρόσωπο αντιτίθεται σε επιθεώρηση που έχει διαταχθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης των οικείων συμμετεχόντων κρατών μελών τους παρέχουν την αναγκαία συνδρομή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Στη συνδρομή αυτή περιλαμβάνεται η δυνατότητα να σφραγίζονται οιεσδήποτε επαγγελματικές εγκαταστάσεις και βιβλία ή αρχεία, στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο για την επιθεώρηση. Εάν οι σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης δεν διαθέτουν αυτή την εξουσία, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ασκεί την εξουσία του για να ζητήσουν αυτές την αναγκαία συνδρομή άλλων εθνικών αρχών.

Άρθρο 37

Άδεια από δικαστική αρχή

1. Εάν, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες, απαιτείται άδεια δικαστικής αρχής για την επιτόπια επιθεώρηση που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφοι 1 και 2 ή για τη συνδρομή που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 5, ζητείται η άδεια αυτή.

2. Όταν ζητείται η άδεια που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η εθνική δικαστική αρχή ελέγχει τη γνησιότητα της απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης, καθώς και κατά πόσον τα σχεδιαζόμενα αναγκαστικά μέτρα δεν είναι ούτε αυθαίρετα ούτε υπερβολικά σε σχέση με το αντικείμενο της επιθεώρησης. Κατά τον έλεγχο της αναλογικότητας των εν λόγω αναγκαστικών μέτρων, η εθνική δικαστική αρχή μπορεί να ζητήσει λεπτομερείς εξηγήσεις από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ιδίως τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο Εξυγίανσης υποπτεύεται ότι έχει διαπραχθεί παράβαση της απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 29, τη σοβαρότητα της εικαζόμενης παράβασης και τη φύση της συμμετοχής του προσώπου στο οποίο επιβάλλονται τα αναγκαστικά μέτρα. Ωστόσο, η εθνική δικαστική αρχή δεν επανεξετάζει την αναγκαιότητα διεξαγωγής της επιθεώρησης, ούτε ζητεί να της παρασχεθούν οι πληροφορίες του φακέλου του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Η νομιμότητα της απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης υπόκειται αποκλειστικά σε επανεξέταση από το Δικαστήριο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 6

Ποινές

Άρθρο 38

Πρόστιμα

1. Εάν το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαπιστώσει ότι οντότητα αναφερόμενη στο άρθρο 2 έχει διαπράξει εκ προθέσεως ή εξ αμελείας μια από τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει απόφαση για την επιβολή προστίμου σύμφωνα με την παράγραφο 3.

Παράβαση από τέτοια οντότητα θεωρείται ότι έχει διαπραχθεί εκ προθέσεως εάν δεν υπάρχουν αντικειμενικοί παράγοντες που να αποδεικνύουν ότι η οντότητα ή το διοικητικό όργανο ή τα ανώτερα διευθυντικά στελέχη της ενήργησαν εσκεμμένως προκειμένου να διαπράξουν την παράβαση.

2. Τα πρόστιμα επιβάλλονται σε οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 για τις ακόλουθες παραβάσεις:

α) όταν δεν παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με το άρθρο 34·

β) όταν δεν υποβάλλονται σε γενική έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 35 ή σε επιτόπια επιθεώρηση σύμφωνα με το άρθρο 36·

γ) όταν δεν συμμορφώνονται με την απόφαση που τους απευθύνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 29.

3. Το βασικό ποσό των προστίμων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου είναι ποσοστό του συνολικού ετήσιου καθαρού ύψους του κύκλου εργασιών της επιχείρησης κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, συμπεριλαμβανομένων των ακαθάριστων εσόδων τα οποία αποτελούνται από εισπρακτέους τόκους και εξομοιούμενα έσοδα, έσοδα από μετοχές και άλλους τίτλους μεταβλητής ή σταθερής απόδοσης, και προμήθειες ή τέλη που εισπράττονται σύμφωνα με το άρθρο 316 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ή, στα κράτη μέλη που δεν έχουν ως νόμισμα το ευρώ, η αντίστοιχη αξία στο εθνικό νόμισμα στις 19 Αυγούστου 2014, και βρίσκεται εντός των παρακάτω ορίων:

α) για τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β), το βασικό ποσό ανέρχεται τουλάχιστον στο 0,05 % και δεν υπερβαίνει το 0,15 %·

β) για τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ), το βασικό ποσό ανέρχεται τουλάχιστον στο 0,25 % και δεν υπερβαίνει το 0,5 %.

Για να αποφασιστεί εάν το βασικό ποσό των προστίμων θα πρέπει να οριστεί στο κατώτερο όριο, στην ενδιάμεση τιμή ή στο ανώτερο όριο που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη τον ετήσιο κύκλο εργασιών της συγκεκριμένης οντότητας κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος. Το βασικό ποσό ανέρχεται στο κατώτατο όριο για οντότητες με ετήσιο κύκλο εργασιών μικρότερο του 1 000 000 000 EUR, στην ενδιάμεση τιμή για οντότητες με ετήσιο κύκλο εργασιών μεταξύ 1 000 000 000 EUR και 5 000 000 000 EUR και στο ανώτατο όριο για οντότητες με ετήσιο κύκλο εργασιών άνω των 5 000 000 000 EUR.

4. Τα βασικά ποσά που προβλέπονται στην παράγραφο 3 προσαρμόζονται, αν είναι απαραίτητο, λαμβάνοντας υπόψη τους επιβαρυντικούς ή ελαφρυντικούς παράγοντες που αναφέρονται στις παραγράφους 5 και 6, σύμφωνα με τους σχετικούς συντελεστές που αναφέρονται στην παράγραφο 9.

Οι σχετικοί ελαφρυντικοί συντελεστές εφαρμόζονται έκαστος με τη σειρά του στο βασικό ποσό. Εάν εφαρμόζονται περισσότεροι του ενός ελαφρυντικοί συντελεστές, η διαφορά ανάμεσα στο βασικό ποσό και το ποσό που απορρέει από την εφαρμογή εκάστου επιμέρους ελαφρυντικού συντελεστή αφαιρείται από το βασικό ποσό.

Οι σχετικοί επιβαρυντικοί συντελεστές εφαρμόζονται έκαστος με τη σειρά του στο βασικό ποσό. Εάν εφαρμόζονται περισσότεροι του ενός επιβαρυντικοί συντελεστές, η διαφορά ανάμεσα στο βασικό ποσό και το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή εκάστου επιμέρους επιβαρυντικού συντελεστή προστίθεται στο βασικό ποσό.

5. Όσον αφορά τα πρόστιμα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εφαρμόζονται οι παρακάτω επιβαρυντικοί παράγοντες:

α) η παράβαση έχει διαπραχθεί εκ προθέσεως·

β) η παράβαση έχει διαπραχθεί κατ' επανάληψη·

γ) η παράβαση έχει διαπραχθεί για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών·

δ) η παράβαση έχει αποκαλύψει συστημικές αδυναμίες στην οργάνωση της οντότητας, ιδιαίτερα στις διαδικασίες, τα συστήματά διαχείρισης ή τους εσωτερικούς ελέγχους της·

ε) δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα μετά τον εντοπισμό της παράβασης·

στ) τα ανώτατα διοικητικά στελέχη δεν έχουν συνεργαστεί με το Συμβούλιο Εξυγίανσης στη διεξαγωγή των ερευνών του.

6. Όσον αφορά τα πρόστιμα της παραγράφου 1, εφαρμόζονται οι παρακάτω ελαφρυντικοί παράγοντες:

α) η παράβαση έχει διαπραχθεί για διάστημα μικρότερο των 10 εργάσιμων ημερών·

β) τα ανώτατα διοικητικά στελέχη της οντότητας μπορούν να αποδείξουν ότι έχουν λάβει όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την αποφυγή της παράβασης·

γ) η οντότητα έχει ενημερώσει το Συμβούλιο Εξυγίανσης σχετικά με την παράβαση με ταχύτητα, αποτελεσματικότητα και πληρότητα·

δ) η οντότητα έχει λάβει εθελοντικά μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι παρόμοια παραβίαση δεν θα μπορεί να διαπραχθεί στο μέλλον.

7. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 έως 6, τα πρόστιμα που επιβάλλονται δεν υπερβαίνουν το 1 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της οντότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, όταν η οντότητα έχει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την εν λόγω παράβαση και όταν μπορούν να προσδιοριστούν τα κέρδη που αποκτήθηκαν ή οι ζημίες που αποφεύχθηκαν λόγω της παράβασης, το πρόστιμο είναι τουλάχιστον ίσο προς το εν λόγω οικονομικό όφελος.

Όταν η πράξη ή παράλειψη οντότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 συνιστά περισσότερες από μία εκ των παραβάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, επιβάλλεται μόνο το ανώτερο πρόστιμο που υπολογίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και αφορά μία εκ των εν λόγω παραβάσεων.

8. Στις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από την παράγραφο 2, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να συστήσει στις εθνικές αρχές αξιολόγησης να λάβουν μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την επιβολή κατάλληλων ποινών σύμφωνα με τα άρθρα 110 έως 114 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, καθώς και σύμφωνα με τυχόν σχετικές εθνικές νομοθετικές διατάξεις.

9. Κατά τον υπολογισμό των προστίμων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει τους παρακάτω συντελεστές προσαρμογής σε σχέση με τους επιβαρυντικούς παράγοντες:

α) εάν η παράβαση έχει διαπραχθεί κατ' επανάληψη, για κάθε φορά που έχει επαναληφθεί, εφαρμόζεται πρόσθετος συντελεστής 1,1·

β) εάν η παράβαση έχει διαπραχθεί για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών, εφαρμόζεται συντελεστής 1,5·

γ) εάν η παράβαση έχει αποκαλύψει συστημικές αδυναμίες στην οργάνωση της οντότητας, ιδιαίτερα στις διαδικασίες, τα συστήματα διαχείρισης ή τους εσωτερικούς ελέγχους της, εφαρμόζεται συντελεστής 2,2·

δ) εάν η παράβαση έχει διαπραχθεί εκ προθέσεως, εφαρμόζεται συντελεστής 2·

ε) εάν δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα μετά τον εντοπισμό της παράβασης, εφαρμόζεται συντελεστής 1,7·

στ) εάν τα ανώτατα διοικητικά στελέχη της οντότητας δεν έχουν συνεργαστεί με το Συμβούλιο Εξυγίανσης στη διεξαγωγή των ερευνών του, εφαρμόζεται συντελεστής 1,5.

Κατά τον υπολογισμό των προστίμων, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει τους παρακάτω συντελεστές προσαρμογής σε σχέση με τους ελαφρυντικούς παράγοντες:

α) εάν η παράβαση διεπράχθη για διάστημα μικρότερο των 10 εργάσιμων ημερών, εφαρμόζεται συντελεστής 0,9·

β) εάν τα ανώτατα διοικητικά στελέχη της οντότητας μπορούν να αποδείξουν ότι έχουν λάβει όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την αποφυγή της παράβασης, εφαρμόζεται συντελεστής 0,7·

γ) εάν η οντότητα έχει ενημερώσει το Συμβούλιο Εξυγίανσης σχετικά με την παράβαση με ταχύτητα, αποτελεσματικότητα και πληρότητα, εφαρμόζεται συντελεστής 0,4·

δ) εάν η οντότητα έχει λάβει εθελοντικά μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι παρόμοια παραβίαση δεν θα μπορεί να διαπραχθεί στο μέλλον, εφαρμόζεται συντελεστής 0,6.

Άρθρο 39

Περιοδικές χρηματικές ποινές

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης επιβάλλει με απόφασή του περιοδική χρηματική ποινή όσον αφορά οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 προκειμένου να υποχρεώσει:

α) την εν λόγω οντότητα να συμμορφωθεί με απόφαση που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 34·

β) πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 να παράσχει πλήρεις πληροφορίες οι οποίες έχουν απαιτηθεί με απόφαση που εκδόθηκε σύμφωνα με το ίδιο άρθρο·

γ) πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 να υποβληθεί σε έρευνα και ειδικότερα να παράσχει πλήρη αρχεία, δεδομένα, διαδικασίες ή οιοδήποτε άλλο απαιτούμενο υλικό, καθώς και να συμπληρώσει και να διορθώσει άλλες πληροφορίες που παρέχονται κατά τη διάρκεια έρευνας που έχει κινηθεί με απόφαση που εκδόθηκε σύμφωνα με το ίδιο άρθρο·

δ) πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1 να υποβληθεί σε επιτόπια επιθεώρηση που έχει διαταχθεί με απόφαση που εκδόθηκε σύμφωνα με το ίδιο άρθρο.

2. Η περιοδική χρηματική ποινή είναι αποτελεσματική και αναλογική. Η περιοδική χρηματική ποινή επιβάλλεται σε καθημερινή βάση έως ότου η οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 ή το εμπλεκόμενο πρόσωπο συμμορφωθεί με τις σχετικές αποφάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως δ) του παρόντος άρθρου.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, το ποσό της περιοδικής χρηματικής ποινής ανέρχεται στο 0,1 % του ημερήσιου κύκλου εργασιών κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος. Η περιοδική χρηματική ποινή υπολογίζεται από την ημερομηνία που ορίζεται στην απόφαση με την οποία αυτή επιβάλλεται.

4. Η περιοδική χρηματική ποινή επιβάλλεται για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες μετά την κοινοποίηση της απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Άρθρο 40

Ακρόαση των προσώπων τα οποία αφορά η διαδικασία

1. Πριν τη λήψη οιασδήποτε απόφασης επιβολής προστίμου και/ή περιοδικής χρηματικής ποινής δυνάμει του άρθρου 38 ή 39, το Συμβούλιο Εξυγίανσης παρέχει τη δυνατότητα ακρόασης σχετικά με τα πορίσματά του στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία αφορά η διαδικασία. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θεμελιώνει τις αποφάσεις του μόνο επί πορισμάτων για τα οποία δόθηκε η δυνατότητα σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία αφορά η διαδικασία να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους.

2. Κατά τη διαδικασία διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα υπεράσπισης των φυσικών ή νομικών προσώπων τα οποία αφορά η διαδικασία. Τα πρόσωπα αυτά έχουν δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο του Συμβουλίου Εξυγίανσης, με την επιφύλαξη του έννομου συμφέροντος άλλων προσώπων για την προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου τους. Το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο δεν καλύπτει τις εμπιστευτικές πληροφορίες ή τα εσωτερικής χρήσης προπαρασκευαστικά έγγραφα του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Άρθρο 41

Κοινοποίηση, φύση, επιβολή και κατανομή των προστίμων και των περιοδικών χρηματικών ποινών

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δημοσιοποιεί τις αποφάσεις για την επιβολή ποινών που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 και στο άρθρο 39 παράγραφος 1, εκτός αν η εν λόγω κοινοποίηση θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την εξυγίανση της οικείας οντότητας. Η δημοσιοποίηση είναι ανώνυμη στις παρακάτω περιπτώσεις:

α) όταν οι δημοσιοποιούμενες πληροφορίες περιλαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και, μετά από υποχρεωτική προηγούμενη εκτίμηση, η δημοσιοποίηση των δεδομένων αυτών κρίνεται δυσανάλογη·

β) όταν η δημοσιοποίηση θα έθετε σε κίνδυνο τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή διεξαγόμενη ποινική έρευνα·

γ) όταν η δημοσιοποίηση θα προξενούσε, στον βαθμό που μπορεί αυτό να προσδιοριστεί, δυσανάλογη ζημία στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που εμπλέκονται στη διαδικασία.

Εναλλακτικά, στις περιπτώσεις αυτές, η δημοσιοποίηση των σχετικών δεδομένων μπορεί να αναβληθεί για εύλογο χρονικό διάστημα, εφόσον μπορεί να προβλεφθεί ότι οι λόγοι της ανώνυμης δημοσιοποίησης θα εκλείψουν εντός αυτού του χρονικού διαστήματος.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενημερώνει την ΕΑΤ σχετικά με όλα τα πρόστιμα και τις χρηματικές ποινές που αυτό επιβάλλει δυνάμει των άρθρων 38 και 39 και παρέχει πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση των προσφυγών και τα αποτελέσματά τους.

2. Τα πρόστιμα και οι περιοδικές χρηματικές ποινές που επιβάλλονται σύμφωνα με τα άρθρα 38 και 39 είναι διοικητικής φύσης.

3. Τα πρόστιμα και οι περιοδικές χρηματικές ποινές που επιβάλλονται σύμφωνα με τα άρθρα 38 και 39 είναι εκτελεστά.

Η αναγκαστική εκτέλεση διέπεται από τους εφαρμοστέους διαδικαστικούς κανόνες που ισχύουν στο συμμετέχον κράτος μέλος όπου λαμβάνει χώρα η εκτέλεση. Ο εκτελεστήριος τύπος προσάπτεται στην απόφαση, χωρίς καμία άλλη διατύπωση πέραν της επαλήθευσης της γνησιότητας της απόφασης, από την αρχή που ορίζει η κυβέρνηση εκάστου συμμετέχοντος κράτους μέλους για τον σκοπό αυτό και την οποία γνωστοποιεί στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στο Δικαστήριο.

Όταν οι εν λόγω τυπικές διαδικασίες έχουν ολοκληρωθεί κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου, αυτός δύναται να προχωρήσει στην αναγκαστική εκτέλεση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, αποτεινόμενος απευθείας στον αρμόδιο φορέα.

Η αναγκαστική εκτέλεση αναστέλλεται μόνο με απόφαση του Δικαστηρίου. Ωστόσο, τα δικαστήρια του οικείου συμμετέχοντος κράτους μέλους έχουν δικαιοδοσία επί καταγγελιών για παράτυπη εκτέλεση της απόφασης.

4. Τα ποσά των προστίμων και των περιοδικών χρηματικών ποινών διατίθενται στο Ταμείο.

ΜΕΡΟΣ III

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

ΤΙΤΛΟΣ I

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 42

Νομικό καθεστώς

1. Ιδρύεται Συμβούλιο Εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι οργανισμός της Ένωσης με ειδική δομή αντίστοιχη με τα καθήκοντά του. Διαθέτει νομική προσωπικότητα.

2. Σε κάθε κράτος μέλος το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαθέτει την ευρύτερη νομική ικανότητα που αναγνωρίζεται σε νομικά πρόσωπα με βάση την εθνική νομοθεσία. Μπορεί, ειδικότερα, να αποκτά ή να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία και να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκπροσωπείται από τον πρόεδρό του.

Άρθρο 43

Σύνθεση

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαρτίζεται από:

α) τον πρόεδρο που διορίζεται κατά το άρθρο 56·

β) τέσσερα ακόμη μέλη πλήρους απασχόλησης που διορίζονται κατά το άρθρο 56·

γ) ένα μέλος που διορίζεται από κάθε συμμετέχον κράτος μέλος, το οποίο εκπροσωπεί τις εθνικές του αρχές εξυγίανσης.

2. Κάθε μέλος, συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου, διαθέτει μία ψήφο.

3. Η Επιτροπή και η ΕΚΤ ορίζουν η καθεμία έναν εκπρόσωπο που έχει δικαίωμα συμμετοχής στις συνεδριάσεις των εκτελεστικών συνόδων και των συνόδων ολομέλειας ως μόνιμος παρατηρητής.

Οι εκπρόσωποι της Επιτροπής και της ΕΚΤ έχουν δικαίωμα συμμετοχής στις συζητήσεις και έχουν πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα.

4. Σε περίπτωση που σε ένα συμμετέχον κράτος μέλος υπάρχουν περισσότερες από μία εθνικές αρχές εξυγίανσης, επιτρέπεται η συμμετοχή δεύτερου εκπροσώπου ως παρατηρητή χωρίς δικαιώματα ψήφου.

5. Η διοικητική και διαχειριστική δομή του Συμβουλίου Εξυγίανσης περιλαμβάνει:

α) σύνοδο ολομέλειας του Συμβουλίου Εξυγίανσης, η οποία εκτελεί τα καθήκοντα που προβλέπονται στο άρθρο 50·

β) εκτελεστική σύνοδο του Συμβουλίου Εξυγίανσης, η οποία εκτελεί τα καθήκοντα που προβλέπονται στο άρθρο 54·

γ) πρόεδρο, ο οποίος εκτελεί τα καθήκοντα που προβλέπονται στο άρθρο 56·

δ) γραμματεία, η οποία παρέχει την αναγκαία διοικητική και τεχνική υποστήριξη κατά την εκτέλεση όλων καθηκόντων που ανατίθενται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Άρθρο 44

Συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενεργεί σε συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο, και ιδίως με τις αποφάσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 45

Υποχρέωση λογοδοσίας

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 8.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στα εθνικά κοινοβούλια των συμμετεχόντων κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 46, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό. Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, η εν λόγω έκθεση δημοσιεύεται στον ιστότοπο του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

3. Ο πρόεδρος παρουσιάζει δημοσίως την εν λόγω έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

4. Κατόπιν αιτήσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο πρόεδρος συμμετέχει σε ακρόαση της αρμόδιας επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων εξυγίανσης από το Συμβούλιο Εξυγίανσης. Πραγματοποιείται ακρόαση τουλάχιστον ετησίως.

5. Ο πρόεδρος μπορεί να διατυπώσει την άποψή του ενώπιον του Συμβουλίου, κατόπιν αιτήσεως του τελευταίου, όσον αφορά την εκτέλεση των καθηκόντων εξυγίανσης από το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

6. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαντά προφορικώς ή γραπτώς στις ερωτήσεις που του απευθύνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο, σύμφωνα με τις δικές του διαδικασίες και οπωσδήποτε εντός πέντε εβδομάδων από την παραλαβή της ερώτησης.

7. Κατόπιν αιτήσεως, ο πρόεδρος πραγματοποιεί, κεκλεισμένων των θυρών, εμπιστευτικές προφορικές συζητήσεις με τον πρόεδρο και τους αντιπροέδρους της αρμόδιας επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εάν οι εν λόγω συζητήσεις απαιτούνται για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου βάσει της ΣΛΕΕ. Μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Εξυγίανσης συνάπτεται συμφωνία για τις λεπτομέρειες της διοργάνωσης των συζητήσεων αυτών, ώστε να εξασφαλίζεται πλήρως η εμπιστευτικότητα σύμφωνα με τις υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας που επιβάλλονται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης από τον παρόντα κανονισμό και στις περιπτώσεις που αυτό ενεργεί ως εθνική αρχή εξυγίανσης δυνάμει της σχετικής νομοθεσίας της Ένωσης.

8. Κατά τη διάρκεια ερευνών από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνεργάζεται με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με την επιφύλαξη της ΣΛΕΕ και των κανονισμών που αναφέρονται στο άρθρο 226 αυτής. Εντός έξι μηνών από τον διορισμό του προέδρου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνάπτουν τους κατάλληλους διακανονισμούς σχετικά με τις πρακτικές λεπτομέρειες που αφορούν την άσκηση της δημοκρατικής λογοδοσίας και της εποπτείας κατά την άσκηση των καθηκόντων που ανατίθενται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης με τον παρόντα κανονισμό. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 226 ΣΛΕΕ, οι διακανονισμοί αυτοί καλύπτουν, μεταξύ

άλλων, την πρόσβαση στις πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων σχετικά με τον χειρισμό και την προστασία διαβαθμισμένων πληροφοριών ή άλλων πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, τη συνεργασία σε ακροάσεις, όπως αναφέρεται στο άρθρο 45 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού, προφορικές συζητήσεις εμπιστευτικού χαρακτήρα, εκθέσεις, απαντήσεις σε ερωτήσεις, έρευνες, καθώς και την ενημέρωση για τη διαδικασία επιλογής του προέδρου, του αντιπροέδρου και των τεσσάρων μελών που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 46

Εθνικά κοινοβούλια

1. Λόγω των ειδικών καθηκόντων που ανατίθενται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού, τα εθνικά κοινοβούλια των συμμετεχόντων κρατών μελών, με δικές τους διαδικασίες, μπορούν να ζητούν από το Συμβούλιο Εξυγίανσης να απαντήσει και το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι υποχρεωμένο να χορηγήσει γραπτή απάντηση σε τυχόν παρατηρήσεις ή ερωτήματα που του υποβάλλουν σχετικά με τα καθήκοντα που ανατίθενται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης με τον παρόντα κανονισμό.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, όταν υποβάλλει την έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 45 παράγραφος 2, ταυτοχρόνως διαβιβάζει άμεσα την εν λόγω έκθεση στα εθνικά κοινοβούλια των συμμετεχόντων κρατών μελών. Τα εθνικά κοινοβούλια μπορούν να απευθύνουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης τις αιτιολογημένες παρατηρήσεις τους όσον αφορά την εν λόγω έκθεση. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαντά προφορικώς ή γραπτώς στις τυχόν παρατηρήσεις ή ερωτήσεις που του απευθύνονται από τα εθνικά κοινοβούλια των συμμετεχόντων κρατών μελών, σύμφωνα με τις δικές του διαδικασίες.

3. Το εθνικό κοινοβούλιο ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους μπορεί να καλέσει τον πρόεδρο να συμμετάσχει σε ανταλλαγή απόψεων με αντικείμενο την εξυγίανση των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 στο εν λόγω κράτος μέλος από κοινού με εκπρόσωπο της εθνικής αρχής εξυγίανσης. Ο πρόεδρος υποχρεούται να δεχθεί την πρόσκληση αυτή.

4. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την υποχρέωση λογοδοσίας των εθνικών αρχών εξυγίανσης ενώπιον των εθνικών κοινοβουλίων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο για την εκτέλεση καθηκόντων που δεν ανατίθενται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο ή την Επιτροπή με τον παρόντα κανονισμό και για την άσκηση των δραστηριοτήτων που πραγματοποιούνται από αυτές σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3.

Άρθρο 47

Ανεξαρτησία

1. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τους ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης ενεργούν ανεξάρτητα και σύμφωνα με το γενικό συμφέρον.

2. Ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) εκτελούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Ενεργούν ανεξάρτητα και αντικειμενικά προς το συμφέρον της Ένωσης συνολικά και δεν επιτρέπεται να ζητούν ούτε να δέχονται οδηγίες από τα θεσμικά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, από την κυβέρνηση οποιουδήποτε κράτους μέλους ή από οποιονδήποτε άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα.

Στις συζητήσεις και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο του Συμβουλίου Εξυγίανσης εκφράζουν τη γνώμη τους και ψηφίζουν ανεξάρτητα.

3. Ούτε τα κράτη μέλη, τα θεσμικά όργανα ή οι οργανισμοί της Ένωσης ούτε κανένας άλλος δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας επιδιώκουν να επηρεάσουν τον πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο ή τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

4. Σύμφωνα με τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων που θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68 του Συμβουλίου ([1]) (κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης) και μνημονεύεται στο άρθρο 87 παράγραφος 6, ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β), μετά την έξοδό τους από την υπηρεσία, εξακολουθούν να δεσμεύονται από την υποχρέωση να συμπεριφέρονται με ακεραιότητα και διακριτικότητα σε σχέση με την αποδοχή ορισμένων θέσεων ή ευεργετημάτων.

Άρθρο 48

Έδρα

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει την έδρα του στις Βρυξέλλες, στο Βέλγιο.

([1]) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής (ΕΕ L 56 της 4.3.1968, σ. 1).

ΤΙΤΛΟΣ II

ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 49

Συμμετοχή στις συνόδους ολομέλειας

Όλα τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 συμμετέχουν στις συνόδους της ολομέλειας.

Άρθρο 50

Καθήκοντα

1. Κατά τη σύνοδο ολομέλειας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης:

α) εγκρίνει, έως τις 30 Νοεμβρίου κάθε έτους, το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του για το επόμενο έτος, με βάση σχέδιο που υποβάλλει ο πρόεδρος και το διαβιβάζει προς ενημέρωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στην ΕΚΤ·

β) εγκρίνει και παρακολουθεί τον ετήσιο προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 2, εγκρίνει τους τελικούς λογαριασμούς του Συμβουλίου Εξυγίανσης και χορηγεί απαλλαγή στον πρόεδρο σύμφωνα με το άρθρο 63 παράγραφοι 4 και 8·

γ) με την επιφύλαξη της διαδικασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1α αποφασίζει σχετικά με τη χρήση του Ταμείου, εάν η στήριξη από το Ταμείο η οποία απαιτείται στη συγκεκριμένη δράση εξυγίανσης υπερβαίνει το όριο των 5 000 000 000 EUR για το οποίο η στάθμιση της στήριξης ρευστότητας ισούται με 0,5·

δ) εάν η καθαρή σωρευτική χρήση του Ταμείου κατά το αμέσως προηγούμενο 12μηνο έχει φτάσει το όριο των 5 000 000 000 EUR, αξιολογεί την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης, ιδίως της χρήσης του Ταμείου, και παράσχει καθοδήγηση την οποία η εκτελεστική σύνοδος ακολουθεί κατά τις επόμενες αποφάσεις εξυγίανσης, ιδίως, διαφοροποιώντας, εφόσον ενδείκνυται, τη ρευστότητα από άλλες μορφές στήριξης·

ε) αποφασίζει σχετικά με την ανάγκη για συγκέντρωση έκτακτων εκ των υστέρων εισφορών σύμφωνα με το άρθρο 71, σχετικά με τον εκούσιο δανεισμό μεταξύ χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σύμφωνα με το άρθρο 72, σχετικά με τα εναλλακτικά μέσα χρηματοδότησης σύμφωνα με τα άρθρα 73 και 74, και σχετικά με την αλληλέγγυα χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σύμφωνα με το άρθρο 78, που περιλαμβάνουν στήριξη από το Ταμείο η οποία υπερβαίνει το όριο που αναφέρεται στο στοιχείο γ) της παρούσας παραγράφου·

στ) αποφασίζει σχετικά με τις επενδύσεις σύμφωνα με το άρθρο 75·

ζ) εγκρίνει την ετήσια έκθεση πεπραγμένων σχετικά με τις δραστηριότητες του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 45, η οποία περιέχει λεπτομερείς εξηγήσεις για την εκτέλεση του προϋπολογισμού·

η) θεσπίζει τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 64·

θ) εγκρίνει στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης, ανάλογη προς τους κινδύνους απάτης, λαμβάνοντας υπόψη το κόστος και τα οφέλη των μέτρων που θα εφαρμοστούν·

ι) θεσπίζει κανόνες για την πρόληψη και τη διαχείριση συγκρούσεων συμφερόντων στις οποίες εμπλέκονται τα μέλη του·

ια) εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό του, καθώς και εκείνον που εφαρμόζεται για το Συμβούλιο Εξυγίανσης στην εκτελεστική συνοδό του·

ιβ) σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, ασκεί, όσον αφορά το προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης, τις εξουσίες οι οποίες ανατίθενται στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, δυνάμει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και στην αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή, δυνάμει του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68 του Συμβουλίου (καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό), (εξουσίες της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής)·

ιγ) εκδίδει κατάλληλους εκτελεστικούς κανόνες για την εφαρμογή του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, σύμφωνα με το άρθρο 110 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων·

ιδ) διορίζει υπόλογο, δυνάμει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, ο οποίος λειτουργεί υπό καθεστώς ανεξαρτησίας κατά την άσκηση των καθηκόντων του·

ιε) μεριμνά για τη δέουσα συνέχεια στα πορίσματα και στις συστάσεις που προκύπτουν από τις διάφορες εσωτερικές ή εξωτερικές εκθέσεις ελέγχου και αξιολογήσεις, καθώς και από τις έρευνες της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)·

ιστ) λαμβάνει όλες τις αποφάσεις σχετικά με τη δημιουργία και, εφόσον χρειάζεται, την τροποποίηση των εσωτερικών δομών του Συμβουλίου Εξυγίανσης·

ιζ) εγκρίνει το πλαίσιο που αναφέρεται στο άρθρο 31 παράγραφος 1 για την οργάνωση των πρακτικών λεπτομερειών για τη συνεργασία με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης.

2. Η σύνοδος ολομέλειας του Συμβουλίου Εξυγίανσης, όταν λαμβάνει αποφάσεις, ενεργεί σύμφωνα με τους στόχους των άρθρων 6 και 14.

Για τους σκοπούς του στοιχείου γ) της παραγράφου 1, το σχέδιο εξυγίανσης που καταρτίζει ο πρόεδρος λογίζεται ως εγκριθέν, εκτός και εάν, εντός τριών ωρών από την υποβολή του σχεδίου από την εκτελεστική σύνοδο στη σύνοδο ολομέλειας, τουλάχιστον ένα μέλος της συνόδου ολομέλειας συγκαλέσει συνεδρίαση της συνόδου ολομέλειας. Στην τελευταία περίπτωση λαμβάνεται απόφαση σχετικά με το σχέδιο εξυγίανσης από τη σύνοδο ολομέλειας.

3. Κατά τη σύνοδο ολομέλειας, το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 110 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, απόφαση, βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και του άρθρου 6 του καθεστώτος λοιπού προσωπικού, με την οποία αναθέτει στον πρόεδρο τις σχετικές εξουσίες της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής και καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η ανάθεση εξουσιών μπορεί να ανασταλεί. Ο πρόεδρος έχει το δικαίωμα να μεταβιβάζει περαιτέρω τις εξουσίες αυτές.

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειας μπορεί, όταν το επιβάλλουν εξαιρετικές περιστάσεις, να αποφασίσει να αναστείλει προσωρινά την ανάθεση στον πρόεδρο των εξουσιών της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής και οποιαδήποτε περαιτέρω μεταβίβαση εξουσιών και να τις ασκεί το ίδιο ή να τις αναθέσει σε ένα από τα μέλη του ή σε άλλο μέλος του προσωπικού πλην του προέδρου.

Άρθρο 51

Συνεδρίαση της συνόδου ολομέλειας του Συμβουλίου Εξυγίανσης

1. Ο πρόεδρος συγκαλεί συνεδριάσεις της συνόδου ολομέλειας του Συμβουλίου Εξυγίανσης και προεδρεύει των συνεδριάσεων αυτών σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 2 στοιχείο α).

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης πραγματοποιεί ετησίως τουλάχιστον δύο τακτικές συνεδριάσεις της συνόδου ολομελείας. Επιπλέον, συνέρχεται με πρωτοβουλία του προέδρου ή εφόσον το ζητήσει το ένα τρίτο των μελών του. Ο εκπρόσωπος της Επιτροπής δύναται να ζητήσει από τον πρόεδρο να συγκαλέσει συνεδρίαση της συνόδου ολομέλειας του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Ο πρόεδρος, σε περίπτωση που δεν συγκαλέσει εγκαίρως συνεδρίαση, εκθέτει γραπτώς τους σχετικούς λόγους.

3. Κατά περίπτωση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να προσκαλεί παρατηρητές, πέραν εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 3, να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της συνόδου ολομέλειάς του σε βάσηad hoc, συμπεριλαμβανομένου ενός εκπροσώπου της ΕΑΤ.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης παρέχει υπηρεσίες γραμματείας στη σύνοδο ολομέλειας του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Άρθρο 52

Γενικές διατάξεις σχετικά με τη διαδικασία λήψης αποφάσεων

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στη σύνοδο ολομέλειας, λαμβάνει τις αποφάσεις του με απλή πλειοψηφία των μελών του, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στον παρόντα κανονισμό. Κάθε ψηφίζον μέλος διαθέτει μία ψήφο. Σε περίπτωση ισοψηφίας, υπερισχύει η ψήφος του προέδρου.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, οι αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ), καθώς και εκείνες που σχετίζονται με την αλληλέγγυα χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σύμφωνα με το άρθρο 78, οι οποίες αφορούν χρήση χρηματοδοτικών μέσων που δεν υπερβαίνουν όσα είναι διαθέσιμα στο Ταμείο, λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία των μελών του Συμβουλίου Εξυγίανσης, και αντιπροσωπεύουν το 30 % των εισφορών. Κάθε ψηφίζον μέλος διαθέτει μία ψήφο. Σε περίπτωση ισοψηφίας, υπερισχύει η ψήφος του προέδρου.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, οι αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 1 και συνεπάγονται τη συγκέντρωση εκ των υστέρων εισφορών κατά το άρθρο 71, σχετικά με τον εκούσιο δανεισμό μεταξύ χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σύμφωνα με το άρθρο 72, τα εναλλακτικά μέσα χρηματοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 73 και το άρθρο 74, καθώς και την αλληλέγγυα χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σύμφωνα με το άρθρο 78, εφόσον αφορούν τη χρήση χρηματοδοτικών μέσων πέραν των διαθέσιμων στο Ταμείο, λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών του Συμβουλίου Εξυγίανσης, που αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 50 % των εισφορών, κατά τη διάρκεια της οκταετούς μεταβατικής περιόδου έως την πλήρη αμοιβαιοποίηση του Ταμείου, και στη συνέχεια λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών του Συμβουλίου Εξυγίανσης, που αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 30 % των εισφορών. Κάθε ψηφίζον μέλος διαθέτει μία ψήφο. Σε περίπτωση ισοψηφίας, υπερισχύει η ψήφος του προέδρου.

4. Το Συμβούλιο εγκρίνει και δημοσιοποιεί τον εσωτερικό κανονισμό του. Ο εσωτερικός κανονισμός καθορίζει τις λεπτομερέστερες ρυθμίσεις για τις ψηφοφορίες, ιδίως όσον αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένα μέλος μπορεί να ενεργεί για λογαριασμό άλλου, καθώς και τους κανόνες περί απαρτίας, κατά περίπτωση.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 53

Συμμετοχή στις εκτελεστικές συνόδους

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης στην εκτελεστική σύνοδό του αποτελείται από τον πρόεδρο και τα τέσσερα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β). Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική σύνοδό του, συνέρχεται όσο συχνά κρίνεται αναγκαίο.

Οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης στην εκτελεστική σύνοδό του συγκαλούνται από τον πρόεδρο με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε μέλους του και διεξάγονται υπό την προεδρία του προέδρου.

Κατά περίπτωση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να προσκαλεί στην εκτελεστική συνοδό του παρατηρητές, πέραν εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 3, συμπεριλαμβανομένου ενός εκπροσώπου της ΕΑΤ, και προσκαλεί εθνικές αρχές εξυγίανσης μη συμμετεχόντων κρατών μελών, όταν συσκέπτεται για όμιλο που έχει θυγατρικές ή σημαντικά υποκαταστήματα στα εν λόγω μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, να συμμετάσχουν στις συνεδριάσεις του. Η συμμετοχή γίνεται σε βάση ad hoc.

2. Σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4, τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο γ) συμμετέχουν στις εκτελεστικές συνόδους του Συμβουλίου.

3. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης συσκέπτεται για οντότητα αναφερόμενη στο άρθρο 2 ή για όμιλο οντοτήτων εγκατεστημένο σε ένα μόνο συμμετέχον κράτος μέλος, το μέλος που έχει διοριστεί από το εν λόγω κράτος μέλος συμμετέχει επίσης στις συσκέψεις και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και εφαρμόζονται οι κανόνες που ορίζονται στο άρθρο 55 παράγραφος 1.

4. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης συσκέπτεται για έναν διασυνοριακό όμιλο, το μέλος που έχει διοριστεί από το κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, καθώς και τα μέλη που έχουν διοριστεί από τα κράτη μέλη, στα οποία είναι εγκατεστημένη μια θυγατρική ή μια οντότητα που καλύπτεται από ενοποιημένη εποπτεία, συμμετέχουν επίσης στις συσκέψεις και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και εφαρμόζονται οι κανόνες που ορίζονται στο άρθρο 55 παράγραφος 2.

5. Τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) εξασφαλίζουν τη συνέπεια, καταλληλότητα και αναλογικότητα των αποφάσεων και δράσεων εξυγίανσης, ιδίως όσον αφορά τη χρήση του Ταμείου, οι οποίες συμφωνούνται στο πλαίσιο εκτελεστικών συνόδων του Συμβουλίου που πραγματοποιούνται με διαφορετική σύνθεση.

Άρθρο 54

Καθήκοντα

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική σύνοδό του:

α) προετοιμάζει όλες τις αποφάσεις που θεσπίζονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης στη σύνοδο της ολομέλειάς του·

β) λαμβάνει όλες τις αποφάσεις για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στον παρόντα κανονισμό.

2. Στα καθήκοντα που εκτελεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου περιλαμβάνονται:

α) η προετοιμασία, αξιολόγηση και έγκριση σχεδίων εξυγίανσης για οντότητες και ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 2, καθώς και για οντότητες και ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή αυτών των παραγράφων, σύμφωνα με τα άρθρα 8, 10 και 11·

β) η εφαρμογή απλουστευμένων υποχρεώσεων για ορισμένες οντότητες και ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 2, καθώς και για οντότητες και ομίλους του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή αυτών των παραγράφων, σύμφωνα με το άρθρο 11·

γ) ο καθορισμός της ελάχιστης απαίτησης για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις που πρέπει να διατηρούν ανά πάσα στιγμή σύμφωνα με το άρθρο 12 οι οντότητες και οι όμιλοι του άρθρου 7 παράγραφος 2, καθώς και οι οντότητες και οι όμιλοι του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) και παράγραφος 5, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή αυτών των παραγράφων·

δ) η παροχή στην Επιτροπή, το συντομότερο δυνατόν, σχεδίου εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 18 το οποίο θα συνοδεύεται από όλες τις σχετικές πληροφορίες που επιτρέπουν εγκαίρως στην Επιτροπή να αξιολογεί και να αποφασίζει ή, κατά περίπτωση, να προτείνει απόφαση στο Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 7·

ε) η λήψη απόφασης σχετικά με το μέρος ΙΙ του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης για το Ταμείο, σύμφωνα με το άρθρο 60.

3. Εφόσον αυτό απαιτείται, σε επείγουσες περιπτώσεις, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική του σύνοδο, μπορεί να λαμβάνει ορισμένες προσωρινές αποφάσεις εξ ονόματος του Συμβουλίου Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειας, ιδίως για θέματα διοικητικής διαχείρισης, μεταξύ άλλων και για θέματα προϋπολογισμού.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική σύνοδό του, ενημερώνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειάς του σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνει σχετικά με την εξυγίανση.

Άρθρο 55

Λήψη αποφάσεων

1. Όταν συσκέπτονται για μεμονωμένη οντότητα ή για όμιλο εγκατεστημένο σε ένα μόνο συμμετέχον κράτος μέλος, εφόσον το σύνολο των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 53 παράγραφοι 1 και 3 δεν είναι σε θέση να λάβει κοινή απόφαση με συναίνεση εντός της προθεσμίας που έχει ορίσει ο πρόεδρος, ο πρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) λαμβάνουν απόφαση με απλή πλειοψηφία.

2. Όταν συσκέπτονται για έναν διασυνοριακό όμιλο, εφόσον το σύνολο των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 53 παράγραφοι 1 και 4 δεν είναι σε θέση να λάβει κοινή απόφαση με συναίνεση εντός της προθεσμίας που έχει ορίσει ο πρόεδρος, ο πρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) λαμβάνουν απόφαση με απλή πλειοψηφία.

3. Σε περίπτωση ισοψηφίας, υπερισχύει η ψήφος του προέδρου.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Άρθρο 56

Διορισμός και καθήκοντα

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης προεδρεύεται από πρόεδρο πλήρους απασχόλησης.

2. Ο πρόεδρος είναι επιφορτισμένος με τα εξής καθήκοντα:

α) προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου Εξυγίανσης, κατά τις συνόδους ολομέλειας και κατά τις εκτελεστικές συνόδους, καθώς και σύγκληση και διεξαγωγή των συνεδριάσεών του υπό την προεδρία του·

β) όλα τα θέματα προσωπικού·

γ) θέματα που αφορούν την τρέχουσα διαχείριση·

δ) κατάρτιση σχεδίου προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 και εκτέλεση του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 63·

ε) διοίκηση του Συμβουλίου Εξυγίανσης·

στ) υλοποίηση του ετήσιου προγράμματος εργασίας του Συμβουλίου εξυγίανσης·

ζ) σύνταξη, ετησίως, σχεδίου της αναφερόμενης στο άρθρο 45 ετήσιας έκθεσης, το οποίο περιλαμβάνει μία ενότητα για τις δραστηριότητες εξυγίανσης του Συμβουλίου Εξυγίανσης και μία για τα οικονομικά και διοικητικά θέματα.

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που ορίζονται στο παρόν άρθρο ο πρόεδρος επικουρείται από ειδικό προσωπικό.

3. Ο πρόεδρος επικουρείται από αντιπρόεδρο.

Ο αντιπρόεδρος ασκεί τα καθήκοντα του προέδρουκατά την απουσία του ή σε περίπτωση εύλογου κωλύματος, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

4. Ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) διορίζονται με κριτήριο τα προσόντα, τις ικανότητες, τις γνώσεις για τραπεζικά και χρηματοπιστωτικά θέματα, καθώς και την πείρα σχετικά με την εποπτεία και ρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα και σχετικά με την εξυγίανση των τραπεζών. Ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) επιλέγονται με βάση ανοικτή διαδικασία επιλογής που σέβεται τις αρχές τις ισόρροπης εκπροσώπησης των φύλων, της πείρας και των προσόντων. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώνονται εγκαίρως και δεόντως σε κάθε στάδιο της διαδικασίας.

5. Η θητεία του προέδρου, του αντιπροέδρου και των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) διαρκεί πέντε έτη. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου, η θητεία αυτή δεν μπορεί να ανανεωθεί.

Ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) δεν κατέχουν αξιώματα σε εθνικό, ενωσιακό ή διεθνές επίπεδο.

6. Μετά από ακρόαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης, στη σύνοδο ολομέλειάς του, η Επιτροπή διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πίνακα των επικρατέστερων υποψηφίων για τις θέσεις του προέδρου, του αντιπροέδρου και των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) και ενημερώνει το Συμβούλιο σχετικά με τον πίνακα αυτό.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, για τον διορισμό των πρώτων μελών του Συμβουλίου Εξυγίανσης μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή διαβιβάζει τον πίνακα των επικρατέστερων υποψηφίων χωρίς να έχει προηγηθεί ακρόαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Η Επιτροπή υποβάλλει προς έγκριση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρόταση για τον διορισμό του προέδρου, του αντιπροέδρου και των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β). Μετά την έγκριση της πρότασης, το Συμβούλιο εκδίδει εκτελεστική απόφαση για το διορισμό του προέδρου, του αντιπροέδρου και των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β). Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

7. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 5, η θητεία του πρώτου προέδρου που διορίζεται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού είναι τριετής. Η θητεία αυτή μπορεί να ανανεωθεί μία φορά για διάστημα πέντε ετών. Ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους έως τον διορισμό των διαδόχων τους.

8. Ο πρόεδρος του οποίου η θητεία έχει παραταθεί δεν συμμετέχει σε άλλη διαδικασία επιλογής για την ίδια θέση στο τέλος της συνολικής περιόδου.

9. Εάν ο πρόεδρος ή ο αντιπρόεδρος ή κάποιο από τα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του ή εάν έχει κριθεί ένοχος σοβαρού παραπτώματος, το Συμβούλιο μπορεί, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής που έχει εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να εκδώσει εκτελεστική απόφαση για την παύση του προέδρου από τα καθήκοντά του. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Για τους σκοπούς αυτούς, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο μπορεί να ενημερώνει την Επιτροπή ότι θεωρεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την απαλλαγή του προέδρου, του αντιπροέδρου ή των μελών που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) από τα καθήκοντά τους και η Επιτροπή ανταποκρίνεται στην ενημέρωση αυτή.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 57

Πόροι

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αναλαμβάνει να διαθέσει τους αναγκαίους χρηματικούς και ανθρώπινους πόρους για την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό.

2. Η χρηματοδότηση του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης ή των δράσεων εξυγίανσης αυτού δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν συνιστά σε καμία περίπτωση δημοσιονομική ευθύνη των κρατών μελών.

Άρθρο 58

Προϋπολογισμός

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαθέτει αυτόνομο προϋπολογισμό που δεν αποτελεί μέρος του προϋπολογισμού της Ένωσης. Για κάθε οικονομικό έτος, που αντιστοιχεί στο ημερολογιακό έτος, καταρτίζονται και εγγράφονται στον προϋπολογισμό του προβλέψεις για όλα τα έσοδα και τις δαπάνες του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

2. Ο προϋπολογισμός του Συμβουλίου Εξυγίανσης πρέπει να είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έσοδα και τις δαπάνες.

3. Ο προϋπολογισμός απαρτίζεται από δύο μέρη: το μέρος Ι για τη διοίκηση του Συμβουλίου Εξυγίανσης και το μέρος ΙΙ για το Ταμείο.

Άρθρο 59

Μέρος Ι του προϋπολογισμού για τη διοίκηση του Συμβουλίου Εξυγίανσης

1. Τα έσοδα του μέρους Ι του προϋπολογισμού προέρχονται από τις ετήσιες εισφορές που είναι αναγκαίες για την κάλυψη των ετήσιων εκτιμώμενων διοικητικών δαπανών.

2. Οι δαπάνες του μέρους Ι του προϋπολογισμού περιλαμβάνουν, τουλάχιστον, τις δαπάνες προσωπικού, τις αμοιβές, τις διοικητικές δαπάνες, τις δαπάνες υποδομής, τις δαπάνες επαγγελματικής επιμόρφωσης και τις λειτουργικές δαπάνες.

3. Το παρόν άρθρο δεν θίγει το δικαίωμα των εθνικών αρχών εξυγίανσης να επιβάλλουν τέλη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, για τα είδη διοικητικών δαπανών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, περιλαμβανομένων των δαπανών που απορρέουν από τη συνεργασία τους με το Συμβούλιο Εξυγίανσης και την παροχή συνδρομής προς αυτό.

Άρθρο 60

Μέρος ΙΙ του προϋπολογισμού για το Ταμείο

1. Τα έσοδα του μέρους ΙΙ του προϋπολογισμού περιλαμβάνουν ιδίως τα ακόλουθα:

α) εισφορές που καταβάλλονται από τα ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 4 και τα άρθρα 69, 70 και 71·

β) δάνεια που λαμβάνονται από άλλες χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 1·

γ) δάνεια που λαμβάνονται από χρηματοοικονομικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, σύμφωνα με το άρθρα 73 και 74·

δ) αποδόσεις από τις πραγματοποιηθείσες επενδύσεις των ποσών που έχει στην κατοχή του το Ταμείο σύμφωνα με το άρθρο 75·

ε) κάθε μέρος των δαπανών που προκύπτουν για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 76 οι οποίες ανακτώνται κατά τη διαδικασία εξυγίανσης.

2. Οι δαπάνες του μέρους ΙΙ του προϋπολογισμού περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) δαπάνες για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 76·

β) επενδύσεις σύμφωνα με το άρθρο 75·

γ) τόκους που καταβάλλονται για τα δάνεια που έχουν ληφθεί από άλλες χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 1·

δ) τόκους που καταβάλλονται για τα δάνεια που έχουν ληφθεί από χρηματοοικονομικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, σύμφωνα με τα άρθρα 73 και 74.

Άρθρο 61

Κατάρτιση και εκτέλεση του προϋπολογισμού

1. Έως τις 15 Φεβρουαρίου κάθε έτους, ο πρόεδρος καταρτίζει σχέδιο προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης, στο οποίο περιλαμβάνονται κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών του Συμβουλίου Εξυγίανσης για το επόμενο οικονομικό έτος και το οργανόγραμμα, και το υποβάλλει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης προς έγκριση.

2. Έως τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, το Συμβούλιο Εξυγίανσης στη σύνοδο της ολομέλειας προσαρμόζει, κατά περίπτωση, το σχέδιο που υπέβαλε ο πρόεδρος και εγκρίνει τον τελικό προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης μαζί με το οργανόγραμμα.

Άρθρο 62

Εσωτερικός έλεγχος και άλλοι έλεγχοι

1. Στο Συμβούλιο Εξυγίανσης δημιουργείται σύστημα εσωτερικού ελέγχου, ο οποίος πρέπει να διενεργείται τηρώντας τα σχετικά διεθνή πρότυπα. Ο εσωτερικός ελεγκτής, που διορίζεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, είναι υπεύθυνος έναντι αυτού για την εξακρίβωση της ορθής λειτουργίας των συστημάτων εκτέλεσης του προϋπολογισμού και των διαδικασιών του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

2. Ο εσωτερικός ελεγκτής συμβουλεύει το Συμβούλιο Εξυγίανσης ως προς την αντιμετώπιση των κινδύνων, διατυπώνοντας ανεξάρτητα τη γνώμη του σχετικά με την ποιότητα των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου και εκδίδοντας συστάσεις για τη βελτίωση των όρων εκτέλεσης των πράξεων και για την προώθηση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

3. Η ευθύνη για την εφαρμογή συστημάτων και διαδικασιών εσωτερικού ελέγχου που είναι κατάλληλα για την εκτέλεση των καθηκόντων του εσωτερικού ελεγκτή βαρύνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

Άρθρο 63

Εκτέλεση του προϋπολογισμού, απόδοση λογαριασμών και απαλλαγή

1. Ο πρόεδρος ασκεί καθήκοντα διατάκτη και εκτελεί τον προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

2. Έως την 1η Μαρτίου του επόμενου οικονομικού έτους, ο υπόλογος του Συμβουλίου Εξυγίανσης διαβιβάζει τους προσωρινούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από την έκθεση δημοσιονομικής και οικονομικής διαχείρισης του οικονομικού έτους στο Ελεγκτικό Συνέδριο, προκειμένου αυτό να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του.

Έως την 31η Μαρτίου του επόμενου οικονομικού έτους, ο υπόλογος του Συμβουλίου Εξυγίανσης υποβάλλει την έκθεση δημοσιονομικής και οικονομικής διαχείρισης στα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή.

3. Έως την 31η Μαρτίου κάθε έτους, ο πρόεδρος διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή τους προσωρινούς λογαριασμούς του Συμβουλίου Εξυγίανσης για το προηγούμενο οικονομικό έτος.

4. Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τους προσωρινούς λογαριασμούς του Συμβουλίου Εξυγίανσης, ο πρόεδρος, ενεργώντας με δική του ευθύνη, καταρτίζει τις οριστικές οικονομικές καταστάσεις και τις διαβιβάζει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειάς του προς έγκριση.

5. Έως την 1η Ιουλίου κάθε έτους, ο πρόεδρος διαβιβάζει, έπειτα από την έγκριση του Συμβουλίου Εξυγίανσης, τις οριστικές οικονομικές καταστάσεις για το προηγούμενο οικονομικό έτος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

6. Εάν ληφθούν παρατηρήσεις από το Ελεγκτικό Συνέδριο, ο πρόεδρος αποστέλλει απάντηση έως τις 30 Σεπτεμβρίου.

7. Έως τις 15 Νοεμβρίου κάθε έτους οι οριστικές οικονομικές καταστάσεις για το προηγούμενο οικονομικό έτος δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

8. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στη σύνοδο ολομέλειάς του, απαλλάσσει τον πρόεδρο από την ευθύνη για την εκτέλεση του προϋπολογισμού.

9. Ο πρόεδρος υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο, κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε εξ αυτών, κάθε πληροφορία που περιέχεται στους λογαριασμούς του Συμβουλίου Εξυγίανσης, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων εμπιστευτικότητας που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 64

Δημοσιονομικοί κανόνες

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με το Ελεγκτικό Συνέδριο της Ένωσης και την Επιτροπή, εγκρίνει εσωτερικές δημοσιονομικές διατάξεις, οι οποίες καθορίζουν ιδίως τη λεπτομερή διαδικασία κατάρτισης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού του σύμφωνα με τα άρθρα 61 και 63.

Στο βαθμό που αυτό συμβιβάζεται με τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του Συμβουλίου Εξυγίανσης, οι δημοσιονομικές διατάξεις βασίζονται στο δημοσιονομικό κανονισμό πλαίσιο ο οποίος εκδίδεται για οργανισμούς που δημιουργούνται δυνάμει της ΣΛΕΕ σύμφωνα με το άρθρο 208 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

Άρθρο 65

Εισφορές για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών του Συμβουλίου Εξυγίανσης

1. Οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 συνεισφέρουν στο μέρος Ι του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τις εισφορές που εκδίδονται βάσει της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου.

2. Τα ποσά των εισφορών καθορίζονται σε τέτοιο επίπεδο ώστε να διασφαλίζεται ότι τα έσοδα από αυτές επαρκούν καταρχήν για να ισοσκελίζεται κάθε έτος το μέρος Ι του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καθορίζει και αυξάνει, σύμφωνα με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, τις εισφορές που οφείλονται από κάθε οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, με απόφαση που απευθύνεται στην ενδιαφερόμενη οντότητα. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει κανόνες διαδικασίας, υποβολής εκθέσεων και λοιπούς κανόνες, που εξασφαλίζουν ότι οι εισφορές καταβάλλονται πλήρως και εγκαίρως.

4. Τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3 χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012, σ. 1).

5. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τις εισφορές σύμφωνα με το άρθρο 93, προκειμένου:

α) να καθορίζει τον τύπο των εισφορών και τους λόγους για τους οποίους οφείλονται, τον τρόπο με τον οποίο υπολογίζεται το ποσό των εισφορών και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να καταβάλλονται·

β) να εξειδικεύει τους κανόνες καταχώρισης, λογιστικής, υποβολής εκθέσεων και τους λοιπούς κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 οι οποίοι είναι αναγκαίοι για να διασφαλίζεται ότι οι εισφορές καταβάλλονται πλήρως και εγκαίρως·

γ) να καθορίζει τις ετήσιες εισφορές που απαιτούνται για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών του Συμβουλίου Εξυγίανσης προτού καταστεί πλήρως λειτουργικό.

Άρθρο 66

Μέτρα για την καταπολέμηση της απάτης

1. Για τους σκοπούς της καταπολέμησης της απάτης, της διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1], το Συμβούλιο Εξυγίανσης προσχωρεί, μέσα σε διάστημα έξι μηνών από την ημέρα που τέθηκε σε λειτουργία, στη διοργανική συμφωνία της 25ης Μαΐου 1999 σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την OLAF και θεσπίζει αμέσως τις κατάλληλες διατάξεις που εφαρμόζονται σε όλο το προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης, χρησιμοποιώντας το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της εν λόγω διοργανικής συμφωνίας.

2. Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο έχει την εξουσία ελέγχου, βάσει παραστατικών και επιτόπιου ελέγχου, επί των δικαιούχων, εργολάβων και υπεργολάβων που έλαβαν κονδύλια από το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

3. Η OLAF μπορεί να διενεργεί έρευνες, συμπεριλαμβανομένων επιτόπιων ελέγχων και επιθεωρήσεων, με σκοπό να διαπιστωθεί αν υπάρχει απάτη, διαφθορά ή άλλη παράνομη ενέργεια εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης σε σχέση με σύμβαση που χρηματοδοτείται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διαδικασίες που προβλέπονται στον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου [2] και τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης

Τμήμα 1

Ιδρύση του Ταμείου

Άρθρο 67

Γενικές διατάξεις

1. Ιδρύεται Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης («Ταμείο»). Τροφοδοτείται σύμφωνα με τους κανόνες για τη μεταβίβαση των χρηματοδοτικών πόρων που εισπράττονται σε εθνικό επίπεδο προς το Ταμείο όπως αυτοί ορίζονται στη συμφωνία.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης χρησιμοποιεί το Ταμείο μόνο για να εξασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης που ορίζονται στο μέρος ΙΙ, τίτλος Ι και σύμφωνα με τους στόχους της εξυγίανσης και τις αρχές που διέπουν την εξυγίανση, που προβλέπονται στα άρθρα 14 και 15. Σε καμία περίπτωση δεν βαρύνονται ο προϋπολογισμός της Ένωσης ή οι εθνικοί προϋπολογισμοί των κρατών μελών για έξοδα ή ζημίες του Ταμείου.

3. Ιδιοκτήτης του Ταμείου είναι το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

4. Τις εισφορές που αναφέρονται στα άρθρα 69, 70 και 71 τις συγκεντρώνουν οι εθνικές αρχές εξυγίανσης από τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και τις μεταβιβάζουν στο Ταμείο.

Άρθρο 68

Απαίτηση θέσπισης ρυθμίσεων χρηματοδότησης της εξυγίανσης

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θεσπίζουν ρυθμίσεις χρηματοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 100 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και τον παρόντα κανονισμό.

---

[1] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 248 της 18.9.2013, σ. 1).

[2] Κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2).

Άρθρο 69

Επίπεδο-στόχος

1. Έως το τέλος μιας αρχικής περιόδου οκτώ ετών από την 1η Ιανουαρίου 2016 ή, άλλως, από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας παραγράφου δυνάμει του άρθρου 99 παράγραφος 6, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου ανέρχονται τουλάχιστον στο 1 % του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

2. Κατά την αρχική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι εισφορές στο Ταμείο, που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 70 και εισπράττονται σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 4, κατανέμονται όσο το δυνατόν ισομερώς χρονικά μέχρις ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος, αλλά λαμβανομένης δεόντως υπόψη της φάσης του οικονομικού κύκλου, καθώς και του αντικτύπου προκυκλικών εισφορών στη χρηματοοικονομική θέση των συνεισφερόντων ιδρυμάτων.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης παρατείνει την αρχική περίοδο για διάστημα το πολύ τεσσάρων ετών στην περίπτωση που το Ταμείο έχει προβεί σε σωρευτικές εκταμιεύσεις που υπερβαίνουν το 0,5 % του συνολικού ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και εφόσον πληρούνται τα κριτήρια της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρονται στην παράγραφο 5 στοιχείο β).

4. Εάν, μετά την αρχική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα μειωθούν κάτω του επιπέδου-στόχου που καθορίζεται στην εν λόγω παράγραφο, οι τακτικές εισφορές που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 70 αυξάνονται έως ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος. Μετά την επίτευξη του επιπέδου-στόχου για πρώτη φορά και εάν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα έχουν μετέπειτα μειωθεί σε λιγότερο από τα δύο τρίτα του επιπέδου-στόχου, οι εν λόγω εισφορές καθορίζονται σε ύψος που επιτρέπει την επίτευξη του επιπέδου-στόχου εντός έξι ετών.

Η τακτική εισφορά λαμβάνει δεόντως υπόψη τη φάση του οικονομικού κύκλου και τον ενδεχόμενο αντίκτυπο των προκυκλικών εισφορών κατά τον καθορισμό των ετήσιων εισφορών στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου.

5. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 93 για να διευκρινίσει τα εξής:

α) τα κριτήρια για τη χρονική κατανομή των εισφορών στο Ταμείο που υπολογίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2·

β) τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του αριθμού των ετών παράτασης της αρχικής περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, σύμφωνα με την παράγραφο 3·

γ) τα κριτήρια για τον καθορισμό των ετήσιων εισφορών που προβλέπονται στην παράγραφο 4.

Άρθρο 70

Εισφορές εκ των προτέρων

1. Η ατομική εισφορά κάθε ιδρύματος εισπράττεται τουλάχιστον ετησίως και υπολογίζεται κατ' αναλογία προς το ύψος των υποχρεώσεών του (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης υπολογίζει ετησίως, κατόπιν διαβούλευσης με την ΕΚΤ ή την εθνική αρμόδια αρχή και σε στενή συνεργασία με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, τις επιμέρους εισφορές, προκειμένου να εξασφαλίσει ότι οι εισφορές που οφείλονται από το σύνολο των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών δεν υπερβαίνουν το 12,5 % του επιπέδου-στόχου.

Κάθε έτος, ο υπολογισμός των εισφορών για τα επιμέρους ιδρύματα βασίζεται σε:

α) μια κατ' αποκοπή εισφορά, που βασίζεται κατ' αναλογία στο ύψος των υποχρεώσεων ενός ιδρύματος, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών και

β) μια προσαρμοσμένη βάσει κινδύνου εισφορά, που βασίζεται στα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 103 παράγραφος 7 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας, χωρίς να προκαλούνται στρεβλώσεις ανάμεσα στις δομές του τραπεζικού τομέα των κρατών μελών.

Η σχέση μεταξύ της κατ' αποκοπή εισφοράς και των προσαρμοσμένων βάσει κινδύνου εισφορών λαμβάνει υπόψη την ισόρροπη κατανομή των εισφορών ανάμεσα σε διάφορους τύπους τραπεζών.

Το συνολικό ποσό των επιμέρους εισφορών όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών, οι οποίες υπολογίζονται σύμφωνα με τα στοιχεία α) και β), δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση το 12,5 % του επιπέδου-στόχου ετησίως.

3. Τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος που καθορίζεται στο άρθρο 69 μπορεί να περιλαμβάνουν αμετάκλητες αναλήψεις πληρωμών οι οποίες καλύπτονται πλήρως από εξασφαλίσεις με περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου που δεν βαρύνονται από τυχόν δικαιώματα τρίτων μερών, στην απόλυτη διάθεση του Συμβουλίου Εξυγίανσης και προοριζόμενα για αποκλειστική χρήση από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, για τους σκοπούς που καθορίζονται στο άρθρο 76 παράγραφος 1. Το μερίδιο των εν λόγω αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών δεν υπερβαίνει το 30 % του συνολικού ποσού των εισφορών που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

4. Οι δεόντως εισπραχθείσες εισφορές κάθε οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 δεν επιστρέφονται στις οντότητες αυτές.

5. Σε περίπτωση που τα συμμετέχοντα κράτη μέλη έχουν ήδη καθιερώσει εθνικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης, μπορούν να προβλέπουν ότι αυτές οι ρυθμίσεις χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά τους μέσα, τα οποία είχαν συγκεντρωθεί από ιδρύματα στο διάστημα από 17ης Ιουνίου 2010 έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, προκειμένου να παρασχεθεί αντιστάθμιση στα ιδρύματα για τις εκ των προτέρων εισφορές που τα εν λόγω ιδρύματα ενδέχεται να υποχρεωθούν να καταβάλουν στο Ταμείο. Η εν λόγω επιστροφή πραγματοποιείται με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών βάσει της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

6. Εφαρμόζονται οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 103 παράγραφος 7 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, στις οποίες προσδιορίζεται η έννοια της προσαρμογής των εισφορών ανάλογα με το προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων.

7. Το Συμβούλιο, ενεργώντας κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, στο πλαίσιο των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 6, προκειμένου να καθορίσει τις προϋποθέσεις εφαρμογής των παραγράφων 1, 2 και 3, ιδίως όσον αφορά:

α) την εφαρμογή της μεθοδολογίας για τον υπολογισμό των επιμέρους εισφορών·

β) τις πρακτικές λεπτομέρειες της κατανομής στα ιδρύματα των παραγόντων κινδύνου που προσδιορίζονται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη.

Άρθρο 71

Έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές

1. Εάν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα δεν επαρκούν για την κάλυψη των ζημιών, δαπανών ή άλλων εξόδων τα οποία συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου σε δράσεις εξυγίανσης, συγκεντρώνονται έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές από τα ιδρύματα με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών, προκειμένου να καλυφθούν τα επιπλέον ποσά. Οι εν λόγω έκτακτες εισφορές υπολογίζονται και κατανέμονται μεταξύ των ιδρυμάτων σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στα άρθρα 69 και 70.

Το συνολικό ποσό των έκτακτων εκ των υστέρων εισφορών κατ' έτος δεν υπερβαίνει το τριπλάσιο του ετήσιου ποσού των εισφορών που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 70.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αναβάλλει, με δική του πρωτοβουλία κατόπιν διαβούλευσης με την εθνική αρχή εξυγίανσης, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει σύμφωνα με τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3, την καταβολή έκτακτων εκ των υστέρων εισφορών από ένα ίδρυμα σύμφωνα με την παράγραφο 1, εάν αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να προστατευθεί η χρηματοοικονομική θέση του. Η αναβολή αυτή δεν παραχωρείται για περίοδο μεγαλύτερη των έξι μηνών, αλλά μπορεί να ανανεωθεί κατόπιν αιτήσεως του ιδρύματος. Οι εισφορές των οποίων η καταβολή αναβλήθηκε σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο καταβάλλονται αργότερα, σε μια χρονική στιγμή κατά την οποία η πληρωμή δεν θέτει πια σε κίνδυνο τη χρηματοοικονομική θέση του ιδρύματος.

3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 93 για τον καθορισμό των περιστάσεων και προϋποθέσεων υπό τις οποίες η καταβολή εκ των υστέρων εισφορών από μια οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 ενδέχεται να αναβληθεί, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2.

Άρθρο 72

Εκούσιος δανεισμός μεταξύ χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει να υποβάλει αίτηση για να δανειστεί σε εκούσια βάση για το Ταμείο από χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, στην περίπτωση που:

α) τα ποσά που συγκεντρώνονται δυνάμει του άρθρου 70 δεν επαρκούν για να καλύψουν ζημίες, δαπάνες ή άλλα έξοδα τα οποία συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου όσον αφορά τις δράσεις εξυγίανσης,

β) δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση στις έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 71, και

γ) δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση στα εναλλακτικά χρηματοδοτικά μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 73 υπό εύλογους όρους.

2. Οι εν λόγω χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης αποφασίζουν επί του αιτήματος αυτού σύμφωνα με το άρθρο 106 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Οι όροι του δανεισμού υπόκεινται στο άρθρο 106 παράγραφοι 4, 5 και 6 της εν λόγω οδηγίας.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης ενδέχεται να αποφασίσει να δανείσει σε άλλες ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη εφόσον υποβληθεί αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 106 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Οι όροι του δανεισμού υπόκεινται στο άρθρο 106 παράγραφοι 4, 5 και 6 της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 73

Εναλλακτικά χρηματοδοτικά μέσα

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να συνομολογεί για το Ταμείο δάνεια ή άλλες μορφές στήριξης από τα ιδρύματα, χρηματοοικονομικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη που προσφέρουν ευνοϊκότερους χρηματοδοτικούς όρους στην καταλληλότερη χρονική στιγμή προκειμένου να βελτιστοποιεί το κόστος της χρηματοδότησης και να διαφυλάσσει τη φήμη του, εάν στα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με τα άρθρα 70 και 71 δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση ή εάν αυτά δεν καλύπτουν τα έξοδα που συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου όσον αφορά τις δράσεις εξυγίανσης.

2. Ο δανεισμός ή οι άλλες μορφές στήριξης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να καλυφθούν πλήρως σύμφωνα με τα άρθρα 69, 70 και 71 έως τη λήξη του δανείου.

3. Τα έξοδα που συνεπάγεται η χρήση των δανειοληπτικών πράξεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, βαρύνουν το μέρος ΙΙ του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης και όχι τον προϋπολογισμό της Ένωσης ή τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Άρθρο 74

Πρόσβαση σε χρηματοδοτική διευκόλυνση

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνομολογεί για το Ταμείο ρυθμίσεις χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων, όπου είναι δυνατόν, δημοσίων ρυθμίσεων χρηματοδότησης, για την άμεση διαθεσιμότητα πρόσθετων χρηματοδοτικών μέσων προς χρήση σύμφωνα με το άρθρο 76, εάν τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με τα άρθρα 70 και 71δεν επαρκούν για να εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις του Ταμείου.

Τμήμα 2

Διοίκηση του Ταμείου

Άρθρο 75

Επενδύσεις

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διοικεί το Ταμείο σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται σύμφωνα με την παράγραφο 4.

2. Τα ποσά που εισπράττονται από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση ή από μεταβατικό ίδρυμα, οι τόκοι και άλλα κέρδη επί των επενδύσεων και οποιαδήποτε άλλα κέρδη είναι προς όφελος μόνο του Ταμείου.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει μια συνετή και ασφαλή πολιτική επενδύσεων που προβλέπεται στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου και επενδύει τα ποσά που βρίσκονται στην κατοχή του Ταμείου σε χρεόγραφα κρατών μελών ή διακυβερνητικών οργανισμών ή σε στοιχεία ενεργητικού υψηλής ρευστότητας και υψηλής πιστοληπτικής διαβάθμισης, λαμβάνοντας υπόψη την κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρονται στο άρθρο 460 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και άλλες συναφείς διατάξεις του εν λόγω κανονισμού. Οι επενδύσεις διαφοροποιούνται επαρκώς από τομεακή, γεωγραφική και αναλογική άποψη. Η απόδοση των επενδύσεων αυτών είναι προς όφελος του Ταμείου.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σχετικά με τους λεπτομερείς κανόνες για τη διοίκηση του Ταμείου και σχετικά με τις γενικές αρχές και τα κριτήρια για την επενδυτική στρατηγική του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93.

Τμήμα 3

Χρήση του Ταμείου

Άρθρο 76

Αποστολή του Ταμείου

1. Εντός του μηχανισμού εξυγίανσης, κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να χρησιμοποιήσει το Ταμείο μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίο για να εξασφαλιστεί η ουσιαστική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης για τους ακόλουθους σκοπούς:

α) να εγγυάται τα περιουσιακά στοιχεία ή τις υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση, των θυγατρικών του, ενός μεταβατικού ιδρύματος ή ενός φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·

β) να παρέχει δάνεια στο ίδρυμα υπό εξυγίανση, στις θυγατρικές του, σε ένα μεταβατικό ίδρυμα ή σε έναν φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·

γ) να αγοράζει περιουσιακά στοιχεία του υπό εξυγίανση ιδρύματος·

δ) να καταβάλλει εισφορές σε μεταβατικό ίδρυμα και σε φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·

ε) να καταβάλλει αποζημίωση στους μετόχους ή τους πιστωτές, εάν, μετά την αξιολόγηση σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 5 έχουν υποστεί μεγαλύτερες ζημίες από όσες θα υφίσταντο, κατόπιν αποτίμησης σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 16, σε εκκαθάριση με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας·

στ) να καταβάλλει εισφορά στο υπό εξυγίανση ίδρυμα αντί της απομείωσης ή της μετατροπής των οφειλών ορισμένων πιστωτών, όταν εφαρμόζεται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα και λαμβάνεται η απόφαση να εξαιρεθούν ορισμένοι πιστωτές από το πεδίο εφαρμογής της διάσωσης με ίδια μέσα σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 5·

ζ) να επιλέγει οποιονδήποτε συνδυασμό των ενεργειών που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως στα).

2. Το Ταμείο μπορεί να χρησιμοποιείται για την εκτέλεση των ενεργειών που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ζ) παράγραφος 1 επίσης όσον αφορά τον αγοραστή στο πλαίσιο του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων.

3. Το Ταμείο δεν χρησιμοποιείται άμεσα για την απορρόφηση των ζημιών οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 ή για την ανακεφαλαιοποίηση της εν λόγω οντότητας. Στην περίπτωση που η χρήση του Ταμείου για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου έχει ως έμμεσο αποτέλεσμα να μετακυλισθεί στο Ταμείο μέρος των ζημιών οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2, εφαρμόζονται οι αρχές που διέπουν τη χρήση του Ταμείου σύμφωνα με το άρθρο 27.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν μπορεί να διατηρεί στην κατοχή του το κεφάλαιο που έχει εισφερθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο στ) για χρονικό διάστημα άνω των πέντε ετών.

Άρθρο 77

Χρήση του Ταμείου

Η χρήση του Ταμείου εξαρτάται από τη συμφωνία μέσω της οποίας τα συμμετέχοντα κράτη μέλη συμφωνούν να μεταβιβάζουν στο Ταμείο τις εισφορές που συγκεντρώνουν σε εθνικό επίπεδο σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και με την οδηγία 2014/59/ΕΕ και τηρεί τις αρχές που διατυπώνονται στην εν λόγω συμφωνία.

Συνεπώς, έως ότου να φτάσει το Ταμείο το επίπεδο-στόχο που προβλέπεται στο άρθρο 69, αλλά το αργότερο οκτώ έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο Εξυγίανσης χρησιμοποιεί το Ταμείο σύμφωνα με τις αρχές που θεμελιώνονται στη διαίρεση του Ταμείου σε εθνικά τμήματα που αντιστοιχούν σε κάθε συμμετέχον κράτος μέλος και στη βαθμιαία συγχώνευση των διάφορων χρηματοδοτικών πόρων που εισπράττονται σε εθνικό επίπεδο προκειμένου να κατανέμονται στα εθνικά τμήματα του Ταμείου, όπως προβλέπεται στη συμφωνία.

Άρθρο 78

Αλληλέγγυα χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σε περίπτωση εξυγίανσης ομίλου στην οποία συμμετέχουν ιδρύματα από μη συμμετέχοντα κράτη μέλη

Σε περίπτωση εξυγίανσης ομίλου με τη συμμετοχή ιδρυμάτων που είναι εγκατεστημένα σε ένα ή περισσότερα συμμετέχοντα κράτη μέλη, αφενός, και ιδρυμάτων που είναι εγκατεστημένα σε ένα ή περισσότερα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, αφετέρου, το Ταμείο συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του ομίλου σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 107 παράγραφοι 2 έως 5 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Άρθρο 79

Χρήση συστημάτων εγγύησης καταθέσεων στο πλαίσιο της εξυγίανσης

1. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης προβαίνει σε δράση εξυγίανσης και εφόσον η δράση αυτή διασφαλίζει ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει το ίδρυμα ευθύνεται για τα ποσά που ορίζονται στο άρθρο 109 παράγραφοι 1 και 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Το συναφές σύστημα εγγύησης των καταθέσεων υποκαθίσταται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των καλυπτόμενων καταθετών σε διαδικασίες εκκαθάρισης για ποσό που ισούται με την πληρωμή του.

2. Ο προσδιορισμός του ποσού για το οποίο ευθύνεται το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου πληροί τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 20.

3. Πριν από τη λήψη απόφασης, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, για το ποσό κατά το οποίο ευθύνεται το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαβουλεύεται με την ενδιαφερόμενη ορισθείσα αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 18 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος.

4. Εάν οι επιλέξιμες καταθέσεις σε ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση μεταβιβάζονται σε άλλη οντότητα μέσω του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος, οι καταθέτες δεν έχουν καμία απαίτηση δυνάμει της οδηγίας 2014/49/ΕΕκατά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων όσον αφορά οποιοδήποτε μέρος των καταθέσεών τους σε ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση που δεν μεταβιβάζονται, εφόσον το ύψος των κεφαλαίων που μεταβιβάζονται είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το συνολικό επίπεδο κάλυψης που προβλέπεται στο άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας.

5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 έως 4, εάν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα ενός συστήματος εγγύησης των καταθέσεων χρησιμοποιηθούν σύμφωνα με το παρόν άρθρο και κατόπιν τούτου μειωθούν σε λιγότερο από τα δύο τρίτα του επιπέδου-στόχου του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων, οι τακτικές εισφορές στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων καθορίζονται σε ύψος που επιτρέπει την επίτευξη του επιπέδου-στόχου εντός έξι ετών.

Η ευθύνη του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων δεν υπερβαίνει ποσό ίσο προς το 50 % του επιπέδου-στόχου που καθορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

Υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, η συμμετοχή του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού δεν υπερβαίνει τις ζημίες που θα είχε υποστεί σε περίπτωση εκκαθάρισης υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 80

Προνόμια και ασυλίες

Το πρωτόκολλο αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ εφαρμόζεται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στο προσωπικό του.

Άρθρο 81

Γλωσσικό καθεστώς

1. Στο Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζεται ο κανονισμός αριθ. 1 ([1]) του Συμβουλίου.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει σχετικά με το εσωτερικό γλωσσικό καθεστώς του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αποφασίσει ποιες από τις επίσημες γλώσσες θα πρέπει να χρησιμοποιεί κατά τη διαβίβαση εγγράφων στα θεσμικά όργανα ή τους οργανισμούς της Ένωσης.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να συμφωνήσει με κάθε εθνική αρχή εξυγίανσης σχετικά με τη γλώσσα ή τις γλώσσες στις οποίες συντάσσονται τα έγγραφα που αποστέλλονται στις ή από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης.

5. Οι μεταφραστικές υπηρεσίες που απαιτούνται για τη λειτουργία του Συμβουλίου Εξυγίανσης παρέχονται από το Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 82

Προσωπικό

1. Για το προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης ισχύουν ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό και οι κανόνες που θέσπισαν από κοινού τα θεσμικά όργανα της Ένωσης για την εφαρμογή τους.

Κατ' εξαίρεση από το πρώτο εδάφιο, ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα τέσσερα μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β) εξομοιώνονται αντίστοιχα με αντιπρόεδρο, δικαστή και γραμματέα του Δικαστηρίου όσον αφορά το καθεστώς χρηματικών απολαβών και την ηλικία συνταξιοδότησης, όπως προβλέπεται στον κανονισμό αριθ. 422/67/ΕΟΚ, αριθ. 5/67/Ευρατόμ του Συμβουλίου ([2])· δεν υπόκεινται σε μέγιστη ηλικία συνταξιοδότησης. Όσον αφορά πτυχές που δεν καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό ή από τον κανονισμό αριθ. 422/67ΕΟΚ, αριθ. 5/67/Ευρατόμ, εφαρμόζονται κατ' αναλογία ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σε συμφωνία με την Επιτροπή, θεσπίζει τα αναγκαία μέτρα εφαρμογής σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 110 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

3. Όσον αφορά το προσωπικό του, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ασκεί τις εξουσίες που ανατίθενται στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και στην αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων αρχή από το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό.

Άρθρο 83

Ανταλλαγή προσωπικού

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να χρησιμοποιεί αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες ή άλλο προσωπικό που δεν έχει προσληφθεί από το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειας εκδίδει κατάλληλες αποφάσεις για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με την ανταλλαγή και απόσπαση στο Συμβούλιο Εξυγίανσης προσωπικού από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης και μεταξύ αυτών.

([1]) Κανονισμός αριθ. 1 του Συμβουλίου περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος (ΕΕ P 17 της 6.10.1958, σ. 385).

([2]) Κανονισμός αριθ. 422/67/ΕΟΚ, αριθ. 5/67/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1967, περί του καθορισμού του καθεστώτος χρηματικών απολαυών του Προέδρου και των μελών της Επιτροπής, του Προέδρου, των Δικαστών, των Γενικών Εισαγγελέων και του Γραμματέως του Δικαστηρίου (ΕΕ L 187 της 8.8.1967, σ. 1).

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να συγκροτεί εσωτερικά κλιμάκια εξυγίανσης αποτελούμενα από δικό του προσωπικό και προσωπικό των εθνικών αρχών εξυγίανσης, καθώς και παρατηρητές από αρχές εξυγίανσης μη συμμετεχόντων κρατών μελών, εφόσον ενδείκνυται.

4. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης συγκροτεί εσωτερικά κλιμάκια εξυγίανσης, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, διορίζει συντονιστές των κλιμακίων αυτών, οι οποίοι προέρχονται από το δικό του προσωπικό. Σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 3, οι συντονιστές μπορούν να προσκαλούνται ως παρατηρητές στις συνεδριάσεις της εκτελεστικής συνόδου του Συμβουλίου Εξυγίανσης, στις οποίες συμμετέχουν επίσης τα μέλη που διορίζουν τα αντίστοιχα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφοι 3 και 4.

Άρθρο 84

Εσωτερικές επιτροπές

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να συγκροτεί εσωτερικές επιτροπές για να του παρέχουν συμβουλές και καθοδήγηση σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων του που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 85

Ομάδα εξέτασης προσφυγών

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης συγκροτεί ομάδα εξέτασης προσφυγών η οποία λαμβάνει αποφάσεις σχετικά με προσφυγές που υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 3.

2. Η ομάδα εξέτασης προσφυγών αποτελείται από πέντε πρόσωπα, από κράτη μέλη, που χαρακτηρίζονται από ύψιστη εντιμότητα και με αποδεδειγμένο ιστορικό σχετικών γνώσεων και επαγγελματικής πείρας, συμπεριλαμβανομένης της εμπειρίας σε θέματα εξυγίανσης, αρκούντως υψηλού επιπέδου στους τομείς των τραπεζικών ή άλλων χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, αποκλειόμενου του εν ενεργεία προσωπικού του Συμβουλίου Εξυγίανσης, καθώς και του εν ενεργεία προσωπικού των αρχών εξυγίανσης ή άλλων εθνικών ή ενωσιακών θεσμικών και μη οργάνων που σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων που ανατίθενται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης από τον παρόντα κανονισμό. Η ομάδα προσφυγών έχει επαρκείς πόρους και εμπειρογνωμοσύνη, ώστε να παρέχει εμπεριστατωμένες νομικές συμβουλές όσον αφορά τη νομιμότητα της άσκησης των εξουσιών του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης και δύο αναπληρωματικά μέλη διορίζονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης για θητεία πέντε ετών, η οποία μπορεί να ανανεωθεί μία φορά, κατόπιν της δημοσίευσης δημόσιας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Δεν δεσμεύονται από οποιεσδήποτε οδηγίες.

3. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, περιλαμβανομένων των αρχών εξυγίανσης, μπορεί να προσφύγει κατά απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης του άρθρου 10 παράγραφος 10, του άρθρου 11, του άρθρου 12 παράγραφος 1, των άρθρων 38 έως 41, του άρθρου 65 παράγραφος 3, του άρθρου 71 και του άρθρου 90 παράγραφος 3 η οποία απευθύνεται στο εν λόγω πρόσωπο ή αφορά άμεσα ή έμμεσα το εν λόγω πρόσωπο.

Η προσφυγή, συνοδευόμενη από αιτιολογικό υπόμνημα, υποβάλλεται εγγράφως στην ομάδα εξέτασης προσφυγών εντός έξι εβδομάδων από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης στον ενδιαφερόμενο ή, ελλείψει κοινοποίησης, από την ημέρα κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος έλαβε γνώση της απόφασης.

4. Η ομάδα εξέτασης προσφυγών αποφασίζει επί της προσφυγής εντός ενός μηνός από την κατάθεσή της.

Η ομάδα εξέτασης προσφυγών αποφασίζει με πλειοψηφία τουλάχιστον τριών από τα πέντε μέλη της.

5. Τα μέλη της ομάδας εξέτασης προσφυγών ενεργούν ανεξάρτητα και υπέρ του δημόσιου συμφέροντος. Για τον σκοπό αυτόν, υποβάλλουν δημόσια δήλωση δεσμεύσεων και δημόσια δήλωση συμφερόντων, όπου δηλώνουν κάθε άμεσο ή έμμεσο συμφέρον που μπορεί να θεωρηθεί ότι θίγει την ανεξαρτησία τους ή την απουσία οποιουδήποτε παρόμοιου συμφέροντος.

6. Προσφυγή που ασκείται σύμφωνα με την παράγραφο 3 δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Ωστόσο, η ομάδα εξέτασης προσφυγών μπορεί να αναστείλει την εφαρμογή της προσβαλλόμενης απόφασης, εάν κρίνει ότι το απαιτούν οι περιστάσεις.

7. Εάν η προσφυγή είναι παραδεκτή, η ομάδα εξέτασης προσφυγών εξετάζει κατά πόσον είναι βάσιμη. Καλεί τους διαδίκους να υποβάλουν, εντός καθορισμένης προθεσμίας, παρατηρήσεις επί των δικών του κοινοποιήσεων ή επί των ανακοινώσεων που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους. Οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να διατυπώσουν τις απόψεις τους προφορικά.

8. Η ομάδα εξέτασης προσφυγών μπορεί είτε να επιβεβαιώσει την απόφαση που έλαβε το Συμβούλιο Εξυγίανσης είτε να παραπέμψει την υπόθεση σε αυτό. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεσμεύεται από την απόφαση της ομάδας εξέτασης προσφυγών και εγκρίνει τροποποιημένη απόφαση σχετικά με την υπό εξέταση υπόθεση.

9. Οι αποφάσεις της ομάδας εξέτασης προσφυγών αιτιολογούνται και κοινοποιούνται στα μέρη.

10. Η ομάδα εξέτασης προσφυγών εγκρίνει και δημοσιοποιεί τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 86

Προσφυγές ενώπιον του Δικαστηρίου

1. Είναι δυνατή η κίνηση διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, κατά απόφασης που έχει ληφθεί από την ομάδα εξέτασης προσφυγών ή, όταν δεν υπάρχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών, από το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

2. Τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, καθώς και οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, μπορούν να κινήσουν διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου κατά αποφάσεων του Συμβουλίου Εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ.

3. Εφόσον το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει υποχρέωση να ενεργήσει και δεν λαμβάνει απόφαση, μπορεί να ασκηθεί προσφυγή επί παραλείψει ενώπιον του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 265 ΣΛΕΕ.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου.

Άρθρο 87

Ευθύνη του Συμβουλίου Εξυγίανσης

1. Η συμβατική ευθύνη του Συμβουλίου Εξυγίανσης διέπεται από το δίκαιο που εφαρμόζεται στην οικεία σύμβαση.

2. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαίνεται δυνάμει τυχόν ρήτρας διαιτησίας που περιλαμβάνεται σε σύμβαση που συνάπτει το Συμβούλιο Εξυγίανσης.

3. Στην περίπτωση της εξωσυμβατικής ευθύνης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σύμφωνα με τις κοινές γενικές αρχές της νομοθεσίας σχετικά με την ευθύνη των δημόσιων αρχών των κρατών μελών, αποκαθιστά τις ζημίες που προξενεί το ίδιο ή το προσωπικό του κατά την άσκηση των καθηκόντων του και ιδίως των λειτουργιών εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων πράξεων και παραλείψεων για την υποστήριξη διαδικασίας εξυγίανσης στην αλλοδαπή.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης καλύπτει την αποζημίωση στην οποία μια εθνική αρχή εξυγίανσης έχει καταδικασθεί από εθνικό δικαστήριο ή την οποία έχει, σε συμφωνία με το Συμβούλιο Εξυγίανσης, αναλάβει να καταβάλει σύμφωνα με εξώδικο συμβιβασμό και η οποία είναι συνέπεια πράξης ή παράλειψης της εν λόγω εθνικής αρχής εξυγίανσης στο πλαίσιο οποιασδήποτε διαδικασίας εξυγίανσης βάσει του παρόντος κανονισμού, η οποία αφορά οντότητες και ομίλους που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 και οντότητες και ομίλους που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφοι 4 στοιχείο β) και 5, όταν πληρούνται οι όροι για την εφαρμογή των εν λόγω παραγράφων ή σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 7 παράγραφος 3. Η υποχρέωση αυτή δεν εφαρμόζεται εάν η εν λόγω πράξη ή παράλειψη συνιστά παράβαση του παρόντος κανονισμού, άλλης διάταξης της ενωσιακής νομοθεσίας, απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης, του Συμβουλίου ή της Επιτροπής, είτε αυτή έχει διαπραχθεί εκ προθέσεως είτε λόγω πρόδηλου και σοβαρού σφάλματος εκτίμησης.

5. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάζει κάθε διαφορά που συνδέεται με τις παραγράφους 3 και 4. Αξιώσεις στο πεδίο της εξωσυμβατικής ευθύνης παραγράφονται πέντε έτη από την επέλευση του ζημιογόνου γεγονότος.

6. Η προσωπική ευθύνη των υπαλλήλων έναντι του Συμβουλίου Εξυγίανσης διέπεται από τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων ή του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό.

Άρθρο 88

Επαγγελματικό απόρρητο και ανταλλαγή πληροφοριών

1. Τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης, ο αντιπρόεδρος, τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β), το προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης και το προσωπικό που υπηρετεί με ανταλλαγή ή απόσπαση από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη και εκτελεί καθήκοντα εξυγίανσης υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου σύμφωνα με το άρθρο 339 ΣΛΕΕ και τις σχετικές διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας, ακόμη και μετά το πέρας των καθηκόντων τους. Ιδίως, απαγορεύεται να γνωστοποιούν πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα τις οποίες έχουν λάβει κατά την άσκηση των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων ή από αρμόδια αρχή ή αρχή εξυγίανσης όσον αφορά τα καθήκοντά τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους βάσει του παρόντος κανονισμού ή σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ούτως ώστε να μην είναι δυνατή η αναγνώριση οντοτήτων του άρθρου 2, ή με τη ρητή και προηγούμενη συγκατάθεση της αρχής ή της οντότητας που παρέσχε τις πληροφορίες.

Οι πληροφορίες που υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου δεν γνωστοποιούνται σε άλλη δημόσια ή ιδιωτική αρχή πέραν των περιπτώσεων που αυτό κρίνεται δέον για νομικούς λόγους.

Οι εν λόγω απαιτήσεις ισχύουν επίσης για τους δυνητικούς αγοραστές όταν πραγματοποιείται επαφή μαζί τους ενόψει της προετοιμασίας της εξυγίανσης μιας οντότητας σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που παρέχουν οποιαδήποτε υπηρεσία, αμέσως ή εμμέσως, σε μόνιμη βάση ή περιστασιακά, σχετική με την εκτέλεση των καθηκόντων του, συμπεριλαμβανομένων υπαλλήλων του και άλλων προσώπων που εξουσιοδοτούνται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης ή διορίζονται από τις εθνικές αρχές εξυγίανσης για τη διενέργεια επιτόπιων επιθεωρήσεων, υπόκεινται σε αντίστοιχες απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου, ισοδύναμες με εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Οι απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ισχύουν επίσης για παρατηρητές που παρίστανται στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης και για παρατηρητές από μη συμμετέχοντα κράτη μέλη οι οποίοι λαμβάνουν μέρος σε εσωτερικά κλιμάκια εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 83 παράγραφος 3.

4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να κατοχυρώσει τον ασφαλή χειρισμό και την επεξεργασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.

5. Πριν από τη δημοσιοποίηση οποιασδήποτε πληροφορίας το Συμβούλιο Εξυγίανσης μεριμνά ώστε αυτή να μην περιλαμβάνει εμπιστευτικές πληροφορίες, ιδίως μέσω της εκτίμησης των ενδεχόμενων συνεπειών της δημοσιοποίησης αυτής στο δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τη χρηματοοικονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική, στα εμπορικά συμφέροντα φυσικών και νομικών προσώπων και στον σκοπό των επιθεωρήσεων, ερευνών και ελέγχων. Η διαδικασία εξακρίβωσης των συνεπειών της δημοσιοποίησης πληροφοριών περιλαμβάνει ειδική στάθμιση των συνεπειών κάθε δημοσιοποίησης του περιεχομένου και των λεπτομερειών των σχεδίων εξυγίανσης που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 9, των πορισμάτων κάθε αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 10 ή του σχεδίου εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 18.

6. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, την ΕΚΤ, τις εθνικές αρχές εξυγίανσης ή τις εθνικές αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένων των υπαλλήλων και των εμπειρογνωμόνων τους, να ανταλλάσσουν πληροφορίες μεταξύ τους και με τα αρμόδια υπουργεία, κεντρικές τράπεζες, εθνικά συστήματα εγγύησης καταθέσεων, συστήματα αποζημίωσης επενδυτών, αρχές αρμόδιες για τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, αρχές εξυγίανσης και αρμόδιες αρχές από μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, την ΕΑΤ ή, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 33, με αρχές τρίτων χωρών που επιτελούν ισοδύναμα καθήκοντα με τις αρχές εξυγίανσης ή, σύμφωνα με αυστηρές απαιτήσεις εμπιστευτικότητας, με δυνητικό αγοραστή, με σκοπό τον σχεδιασμό ή την εκτέλεση δράσης εξυγίανσης.

Άρθρο 89

Προστασία δεδομένων

Ο παρών κανονισμός ισχύει με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών αναφορικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) ή των υποχρεώσεων του Συμβουλίου Εξυγίανσης, του Συμβουλίου και της Επιτροπής αναφορικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]) κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους.

([1]) Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

Άρθρο 90

Πρόσβαση σε έγγραφα

1. Στα έγγραφα τα οποία έχει στην κατοχή του το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

2. Εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της πρώτης συνεδρίασής του, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θεσπίζει τα πρακτικά μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001.

3. Οι αποφάσεις που λαμβάνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο καταγγελίας στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ή διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, μετά από προσφυγή στην ομάδα προσφυγών του άρθρου 85 του παρόντος κανονισμού, εφόσον αυτή προβλέπεται, υπό τους όρους των άρθρων 228 και 263 ΣΛΕΕ αντιστοίχως.

4. Τα πρόσωπα που αποτελούν αντικείμενο των αποφάσεων του Συμβουλίου Εξυγίανσης έχουν δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο του Συμβουλίου Εξυγίανσης, με την επιφύλαξη του έννομου συμφέροντος άλλων προσώπων για την προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου τους. Το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο δεν καλύπτει τις εμπιστευτικές πληροφορίες ή τα εσωτερικής χρήσης προπαρασκευαστικά έγγραφα του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Άρθρο 91

Κανόνες ασφαλείας για την προστασία των διαβαθμισμένων και των ευαίσθητων μη διαβαθμισμένων πληροφοριών

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει τις αρχές ασφαλείας που περιλαμβάνονται στους κανόνες ασφάλειας της Επιτροπής σχετικά με την προστασία των Διαβαθμισμένων Πληροφοριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUCI) και των ευαίσθητων μη διαβαθμισμένων πληροφοριών, που καθορίζονται στο παράρτημα της απόφασης 2001/844/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής ([2]). Η εφαρμογή των αρχών ασφαλείας περιλαμβάνει την εφαρμογή διατάξεων που έχουν σχέση με την ανταλλαγή, την επεξεργασία και την αποθήκευση πληροφοριών αυτού του είδους.

Άρθρο 92

Ελεγκτικό Συνέδριο

1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο συντάσσει ειδική έκθεση για κάθε δωδεκάμηνο, το οποίο εκκινεί την 1η Απριλίου κάθε έτους.

2. Η έκθεση εξετάζει εάν:

α) ελήφθησαν επαρκώς υπόψη η οικονομία, η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα με την οποία χρησιμοποιήθηκε το Ταμείο και ιδίως η ανάγκη ελαχιστοποίησης της χρήσης του Ταμείου·

β) η αξιολόγηση της ενίσχυσης από το Ταμείο ήταν αποτελεσματική και αυστηρή.

3. Κάθε έκθεση δυνάμει της παραγράφου 1 εκπονείται εντός έξι μηνών από το τέλος της περιόδου που καλύπτει.

4. Κατόπιν εξέτασης των οριστικών λογαριασμών που καταρτίζονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 63, το Ελεγκτικό Συνέδριο συντάσσει έκθεση με τα πορίσματά του έως την 1η Δεκεμβρίου μετά τη λήξη κάθε οικονομικού έτους. Το Ελεγκτικό Συνέδριο υποβάλλει έκθεση, ιδίως για κάθε ενδεχόμενη υποχρέωση (του Συμβουλίου Εξυγίανσης, του Συμβουλίου, της Επιτροπής ή άλλως) που απορρέει από την άσκηση των καθηκόντων του Συμβουλίου Εξυγίανσης, του Συμβουλίου και της Επιτροπής δυνάμει του κανονισμού.

5. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να ζητήσουν από το Ελεγκτικό Συνέδριο να εξετάσει οποιαδήποτε άλλα ζητήματα εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους που ορίζεται στο άρθρο 287 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ.

6. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 4 αποστέλλονται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή και δημοσιοποιούνται χωρίς καθυστέρηση.

7. Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσιοποίησης κάθε έκθεσης της παραγράφου 1 η Επιτροπή παρέχει λεπτομερή γραπτή απάντηση, η οποία δημοσιοποιείται.

Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσιοποίησης κάθε έκθεσης της παραγράφου 4 το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρέχουν λεπτομερή γραπτή απάντηση, η οποία δημοσιοποιείται.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43).

([2]) Απόφαση 2001/844/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2001, για την τροποποίηση του εσωτερικού κανονισμού της (ΕΕ L 317 της 3.12.2001, σ. 1).

8. Το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει την εξουσία να συγκεντρώνει από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και την Επιτροπή οποιεσδήποτε πληροφορίες σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται βάσει του παρόντος άρθρου. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρέχουν οποιαδήποτε σχετική πληροφορία ζητηθεί εντός της προθεσμίας που ενδέχεται να ορίσει το Ελεγκτικό Συνέδριο.

ΜΕΡΟΣ IV

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 93

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 8, στο άρθρο 65 παράγραφος 5, στο άρθρο 69 παράγραφος 5, στο άρθρο 71 παράγραφος 3 και στο άρθρο 75 παράγραφος 4 ισχύει για αόριστη διάρκεια από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο άρθρο 99.

3. Η Επιτροπή εξασφαλίζει τη συνέπεια μεταξύ κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εκδίδονται βάσει του παρόντος κανονισμού και κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εκδίδονται βάσει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

4. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 8, στο άρθρο 65 παράγραφος 5, στο άρθρο 69 παράγραφος 5, στο άρθρο 71 παράγραφος 3 και στο άρθρο 75 παράγραφος 4 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην απόφαση αυτή. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

5. Μόλις η Επιτροπή εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Μια πράξη κατ' εξουσιοδότηση που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 8, το άρθρο 65 παράγραφος 5, το άρθρο 69 παράγραφος 5, το άρθρο 71 παράγραφος 3 και το άρθρο 75 παράγραφος 4 τίθεται σε ισχύ μόνο αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δεν διατυπώσει αντιρρήσεις εντός περιόδου 3 μηνών από την κοινοποίηση της πράξης αυτής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο, ή αν πριν από την εκπνοή αυτής της προθεσμίας τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο έχουν ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να εγείρουν αντιρρήσεις. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά τρεις μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

7. Η Επιτροπή δεν εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις όταν ο χρόνος ενδελεχούς εξέτασης από το Κοινοβούλιο μειώνεται λόγω διακοπής των εργασιών σε λιγότερο από πέντε μήνες, συμπεριλαμβανομένης τυχόν παράτασης.

Άρθρο 94

Επανεξέταση

1. Η Επιτροπή δημοσιεύει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 και στη συνέχεια ανά τριετία, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με ιδιαίτερη έμφαση στην παρακολούθηση του δυνητικού αντίκτυπου στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η έκθεση αξιολογεί:

α) τη λειτουργία του ΕΜΕ, της οικονομικής του απόδοσης, καθώς και των επιπτώσεων των δραστηριοτήτων εξυγίανσης στα συμφέροντα της Ένωσης ως συνόλου και στη συνοχή και την ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών επιπτώσεων στις δομές των εθνικών τραπεζικών συστημάτων εντός της Ένωσης σε σύγκριση με άλλα τραπεζικά συστήματα, και όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας και των ρυθμίσεων ανταλλαγής πληροφοριών εντός του ΕΜΕ, μεταξύ ΕΜΕ και ΕΕΜ, καθώς και μεταξύ του ΕΜΕ, των εθνικών αρχών εξυγίανσης, των αρμόδιων αρχών και των αρχών εξυγίανσης μη συμμετεχόντων κρατών μελών, αξιολογώντας ιδίως:

   i) κατά πόσον τα καθήκοντα που αναθέτει ο παρών κανονισμός στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, το Συμβούλιο και την Επιτροπή χρειάζεται να ασκούνται αποκλειστικά από ένα ανεξάρτητο όργανο της Ένωσης και, στην περίπτωση αυτή, κατά πόσον χρειάζεται να τροποποιηθούν οι σχετικές διατάξεις, ακόμη και σε επίπεδο πρωτογενούς δικαίου,

   ii) κατά πόσον είναι ενδεδειγμένη η συνεργασία μεταξύ του ΕΜΕ, του ΕΕΜ, του ΕΣΣΚ, της ΕΑΤ, της ΕΑΚΑΑ και της ΕΑΑΕΣ, καθώς και των άλλων αρχών που αποτελούν μέρος του ΕΣΧΕ,

iii) κατά πόσον το χαρτοφυλάκιο επενδύσεων σύμφωνα με το άρθρο 75 αποτελείται από υγιή και διαφοροποιημένα περιουσιακά στοιχεία,

iv) κατά πόσον ο δεσμός μεταξύ του δημόσιου χρέους και του τραπεζικού κινδύνου έχει διαρραγεί,

v) κατά πόσον είναι κατάλληλες οι ρυθμίσεις διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένων του καταμερισμού καθηκόντων εντός του Συμβουλίου Εξυγίανσης και των ρυθμίσεων ψηφοφορίας τόσο στις εκτελεστικές όσο και στις συνόδους ολομέλειας του Συμβουλίου Εξυγίανσης και στο πλαίσιο των σχέσεων με την Επιτροπή και το Συμβούλιο,

vi) κατά πόσον είναι επαρκές το σημείο αναφοράς για τον καθορισμό του επιπέδου-στόχου για το Ταμείο, και ιδίως, κατά πόσον οι καλυπτόμενες καταθέσεις ή οι συνολικές υποχρεώσεις αποτελούν την πλέον κατάλληλη βάση, καθώς και κατά πόσον χρειάζεται να καθοριστεί απόλυτο κατώτατο όριο για το Ταμείο προκειμένου να αποφευχθεί η αστάθεια στη ροή των χρηματοδοτικών μέσων προς το Ταμείο και να εξασφαλιστεί η σταθερότητα και η επάρκεια της χρηματοδότησης του Ταμείου με την πάροδο του χρόνου,

vii) κατά πόσον χρειάζεται να τροποποιηθούν το επίπεδο-στόχος που έχει καθοριστεί για το Ταμείο και το επίπεδο των εισφορών προκειμένου να εξασφαλιστούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού εντός της Ένωσης,

β) την αποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων περί ανεξαρτησίας και λογοδοσίας,

γ) την αλληλεπίδραση μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και της ΕΑΤ,

δ) την αλληλεπίδραση μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και των εθνικών αρχών εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών και τις επιπτώσεις του ΕΜΕ στα συγκεκριμένα κράτη μέλη, καθώς και την αλληλεπίδραση μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και των οικείων εθνικών αρχών εξυγίανσης τρίτων χωρών, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 90 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ,

ε) την ενδεχόμενη ανάγκη λήψης μέτρων για την εναρμόνιση των διαδικασιών αφερεγγυότητας για ιδρύματα που έχουν πτωχεύσει.

2. Η έκθεση διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η Επιτροπή υποβάλλει, ενδεχομένως, συνοδευτικές προτάσεις.

3. Κατά την αναθεώρηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, η Επιτροπή καλείται να υποβάλει αντίστοιχη αναθεώρηση του παρόντος κανονισμού κατά περίπτωση.

Άρθρο 95

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 4, το σημείο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2) ως “αρμόδιες αρχές” νοούνται:

i) οι αρμόδιες αρχές όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 40 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, συμπεριλαμβανομένης τη Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σε ό,τι αφορά ζητήματα που σχετίζονται με τα καθήκοντα που της ανατίθενται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, στην οδηγία 2007/64/ΕΚ και όπως αναφέρονται στην οδηγία 2009/110/ΕΚ,

ii) όσον αφορά τις οδηγίες 2002/65/ΕΚ και 2005/60/ΕΚ, οι αρχές που είναι αρμόδιες να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των πιστωτικών και χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων με τις απαιτήσεις των οδηγιών αυτών,

iii) όσον αφορά τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων, οι φορείς που διαχειρίζονται συστήματα εγγύησης καταθέσεων σύμφωνα με την οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), ή, στην περίπτωση που τη λειτουργία του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων διαχειρίζεται ιδιωτική εταιρεία, η δημόσια αρχή που έχει την εποπτεία των συστημάτων αυτών δυνάμει αυτής της οδηγίας, και

iv) όσον αφορά την οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**) και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (***), οι αρχές εξυγίανσης που ορίζονται στο άρθρο 3 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης που ιδρύεται με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014, καθώς και το Συμβούλιο και η Επιτροπή όταν αναλαμβάνουν δράσεις δυνάμει του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014, με εξαίρεση την περίπτωση κατά την οποία ασκούν διακριτικές εξουσίες ή προβαίνουν σε επιλογές πολιτικής.

(*) Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 149).

(**) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, και των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

(***) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1).»·

2) Στο άρθρο 25 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Η Αρχή μπορεί να διοργανώνει και να διεξάγει αξιολογήσεις από ομοτίμους της ανταλλαγής πληροφοριών και των κοινών δραστηριοτήτων του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014 και των εθνικών αρχών εξυγίανσης των κρατών μελών που δεν συμμετέχουν στον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης για την εξυγίανση διασυνοριακών ομίλων, με στόχο να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα και η συνέπεια των αποτελεσμάτων. Προς τον σκοπό αυτόν, η Αρχή αναπτύσσει μεθόδους που θα καταστήσουν δυνατή την αντικειμενική εκτίμηση και τη σύγκριση.»·

3) Στο άρθρο 40 παράγραφος 6 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Προκειμένου να ενεργεί στο πλαίσιο του άρθρου της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ο πρόεδρος του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης παρίσταται ως παρατηρητής στο συμβούλιο εποπτών.».

Άρθρο 96

Αντικατάσταση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης

Από την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 99 παράγραφοι 2 και 6 του παρόντος κανονισμού, το Ταμείο θεωρείται η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης των συμμετεχόντων κρατών μελών δυνάμει των άρθρων 99 έως 109 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Άρθρο 97

Συμφωνία σχετικά με την έδρα και προϋποθέσεις λειτουργίας

1. Οι αναγκαίες διευθετήσεις όσον αφορά τη στέγαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης στο κράτος μέλος στο οποίο εδρεύει και τις εγκαταστάσεις που πρέπει να θέσει στη διάθεσή του το εν λόγω κράτος μέλος, καθώς και οι ειδικοί κανόνες που εφαρμόζονται στο εν λόγω κράτος μέλος για τον πρόεδρο, τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειας, το προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης και τα μέλη των οικογενειών τους, ορίζονται σε συμφωνία για την έδρα μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και του εν λόγω κράτους μέλους, η οποία συνάπτεται μετά από τη λήψη έγκρισης του Συμβουλίου Εξυγίανσης στη σύνοδο ολομέλειας και το αργότερο έως τις 20 Αυγούστου 2016.

2. Το κράτος μέλος στο οποίο εδρεύει το Συμβούλιο Εξυγίανσης εξασφαλίζει τις καλύτερες δυνατές συνθήκες για την εύρυθμη λειτουργία του Συμβουλίου Εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης της παροχής πολύγλωσσης και ευρωπαϊκού πνεύματος σχολικής εκπαίδευσης και των κατάλληλων συγκοινωνιακών συνδέσεων.

Άρθρο 98

Έναρξη των δραστηριοτήτων του Συμβουλίου Εξυγίανσης

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα τεθεί σε πλήρη λειτουργία έως την 1η Ιανουαρίου 2015.

2. Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την εγκατάσταση και την αρχική λειτουργία του Συμβουλίου Εξυγίανσης, έως ότου αυτό αποκτήσει τη λειτουργική ικανότητα εκτέλεσης του προϋπολογισμού του. Για τον σκοπό αυτό:

α) έως ότου αναλάβει τα καθήκοντά του ο πρόεδρος μετά τον διορισμό του από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 56, η Επιτροπή μπορεί να ορίσει έναν υπάλληλο της Επιτροπής για να ενεργεί ως πρόεδρος και να ασκεί τα καθήκοντα του προέδρου·

β) κατά παρέκκλιση από το άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) και έως την έκδοση της απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 50 παράγραφος 3, ο προσωρινός πρόεδρος ασκεί τις εξουσίες της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής·

γ) η Επιτροπή μπορεί να προσφέρει συνδρομή στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, ιδίως με την απόσπαση υπαλλήλων της Επιτροπής για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων του οργανισμού υπό την ευθύνη του προσωρινού προέδρου ή του προέδρου.

3. Ο προσωρινός πρόεδρος μπορεί να εγκρίνει όλες τις πληρωμές που καλύπτονται από πιστώσεις εγγεγραμμένες στον προϋπολογισμό του Συμβουλίου Εξυγίανσης και μπορεί να συνάπτει συμβάσεις, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων για την πρόσληψη προσωπικού.

Άρθρο 99

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

2. Με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 3 έως 5, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από 1ης Ιανουαρίου 2016.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, οι διατάξεις που σχετίζονται με τις εξουσίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης να συγκεντρώνει πληροφορίες και να συνεργάζεται με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης για την κατάρτιση σχεδιασμού εξυγίανσης, δυνάμει των άρθρων 8 και 9 και όλων των λοιπών συναφών διατάξεων, εφαρμόζονται από 1ης Ιανουαρίου 2015.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, τα άρθρα 1 έως 4, 6, 30, 42 έως 48, 49, το άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και ζ) έως ιστ), το άρθρο 50 παράγραφος 3, το άρθρο 51, το άρθρο 52 παράγραφοι 1 και 4, το άρθρο 53 παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 56 έως 59, τα άρθρα 56 έως 59, τα άρθρα 61 έως 66, τα άρθρα 80 έως 84, τα άρθρα 87 έως 95 και τα άρθρα 97 και 98 εφαρμόζονται από τις 19 Αυγούστου 2014.

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται από 1ης Νοεμβρίου 2014 το άρθρο 69 παράγραφος 5, το άρθρο 70 παράγραφοι 6 και 7 και το άρθρο 71 παράγραφος 3, τα οποία αναθέτουν στο Συμβούλιο την εξουσία να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις και στην Επιτροπή την εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις.

6. Από 1ης Ιανουαρίου 2015, το Συμβούλιο Εξυγίανσης υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή μηνιαία έκθεση εγκεκριμένη στη σύνοδο ολομέλειάς του σχετικά με το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη μεταφορά εισφορών στο Ταμείο.

Από 1ης Δεκεμβρίου 2015, εάν οι εν λόγω εκθέσεις καταδεικνύουν ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη μεταφορά εισφορών στο Ταμείο, αναβάλλεται η εφαρμογή των διατάξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 κατά έναν μήνα κάθε φορά. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης υποβάλλει νέα έκθεση κάθε φορά στο τέλος του εν λόγω μήνα.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 15 Ιουλίου 2014.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
M. SCHULZ	S. GOZI